

No 13.

Η ΚΑΙΝΗ
ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM,

JUXTA EXEMPLAR JOANNIS MILLII

ACCURATISSIME IMPRESSUM.

BOSTONIÆ:
Excudebat ESAIAS THOMAS, Jun.
Typis Watson & Bangs.
1814.

A

CHRONOLOGICAL TABLE

OF THE

BOOKS OF THE NEW TESTAMENT.

First and Second Epistles to the Thessalonians, written at Corinth - - -	A. D. 52
Epistle to the Galatians, written at Ephesus	A. D. 53
First Epistle to the Corinthians, written at Ephesus	A. D. 56
First Epistle to Timothy, written at Macedonia	A. D. 56
The Epistle of Titus written at Nicapolis	A. D. 56
Second Epistle to the Corinthians, written in Macedonia - - - - - -	A. D 57
The Epistle to the Romans, written at Corinth	A. D. 58
The Epistle of James, written at Jerusalem	A. D. 60
The Epistle to the Ephesians, written at Rome	A. D. 61
Second Epistle to Timothy, written at Rome	A. D. 61
The Epistle to the Philippians, written at Rome	A. D. 62
The Epistle to the Colossians, written at Rome	A. D. 62
The Epistle to Philemon, written at Rome	A. D 62
Epistle to the Hebrews, written at Rome. The Apostle Paul is generally supposed to be the author	A. D. 63
The Gospel according to Luke, and the Acts of the Apostles written by Luke. These two books are supposed to have been originally but one -	A. D. 63
First and Second Epistle of Peter, written at Rome	A. D. 63
The Gospel according to Matthew -	A. D. 64
The Gospel according to Mark - -	A. D. 65
The Epistle of Jude - - -	A. D 65
The Gospel according to John - -	A. D. 68
The First Epistle of John - - -	A. D. 80
The Second and Third Epistles of John. John's three Epistles are thought to have been written at Ephesus	A.D. 85
The Revelation, written in the Isle of Patmos, by John, to which place he was banished by Domitian	A. D. 96

The above TABLE has been carefully and faithfully collected from the writings of the famous Rev. NATHANIEL LARDNER, D.D

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ ἍΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δα-
βὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.
4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ναασσών.
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαλμών.
5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ
τῆς Ῥούθ. Ὠβὴδ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰεσσαί.
6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐ-
ρίου.
7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.
8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφὰτ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωρ-
ὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.
9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.
10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμὼν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.
11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσ-
ίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ.
Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ζοροβάβελ.
13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλια-
κεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.
14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀχείμ. Ἀχεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.
15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ΙΗΣΟΥΣ, ὁ λεγόμενος Χριστός.
17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.
18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου.
19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου.
21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·
23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,
2 Λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.
4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκού-
σθη, θρῆνος ϗ κλαυθμὸς ϗ
ὀδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ
κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς·
ϗ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,
ὅτι οὐκ εἰσί.
19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ
Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου
κατ᾽ ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ
ἐν Αἰγύπτῳ,
20 Λέγων· Ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ παιδίον ϗ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, ϗ πορεύου εἰς
γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίου.
21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον ϗ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ, ϗ ἦλθεν εἰς γῆν
Ἰσραήλ.
22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρ-
χέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς
Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ
κατ᾽ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.
23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν
εἰς πόλιν λεγομένην Ναζα-
ρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι
Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γʹ. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις παραγίνεται Ἰω-
άννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας·
2 Καὶ λέγων· Μετανο-
εῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.
3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥη-
θεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφή-
του, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης
εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ
τριχῶν καμήλου, ϗ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν
ἀκρίδες ϗ μέλι ἄγριον.
5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, ϗ πᾶσα
ἡ Ἰουδαία, ϗ πᾶσα ἡ περί-
χωρος τοῦ Ἰορδάνου·
6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐξομ-
ολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν.
7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων
ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννή-
ματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν
ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελ-
λούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας.
9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν
ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν
Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν,
ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπ-
τεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω
ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν·
ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος,
ἰσχυρότερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα
βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπ-
τίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρί.
12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει
τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπο-
θήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
13 Τότε παραγίνεται ὁ
Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν
Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ.
14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώ-
λυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ
χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισ-
θῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ;
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι·
οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύ-
νην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.
16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον
ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον
ἐπ' αὐτόν.
17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ
εὐδόκησα.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη
εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ
Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου.
2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας
τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσ-
σαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ
ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι
οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευο-
μένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.
5 Τότε παραλαμβάνει
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.
6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
κάτω· γέγραπται γὰρ, Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκ-
πειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν
αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας
τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.
9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦ-
τα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πε-
σὼν προσκυνήσῃς μοι.
10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ὕπαγε Σατανᾶ·
γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν
Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ
αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι
προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐ-
τῷ.
12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνε-
χώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
13 Καὶ καταλιπὼν τὴν
Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν
εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθα-
λασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν
καὶ Νεφθαλείμ·
14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος·
15 Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ
Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης,
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλι-
λαία τῶν ἐθνῶν·
16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ
τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ
σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν
αὐτοῖς.
17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ
Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν·
Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελ-
φοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον
Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας
ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλ-
ασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·)
19 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω
ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ.
21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν,
εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς,
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
καταρτίζοντας τὰ δίκτυα
αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα
αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσ-
κων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐ-
τῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θε-
ραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ
αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν·
καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας

τὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις κ̀ βασάνοις συνεχομένους, κ̀ δαιμονιζομένους, κ̀ σεληνιαζομένους, κ̀ παραλυτικούς· κ̀ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, κ̀ Δεκαπόλεως, κ̀ Ἱεροσολύμων, κ̀ Ἰουδαίας, κ̀ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. έ. 5.

ἸΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· κ̀ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες κ̀ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς κ̀ διώξωσι, κ̀ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε κ̀ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, κ̀ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·

15 Οὐδὲ καίουσι λύχνον, κ̀ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, κ̀ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, κ̀ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς ϗ
ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία
οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλα-
χίστων, ϗ διδάξῃ οὕτω τοὺς
ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ ϗ
διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.
20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαι-
οσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν
Γραμματέων ϗ Φαρισαίων,
οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν.
21 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις·
ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται
τῇ κρίσει.
22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος
ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴ-
πῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακὰ,
ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρὲ, ἔνοχος
ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ
δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελ-
φός σου ἔχει τὶ κατὰ σοῦ,
24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν
σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστη-
ρίου, ϗ ὕπαγε, πρῶτον δι-
αλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, ϗ
τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ
δῶρόν σου.
25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀν-
τιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου
εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μή-
ποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδι-
κος τῷ κριτῇ, ϗ ὁ κριτής σε
παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, ϗ εἰς
φυλακὴν βληθήσῃ.
26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ
μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν
ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράν-
την.
27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐῤῥέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύ-
σεις.
28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς,
ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ.
29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξε-
λε αὐτὸν, ϗ βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπό-
ληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ
μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ
εἰς γέενναν.
30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου
χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκο-
ψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα
ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου,
καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γέενναν.
31 Ἐῤῥέθη δὲ, ὅτι ὃς ἂν

ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον·

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ, ναί· οὒ, οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.

38 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος·

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς.

43 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου·

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς·

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

Κεφ. ϛ'. 6.
ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλ-
εημοσύνην ὑμῶν μὴ
ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ-
πων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐ-
τοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ
ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν
τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεη-
μοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμ-
προσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις,
ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεη-
μοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀρισ-
τερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεη-
μοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι
ἐν τῷ φανερῷ.
5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ,
οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί·
ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
πλατειῶν ἑστῶτες προσεύ-
χεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι
τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισ-
θὸν αὐτῶν·
6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ,
εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου,
καὶ κλείσας τὴν θύραν σου,
πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ,
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.
7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ
βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθ-
νικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ
πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσ-
θήσονται.
8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐ-
τοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ
τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.
9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνο-
μά σου·
10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον·
12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀ-
φίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡ-
μᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦ-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ
ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς
τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.
14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·
15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε
τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπ-
τώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι.

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι·

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν·

21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ

πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλι-
γόπιςοι;
31 Μὴ ἦν μεριμνήσητε,
λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί
πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;
32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐράνιος ὅτι
χρήζετε τέτων ἁπάντων.
33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον
τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ, ϗ τὴν
δικαιοσύνην αὐτῦ, ϗ ταῦτα
πάντα προςεθήσεται ὑμῖν.
34 Μὴ ἦν μεριμνήσητε εἰς
τὴν αὔριον· τὰ γὰρ αὔριον με-
ριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκε-
τὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ κρι-
θῆτε·
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε, κριθήσεσθε· ϗ ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρη-
θήσεται ὑμῖν.
3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῦ
ἀδελφῦ σῦ, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ δοκὸν ἐ κατανοεῖς;
4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σῦ· Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος
ἀπὸ τῦ ὀφθαλμῦ σῦ· ϗ ἰδὲ,
ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σῦ;
5 Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῦ ὀφ-
θαλμῦ σῦ, ϗ τότε διαβλέψ-
εις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τῦ
ὀφθαλμῦ τῦ ἀδελφῦ σῦ.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ, μηδὲ βάλητε τὲς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μήποτε κατα-
πατήσωσιν αὐτὲς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν, ϗ ςραφέντες
ῥήξωσιν ὑμᾶς.
7 Αἰτεῖτε, ϗ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε, ϗ εὑρήσετε·
κρέετε, ϗ ἀνοιγήσεται ὑμῖν·
8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, ϗ ὁ ζητῶν εὑρίσκει,
ϗ τῷ κρέοντι ἀνοιγήσεται.
9 Ἢ τίς ἐςιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ
υἱὸς αὐτῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;
10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτή-
σῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
11 Εἰ ἦν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς, δώσει
ἀγαθὰ τοῖς αἰτῦσιν αὐτόν;
12 Πάντα ἦν ὅσα ἂν θέ-
λητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄν-
θρωποι, ὕτω ϗ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς· ὗτος γάρ ἐςιν ὁ
νόμος ϗ οἱ προφῆται.
13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς
ςενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα
ἡ πύλη, ϗ εὐρύχωρος ἡ
ὁδὸς ἡ ἀπάγυσα εἰς τὴν ἀ-
πώλειαν, ϗ πολλοί εἰσιν οἱ
εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.
14 Ὅτι ςενη ἡ πύλη, ϗ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγ-

ουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ
τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύ-
μασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ
εἰσι λύκοι ἅρπαγες.
16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς·
μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκαν-
θῶν σταφυλήν, ἢ ἀπὸ τριβό-
λων σῦκα;
17 Οὕτω πᾶν δένδρον
ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ·
τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖ.
18 Οὐ δύναται δένδρον
ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν
καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.
19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται,
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι,
Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε,
Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι
προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ
ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλο-
μεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυν-
άμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;
23 Καὶ τότε ὁμολογήσω
αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων
ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ
αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ
φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν·
25 Καὶ κατέβη ἡ βροχή,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπ-
νευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσ-
έπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ
οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν.
26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου
τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποι-
ῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀν-
δρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
27 Καὶ κατέβη ἡ βροχή,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπ-
νευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσ-
έκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ
ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐ-
τῆς μεγάλη.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συν-
ετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχ-
λοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐ-
τοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ
ὡς οἱ γραμματεῖς.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐ-
τῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολ-
ούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ· λεπρὸς ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ, λέγων·
Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι.
3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι.
Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐ-
τοῦ ἡ λέπρα.
4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς·
ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ
δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς,
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰη-
σοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλ-
θεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος πα-
ρακαλῶν αὐτὸν,
6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ
παῖς μου βέβληται ἐν τῇ
οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς
βασανιζόμενος.
7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω
αὐτόν.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκα-
τόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν
στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ
παῖς μου.
9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρω-
πός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ
λέγω τούτῳ, πορεύθητι, ϗ
πορεύεται· ϗ ἄλλῳ, ἔρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ
μου, ποίησον τοῦτο, καὶ
ποιεῖ.
10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐθαύμασε, ϗ εἶπε τοῖς ἀκο-
λουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὗρον.
11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν ἥξουσι, ϗ ἀνακλιθή-
σονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλ-
είας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.
13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὕπαγε,
ϗ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω
σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε
τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλη-
μένην ϗ πυρέσσουσαν.
15 Καὶ ἥψατο τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, ϗ ἀφῆκεν αὐτὴν
ὁ πυρετός· ϗ ἠγέρθη, ϗ
διηκόνει αὐτοῖς.
16 Ὀψίας δὲ γενομένης
προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονι-
ζομένους πολλοὺς· ϗ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ, ϗ πάν-
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθε-
ράπευσεν.
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ

ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.
18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.
19 Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.
20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.
21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.
25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.
26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.
29 Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοὶ, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;
30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων

καλὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν, ϗ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυ-
γον, ϗ ἀπελθόντες εἰς τὴν
πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα,
ϗ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.
34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ
πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ· ϗ ἰδόντες αὐτὸν,
παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ θ'. 9.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖ-
ον, διεπέρασε, ϗ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλί-
νης βεβλημένον· ϗ ἰδὼν ὁ
Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε
τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει
τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου.
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν
Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν·
Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πον-
ηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώ-
τερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔ-
γειραι καὶ περιπάτει;
6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξ-
ουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι
ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ
παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἆρόν
σου τὴν κλίνην, ϗ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐθαύμασαν, ϗ ἐδόξασαν τὸν
Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.
9 Καὶ παράγων ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,
Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ
λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι·
καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ.
10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, ϗ
ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμ-
αρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέ-
κειντο τῷ Ἰησοῦ ϗ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τε-
λωνῶν ϗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει
ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;
12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
13 Πορευθέντες δὲ μά-
θετε τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω,
καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον
καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμ-
μαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
14 Τότε προσέρχονται

αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου,
λέγοντες· Διατί ἡμεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολ-
λὰ, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ
νηστεύουσι;
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον
μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος;
ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμ-
φίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.
16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου
ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσ-
μα γίνεται.
17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσ-
κοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται,
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα
συντηροῦνται.
18 Ταῦτα αὐτοῦ λα-
λοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων
ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέ-
γων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου
ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου
ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται.
19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.
20 (Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἱ-
μοῤῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, προσ-
ελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱμ-
ατίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστρα-
φεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε·
Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ
γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)
23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος,
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν
ὄχλον θορυβούμενον,
24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀνα-
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ
κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει.
Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ
ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη
τὸ κοράσιον.
26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεί-
νην.
27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖ-
θεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν
αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζον-
τες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον
ἡμᾶς, υἱὲ Δαβίδ.
28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύνα-
μαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγου-
σιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.
29 Τότε ἥψατο τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων·

Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· ϗ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· ϗ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, ϗ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐῤῥιμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·

38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, ϗ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, ϗ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·

3 Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ϗ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, ϗ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς ϗ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, ϗ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, ϗ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ϗ παραδοὺς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, ϗ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε.

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσ-
σετε, λέγοντες, Ὅτι ἤγγικεν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύ-
ετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νε-
κροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκ-
βάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε,
δωρεὰν δότε.
9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν,
μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλ-
κὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.
10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν,
μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ
ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον·
ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.
11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ
κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε
τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ
μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.
12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐ-
τήν.
13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ
οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη
ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ
ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς
ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.
14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξη-
ται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς
λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι
τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐ-
κείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονι-
ορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδό-
μων ϗ Γομόῤῥων, ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι
ὡς οἱ ὄφεις, ϗ ἀκέραιοι ὡς
αἱ περιστεραί.
17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι
γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
μαστιγώσουσιν ὑμᾶς·
18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
ϗ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνε-
κεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐ-
τοῖς ϗ τοῖς ἔθνεσιν.
19 Ὅταν δὲ παραδιδῶ-
σιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε
πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθή-
σεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ τί λαλήσετε.
20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ
λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν
ἐν ὑμῖν.
21 Παραδώσει δὲ ἀδελ-
φὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, ϗ
πατὴρ τέκνον· ϗ ἐπαναστή-
σονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, ϗ
θανατώσουσιν αὐτούς.
22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλ-
ος, οὗτος σωθήσεται.
23 Ὅταν δὲ διώκωσιν
ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Ἀ-
μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσ-

ραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.
24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ
δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.
25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ
ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος
αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσ-
πότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλε-
σαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰ-
κιακοὺς αὐτοῦ;
26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐ-
τούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλ-
υμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθή-
σεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ
γνωσθήσεται.
27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ
σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί·
καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κη-
ρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.
28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε
ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ
δυναμένων ἀποκτεῖναι· φο-
βήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυ-
νάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.
29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσ-
σαρίου πολεῖται, καὶ ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν
γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;
30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρί-
χες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠ-
ριθμημέναι εἰσί.
31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε·
πολλῶν στρουθίων διαφέρετε
ὑμεῖς.
32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολο-
γήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀ-
γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσε-
ταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν
κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
34 Μὴ νομίσητε ὅτι
ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ
τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν
εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.
35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς
μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην
κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.
36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀν-
θρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ
μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυ-
γατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος.
38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολ-
ουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος.
39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ
ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.
40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς,
ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δε-
χόμενος, δέχεται τὸν ἀποσ-
τείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, ϗ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, ϗ οὐκ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· ϗ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων ϗ πίνων· ϗ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος ϗ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

21 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ ϗ σποδῷ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ ϗ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν ϗ συνετῶν, ϗ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· ϗ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, ϗ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες ϗ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, ϗ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι, ϗ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· ϗ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, ϗ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
σάββασι διὰ τῶν σπορίμων·
οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνα-
σαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν
στάχυας, καὶ ἐσθίειν.
2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόν-
τες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδού, οἱ
μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ
ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.
3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε
Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς,
ϗ οἱ μετ' αὐτοῦ;
4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ, ϗ τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς
οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ
τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι μόνοις;
5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ
νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ
ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββα-
τον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί
εἰσι.
6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ
ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε.
7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν·
Ἔλεον θέλω, ϗ οὐ θυσίαν· οὐκ
ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.
8 Κύριος γάρ ἐστι ϗ τοῦ
σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν,
ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν
αὐτῶν.
10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος
ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν·
ϗ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγ-
οντες· Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι
θεραπεύειν; ἵνα κατηγορή-
σωσιν αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος,
ὃς ἕξει πρόβατον ἓν, ϗ ἐὰν
ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν
εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει
αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄν-
θρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστι
τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.
13 Τότε λέγει τῷ ἀν-
θρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖ-
ρά σου· ϗ ἐξέτεινε, ϗ ἀποκα-
τεστάθη ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.
14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐ-
τοῦ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν.
15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· ϗ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ-
λοὶ, ϗ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
πάντας.
16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσιν.
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος·
18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν
ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου,
εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή
μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπ' αὐτὸν, ϗ κρίσιν τοῖς ἔθ-
νεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυ-
γάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς
πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
20 Κάλαμον συντετριμ-
μένον οὐ κατεάξει, καὶ λῖνον
τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν
ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν.
21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι.
22 Τότε προσηνέχθη
αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφ-
λὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ
κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.
23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες
οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;
24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ
μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων.
25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν
αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία
μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρ-
ημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ
οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυ-
τῆς, οὐ σταθήσεται.
26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυ-
τὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν στα-
θήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι
ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐ-
τοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.
28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύ-
ματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ'
ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
29 Ἢ πῶς δύναταί τις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;
30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ,
κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συν-
άγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑ-
μῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ
βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύ-
ματος βλασφημία οὐκ ἀφ-
εθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.
32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν
εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος
τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται
αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ
αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.
33 Ἢ ποιήσατε τὸ δέν-
δρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρ-
ποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.
34 Γεννήματα ἐχιδνῶν,
πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν,
πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύματος τῆς καρδίας
τὸ στόμα λαλεῖ.
35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος

ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ
ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄν-
θρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θη-
σαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.
36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λα-
λήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀπο-
δώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.
37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων
σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν
λόγων σου καταδικασθήσῃ.
38 Τότε ἀπεκρίθησάν
τινες τῶν γραμματέων καὶ
Φαρισαίων, λέγοντες· Δι-
δάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ
σημεῖον ἰδεῖν.
39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπι-
ζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθή-
σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ ση-
μεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·
40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς
ἐν τῇ κοιλίᾳ τȣ κήτȣς τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας·
ȣ̔́τως ἔςαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
τρεῖς ἡμέρας ϗ τρεῖς νύκτας.
41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀν-
αςήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ κατα-
κρινȣ̃σιν αὐτήν· ὅτι μετενόη-
σαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.
42 Βασίλισσα νότȣ ἐγερ-
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, ϗ κατακρινεῖ
αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι
τὴν σοφίαν Σολομῶντος· ϗ
ἰδȣ̀, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.
43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρ-
τον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀν-
ύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνά-
παυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει.
44 Τότε λέγει· Ἐπισ-
τρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου,
ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν,
εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσα-
ρωμένον, ϗ κεκοσμημένον.
45 Τότε πορεύεται, καὶ
παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ
ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονη-
ρότερα ἑαυτοῦ, ϗ εἰσελθόντα
κατοικεῖ ἐκεῖ· ϗ γίνεται τὰ
ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί-
νου χείρονα τῶν πρώτων.
Οὕτως ἔςαι καὶ τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.
46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λα-
λοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ
μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
εἱςήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες
αὐτῷ λαλῆσαι.
47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ·
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἔξω ἑςήκασι,
ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.
48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς
ἐςιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες
εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;
49 Καὶ ἐκτείνας τὴν

χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ
μήτηρ μȣ, ϗ οἱ ἀδελφοί μȣ.
50 Ὅςις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου
ἀδελφὸς, καὶ ἀδελφὴ, καὶ
μήτηρ ἐςίν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν.
2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥςε
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα
καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱςήκει.
3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέ-
γων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπεί-
ρων τοῦ σπείρειν.
4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πε-
τεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά.
5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξ-
ανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς.
6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαν-
τος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰς ἀκάνθας, ϗ ἀνέβησαν αἱ
ἄκανθαι, ϗ ἀπέπνιξαν αὐτά.
8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδί-
δου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ
δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.
9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.
10 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ, εἶπον αὐτῷ· Δι-
ατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς
αὐτοῖς;
11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέ-
δοται γνῶναι τὰ μυςήρια
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν,
ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.
12 Ὅςις γὰρ ἔχει, δο-
θήσεται αὐτῷ, ϗ περισσευ-
θήσεται· ὅςις δὲ ȣκ ἔχει, ϗ
ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτȣ̃.
13 Διὰ τοῦτο ἐν παρα-
βολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι
βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ
ἀκούοντες οὐκ ἀκȣ́ȣσιν, οὐδὲ
συνιοῦσι.
14 Καὶ ἀναπληροῦται
ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡ-
σαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ
ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε·
καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ
οὐ μὴ ἴδητε.
15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ
καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ
τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκȣσαν, καὶ
τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτῶν ἐκάμ-
μυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν
ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ
συνιῶσι, καὶ ἐπιςρέψωσι, ϗ
ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέπουσι· ϗ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται ϗ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, ϗ οὐκ εἶδον· ϗ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, ϗ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, ϗ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια, ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, ϗ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

32 Ὃ μικρότερον μέν ἐςι πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐςί· καὶ γίνεται δένδρον, ὥςε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ ςόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐςὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐςὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐςὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐςιν· οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοί εἰσιν.

40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔςαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

41 Ἀποςελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ὁ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι
καλοὺς μαργαρίτας·
46 Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύ-
τιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν
πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε,
καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.
47 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν σα-
γήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους
συναγαγούσῃ·
48 Ἣν, ὅτε ἐπληρώθη,
ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰ-
γιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συν-
έλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα,
τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
49 Οὕτως ἔςαι ἐν τῇ
συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελ-
εύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ
ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ
μέσου τῶν δικαίων·
50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Συνήκατε ταῦτα πάντα;
Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε.
52 Ὁ δὲ εἶπον αὐτοῖς·
Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς
μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐςιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅςις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ
αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.
53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέ-
λεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβο-
λὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.
54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν
αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
τῶν· ὥςε ἐκπλήττεσθαι αὐ-
τοὺς, καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ
ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;
55 Οὐχ οὗτός ἐςιν ὁ τοῦ
τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος,
καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ
Ἰούδας;
56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐ-
τοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς
εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα
πάντα;
57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ ἔςι προφήτης
ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ
δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν
ἀπιςίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκου-
σεν Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.
2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ· Οὗτός ἐςιν Ἰωάννης
ὁ Βαπτιςής· αὐτὸς ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ
τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν
ἐν αὐτῷ.
3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρα-

τήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν
αὐτὸν, ϗ ἔθετο ἐν φυλακῇ,
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ.
4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι
ἔχειν αὐτήν.
5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκ-
τεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχ-
λον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν
εἶχον.
6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων
τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυ-
γάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ
μέσῳ· ϗ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.
7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμ-
ολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν
αἰτήσηται.
8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα
ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δός
μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι-
λεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους,
καὶ τοὺς συνανακειμένους,
ἐκέλευσε δοθῆναι.
10 Καὶ πέμψας ἀπεκε-
φάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
φυλακῇ.
11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφα-
λὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤν-
εγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.
12 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ
σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό·
καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ
Ἰησοῦ.
13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰη-
σοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν
πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες
οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ
πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.
14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀῤῥώσ-
τους αὐτῶν.
15 Ὀψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημός
ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα
ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον
τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες
εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς βρώματα.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν
ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν.
17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέν-
τε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.
18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ
μοι αὐτοὺς ὧδε.
19 Καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτους, ϗ λαβὼν τοὺς πέντε
ἄρτους ϗ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
εὐλόγησε· ϗ κλάσας, ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους,
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες,
ϗ ἐχορτάσθησαν· ϗ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλασμάτων,
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι,
χωρὶς γυναικῶν ϗ παιδίων.
22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκα-
σεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
αὐτȣ̃ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν, ἕως ȣ̈ ἀπολύσῃ τȣ̀ς
ὄχλους.
23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
κατ᾽ ἰδίαν προσεύξασθαι.
Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος
ἦν ἐκεῖ.
24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη
μέσον τῆς θαλάσσης ἦν,
βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυ-
μάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ
ἄνεμος.
25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ
τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς
αὐτȣ̀ς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατȣ̃ντα, ἐταράχθησαν,
λέγοντες· Ὅτι φάντασμά
ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκ-
ραξαν.
27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς, λέγων· Θαρ-
σεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.
28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ
ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ
σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε
ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.
29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ.
Καὶ καταβὰς ἀπὸ τȣ̃ πλοίȣ
ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν.
30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξ-
άμενος καταποντίζεσθαι,
ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶ-
σόν με.
31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελά-
βετο αὐτȣ̃, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;
32 Καὶ ἐμβάντων αὐ-
τῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος.
33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ,
ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐ-
τῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεοῦ υἱὸς εἶ.
34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλ-
θον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.
35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου,
ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην· ϗ προσ-
ήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας·
36 Καὶ παρεκάλουν αὐ-
τὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τȣ̃
κρασπέδȣ τȣ̃ ἱματίȣ αὐτȣ̃·
ϗ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ
Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσο-

λύμων γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, λέγοντες·
2 Διατί οἱ μαθηταί σου
παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.
3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;
4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλα-
το, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· ϗ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.
5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς
ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.
7 Ὑποκριταὶ, καλῶς
προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·
8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς
οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, ϗ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ.
9 Μάτην δὲ σέβονταί
με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.
10 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.
11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
12 Τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λογὸν, ἐσκανδαλίσθησαν;
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πε· Πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται.
14 Ἄφετε αὐτοὺς· ὁδηγοί
εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν
τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, ϗ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;
18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα
ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορ-

νεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυ-
ρίαι, βλασφημίαι.
20 Ταῦτά ἐςι τὰ κοι-
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ
ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη Τύρου ϗ Σιδῶνος.
22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χα-
ναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκεί-
νων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν
αὐτῷ, λεγοῦσα· Ἐλέησόν
με, Κύριε, υἱὲ Δαβίδ· ἡ
θυγάτηρ μου κακῶς δαι-
μονίζεται.
23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες·
Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει
ὄπισθεν ἡμῶν.
24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν· Οὐκ ἀπεςάλην εἰ μὴ
εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
λότα οἴκου Ἰσραήλ.
25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσ-
εκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύ-
ριε, βοήθει μοι.
26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν· Οὐκ ἐςι καλὸν λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τεκνῶν, καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.
27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ,
Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέ-
ζης τῶν κυρίων αὐτῶν.
28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ
γύναι, μεγάλη σου ἡ πίςις·
γενηθήτω σοι ὡς θέλεις.
Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκά-
θητο ἐκεῖ.
30 Καὶ προσῆλθον αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες
μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς,
κωφοὺς, κυλλοὺς, ϗ ἑτέρους
πολλούς· ϗ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
31 Ὥςε τοὺς ὄχλους
θαυμάσαι, βλέποντας κω-
φοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς
ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας,
ϗ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ
ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.
32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσ-
καλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζο-
μαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη
ἡμέρας τρεῖς προσμενοῦσί
μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φά-
γωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς
νήςεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκ-
λυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.
33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν
ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦ-
τοι, ὥςε χορτάσαι ὄχλον
τοσοῦτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

Κεφ. ις΄. 16.

ΚΑΙ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης, λέγετε, Εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανός.

3 Καὶ πρωΐ· Σήμερον χειμών· πυῤῥάζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;

9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὰ μέρη Καισαρείας
τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων·
Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;
14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν,
Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ,
Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προ-
φητῶν.
15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων
Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς,
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μα-
κάριος εἶ, Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ,
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπε-
κάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ
μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
18 Κἀγὼ δὲ σοὶ λέγω,
ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι
ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς·
19 Καὶ δώσω σοὶ τὰς
κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν
οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν
λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
20 Τότε διεστείλατο τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ
εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰη-
σοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ
Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν
ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων,
καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκ-
τανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
22 Καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων·
Ἵλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ
ἔσται σοι τοῦτο.
23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε
τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω
μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου
εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ
τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθείτω μοι.
25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολ-
έσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολ-
έσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνε-
κεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.
26 Τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ δὲ δώσει
ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ;
27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν

τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ·
καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται
θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζʹ. 17.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει
ὁ Ἰησοῦς
τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.
2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ
ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
3 Καὶ ἰδού, ὤφθησαν
αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.
4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε,
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε
τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ
Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.
5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδού, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν
αὐτούς· καὶ ἰδού, φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.
6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ
μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα.
7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς,
ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν·
Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.
8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον,
εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.
9 Καὶ καταβαινόντων
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Μηδενὶ εἴπητε τὸ
ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες·
Τί οὖν οἱ γραμματεῖς
λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν
δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ
ἀποκαταστήσει πάντα.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
αὐτόν, ἀλλ' ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν·
οὕτω καὶ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.
13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί,
ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν
αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν
αὐτῷ,
15 Καὶ λέγων· Κύριε,

ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι
σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσ-
χει· πολλάκις γὰρ πίπτει
εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς
τὸ ὕδωρ.
16 Καὶ προσήνεγκα αὐ-
τὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θε-
ραπεῦσαι.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε
ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε
ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι
αὐτὸν ὧδε.
18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ
ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης.
19 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν,
εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυν-
ήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν
ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον
σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει
τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν
ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ
οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.
21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος
οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
22 Ἀναστρεφομένων δὲ
αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλ-
λει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων·
23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν
αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπή-
θησαν σφόδρα.
24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν
εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλ-
θον οἱ τὰ δίδραχμα λαμ-
βάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ
εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν
οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;
25 Λέγει, Ναί. Καὶ
ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων;
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ
τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ
κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐ-
τῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα-
γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.
27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλί-
σωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς
τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκισ-
τρον, καὶ τὸν ἀναβάντα
πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀν-
οίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρή-
σεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν,
δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσ-
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα

μείζων ἐςὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν;
2 Καὶ προσκαλεσάμενος
ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔςησεν
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,
3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ςραφῆτε,
καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία,
οὐ μὴ εἰσέλθηἰε εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν.
4 Ὅςις οὖν ταπεινώσῃ
ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο,
οὗτός ἐςιν ὁ μείζων ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται
παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ
ὀνόμαἰί μου, ἐμὲ δέχεἰαι.
6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τούτων, τῶν
πιςευόνἰων εἰς ἐμὲ, συμφέρει
αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος
ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτȣ͂, καὶ καταποντισθῇ ἐν
τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.
7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ
τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ
ἐςιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
πλὴν ȣ̓αὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί-
νῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρ-
χεται.
8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σȣ, ἢ ὁ
ποῦς σȣ σκανδαλίζει σε, ἔκ-
κοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· καλόν σοι ἐςὶν εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ
κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο
πόδας ἔχονἰα βληθῆναι εἰς
τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σȣ
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν,
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐςὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφ-
θαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
10 Ὁρᾶτε μὴ καἰαφρο-
νήσηἰε ἑνὸς τῶν μικρῶν τȣ-
των· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ
ἄγἰελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς
διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ
πρόσωπον τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τȣ͂
ἀνθρωποῦ σῶσαι τὸ ἀπολω-
λός.
12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν
γένηἰαί τινι ἀνθρώπῳ ἑκαἰὸν
πρόϐαἰα, ϗ πλανηθῇ ἓν ἐξ
αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννε-
νηκονἰαεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη
πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλα-
νώμενον;
13 Καὶ ἐὰν γένηἰαι εὑ-
ρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον
ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονἰαεννέα
τοῖς μὴ πεπλανημένοις.
14 Οὕτως ȣ̓κ ἔςι θέλημα
ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν ȣ̓ρανοῖς, ἵνα ἀπόληἰαι
εἷς τῶν μικρῶν τούτων.
15 Ἐὰν δὲ ἁμαρἰήσῃ εἰς
σε ὁ ἀδελφός σȣ, ὕπαγε, ϗ
ἔλεγξον αὐτὸν μεἰάξυ σȣ ϗ
αὐτȣ͂ μόνȣ· ἐάν σȣ ἀκȣ́σῃ,
ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σȣ·

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δὲ καὶ ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων·

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυ-

πήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόν-
τες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ
αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
32 Τότε προσκαλεσάμ-
ενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ,
λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ,
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλε-
σάς με·
33 Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλε-
ῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς
καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;
34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κυ-
ριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ
πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.
35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ
μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει
ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώ-
ματα αὐτῶν.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτι ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἦλθε εἰς τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν
τοῦ Ἰορδάνου.
2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθε-
ράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες
αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ·
Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦ-
σαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν;
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι
ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;
5 Καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν
τούτο καταλείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα,
καὶ προσκολληθήσεται τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
6 Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ
Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος
μὴ χωριζέτω.
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί
οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι
βιβλίον ἀποστασίον, καὶ ἀπολ-
ῦσαι αὐτήν;
8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι
Μωσῆς πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑ-
μῶν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ
γέγονεν οὕτω.
9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ,
καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοι-
χᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμέ-
νην γαμήσας, μοιχᾶται.
10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως
ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ
τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει
γαμῆσαι.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι,
οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς
ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσιν
εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθη-
σαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνοῦ-
χισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυν-
άμενος χωρεῖν, χωρείτω.
13 Τότε προσηνέχθη
αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖ-
ρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσ-
εύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπ-
ετίμησαν αὐτοῖς.
14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ
κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός
με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς
τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖ-
θεν.
16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελ-
θὼν εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε
ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω,
ἵνα ἔχω αἰώνιον;
17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐ-
δεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ
Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον
τὰς ἐντολάς.
18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ
φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις·
Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδο-
μαρτυρήσεις·
19 Τίμα τὸν πατέρα
σου, καὶ τὴν μητέρα· καί·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν.
20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεαν-
ίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυ-
λαξάμην ἐκ νεότητός μου·
τί ἔτι ὑστερῶ;
21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕ-
παγε, πώλησόν σου τὰ ὑ-
πάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.
22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεαν-
ίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε
λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολλά.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως
πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν,
εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τρυπήματος ῥαφίδος δι-
ελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο
σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα
δύναται σωθῆναι;
26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ
ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν
ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα
δυνατά ἐστι.
27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ,

ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ
ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα
ἔσαι ἡμῖν;
28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές
μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅ-
ταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,
καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώ-
δεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκε
οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελ-
φὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκα-
τονταπλασίονα λήψεται, καὶ
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.
30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχα-
τοι, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

ὉΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις
ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώ-
σασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμ-
πελῶνα αὐτοῦ.
2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ
τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου
τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους
ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς·
4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑ-
πάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δί-
καιον, δώσω ὑμῖν.
5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πά-
λιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ
ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσ-
αύτως.
6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους
ἑστῶτας ἀργοὺς, καὶ λέγει
αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε
ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι
οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο.
Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ
ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ
ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.
8 Ὀψίας δὲ γενομένης,
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ
ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχά-
των, ἕως τῶν πρώτων.
9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον
ἀνὰ δηνάριον.
10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ-
τοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα
λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ
αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.
11 Λαβόντες δὲ ἐγόγ-
γυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπό-
του,
12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι
οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποί-
ησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς
ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ

βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν
καύσωνα.
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε,
οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου
συνεφώνησάς μοι;
14 Ἆρον τὸ σὸν, καὶ
ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ
ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καί σοι.
15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆ-
σαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός
ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;
16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσ-
χατοι, πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι,
ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ
Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
παρέλαβε τοὺς δώδεκα μα-
θητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσε-
ται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
γραμματεῦσι· καὶ κατακρι-
νοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ.
19 Καὶ παραδώσουσιν
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ
ἐμπαῖξαι, καὶ μαστιγῶσαι,
καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
20 Τότε προσῆλθεν αὐ-
τῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβ-
εδαίου, μετὰ τῶν αὐτῆς,
προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι
παρ' αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ·
Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ
δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν
σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί
αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πί-
νειν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;
Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.
23 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε,
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐκ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοί-
μασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.
24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ
δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν.
25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν·
Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν,
καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιά-
ζουσιν αὐτῶν.
26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι,
ἔστω ὑμῶν διάκονος·
27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑ-
μῶν δοῦλος.
28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακον-
ηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολού-
θησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν,
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς πα-
ράγει, ἔκραξαν, λέγοντες·
Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς
Δαβίδ.
31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί-
μησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσω-
σιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον,
λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς,
κύριε, υἱὸς Δαβίδ.
32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς
ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε·
Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύ-
ριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν
οἱ ὀφθαλμοί.
34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέ-
βλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ,
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ ἦλθον
εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς
ἀπέστειλε δύο μαθητὰς,
2 Λέγων αὐτοῖς· Πορ-
εύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν
ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως
εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ
πῶλον μετ᾽ αὐτῆς· λύσαντες
ἀγάγετέ μοι.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ
ἀποστελεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
τοῦ προφήτου, λέγοντος·
5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ
Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι πραῢς, καὶ ἐπι-
βεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον
υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια
ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δενδρῶν,
καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προά-
γοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες,
ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐ-
τοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς
ἐστιν οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον·
Οὗτός ἐςιν Ἰησοῦς ὁ προ-
φήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ
τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦν-
τας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν
κολλυβιςῶν κατέςρεψε, καὶ
τὰς καθέδρας τῶν πωλούν-
των τὰς περιςερὰς·
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς κληθήσε-
ται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιή-
σατε σπήλαιον λῃςῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ
θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς
παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν·
16 Καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι
ἐκ ςόματος νηπίων καὶ θηλα-
ζόντων κατηρτίσω αἶνον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς,
ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς
Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ, ἐπανάγων
εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐ-
τὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ
λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ
καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παρα-
χρῆμα ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μα-
θηταὶ, ἐθαύμασαν, λέγοντες·
Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη
ἡ συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίςιν,
καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον
τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ
κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε·
Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν, γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν
αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ,
πιςεύοντες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ
διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ,
λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι
ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν
εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάν-
νου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ
ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διε-
λογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέ-

γοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν, Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί

ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;
41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.
46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·
2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτῷ.
3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.
4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.
5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.
6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.
7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.
9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασι-
λεὺς θεάσασθαι τοὺς ανα-
κειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρω-
πον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα
γάμου·
12 Καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε,
μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;
Ὁ δὲ ἐφιμώθη.
13 Τότε εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαν-
τες αὐτῦ πόδας ϗ χεῖρας,
ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
14 Πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι ἐκλεκτοί.
15 Τότε πορευθέντες οἱ
Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλα-
βον, ὅπως αὐτὸν παγιδεύ-
σωσιν ἐν λόγῳ.
16 Καὶ ἀποςέλλουσιν
αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν
μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέ-
γοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσ-
κεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων·
17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι
δοκεῖ; ἔξεςι δοῦναι κῆνσον
Καίσαρι, ἢ οὔ;
18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε·
Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;
19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήνσου· Οἱ δὲ
προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.
20 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή;
21 Λέγουσιν αὐτῷ·
Καίσαρος. Τότε λέγει αὐ-
τοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καί-
σαρος, Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ
Θεοῦ, τῷ Θεῷ.
22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθ-
αύμασαν· ϗ ἀφέντες αὐτὸν,
ἀπῆλθον.
23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖ-
οι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀν-
άςασιν· ϗ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
24 Λέγοντες· Διδάσκα-
λε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις
ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ ἀναςήσει σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ.
25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν
ἑπτὰ ἀδελφοί· ϗ ὁ πρῶτος,
γαμήσας, ἐτελεύτησε· καὶ
μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ.
26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύ-
τερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν
ἑπτά.
27 Ὕςερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
28 Ἐν τῇ οὖν ἀναςάσει,
τίνος τῶν ἑπτὰ ἔςαι γυνή;
πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλα-
νᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γρα-
φὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ
Θεοῦ.
30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστά-
σει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε
ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγ-
γελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.
31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστά-
σεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε
τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
λέγοντος·
32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀ-
βραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ
ἔστιν ὁ Θεὸς. Θεὸς νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων.
33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ
ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀ-
κούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς
Σαδδουκαίους, συνήχθησαν
ἐπὶ τὸ αὐτό·
35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς
ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων·
36 Διδάσκαλε, ποία ἐν-
τολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρ-
δίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ
σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.
38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ
μεγάλη ἐντολή.
39 Δευτέρα δὲ ὁμοία
αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν.
40 Ἐν ταύταις ταῖς δυ-
σὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ
οἱ προφῆται κρέμανται.
41 Συνηγμένων δὲ τῶν
Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐ-
τοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
42 Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ
τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι;
Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαβίδ.
43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς
οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύ-
ριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·
44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ
αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐ-
τοῦ ἐστι;
46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο
αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον·
οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι
αὐτὸν οὐκέτι.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλά-
λησε τοῖς ὄχλοις καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μω-
σέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.
3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴ-
πωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε
καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε·
λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορ-
τία βαρέα καὶ δυσβάστακτα,
καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ
δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλ-
ουσι κινῆσαι αὐτά.
5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆ-
ναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύ-
νουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐ-
τῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσ-
πεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.
6 Φιλοῦσί τε τὴν πρω-
τοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις,
καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς,
7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσ-
θαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων,
Ῥαββὶ, Ῥαββί.
8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
Ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν
ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάν-
τες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.
9 Καὶ πατέρα μὴ κα-
λέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν,
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
10 Μηδὲ κληθῆτε κα-
θηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν
ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.
11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν,
ἔσται ὑμῶν διάκονος.
12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυ-
τὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ
ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψ-
ωθήσεται.
13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑπο-
κριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑ-
μεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε,
οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀ-
φίετε εἰσελθεῖν.
14 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκ-
ριταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προ-
φάσει μακρὰ προσευχόμ-
ενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε
περισσότερον κρίμα.
15 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι
ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν
γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν
γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ
τυφλοὶ οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ
τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.
17 Μωροὶ καὶ τυφλοί·
τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυ-
σὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν
χρυσόν;
18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ
ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.
19 Μωροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον, ἢ
τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον
τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ
θυσιαςηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ,
ϗ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτȣ̃.
21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ
ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.
22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθη-
μένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, ϗ
τὸ κύμινον· ϗ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν
κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ
τὴν πίςιν· ταῦτα ἔδει ποιῆ-
σαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, τί
διϋλιζοντες τὸν κώνωπα, τὴν
δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
25 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίȣ ϗ τῆς παρο-
ψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, κά-
θάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τȣ̃
ποτηρίου καὶ τῆς παροψί-
δος, ἵνα γένηται καὶ τὸ
ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.
27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμμα-
τεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ,
ὅτι παρομοιάζετε τάφοις
κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν
μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν
δὲ γέμουσιν ὀςέων νεκρῶν,
καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.
28 Οὕτω ϗ ὑμεῖς ἔξω-
θεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώ-
ποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεςοί
ἐςε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμμα-
τεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ,
ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν, ϗ κοσμεῖτε
τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,
30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦ-
μεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵ-
ματι τῶν προφητῶν.
31 Ὥςε μαρτυρεῖτε
ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐςε τῶν
φονευσάντων τȣ̀ς προφήτας.
32 Καὶ ὑμεῖς πληρώ-
σατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων
ὑμῶν.
33 Ὄφεις, γεννήματα
ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο, ἰδȣ̀, ἐγὼ
ἀποςέλλω πρὸς ὑμᾶς προφή-
τας, ϗ σοφοὺς, ϗ γραμμα-
τεῖς· ϗ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε
ϗ ςαυρώσετε, ϗ ἐξ αὐτῶν
μαςιγώσετε ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε
ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·
35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑ-
μᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκ-
χυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ
τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ
δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος

Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου,
ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ
ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην.
37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐ-
τήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπι-
συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν
τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ
νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρ-
υγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;
38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ
μή με ἴδητε ἀπ᾽ ἄρτι, ἕως
ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ·
καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.
2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα
ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ
μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λί-
θον, ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.
3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ᾽
ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν,
πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ
σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ
τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε
μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον-
τες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ
πολλοὺς πλανήσουσι.
6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε·
δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι·
ἀλλ᾽ οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος.
7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθ-
νος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται
λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ
κατὰ τόπους·
8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ὠδίνων.
9 Τότε παραδώσουσιν
ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκ-
τενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
ἐθνῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου.
10 Καὶ τότε σκανδαλισ-
θήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλή-
λους παραδώσουσι, καὶ μισ-
ήσουσιν ἀλλήλους.
11 Καὶ πολλοὶ ψευδο-
προφῆται ἐγερθήσονται, καὶ
πλανήσουσι πολλούς.
12 Καὶ διὰ τὸ πληθυν-
θῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσε-
ται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.
13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται
τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ,
εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθ-
νεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.
15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως
τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁ-
γίῳ (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·)
16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·
17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις.
20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββά-
τῳ.
21 Ἔσται γὰρ τότε θλί-
ψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν
ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τοῦ
νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.
22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώ-
θησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ
ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβω-
θήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς,
ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.
24 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπρο-
φῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε
πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ
τοὺς ἐκλεκτούς.
25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.
26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑ-
μῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί·
μὴ ἐξέλθητε· Ἰδοὺ, ἐν τοῖς
ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.
27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρα-
πὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολ-
ῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν,
οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοί.
29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν
θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων,
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ
σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
30 Καὶ τότε φανήσεται
τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
τότε κόψονται πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρ-
χόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς.
31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλ-
πιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ

ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀν-
έμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
ἕως ἄκρων αὐτῶν.
32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς
γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ
φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκεται
ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.
33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκε-
τε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶ-
δεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρα-
νῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.
37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι
τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.
38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ
πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμ-
ίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσ-
ῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν,
39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν,
ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς,
καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν
τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμ-
βάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.
41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν
τῷ μύλωνι· μία παραλαμ-
βάνεται, καὶ μία ἀφίεται.
42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι
οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος
ὑμῶν ἔρχεται.
43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε,
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης
ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ
οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ.
44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ
οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἔρχεται.
45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κα-
τέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ
διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν
ἐν καιρῷ;
46 Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός
μου ἐλθεῖν·
49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν
τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ
πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων·

50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ
οὐ γινώσκει·
51 Καὶ διχοτομήσει αὐ-
τὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν
δέκα παρθένοις, αἵτινες, λα-
βοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
τοῦ νυμφίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐ-
τῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε
μωραί.
3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ
ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.
4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ-
τῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν.
5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι,
καὶ ἐκάθευδον.
6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυ-
γὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος
ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπ-
άντησιν αὐτοῦ.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσ-
μησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
νίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ
τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμ-
πάδες ἡμῶν σβέννυνται.
9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ
φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε
οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγορ-
άσατε ἑαυταῖς.
10 Ἀπερχομένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμ-
φίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον
μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,
καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται
καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέ-
γουσαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν.
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
οἶδα ὑμᾶς.
13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι
οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν, ἐν ῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται.
14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος
ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους
δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε
πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο,
ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν
ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδή-
μησεν εὐθέως.
16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν
ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως ϗ ὁ τὰ δύο,
ἐκέρδησε ϗ αὐτὸς ἄλλα δύο.
18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν,
ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ,
καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον
τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
19 Μετὰ δὲ χρόνον
πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν
δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει
μετ' αὐτῶν λόγον.
20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, προσ-
ήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαν-
τα, λέγων· Κύριε, πέντε
τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγα-
θὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε κατα-
στήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ κυρίου σου.
22 Προσελθὼν δὲ ϗ ὁ
τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε·
Κύριε, δύο τάλαντά μοι πα-
ρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τά-
λαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ ϗ
πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς,
ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου.
24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ
τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς,
εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι
σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερί-
ζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, ϗ συν-
άγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·
25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελ-
θὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου
ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν·
26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πο-
νηρὲ δοῦλε ϗ ὀκνηρὲ, ᾔδεις,
ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, ϗ
συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα;
27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν
τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπε-
ζίταις· ϗ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομι-
σάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.
28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ
τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα·
29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παν-
τὶ δοθήσεται, καὶ περισσευ-
θήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ.
30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦ-
λον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων.
31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
τοῦ, ϗ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγ-
γελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.
32 Καὶ συναχθήσεται
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ
ἔθνη· ϗ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ'
ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν
ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
τῶν ἐρίφων·

33 Καὶ στήσει, τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με·

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα·

4 Καὶ συνεβουλεύσαντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γέν-
ηται ἐν τῷ λαῷ.
6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομ-
ένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βα-
ρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν, λέγοντες·
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;
9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ
δοθῆναι πτωχοῖς.
10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον
γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
11 Πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν,
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός
μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν.
13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ,
λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν
αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
14 Τότε πορευθεὶς εἷς
τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος
Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς,
15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώ-
σω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν
αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.
17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν
ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθη-
ταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες
αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσω-
μέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;
18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα,
καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκα-
λος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς
ἐστι, πρός σε ποιῶ τὸ πάσ-
χα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.
19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μα-
θηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα.
20 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.
21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
22 Καὶ λυπούμενοι
σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐ-
τῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι
ἐγώ εἰμι, κύριε;
23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ
ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα,
οὗτός με παραδώσει.
24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑπάγει, καθὼς γέ-
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννή-
θη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰού-
δας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶ-
πε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαβ-

βί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.
26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον,
καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε·
Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι
τὸ σῶμά μου.
27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
ριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε
ἐξ αὐτοῦ πάντες·
28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά
μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης,
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμ-
ενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ
πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεν-
νήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐ-
τὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.
30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξ-
ῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ·
Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ
διασκορπισθήσεται τὰ πρόβ-
ατα τῆς ποίμνης.
32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερ-
θῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.
33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ
πάντες σκανδαλισθήσονται
ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκαν-
δαλισθήσομαι.
34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύ-
τῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθα-
νεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι·
Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μα-
θηταὶ εἶπον.
36 Τότε ἔρχεται μετ'
αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς· Κα-
θίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελ-
θὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.
37 Καὶ παραλαβὼν τὸν
Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσ-
θαι καὶ ἀδημονεῖν.
38 Τότε λέγει αὐτοῖς·
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε,
καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
39 Καὶ προελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
προσευχόμενος, καὶ λέγων·
Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι,
παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ
ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ
ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέ-
τρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μί-
αν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;
41 Γρηγορεῖτε, καὶ προσ-
εύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
42 Πάλιν, ἐκ δευτέρου

ἀπελθὼν, προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· (ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι·)

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως

τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· ϗ
εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.
59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ
πρεσβύτεροι ϗ τὸ συνέδριον
ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν
θανατώσωσι·
60 Καὶ οὐχ εὗρον· ϗ πολλῶν
ψευδομαρτύρων προσελθόν-
των, οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσ-
ελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,
61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη·
Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.
62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν
ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν;
63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε
κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, ϗ ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς δι-
έῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε·
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρ-
τύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.
66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ
ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἔνοχος
θανάτου ἐστί.
67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, ϗ ἐκολάφι-
σαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν,
68 Λέγοντες· Προφήτευ-
σον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ
παίσας σε;
69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω
ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· ϗ προσ-
ῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,
λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.
70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμ-
προσθεν πάντων, λέγων·
Οὐκ οἶδα τί λέγεις.
71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ·
Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου.
72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο
μεθ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον.
73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσ-
ελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ
Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά
σου δῆλόν σε ποιεῖ.
74 Τότε ἤρξατο καταν-
αθεματίζειν, ϗ ὀμνύειν· Ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέ-
τρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ,
εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀ-
παρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν
ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης
συμβούλιον ἔλαβον πάν-
τες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.
2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν,
ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν
αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ
ἡγεμόνι.
3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας, ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κα-
τεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀ-
πέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀρ-
γύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις,
4 Λέγων· Ἥμαρτον, πα-
ραδοὺς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶ-
πον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.
5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ
ἀπελθὼν ἀπήγξατο.
6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
τες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ
ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-
βανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.
7 Συμβούλιον δὲ λαβόν-
τες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς
ταφὴν τοῖς ξένοις.
8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς
ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως
τῆς σήμερον.
9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφή-
του, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ
τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τι-
μὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτι-
μήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ·
10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως,
καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη
ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος·
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις·
12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορ-
εῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρ-
χιερέων καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.
13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα
σου καταμαρτυροῦσι;
14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε
θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.
15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει
ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ
ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.
16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον
ἐπίσημον λεγόμενον Βαραβ-
βᾶν.
17 Συνηγμένων οὖν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν
λεγόμενον Χριστόν;
18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέ-
γουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ

οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐκ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰ-
τίαν αὐτοῦ γεγραμμένην·
ʽΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ʼΙΗ-
ΣΟΥΣ ʽΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ʼΙΟΥΔΑΙΩΝ.
38 Τότε ςαυροῦνται σὺν
αὐτῷ δύο λῃςαὶ, εἷς ἐξ δεξ-
ιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
39 Οἱ δὲ παραπορευόμε-
νοι ἐϐλασφήμȣν αὐτὸν, κινȣ̃ν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν·
40 Καὶ λέγοντες· ʽΟ κα-
ταλύων τὸν ναὸν, ϗ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τȣ̃ Θεȣ̃,
κατάϐηθι ἀπὸ τοῦ ςαυροῦ.
41 ʽΟμοίως δὲ ϗ οἱ ἀρ-
χιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ
τῶν γραμματέων καὶ πρεσ-
ϐυτέρων, ἔλεγον·
42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυ-
τὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βα-
σιλεὺς ʼΙσραὴλ ἐςι, κατα-
ϐάτω νῦν ἀπὸ τοῦ ςαυροῦ,
καὶ πιςεύσομεν αὐτῷ·
43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεȣ̃
εἰμι υἱός.
44 Τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ
λῃςαὶ, οἱ συςαυρωθέντες
αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ.
45 ʼΑπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην
ὥραν ἀνεϐόησεν ὁ ʼΙησοῦς
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· ʼΗλὶ,
ʼΗλὶ, λαμὰ σαϐαχθανί;
τοῦτ᾽ ἔςι, Θεέ μȣ, Θεέ μȣ,
ἱνατί με ἐγκατέλιπες;
47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ
ἑςώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον·
Ὅτι ʼΗλίαν φωνεῖ οὗτος.
48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς
ἐξ αὐτῶν, ϗ λαϐὼν σπόγγον,
πλήσας τε ὄξȣς, ϗ περιθεὶς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.
49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ʼΗλίας σώσων αὐτόν.
50 ʽΟ δὲ ʼΙησοῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆ-
κε τὸ πνεῦμα.
51 Καὶ ἰδȣ̀, τὸ καταπέ-
τασμα τȣ̃ ναȣ̃ ἐσχίσθη εἰς
δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
ϗ ἡ γῆ ἐσείσθη, ϗ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν·
52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε-
ῴχθησαν· ϗ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγίων
ἠγέρθη·
53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτȣ̃, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς.
54 ʽΟ δὲ ἑκατόνταρχος
ϗ οἱ μετ᾽ αὐτȣ̃, τηρȣ̃ντες τὸν
ʼΙησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν
ϗ τὰ γενόμενα, ἐφοϐήθησαν
σφόδρα, λέγοντες· ʼΑληθῶς
Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωρ-
οῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν

τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ.
56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ
μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.
57 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος
ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοὔνομα
Ἰωσὴφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθή-
τευσε τῷ Ἰησοῦ.
58 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλά-
τος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι
τὸ σῶμα.
59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ.
60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ
ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ
προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλ-
θεν.
61 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἡ Μαρία
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη
Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι
τοῦ τάφου.
62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις
ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν,
συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,
63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμ-
νήσθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.
64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισ-
θῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρί-
της ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέ-
ψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκ-
ρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη
πλάνη χείρων τῆς πρώτης.
65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Ἔχετε κουστωδίαν·
ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε, ὡς
οἴδατε.
66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσ-
φαλίσαντο τὸν τάφον, σφρα-
γίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς
κουστωδίας.

Κεφ. κη'. 28.

ΟΨΕ δὲ σαββάτων, τῇ
ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν
σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.
2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγέν-
ετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυ-
ρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ,
προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ
ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.
3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ
ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.
4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ
ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ
ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγε-
λος εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ
ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε.
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη
γὰρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε,

ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο
ὁ Κύριος.
7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι,
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ
ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου
καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ.
9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγ-
γεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν
αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ
δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν
αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσ-
εκύνησαν αὐτῷ.
10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε·
ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς
ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ
με ὄψονται.
11 Πορευομένων δὲ αὐ-
τῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας
ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀ-
πήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν
ἅπαντα τὰ γενόμενα.
12 Καὶ συναχθέντες μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν
τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ
ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,
13 Λέγοντες· Εἴπατε,
Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς
ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν,
ἡμῶν κοιμωμένων.
14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ
τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς
πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς
ἀμερίμνους ποιήσομεν.
15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ
ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδι-
δάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ
λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις
μέχρι τῆς σήμερον.
16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν,
προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ
ἐδίστασαν.
18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων·
Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.
19 Πορευθέντες οὖν μαθη-
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπ-
τίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου πνεύματος·
20 Διδάσκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλά-
μην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ'
ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρ-
ας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος· Ἀμήν.

ΜΑΡΚΟΝ ἉΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.
ΑΡΧΗ τȣ̃ εὐαγγελίȣ Ἰη-
σȣ̃ Χριςȣ̃, υἱȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃.
2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις· Ἰδȣ, ἐγὼ ἀποσ-
τέλλω τὸν ἄγγελον μȣ πρὸ
προσώπȣ σȣ, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σȣ ἔμπροσθέν σȣ.
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ.
4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπ-
τίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία
χώρα, ϗ οἱ Ἱεροσολυμῖται·
ϗ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτȣ̃,
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν.
6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδε-
δυμένος τρίχας καμήλου,
ϗ ζώνην δεσματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ϗ ἐσθίων
ἀκρίδας ϗ μέλι ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μȣ
ὀπίσω μȣ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑ-
μᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπ-
τίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησȣ̃ς
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλι-
λαίας, ϗ ἐβαπτίσθη ὑπὸ
Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.
10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τȣ̃ ὕδατος, εἶδε σχιζο-
μένους τοὺς οὐρανοὺς, ϗ τὸ
πνεῦμα ὡσεὶ περιςερὰν, κα-
ταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν ȣ̓ρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μȣ
ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ῳ εὐδόκησα.
12 Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρη-
μον.
13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρη-
μῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
πειραζόμενος ὑπὸ τȣ̃ Σατα-
νᾶ· ϗ ἦν μετὰ τῶν θηρίων·
ϗ οἱ ἄγγελοι διηκόνȣν αὐτῷ.
14 Μετὰ δὲ τὸ παραδο-
θῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
15 Καὶ λέγων· Ὅτι
πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃·
μετανοεῖτε, καὶ πιςεύετε ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ.
16 Περιπατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαί-
ας, εἶδε Σίμωνα ϗ Ἀνδρέαν

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλον-
τας ἀμφίβληςρον ἐν τῇ θα-
λάσσῃ (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·)
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μȣ,
καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι
ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ.
19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν
τοῦ Ζεβεδαίου, ϗ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ϗ αὐ-
τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτί-
ζοντας τὰ δίκτυα.
20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν
αὐτούς· ϗ ἀφέντες τὸν πα-
τέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν,
ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καπερναούμ· ϗ εὐθέως τοῖς
σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐδίδασκε.
22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτȣ̃· ἦν γὰρ δι-
δάσκων αὐτȣ̀ς ὡς ἐξȣσίαν ἔ-
χων, ϗ ȣ̓χ ὡς οἱ γραμματεῖς.
23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγω-
γῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύ-
ματι ἀκαθάρτῳ, ϗ ἀνέκραξε,
24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν
ϗ σοὶ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ;
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησȣ̃ς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,
καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ,
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.
27 Καὶ ἐθαμβήθησαν
πάντες, ὥςε συζητεῖν πρὸς
αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐςι
τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ
καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξȣσίαν
καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκα-
θάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ;
28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ
αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.
29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς
συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον
εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ
Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου ϗ
Ἰωάννου.
30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σί-
μωνος κατέκειτο πυρέσσȣσα·
καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ
περὶ αὐτῆς.
31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν
αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς· ϗ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ
πυρετὸς εὐθέως· ϗ διηκόνει
αὐτοῖς.
32 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας, ϗ τοὺς δαιμονι-
ζομένους.
33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπι-
συνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.
34 Καὶ ἐθεράπευσε πολ-
λȣ̀ς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ

ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ
δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.
35 Καὶ πρωῒ, ἔννυχον
λίαν, ἀναστὰς ἐξῆλθε, καὶ
ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον,
κἀκεῖ προσηύχετο.
36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν
ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν,
λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες
ζητοῦσί σε.
38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄ-
γωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κω-
μοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω·
εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.
39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν
αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν,
καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι ἐὰν
θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.
41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχ-
νισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Θέλω, καθαρίσθητι.
42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ,
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.
43 Καὶ ἐμβριμησάμενος
αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν·
44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα,
μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ'
ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθα-
ρισμοῦ σου, ἃ προσέταξε Μω-
σῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφη-
μίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι
αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς
πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν
ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχον-
το πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν·
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
2 Καὶ εὐθέως συνήχθη-
σαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χω-
ρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν·
καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.
3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐ-
τὸν, παραλυτικὸν φέροντες,
αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.
4 Καὶ μὴ δυνάμενοι
προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην
ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χα-
λῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ
παραλυτικὸς κατέκειτο.
5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ πα-
ραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
6 Ἦσαν δέ τινες τῶν
γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι,
καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν·
7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ
βλασφημίας; τίς δύναται
ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς
ὁ Θεός;
8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ
Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ,
ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν

ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί
ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;
9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀ-
φέωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ
εἰπεῖν· Ἔγειραι, ϗ ἆρόν σου
τὸν κράββατον, ϗ περιπάτει;
10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτί-
ας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ·)
11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, ϗ
ἆρον τὸν κράββατόν σου, ϗ
ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως,
ϗ ἄρας τὸν κράββατον ἐξῆλ-
θεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξ-
ίστασθαι πάντας, ϗ δοξάζειν
τὸν Θεὸν, λέγοντας· Ὅτι
οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.
13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν
παρὰ τὴν θάλασσαν· ϗ πᾶς
ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν,
ϗ ἐδίδασκεν αὐτούς.
14 Καὶ παράγων εἶδε Λε-
υἲν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθή-
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· ϗ λέ-
γει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· ϗ
ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτοῦ, ϗ πολλοὶ τελῶναι
ϗ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, ϗ
ἠκολούθησαν αὐτῷ·
16 Καὶ οἱ γραμματεῖς
ϗ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν
ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν
ϗ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν ϗ ἁμαρ-
τωλῶν ἐσθίει ϗ πίνει;
17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔ-
χουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ
ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου ϗ οἱ τῶν Φαρισαίων
νηστεύοντες· ϗ ἔρχονται, ϗ
λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου ϗ οἱ τῶν
Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ
σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμ-
φίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν;
ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν
ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύν-
ανται νηστεύειν.
20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, ϗ τότε νηστεύσουσιν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ
ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ,
αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ
καινὸν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, ϗ
χεῖρον σχίσμα γίνεται.
22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ
νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος

ἐκχεῖται, ϗ οἱ ἀσκοὶ ἀπο-
λοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.
23 Καὶ ἐγένετο παραπο-
ρεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάβ-
βασι διὰ τῶν σπορίμων, ϗ
ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν
ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.
24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν
ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι.
25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί
ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν
ἔσχε, ϗ ἐπείνασε αὐτὸς ϗ
οἱ μετ' αὐτοῦ;
26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ
ἀρχιερέως, ϗ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι
φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, ϗ
ἔδωκε ϗ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;
27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ
σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ
τὸ σάββατον·
28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ϗ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς
τὴν συναγωγήν· ϗ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην
ἔχων τὴν χεῖρα·
2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ
τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐ-
τὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.
4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξ-
εστι τοῖς σάββασιν ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι;
Οἱ δὲ ἐσιώπων.
5 Καὶ περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυ-
πούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει
τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου· ϗ ἐξέτεινε, ϗ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν
Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐ-
ποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐ-
τὸν ἀπολέσωσι.
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώ-
ρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν·
ϗ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ, ϗ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων,
ϗ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, ϗ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ϗ οἱ
περὶ Τύρον ϗ Σιδῶνα, πλῆ-
θος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα
ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσ-
καρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχ-
λον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.
10 Πολλοὺς γὰρ ἐθερά-
πευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ,
ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι
εἶχον μάστιγας.
11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ

ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθε-
ώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, ϗ
ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα
αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν
ποιήσωσι.
13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ
ὄρος, ϗ προσκαλεῖται οὓς
ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον
πρὸς αὐτόν.
14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα,
ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, ϗ ἵνα
ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν·
15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν
θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ
ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σί-
μωνι ὄνομα Πέτρον·
17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, ϗ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· ϗ ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοαν-
εργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·
18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ
Φίλιππον, ϗ Βαρθολομαῖον,
ϗ Ματθαῖον, ϗ Θωμᾶν, ϗ
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου,
ϗ Θαδδαῖον, ϗ Σίμωνα τὸν
Κανανίτην·
19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώ-
την, ὃς ϗ παρέδωκεν αὐτόν·
ϗ ἔρχονται εἰς οἶκον.
20 Καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐ-
τοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.
21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ'
αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.
22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἱ
ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάν-
τες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζε-
βοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατα-
νᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;
24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ'
ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται
σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·
25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυ-
τὴν μερισθῇ, οὐ δύναται
σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·
26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀν-
έστη ἐφ' ἑαυτὸν ϗ μεμέρισται,
οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ
τέλος ἔχει.
27 Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ
σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρ-
πάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν
ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ-
τήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
θρώπων, ϗ αἱ βλασφημίαι
ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·
29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ
ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ'
ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως.
30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα
ἀκάθαρτον ἔχει.
31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀ-
δελφοὶ ϗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·

καὶ ἔξω ἑςῶτες ἀπέςειλαν
πρὸς αὐτὸν, φωνῦντες αὐτόν.
32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος
περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ·
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.
33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων· Τίς ἐςιν ἡ μήτηρ
μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου;
34 Καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τὺς περὶ αὐτὸν καθη-
μένυς, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ
μου ϗ οἱ ἀδελφοί μου.
35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τῦ Θεῦ, οὗτος
ἀδελφός μυ, ϗ ἀδελφή μυ,
ϗ μήτηρ ἐςί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδάσ-
κειν παρὰ τὴν θάλασ-
σαν· ϗ συνήχθη πρὸς αὐτὸν
ὄχλος πολὺς, ὥςε αὐτὸν
ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, κα-
θῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θά-
λασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.
2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὺς ἐν
παραβολαῖς πολλὰ, ϗ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
3 Ἀκούετε· Ἰδὺ, ἐξῆλ-
θεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεί-
ρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδὸν, ϗ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, ϗ κατέφαγεν αὐτό.
5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες, ὅπυ ὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· ϗ εὐθέως ἐξανέτειλε,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.
6 Ἡλίυ δὲ ἀνατείλαντος,
ἐκαυματίσθη, ϗ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι, ϗ συνέπνιξαν
αὐτὸ, ϗ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλήν· ϗ ἐδίδου
καρπὸν ἀναβαίνοντα ϗ αὐξάν-
οντα· ϗ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα,
ϗ ἓν ἑξήκοντα, ϗ ἓν ἑκατόν.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ
ἔχων ὦτα ἀκύειν, ἀκυέτω.
10 Ὅτε δὲ ἐγένετο κατα-
μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα
τὴν παραβολήν.
11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυσ-
τήριον τῆς βασιλείας τῦ Θεῦ·
ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παρα-
βολαῖς τὰ πάντα γίνεται·
12 Ἵνα βλέποντες βλέπω-
σι, ϗ μὴ ἴδωσι· ϗ ἀκύοντες
ἀκύωσι, ϗ μὴ συνιῶσι· μή-
ποτε ἐπιςρέψαν, ϗ ἀφεθῇ
αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν
ταύτην; ϗ πῶς πάσας τὰς
παραβολὰς γνώσεσθε;
14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.
15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν, ὅπυ σπείρεται ὁ λό-
γος· ϗ ὅταν ἀκύσωσιν, εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, ϗ
αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμέ-

νον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμ-
ενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν·
17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί
εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψ-
εως ἢ διωγμοῦ, διὰ τὸν λόγον,
εὐθέως σκανδαλίζονται.
18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς
τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗ-
τοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·
19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ
αἰῶνος τούτου, ϗ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου, ϗ αἱ περὶ τὰ
λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευ-
όμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον,
ϗ ἄκαρπος γίνεται.
20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέν-
τες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον,
ϗ παραδέχονται· ϗ καρπο-
φοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, ϗ ἐν
ἑξήκοντα, ϗ ἐν ἑκατόν.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα
ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ
τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν
λυχνίαν ἐπιτεθῇ;
22 Οὐ γάρ ἐςί τι κρυπ-
τὸν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ;
οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ'
ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.
23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.
24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσε-
ται ὑμῖν, ϗ προςεθήσεται
ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.
25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθή-
σεται αὐτῷ· ϗ ὃς οὐκ ἔχει, ϗ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως
ἐςὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ,
ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν
σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,
27 Καὶ καθεύδῃ ϗ ἐγεί-
ρηται νύκτα ϗ ἡμέραν· ϗ ὁ
σπόρος βλαςάνῃ ϗ μηκύνη-
ται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.
28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ
καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον,
εἶτα ςάχυν, εἶτα πλήρη
σῖτον ἐν τῷ ςάχυϊ.
29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ
καρπὸς, εὐθέως ἀποςέλλει
τὸ δρέπανον, ὅτι παρέςηκεν
ὁ θερισμός.
30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁ-
μοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ
παραβάλωμεν αὐτήν;
31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως,
ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
μικρότερος πάντων τῶν σπερ-
μάτων ἐςὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀνα-
βαίνει, ϗ γίνεται πάντων τῶν
λαχάνων μείζων, ϗ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους, ὥςε δύνασ-
θαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα-
τασκηνοῦν.
33 Καὶ τοιαύταις πα-
ραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠ-
δύναντο ἀκούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς
οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· καθ' ἰδίαν
δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἐπέλυε πάντα.
35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομέ-
νης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.
36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον,
παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς
ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ
πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ
ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύμ-
ατα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον,
ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι·
38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ
πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφά-
λαιον καθεύδων· καὶ διεγεί-
ρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει
σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;
39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετί-
μησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ
θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο.
Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ
ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.
40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
δειλοί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ
ἔχετε πίστιν;
41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλή-
λους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν,
ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα
ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. έ. 5.

ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.
2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ
τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρω-
πος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ·
3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶ-
χεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο
αὐτὸν δῆσαι,
4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις
πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι,
καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας συν-
τετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν
ἴσχυε δαμάσαι.
5 Καὶ διαπαντὸς, νυκτὸς
καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν
τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ
κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.
6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ·
7 Καὶ κράξας φωνῇ με-
γάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ,
Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν
μή με βασανίσῃς.
8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ·
Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκά-
θαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.)
9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν·
Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρί-
θη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά
μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν.
10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀπ-
οστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.
11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ
ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη
βοσκομένη.
12 Καὶ παρεκάλεσαν

αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες,
λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς
τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς
εἰσέλθωμεν.
13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς
εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελ-
θόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοί-
ρους· ϗ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κα-
τὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θαλάσ-
σαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι·
ϗ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.
14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς
χοίρους ἔφυγον, ϗ ἀνήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν ϗ εἰς τοὺς
ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν
τί ἐστι τὸ γεγονός.
15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, ϗ θεωροῦσι τὸν δαι-
μονιζόμενον καθήμενον ϗ
ἱματισμένον, ϗ σωφρονοῦντα,
τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα·
ϗ ἐφοβήθησαν.
16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ
δαιμονιζομένῳ, ϗ περὶ τῶν
χοίρων.
17 Καὶ ἤρξαντο παρα-
καλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ
τῶν ὁρίων αὐτῶν.
18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς
τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ
δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ.
19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆ-
κεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ·
Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου
πρὸς τοὺς σοὺς, ϗ ἀνάγγειλον
αὐτοῖς, ὅσα σοι ὁ Κύριος
ἐποίησε, ϗ ἠλέησέ σε.
20 Καὶ ἀπῆλθε, ϗ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει,
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ϗ πάντες ἐθαύμαζον.
21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς
τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος
πολὺς ἐπ' αὐτὸν, ϗ ἦν
παρὰ τὴν θάλασσαν.
22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς
τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι
Ἰάειρος· ϗ ἰδὼν αὐτὸν, πίπ-
τει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγά-
τριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖ-
ρας, ὅπως σωθῇ· ϗ ζήσεται.
24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐ-
τοῦ· ϗ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολὺς, ϗ συνέθλιβον αὐτόν·
25 Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν
ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα·
26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ϗ δα-
πανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς
πάντα, ϗ μηδὲν ὠφεληθεῖσα,
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα·
27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισ-
θεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν
τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι,
σωθήσομαι.
29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη
ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς·
ϗ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται
ἀπὸ τῆς μάστιγος.

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐ-
τοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπις-
ραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε·
Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;
31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ
λέγεις· Τίς μου ἥψατο;
32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν.
33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι
ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.
35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυν-
αγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ
θυγάτηρ σου ἀπέθανε, τί ἔτι
σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;
36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως,
ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμε-
νον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ·
Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.
37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ
Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.
38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ
θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας
ἀλαλάζοντας πολλά.
39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ
ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.
40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, πα-
ραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.
41 Καὶ κρατήσας τῆς
χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει
αὐτῇ· Ταλιθὰ, κοῦμι· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον· Τὸ κο-
ράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειραι.
42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ
κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν
γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστη-
σαν ἐκστάσει μεγάλῃ.
43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ γενομένου σαββάτου,
ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ δι-
δάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες
ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες·
Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς
ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι
καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;
3 Οὐκ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων,
ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰ-
ακώβου, καὶ Ἰωσῆ, καὶ Ἰούδα, καὶ
Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;
Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ, ϗ ἐν τοῖς συγγενέσι,
ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ
οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ
μὴ ὀλίγοις ἀῤῥώστοις ἐπιθεὶς
τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν, ϗ περιῆγε
τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.
7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα, ϗ ἤρξατο αὐτοὺς
ἀποστέλλειν δύο δύο· ϗ ἐδίδου
αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμά-
των τῶν ἀκαθάρτων.
8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν,
μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν·
9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους
σανδάλια· ϗ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας.
10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς
οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν
ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.
11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξ-
ωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν
ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν,
ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδό-
μοις ἢ Γομόῤῥοις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκ-
ήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον, ϗ ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθε-
ράπευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ϗ ἔλεγεν·
Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ
νεκρῶν ἠγέρθη, ϗ διὰ τοῦτο ἐν-
εργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι
Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον·
Ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς
εἷς τῶν προφητῶν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης,
εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφ-
άλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν,
αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.
17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης,
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰω-
άννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα,
τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν.
18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου.
19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖ-
χεν αὐτῷ, ϗ ἤθελεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι, ϗ οὐκ ἠδύνατο·
20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφο-
βεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον ϗ ἅγιον·
καὶ συνετήρει αὐτὸν, καὶ
ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει,
καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, ϗ τοῖς χιλιάρχοις, ϗ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, ϗ ὀρχησαμένης, ϗ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, ϗ δώσω σοί.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοὶ, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ ἐξελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοὶ δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους ϗ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· ϗ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, ϗ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, ϗ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ϗ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, ϗ ὅσα ἐποίησαν, ϗ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, ϗ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι ϗ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· ϗ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι· ϗ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· ϗ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, ϗ προσῆλθον αὐτοὺς, ϗ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· ϗ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, ϗ ἤδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς ϗ κώμας, ἀγοράσω-

σιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ
φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.
37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν
διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ
δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;
38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπά-
γετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες,
λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.
39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας, συμπόσια
συμπόσια, ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ.
40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ
πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ
πεντήκοντα.
41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε
ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε
τοὺς ἄρτους· καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρα-
θῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.
42 Καὶ ἔφαγον πάντες,
καὶ ἐχορτάσθησαν·
43 Καὶ ἦραν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων.
44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισ-
χίλιοι ἄνδρες.
45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν
εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊ-
δὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν
ὄχλον.
46 Καὶ ἀποταξάμενος
αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι.
47 Καὶ ὀψίας γενομένης,
ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος
ἐπὶ τῆς γῆς.
48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βα-
σανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν·
(ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος
αὐτοῖς·) καὶ περὶ τετάρτην
φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται
πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε
παρελθεῖν αὐτούς.
49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης, ἔδοξαν φάντασμα
εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν.
50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν
εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν) καὶ
εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε,
ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν
ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον.
52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ
τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία
αὐτῶν πεπωρωμένη.
53 Καὶ διαπεράσαντες
ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησα-
ρὲτ, καὶ προσωρμίσθησαν.
54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν
ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπι-
γνόντες αὐτόν,

55 Περιδραμόντες ὅλην
τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξ-
αντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς
κακῶς ἔχοντας περιφέρειν,
ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.
56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύ-
ετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ
ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν
τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν, ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ
ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ συνάγονται πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί
τινες τῶν γραμματέων, ἐλ-
θόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·
2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ,
τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας
ἄρτους, ἐμέμψαντο.
3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ
πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας,
οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν
παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν
μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι·
καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν, ἃ πα-
ρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς
ποτηρίων, καὶ ξεστῶν, καὶ χαλ-
κέων, καὶ κλινῶν.
5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν
αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς· Διατί οἱ μα-
θηταί σου οὐ περιπατοῦσι
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις
χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προεφ-
ήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν
τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται·
Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί
με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.
7 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.
8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντο-
λὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ πο-
τηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντο-
λὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παρά-
δοσιν ὑμῶν τηρήσητε.
10 Μωσῆς γὰρ εἶπε·
Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τὴν μητέρα σου· καί· Ὁ
κακολογῶν πατέρα ἢ μητέ-
ρα, θανάτῳ τελευτάτω.
11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε·
Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πα-
τρὶ, ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν
(ὅ ἐστι δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφεληθῇς·
12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε
αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ, ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ,
13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
14 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν

αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες,
καὶ συνίετε.
15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς
αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοι-
νῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμε-
να ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ
κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.
16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀ-
κούειν, ἀκουέτω.
17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπη-
ρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.
18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕ-
τω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ
νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσ-
πορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρω-
πον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;
19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται
αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ'
εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν
ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθα-
ρίζον πάντα τὰ βρώματα.
20 Ἔλεγε δέ· ὅτι τὸ ἐκ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον,
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον·
21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς
καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ δια-
λογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύον-
ται· μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,
22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι,
πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,
ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφη-
μία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη·
23 Πάντα ταῦτα τὰ
πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται,
καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς,
ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύ-
ρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε
γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.
25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ
περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυ-
γάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκά-
θαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε
πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλ-
ληνὶς, Συροφοίνισσα τῷ γένει)
καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ
δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασ-
θῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλόν
ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκ-
νων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.
28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ
λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω
τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ
τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.
29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ
τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε·
ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ
τῆς θυγατρός σου.
30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ
τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος,
ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν
ὁρίων Δεκαπόλεως.
32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ
κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρα-

καλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τȣ̃ ὄχλȣ κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τὰς δακτύλȣς αὐτȣ̃ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δέσμος τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τȣ̀ς κωφȣ̀ς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. ή. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτȣ̃, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτȣ̀ς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τȣ́τȣς δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτȣ́ς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτȣς, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς·

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητȣ̃ντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτȣ̃, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς,

ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο οἱ μαθηταὶ λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὡς δένδρα, περιπατοῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτόν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ

ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκ-
τανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡ-
μέρας ἀναστῆναι.
32 Καὶ παῤῥησίᾳ τὸν
λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλα-
βόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,
ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ
ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπε-
τίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων·
Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ·
ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
34 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀκολουθείτω μοι.
35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολ-
έσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
οὗτος σώσει αὐτήν.
36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ;
38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυν-
θῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχα-
λίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσε-
ται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί
τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵ-
τινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου,
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.
2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ
παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον,
καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.
3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν
ὡς χιὼν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ
τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι.
4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠ-
λίας σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν
συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ·
Ῥαββὶ, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς
τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ
μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν.
6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλή-
σῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.
7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐ-
πισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγου-
σα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.
8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψά-

μενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες τί ἐστι τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν·

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ', εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω, κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολ-
λὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε·
καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε
πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας
αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν
αὐτὸν, καὶ ἀνέστη.
28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν
εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπηρώτων αὐτὸν κατ᾽ ἰδίαν·
Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό;
29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ
δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόν-
τες παρεπορεύοντο διὰ τῆς
Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν
ἵνα τις γνῷ.
31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ αν-
θρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα,
καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς Κα-
περναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς·
Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς
διελογίζεσθε;
34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς
ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν
ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.
35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε
τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι,
ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ
πάντων διάκονος.
36 Καὶ λαβὼν παιδίον,
ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ,
εἶπεν αὐτοῖς·
37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοι-
ούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ
ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀ-
ποστείλαντά με.
38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ
ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσ-
καλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαι-
μόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν·
καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.
39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ
ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται
ταχὺ κακολογῆσαί με.
40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ᾽
ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.
41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ
ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν
τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ
ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευ-
όντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν
αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περίκειται
λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται
εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοι ἐςὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεςον,

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν ȣ̓ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ȣ̓ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐςί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεςον,

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐςὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός,

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΚΕΙΘΕΝ ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τȣ̃ Ἰορδάνου· ϗ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν· Εἰ ἔξεσιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι; πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποςασίȣ γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

7 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὥςε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς, καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· μὴ ἀποστερήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται.

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· Παρὰ ἀν-

θρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ
παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος
λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολ-
ουθήσαμέν σοι.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν,
ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ
πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖ-
κα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνε-
κεν ἐμοῦ ϗ τοῦ εὐαγγελίου,
30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκα-
τονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ, οἰκίας, ϗ ἀδελφοὺς,
ϗ ἀδελφὰς, ϗ μητέρας, ϗ
τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ
διωγμῶν, ϗ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσ-
χατοι, πρῶτοι.
32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ
ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα·
ϗ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς, ϗ ἐθαμβοῦντο, ϗ ἀκολου-
θοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παρα-
λαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα,
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ
μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·
33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνο-
μεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδο-
θήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
τοῖς γραμματεῦσι, ϗ κατα-
κρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, ϗ πα-
ραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·
34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐ-
τῷ, ϗ μαστιγώσουσιν αὐτὸν,
καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
35 Καὶ προσπορεύονται
αὐτῷ Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης,
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες·
Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ
ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν.
36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;
37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν
σου ϗ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου
καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω, ϗ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισ-
θῆναι;
39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν πο-
τήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε·
καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·
40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξ-
ιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων
μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.
41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ
δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώβου ϗ Ἰωάννου.
42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει
αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δο-
κοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν,

κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ
οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξου-
σιάζουσιν αὐτῶν.
43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται
διάκονος ὑμῶν·
44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάν-
των δοῦλος.
45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονη-
θῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
46 Καὶ ἔρχονται εἰς
Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου
αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ, καὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου
ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου, Βαρ-
τίμαιος ὁ τυφλὸς, ἐκάθητο
παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.
47 Καὶ ἀκούσας, ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο
κράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς
Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.
48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ
φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες
αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φω-
νεῖ σε.
50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις
ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονὶ, ἵνα
ἀναβλέψω.
52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀν-
έβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ
Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθ-
φαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑ-
πάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν
κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν,
εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον,
ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθ-
ικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε·
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ·
Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε·
Ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν
ἀποστελεῖ ὧδε.
4 Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὗρον
τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς
τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμ-
φόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.
5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ
ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί
ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς
καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.
7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον

αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.
8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν·
ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον
ἐκ τῶν δενδρῶν, καὶ ἐστρώννυον
εἰς τὴν ὁδόν.
9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου·
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη
βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου,
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ·
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα
ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς
τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς
ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἐξελθόντων
αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας,
ἐπείνασε.
13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν,
ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν
εἰ ἄρα εὑρήσει τὶ ἐν
αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν,
οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα·
οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων·
14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι
ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς
καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ
τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς, κατέστρεψε·
16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τὶς
διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.
17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων
αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι
ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν;
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον λῃστῶν.
18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσι·
ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν,
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο,
ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.
20 Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι,
εἶδον τὴν συκῆν
ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ
Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ,
ἴδε, ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω,
ἐξήρανται.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε
πίστιν Θεοῦ.
23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ·
Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ
πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται·
ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.
24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι

αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμ-
βάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.
25 Καὶ ὅταν στήκητε προσ-
ευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε
κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ
ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε,
οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἀφήσει τὰ παρα-
πτώματα ὑμῶν.
27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς
Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχον-
ται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ
πρεσβύτεροι·
28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτή-
σω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ
ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώ-
πων; ἀποκρίθητέ μοι.
31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴ-
πωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Δι-
ατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν·
Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο
τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον
τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προ-
φήτης ἦν.
33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέ-
γουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδα-
μεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς λέγειν· Ἀμ-
πελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος,
καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ
ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδό-
μησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.
2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ
τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.
3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν,
ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε
πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον·
κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐ-
κεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν
ἠτιμωμένον.
5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέσ-
τειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ
πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέρ-
οντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.
6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων
ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ
αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον,
λέγων· Ὅτι ἐντραπήσονται
τὸν υἱόν μου.
7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ
εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς· Ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦ-
τε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ
ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν,

ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινες τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοὶ περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν

ἀναςῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε
γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς
ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν,
ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ
τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς
Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
27 Οὐκ ἔςιν ὁ Θεὸς νεκ-
ρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων·
ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.
28 Καὶ προσελθὼν εἷς
τῶν γραμματέων, ἀκούσας
αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι
καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπη-
ρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐςὶ
πρώτη πασῶν ἐντολή;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν
τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ,
Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος
εἷς ἐςι·
30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι-
ανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσ-
χύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.
31 Καὶ δευτέρα ὁμοία,
αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων
τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔςι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
γραμματεύς· Καλῶς, δι-
δάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας,
ὅτι εἷς ἐςι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔςιν
ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾷν
τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν
ἐςι πάντων τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων καὶ τῶν θυσιῶν.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν
αὐτὸν, ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη,
εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς, ὅτι ὁ Χριςὸς υἱός
ἐςι Δαβίδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ
εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ
ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυ-
ρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέ-
γει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ ἐςι; Καὶ ὁ πολὺς
ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.
38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ
τῶν γραμματέων, τῶν θελόν-
των ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρω-
τοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει

μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι
λήψονται περισσότερον κρίμα.
41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου,
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλακίον·
ϗ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
πολλά.
42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα
πτωχὴ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ
ἐστι κοδράντης.
43 Καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐ-
τοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ
χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον
πάντων βέβληκε τῶν βαλόν-
των εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.
44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ
εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Δι-
δάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι,
καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας
τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ
μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς
οὐ μὴ καταλυθῇ.
3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, κατέναντι
τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ'
ἰδίαν Πέτρος, ϗ Ἰάκωβος,
ϗ Ἰωάννης, ϗ Ἀνδρέας·
4 Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα
ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν
μέλλῃ πάντα ταῦτα συντε-
λεῖσθαι;
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέ-
πετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες·
Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς
πλανήσουσιν.
7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολ-
έμους ϗ ἀκοὰς πολέμων, μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι·
ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος.
8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· ϗ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους, ϗ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί.
9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα.
Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια, ϗ εἰς συναγωγὰς
δαρήσεσθε, ϗ ἐπὶ ἡγεμόνων
ϗ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν
ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον.
11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν
ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προ-
μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ
μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς
οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον.
12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ

πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστή-
σονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ
θανατώσουσιν αὐτούς.
13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
οὗτος σωθήσεται.
14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως,
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ·
(ὁ ἀναγινώσκων νοείτω) τότε
οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτω-
σαν εἰς τὰ ὄρη·
15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδὲ εἰσελθέτω, ἆραί τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν,
μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπί-
σω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.
17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
18 Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ ἡμῶν
χειμῶνος.
19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως,
ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ
νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.
20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐ-
κολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν
ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ
τοὺς ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο,
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.
21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός·
ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε.
22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευ-
δόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα,
πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνα-
τὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε·
ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν πάντα.
24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν
ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσε-
ται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει
τὸ φέγγος αὐτῆς·
25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ
οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες,
καὶ αἱ δυνάμεις, αἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, σαλευθήσονται.
26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλαις, μετὰ δυνάμεως
πολλῆς καὶ δόξης.
27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου
γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.
28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν
αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς
γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα,
γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν.
29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ταῦτα ἴδητε γενόμενα, γινώσ-
κετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕ-
τη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα
γένηται.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης ϗ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶ-
δεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρα-
νῷ, οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε
ϗ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.
34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδη-
μος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,
ϗ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, ϗ τῷ θυρωρῷ ἐνετεί-
λατο ἵνα γρηγορῇ.
35 Γρηγορεῖτε οὖν, (οὐκ
οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς
οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσο-
νυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ
πρωΐ·)
36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης,
εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.
37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω· Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΗΝ δὲ τὸ πάσχα, ϗ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·
ϗ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ
γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτεί-
νωσιν.
2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται
τοῦ λαοῦ.
3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βη-
θανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐ-
τοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλ-
άβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς· ϗ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐ-
τοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακ-
τοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέ-
γοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;
5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων
δηναρίων, ϗ δοθῆναι τοῖς πτω-
χοῖς· ϗ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κό-
πους παρέχετε; καλὸν ἔργον
εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτω-
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ,
ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάν-
τοτε ἔχετε.
8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίσαι μου τὸ
σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ϗ
ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσε-
ται, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσ-
καριώτης, εἷς τῶν δώδεκα,
ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.
11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχά-
ρησαν, ϗ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει
πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.
12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα

ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν, ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες,

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ

Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, ϗ τὸν Ἰάκωβον, ϗ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· ϗ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι ϗ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, ϗ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· ϗ προσηύχετο, ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· ϗ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε ϗ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑποστρέψας, εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι· ϗ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδὲ, ὁ παραδιδοὺς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πόλυς μετὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων ϗ τῶν γραμματέων ϗ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, ϗ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββὶ, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ϗ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος τὴν

μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;
49 Καθ' ἡμέραν ἤμην
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσ-
κων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
γραφαί.
50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν
πάντες ἔφυγον.
51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος
ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλη-
μένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ
κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν
σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ'
αὐτῶν.
53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν
Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα·
καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτ-
εροι, καὶ οἱ γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ
μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ,
ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθή-
μενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ
θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.
55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θαν-
ατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὕρισκον.
56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδο-
μαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι
αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
57 Καί τινες ἀναστάντες,
ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,
λέγοντες·
58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ
καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειρο-
ποίητον οἰκοδομήσω.
59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση
ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε
τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν;
61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιε-
ρεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ
λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;
62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ
ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ.
63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαῤ-
ῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ,
λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων;
64 Ἠκούσατε τῆς βλασ-
φημίας; τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ
δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν
εἶναι ἔνοχον θανάτου.
65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμ-
πτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπ-
τειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν

αὐτῷ· Προφήτευσον. Καὶ οἱ
ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον.
66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν
τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·
67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον
θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα
αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ
τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.
68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων·
Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί
σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω
εἰς τὸ προαύλιον· ϗ ἀλέκτωρ
ἐφώνησε.
69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα
αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν
τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι οὗτος
ἐξ αὐτῶν ἐστιν.
70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ
παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ·
Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· ϗ γὰρ
Γαλιλαῖος εἶ, ϗ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.
71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεμα-
τίζειν ϗ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὃν λέγετε.
72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκ-
τωρ ἐφώνησε· ϗ ἀνεμνήσθη
ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς,
ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ
ἐπιβαλὼν ἔκλαιε.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ
συμβούλιον ποιήσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσ-
βυτέρων ϗ γραμματέων, καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες
τὸν Ἰησοῦν, ἀπήνεγκαν, ϗ
παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.
2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.
3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ
οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων·
Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα
σου καταμαρτυροῦσιν.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν
ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν
Πιλάτον.
6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὅνπερ
ᾐτοῦντο.
7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βα-
ραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν
δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει
φόνον πεποιήκεισαν.
8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος,
ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ
ἐποίει αὐτοῖς.
9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκ-
ρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε
ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων;
10 Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐ-
τὸν οἱ ἀρχιερεῖς.
11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον
τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐ-
τοῖς.
12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκ-

ριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.
14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.
15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.
16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.
17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.
19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ.
20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος.
23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.
24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.
25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.
29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·
30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πισ-

ρύσωμεν. Καὶ οἱ συνεςαυρω-
μένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκ-
της, σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγων· Ἐλωῒ, Ἐλωῒ,
λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐςι
μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός
μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με
ἐγκατέλιπες;
35 Καί τινες τῶν παρεσ-
τηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον·
Ἰδοὺ, Ἡλίαν φωνεῖ.
36 Δραμὼν δὲ εἷς, ϗ γε-
μίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς
τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν,
λέγων· Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρ-
χεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς
φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο,
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων, ὁ
παρεςηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν,
εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος
οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.
40 Ἦσαν δὲ ϗ γυναῖκες
ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν
αἷς ἦν ϗ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, ϗ Μαρία ἡ τοῦ Ἰα-
κώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ
μήτηρ, καὶ Σαλώμη·
41 Αἳ καὶ, ὅτε ἦν ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ,
ϗ διηκόνουν αὐτῷ· ϗ ἄλλαι
πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ
εἰς Ἱεροσόλυμα.
42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενο-
μένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ,
ὅ ἐςι προσάββατον)
43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βου-
λευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς
Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύ-
μασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ
προσκαλεσάμενος τὸν κεντυ-
ρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν,
εἰ πάλαι ἀπέθανε.
45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ κεντυ-
ρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα
τῷ Ἰωσήφ.
46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα,
ϗ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε
τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελ-
ατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ
προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν
θύραν τοῦ μνημείου.
47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, ϗ Μαρία ἡ Ἰωσῆ,
ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑΙ διαγενομένου τοῦ
σαββάτου, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, ϗ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰακώβου, ϗ Σαλώμη ἠγόρα-
σαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι
ἀλείψωσιν αὐτόν.
2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς
μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ

τὸ μνημεῖον, ἀναλείλαντος
τοῦ ἡλίου.
3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυλάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωρῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισαι ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον σολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν.
6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησῦν ζηλεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσαυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔσιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπυ ἔθηκαν αὐτόν.
7 Ἀλλ' ὑπάγελε, εἴπαλε τοῖς μαθηλαῖς αὐτῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τῦ μνημείυ· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος ϗ ἔκσασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.
9 Ἀνασὰς δὲ πρωῒ πρώτη σαββάτυ, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπλὰ δαιμόνια.
10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτῦ γενομένοις, πενθῦσι ϗ κλαίυσι.
11 Κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, ϗ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίσησαν.
12 Μελὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.
13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ὐδὲ ἐκείνοις ἐπίσευσαν.
14 Ὕσερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, ϗ ὠνείδισε τὴν ἀπισίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίσευσαν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπανλα, κηρύξαλε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κλίσει.
16 Ὁ πισεύσας ϗ βαπτισθεὶς, σωθήσελαι· ὁ δὲ ἀπισήσας, καλακριθήσελαι.
17 Σημεῖα δὲ τοῖς πισεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόμαλί μυ δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·
18 Ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτὺς βλάψει· ἐπὶ ἀῤῥώσυς χεῖρας ἐπιθήσυσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν.
19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μελὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν ὐρανὸν, ϗ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.
20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόνλες ἐκήρυξαν πανλαχῦ, τῦ Κυρίυ συνεργῦνλος, ϗ τὸν λόγον βεβαιῦνλος διὰ τῶν ἐπακολυθέντων σημείων. Ἀμήν.

ΛΟΥΚΑΝ ʽΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.
ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ πολλοὶ
ἐπεχείρησαν ἀνατάξασ-
θαι διήγησιν περὶ τῶν πε-
πληροφορημένων ἐν ἡμῖν
πραγμάτων,
2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν
οἱ ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτόπται ϗ ὑ-
πηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·
3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκο-
λουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀ-
κριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι,
κράτιστε Θεόφιλε·
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν
κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφά-
λειαν.
5 ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς
τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ
ἐφημερίας Ἀβιά· ϗ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀα-
ρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς
Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
φότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ
Κυρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκ-
νον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν
στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προ-
βεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῶν ἦσαν.
8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,
9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου·
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχ-
αρίας ἰδὼν, ϗ φόβος ἐπέπε-
σεν ἐπ᾽ αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχα-
ρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς
σου· ϗ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι, ϗ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
14 Καὶ ἔσται χαρά σοι ϗ
ἀγαλλίασις, ϗ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.
15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον τοῦ Κυρίου· ϗ οἶνον ϗ
σίκερα οὐ μὴ πίῃ· ϗ πνεύ-
ματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.
17 Καὶ αὐτὸς προελεύσε-
ται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι
ϗ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι

καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα,
καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαί-
ων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν
κατεσκευασμένον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας
πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί
γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ
εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου
προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῆς.
19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι
Γαβριὴλ, ὁ παρεστηκὼς ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην
λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγε-
λίσασθαί σοι ταῦτα.
20 Καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν,
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι,
ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦ-
τα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς
λόγοις μου, οἵτινες πληρωθή-
σονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσ-
δοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ
ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν
αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο
λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν
ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων
αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.
23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσ-
θησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουρ-
γίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ.
24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·
25 Ὅτι οὕτω μοὶ πεποί-
ηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς
ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις.
26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ
ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γα-
βριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν
τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα
Ναζαρὲτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμνη-
στευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰω-
σὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ
ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ·
28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγε-
λος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε,
κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν.
29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταρ-
άχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ
διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ
ἀσπασμὸς οὗτος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ·
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ
Θεῷ·
31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ
ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἸΗΣΟΥΝ.
32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ
υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ
δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ·
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς
αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο,
ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα
ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ
δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι·
διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σου
ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.
36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ
συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνει-
ληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς·
καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.
37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει
παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ
ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου· Καὶ ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐ-
πορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν
τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·
καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ·
42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ
μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐ-
λογημένος ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο,
ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρός με;
44 Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο
ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου
εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν
ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ μου.
45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύ-
σασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
Κυρίου.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ·
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον·
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τὸ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·
49 Ὅτι ἐποίησέ μοι με-
γαλεῖα ὁ δυνατὸς· καὶ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβου-
μένοις αὐτόν.
51 Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν·
52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξ-
απέστειλε κενούς.
54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ
παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐ-
λέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν,) τῷ Ἀ-
βραὰμ, ϗ τῷ σπέρματι αὐ-
τοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ
σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς·
ϗ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς.
57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐ-
πλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
αὐτήν· ϗ ἐγέννησεν υἱόν.
58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοι-
κοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς,
ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλ-
εος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ
συνέχαιρον αὐτῇ.
59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ
ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτε-
μεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν
αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί·
ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν·
Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγ-
γενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ
ὀνόματι τούτῳ.
62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι κα-
λεῖσθαι αὐτόν.
63 Καὶ αἰτήσας πινακί-
διον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάν-
νης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ
ἐθαύμασαν πάντες.
64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα
αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει
εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας
φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐ-
τούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ
τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.
66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ
ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ
παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ
Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁ-
γίου· ϗ προεφήτευσε, λέγων·
68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσ-
κέψατο ϗ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ·
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σω-
τηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δα-
βὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.
70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ
στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.
71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, ϗ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς·
72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν, ϗ μνησ-
θῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,
73 Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς
Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τοῦ δοῦναι ἡμῖν,
74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λα-
τρεύειν αὐτῷ
75 Ἐν ὁσιότητι ϗ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
76 Καὶ σὺ, παιδίον, προ-

φήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σω-
τηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀ-
φέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·
79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημέ-
νοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε,
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας
ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε
δόγμα παρὰ Καίσαρι Αὐ-
γούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην.
2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ
πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος
τῆς Συρίας Κυρηνίου.)
3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες
ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.
4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως
Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖ-
ται Βηθλεὲμ (διὰ τὸ εἶναι
αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς
Δαβὶδ,)
5 Ἀπογράψασθαι σὺν
Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ
αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐ-
τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσ-
παργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέ-
κλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ,
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν
τῷ καταλύματι.
8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν
τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυ-
λοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυ-
λακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν
ποίμνην αὐτῶν.
9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα
Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς·
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ εἶπε αὐτοῖς ὁ ἄγ-
γελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ
γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χα-
ρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ
τῷ λαῷ.
11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
σήμερον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς
Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ
σημεῖον· Εὑρήσετε βρέφος
ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν
τῇ φάτνῃ.
13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο
σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρα-
τιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν
Θεὸν, καὶ λεγόντων·
14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.
15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλ-

θὸν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι
οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλή-
λους· Διέλθωμεν δὴ ἕως
Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα
τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος
ἐγνώρισεν ἡμῖν.
16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες,
καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ
καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος
κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
17 Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαλη-
θέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου
τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκού-
σαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν
λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποι-
μένων πρὸς αὐτούς.
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα
συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα,
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς.
20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ
ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰ-
νοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς
ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
ἡμέραι ὀκτὼ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφ-
θῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐ-
τῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως,
ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλ-
υμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,
23 (Καθὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν
διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ
Κυρίῳ κληθήσεται·)
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ
δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συ-
μεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδε-
χόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσ-
ραήλ. Καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν
ἐπ' αὐτόν·
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος
τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον
πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ
παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι
αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
νόμου περὶ αὐτοῦ·
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐ-
τὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ
εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦ-
λόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ
ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου τὸ σωτήριόν σου·
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσ-
ραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ

μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ
τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
Συμεὼν, ϗ εἶπε πρὸς Μαρι-
ὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ,
οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν ϗ ἀν-
άστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
ϗ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·
35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·)
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.
36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆ-
τις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ
φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβη-
κυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζή-
σασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ
ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς·
37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς
ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ
οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ,
νηστείαις ϗ δεήσεσι λατρεύουσα
νύκτα ϗ ἡμέραν.
38 Καὶ αὕτη, αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχο-
μένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσα-
λήμ.
39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅ-
παντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυ-
ρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν
Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε,
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι,
πληρούμενον σοφίας· ϗ χάρις
Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν
δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἑορτῆς·
43 Καὶ τελειωσάντων τὰς
ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν
αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ
παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· ϗ οὐκ
ἔγνω Ἰωσὴφ ϗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν
ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον
ἡμέρας ὁδὸν, καὶ ἀνεζήτουν
αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι ϗ ἐν
τοῖς γνωστοῖς.
45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐ-
τὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.
46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡ-
μέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων, ϗ ἀκούοντα αὐ-
τῶν, ϗ ἐπερωτῶντα αὐτούς.
47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει
ϗ τοῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξ-
επλάγησαν· ϗ πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί
ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ,
ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε.
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔ-
δειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός
μου δεῖ εἶναί με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, ϗ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· ϗ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, ϗ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, ϗ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας ϗ Τραχωνίτιδος χώρας, ϗ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,

2 Ἐπ' ἀρχιερέως Ἄννα ϗ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, ϗ πᾶν ὄρος ϗ βουνὸς ταπεινωθήσεται· ϗ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, ϗ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· ϗ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, ϗ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· ϗ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.

12 Ἦλθον δὲ ϗ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν ϗ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντή-

σησε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψω-
νίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ
λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων
πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή-
ποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός·
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάν-
νης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται
δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐ-
τὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύ-
ματι ἁγίῳ, καὶ πυρί·
17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει
τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελί-
ζετο τὸν λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ'
αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς
γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐ-
ποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο
ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπ-
τισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ
Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ
προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι
τὸν οὐρανὸν,
22 Καὶ καταβῆναι τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ
εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐ-
τόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσ-
θαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμε-
νος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς
Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ,
24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευῒ,
τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ
Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ
Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ,
τοῦ Ναγγαὶ,
26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματ-
ταθίου, τοῦ Σεμεῒ, τοῦ Ἰωσὴφ,
τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννὰ, τοῦ Ῥη-
σὰ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σα-
λαθιὴλ, τοῦ Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ,
τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ,
τοῦ Ἢρ,
29 Τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέ-
ζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ,
τοῦ Λευῒ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰού-
δα, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν,
τοῦ Ἐλιακεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊ-
νὰν, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Να-
θὰν, τοῦ Δαβὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ,
τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ
Ναασσὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ
Ἀρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φα-
ρὲς, τοῦ Ἰούδα,

34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰ-
σαὰκ, τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ
Θάρα, τοῦ Ναχὼρ,
35 Τοῦ Σεροὺχ, τοῦ
Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἑβὲρ,
τοῦ Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρ-
φαξὰδ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε,
τοῦ Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ
Ἐνὼχ, τοῦ Ἰαρὲδ, τοῦ Μα-
λελεὴλ, τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ,
τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ πνεύματος
ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν
ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν
τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον
ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γέν-
ηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπ-
ται· Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν,
ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν
στιγμῇ χρόνου.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν
δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παρα-
δέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω,
δίδωμι αὐτήν,
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσται σου πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω
μου, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ
λατρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐν-
τεῦθεν κάτω·
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περί σου, τοῦ διαφυλάξαι σε·
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀ-
ροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται·
Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου.
13 Καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύ-
ματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ
φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς
περιχώρου περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν

ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς
αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βι-
βλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· ϗ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε
τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·
18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ'
ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐ-
αγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέ-
σταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συν-
τετριμμένους τὴν καρδίαν,
19 Κηρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφεσιν, ϗ τυφλοῖς ἀνάβλε-
ψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν
Κυρίου δεκτόν.
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον,
ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ
οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπ-
λήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν
τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν
αὐτῷ, ϗ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ, ϗ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θε-
ράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκού-
σαμεν γενόμενα ἐν τῇ Κα-
περναοὺμ, ποίησον ϗ ὧδε ἐν
τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκ-
τός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐ-
ρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας
ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν
αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ
μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος,
πρὸς γυναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προ-
φήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ϗ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ
Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάν-
τες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ,
ἀκούοντες ταῦτα.
29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως,
ϗ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφ-
ρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις
αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κα-
τακρημνίσαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ
μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Κα-
περναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαί-
ας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς
ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξ-
ουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ
ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέ-
κραξε φωνῇ μεγάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν
καί σοι, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ;
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ἐπετίμησε αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥί-
ψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς
τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ,
μηδὲν βλάψαν αὐτόν.
36 Καὶ ἐγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς
ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ
ἐξέρχονται;
37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον
τῆς περιχώρου.
38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συν-
αγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος· καὶ πενθερὰ δὲ
τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη
πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτη-
σαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐ-
τῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ,
καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα
δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.
40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου,
πάντες, ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας
νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐ-
τοὺς πρὸς αὐτον· ὁ δὲ ἑνὶ
ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπι-
θεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.
41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαι-
μόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα
καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ
ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν,
ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐ-
τὸν εἶναι.
42 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον
τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν
αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ·
καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ
πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν
εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς
τοῦτο ἀπέσταλμαι.
44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλι-
λαίας.

Κεφ. έ. 5.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ
τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐ-
τῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ
τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα
ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ
δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἐπ' αὐ-
τῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.
3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν
πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος,
ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς

ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε παρά τι βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον·

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέρον-

τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὃς
ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ
θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.
19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ
ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα, διὰ τῶν κεράμων κα-
θῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
Ἰησοῦ.
20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε,
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
21 Καὶ ἤρξαντο διαλογί-
ζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν
οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας,
εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;
22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν,
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔγει-
ραι καὶ περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας, (εἶπε τῷ παραλελυμέ-
νῳ·) Σοὶ λέγω, ἔγειραι καὶ
ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου
εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ'
ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν
ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου,
λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν πα-
ράδοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλ-
θε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνό-
ματι Λευῒν, καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαν-
τα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν με-
γάλην ὁ Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τε-
λωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων, οἳ
ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ
γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσ-
θίετε καὶ πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν.
33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰω-
άννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ
δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ
οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ
ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;
34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμ-

φῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐςι, ποιῆσαι νηςεύειν;
35 Ἐλεύσονῖαι δὲ ἡμέραι, ϗ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε νηςεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
36 Ἔλεγε δὲ ϗ παραβολὴν πρὸς αὐτὰς· Ὅτι ἀδεὶς ἐπίβλημα ἱμαλία καινᾶ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, ϗ τὸ καινὸν σχίζει, ϗ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τᾶ καινᾶ.
37 Καὶ ἀδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς παλαιὰς, εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκὰς, ϗ αὐτὸς ἐκχυθήσεῖαι, ϗ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνῖαι·
38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βληῖέον· καὶ ἀμφότεροι συνῖηροῦνῖαι.
39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηςότερός ἐςιν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν σαββάτῳ δευῖεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· ϗ ἔτιλλον οἱ μαθηῖαὶ αὐτοῦ τοὺς ςάχυας, ϗ ἤσθιον, ψώχονῖες ταῖς χερσί.
2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε, ὃ ἀκ ἔξεςι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;
3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὰς εἶπεν ὁ Ἰησᾶς· Οὐδὲ τᾶτο ἀνέγνωῖε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μεῖ' αὐτοῦ ὄνῖες;
4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ϗ τοὺς ἄρῖους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, ϗ ἔδωκε ϗ τοῖς μεῖ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεςι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;
5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι Κύριός ἐςιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.
6 Ἐγένεῖο δὲ ϗ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, ϗ διδάσκειν· ϗ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτᾶ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.
7 Παρεῖήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμμαῖεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσι καῖηγορίαν αὐτοῦ.
8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμὰς αὐτῶν· ϗ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχονῖι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι, ϗ ςῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναςὰς ἔςη.
9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησᾶς πρὸς αὐτάς· Ἐπερωῖήσω ὑμᾶς τί· Ἔξεςι τοῖς σάββασιν, ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;
10 Καὶ περιβλεψάμενος πάνῖας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκῖεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· ϗ ἀποκατεςάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς

ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν
τῷ Ἰησοῦ.
12 Ἐγένετο δὲ ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτε-
ρεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ᾽
αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστό-
λους ὠνόμασε·
14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμα-
σε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρ-
θολομαῖον·
15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον
Ζηλωτήν·
16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ
Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ
ἐγένετο προδότης.)
17 Καὶ καταβὰς μετ᾽ αὐ-
τῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ·
καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ
πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱε-
ρουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου
Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον
ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ
ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζή-
τει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύνα-
μις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ
ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μα-
κάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε.
Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν·
ὅτι γελάσετε.
22 Μακάριοί ἐστε ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνε-
κα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ
γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν
τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ
πατέρες αὐτῶν.
24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν
παράκλησιν ὑμῶν.
25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπε-
πλησμένοι· ὅτι πεινάσετε·
Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.
26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς
ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄν-
θρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν.
27 Ἀλλ᾽ ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχ-
θροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.
28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρω-
μένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε

ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε ϗ τὴν ἄλλην· ϗ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, ϗ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· ϗ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ϗ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; ϗ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; ϗ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; ϗ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, ϗ ἀγαθοποιεῖτε ϗ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· ϗ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, ϗ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους ϗ πονηρούς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς ϗ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, ϗ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, ϗ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, ϗ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοτε, ϗ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες, ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, ϗ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν.

44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν

συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου
τρυγῶσι σταφυλήν.
45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ
ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρω-
πος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει
τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ στόμα αὐτοῦ.
46 Τί δέ με καλεῖτε,
Κύριε, κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε
ἃ λέγω;
47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός
με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων,
καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω
ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος·
48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε
καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας
δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ
ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ
οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν.
49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ
ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν
γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσ-
έρρηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως
ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα
τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΕΠΕΙ δὲ ἐπλήρωσε πάντα
τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναούμ.
2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος
δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε
τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.
3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ
Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν
πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων,
ἐρωτῶν αὐτόν, ὅπως ἐλθὼν
διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν
σπουδαίως, λέγοντες· Ὅτι
ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·
5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος
ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν
αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο
σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ
μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς
οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων
αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου·
οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ
τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς.
7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρός σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ
λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος,
ἔχων ὑπ᾽ ἐμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ
πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου·
Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν·
καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι
αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν,
οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.
12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.
14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.
19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρός σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.
26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ
γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσ-
τέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μεί-
ζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπ-
τιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρό-
τερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκού-
σας, ϗ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν
τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ
βάπτισμα Ἰωάννου.
30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ϗ οἱ
νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ
βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος·
Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀν-
θρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης;
ϗ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις
τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, ϗ
προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ
λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, ϗ
οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσα-
μεν ὑμῖν, ϗ οὐκ ἐκλαύσατε.
33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστὴς, μήτε ἄρτον
ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· ϗ
λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.
34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων·
καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος
φάγος ϗ οἰνοπότης, τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
πάντων.
36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν
τῶν Φαρισαίων, ἵνα φάγῃ
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου,
ἀνεκλίθη.
37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ
πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς,
ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα
ἀλάβαστρον μύρου,
38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα,
ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας
αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, ϗ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
μασσε, ϗ κατεφίλει τοὺς πόδας
αὐτοῦ, ϗ ἤλειφε τῷ μύρῳ.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν
προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς
ϗ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτε-
ται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων,
ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ
φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἦ-
σαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε
δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτε-
ρος πεντήκοντα.
42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρί-
σατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ,
πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;
43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι

ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.
44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη·
Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰ-
κίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου
οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς
πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.
45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδω-
κας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
θον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά
μου τοὺς πόδας.
46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν
μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ
ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.
47 Οὗ χάριν, λέγω σοι,
ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πο-
λύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλί-
γον ἀγαπᾷ.
48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέ-
ωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
49 Καὶ ἤρξαντο δὲ συν-
ανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρ-
τίας ἀφίησιν;
50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ καθε-
ξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε
κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κη-
ρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ
οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,
2 Καὶ γυναῖκές τινες, αἳ
ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ
πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσ-
θενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη
Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια
ἑπτὰ ἐξεληλύθει,
3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χου-
ζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ
Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ,
αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ
τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.
4 Συνιόντος δὲ ὄχλου
πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν,
ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν,
εἶπε διὰ παραβολῆς·
5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κα-
τεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.
6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.
7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν
μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμ-
φυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν
αὐτό.
8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν
ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει·
Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς
εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.
10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς

δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν, οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις

ἐπιτάσσει ϗ τῷ ὕδατι, ϗ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, ϗ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, ϗ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, ϗ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, ϗ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς.

29 (Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· ϗ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, ϗ διαῤῥήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.)

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· ϗ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, ϗ εἰς τοὺς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῃ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, ϗ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ'

ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα
ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑπο-
στρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο
αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ
πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ,
ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς
ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρ-
χε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογε-
νὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα,
καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι
συνέπνιγον αὐτόν.
43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα,
ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσα-
σα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν
ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι·
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν,
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη
ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνου-
μένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ-
τρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστά-
τα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ
ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ
ἁψάμενός μου;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἥψατό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων
δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ, ὅτι
οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ
προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰ-
τίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ,
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρή-
νην.
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυν-
αγώγου λέγων αὐτῷ· Ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ
σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας,
ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ
φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σω-
θήσεται.
51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα
τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ,
εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω
πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων·
Ἡ παῖς, ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ
πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη
παραχρῆμα· καὶ διέταξεν
αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.
56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γε-
γονός.

Κεφ. Θ'. 9.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕ-
ΝΟΣ δὲ τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτȣ, ἔδωκεν αὐτοῖς
δύναμιν ϗ ἐξȣσίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια, ϗ νόσους θερα-
πεύειν.
2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθε-
νοῦντας.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν,
μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν,
μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον,
μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.
4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν
εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ
ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.
5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων-
ται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ
τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν
κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑ-
μῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύ-
ριον ἐπ' αὐτούς.
6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρ-
χοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγ-
γελιζόμενοι ϗ θεραπεύοντες
πανταχοῦ.
7 Ἤκȣσε δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης τὰ γενόμενα ὑπ' αὐ-
τȣ πάντα· ϗ διηπόρει, διὰ τὸ
λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰω-
άννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·
8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφή-
της εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.
9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα·
τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ
ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν αὐτόν.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ
ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ,
ὅσα ἐποίησαν· ϗ παραλαβὼν
αὐτȣς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν
εἰς τόπον ἔρημον πόλεως
καλουμένης Βηθσαϊδά.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες,
ἠκολȣθησαν αὐτῷ· ϗ δεξά-
μενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ τῆς βασιλείας τȣ Θεȣ,
ϗ τȣς χρείαν ἔχοντας θερα-
πείας ἰᾶτο.
12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο
κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ
δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυ-
σον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόν-
τες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας ϗ
τοὺς ἀγρȣς, καταλύσωσι, ϗ
εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε
ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν
πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο
ἰχθύες, εἰ μή τι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα
τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.
14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατα-
κλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ
πεντήκοντα.
15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, ϗ
ἀνέκλιναν ἅπαντας.
16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε
ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,

ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
εὐλόγησεν αὐτοὺς, ϗ κατέ-
κλασε, ϗ ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ.
17 Καὶ ἔφαγον, ϗ ἐχορ-
τάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη
τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασ-
μάτων, κόφινοι δώδεκα.
18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν προσευχόμενον κατα-
μόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μα-
θηταί· ϗ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς,
λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ
ὄχλοι εἶναι;
19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶ-
πον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ,
ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαί-
ων ἀνέστη.
20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε·
Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.
21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐ-
τοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰ-
πεῖν τοῦτο·
22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν, ϗ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ϗ ἀρ-
χιερέων ϗ γραμματέων, καὶ
ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας·
Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλ-
θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ϗ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ'
ἡμέραν, ϗ ἀκολουθείτω μοι.
24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
οὗτος σώσει αὐτήν.
25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν-
θρωπος κερδήσας τὸν κόσμον
ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ
ζημιωθείς;
26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυν-
θῇ με ϗ τοὺς ἐμοὺς λόγους,
τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ϗ τοῦ πα-
τρὸς, ϗ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.
27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς,
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου,
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς
λόγους τούτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκ-
τὼ, ϗ παραλαβὼν τὸν Πέτρον
ϗ Ἰωάννην ϗ Ἰάκωβον, ἀν-
έβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσ-
εύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ
προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ
ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς
ἐξαστράπτων.
30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν
Μωσῆς καὶ Ἠλίας·
31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ,
ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔ-
μελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος ϗ οἱ σὺν
αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπ-
νῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ, ϗ τοὺς δύο

ἄνδρας τοὺς συνεςῶτας αὐτῷ·
33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιςάτα, καλόν ἐςιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.
34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.
35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐςιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.
36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐςί μοι.
39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.
40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιςος καὶ διεςραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.
42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.
47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔςησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια, ϗ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, ϗ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· ϗ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ϗ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε, οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς;

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ ϗ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ϗ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέ-

στειλεν αὐτοὺς, ἀνὰ δύο, πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

8 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν, τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι, Χοραζὶν, οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ

πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· ϗ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν· Ἐξομολολοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν ϗ συνετῶν, ϗ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

22 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶπε· Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· ϗ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται ϗ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, ϗ οὐκ εἶδον· ϗ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, ϗ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, ϗ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ϗ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, ϗ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· ϗ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, ϗ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ ϗ ἐκδύσαντες αὐτὸν, ϗ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ ϗ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν ϗ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, ϗ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξ-
ελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια,
ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, ϗ εἶπεν
αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ,
ϗ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς,
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με,
ἀποδώσω σοι.
36 Τίς ἦν τούτων τῶν τρι-
ῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιή-
σας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ· Εἶ-
πεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πο-
ρεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.
38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς
εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ
δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπε-
δέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς.
39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ
καλουμένη Μαρία, ἣ ϗ παρα-
καθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.
40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσ-
πᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν·
ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ
μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου
μόνην με κατέλιπε διακονεῖν;
εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναν-
τιλάβηται.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα,
Μάρθα, μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ
περὶ πολλά·
42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία.
Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα
ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρε-
θήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσ-
ευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ
τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς
προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ
Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ.
2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν
προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ
ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁ-
γιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλ-
θέτω ἡ βασιλεία σου· γενη-
θήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ'
ἡμέραν·
4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁ-
μαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐ-
τοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι
ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ
πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσο-
νυκτίου, ϗ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε,
χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·
6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρε-
γένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ
οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·
7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκ-
ριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους
πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλει-
σται, ϗ τὰ παιδία μου μετ'
ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ
δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ
δώσει αὐτῷ ἀναςὰς, διὰ τὸ
εἶναι αὐτῦ φίλον, διά γε τὴν
ἀναίδειαν αὐτῦ ἐγερθεὶς δώσει
αὐτῷ ὅσων χρήζει.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰ-
τεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε,
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει,
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πα-
τέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ
λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ
ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος, ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ;
12 Ἢ κ̀ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠὸν,
μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;
13 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δό-
ματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει πνεῦμα
ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;
14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν·
ἐγένετο δὲ, τοῦ δαιμονίου ἐξ-
ελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια.
16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν
ἐξ οὐρανοῦ.
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, κ̀
οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.
18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς
ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς
ςαθήσεται ἡ βασιλεία αὐτῦ;
ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.
19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λουσι; διὰ τῦτο κριταὶ ὑμῶν
αὐτοὶ ἔσονται.
20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεῦ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κα-
θωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν
ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐςὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος
αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν,
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει,
ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, κ̀ τὰ σκῦλα
αὐτοῦ διαδίδωσιν.
23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ,
κατ' ἐμοῦ ἐςι· καὶ ὁ μὴ συν-
άγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν·
καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑ-
ποςρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου,
ὅθεν ἐξῆλθον.
25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σε-
σαρωμένον κ̀ κεκοσμημένον.
26 Τότε πορεύεται καὶ

παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα
πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ,
καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις
γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου,
εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ
κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.
28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Με-
νοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυ-
λάσσοντες αὐτόν.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθ-
ροιζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ
γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· ση-
μεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται ὑμῖν, εἰ μὴ τὸ ση-
μεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο
Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐ-
ταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
31 Βασίλισσα νότου ἐγερ-
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης,
καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι
ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς
γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σο-
λομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον
Σολομῶντος ὧδε.
32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστή-
σονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρι-
νοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ
ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψ-
ας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι
τὸ φέγγος βλέπωσιν.
34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ
ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν
ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ
τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.
35 Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς,
τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.
36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου
ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι
μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν
ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ
ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.
37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι,
ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις,
ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ·
Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.
38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν
ἐθαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον
ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.
39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς
αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρι-
σαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε·
τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.
40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιή-
σας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν
ἐποίησε;
41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε
ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα
καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.
42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν, τοῖς
Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε

τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ πήγανον
καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρ-
χεσθε τὴν κρίσιν ϗ τὴν ἀγά-
πην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-
σαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρω-
τοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς.
44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ,
ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
ἄδηλα, ϗ οἱ ἄνθρωποι οἱ πε-
ριπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.
45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν
νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς
ὑβρίζεις.
46 Καὶ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτί-
ζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία
δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ
τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσ-
ψαύετε τοῖς φορτίοις.
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προ-
φητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
ἀπέκτειναν αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ
συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν
ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰ-
κοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο ϗ ἡ σοφία
τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ
εἰς αὐτοὺς προφήτας, καὶ
ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν·
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφητῶν, τὸ
ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄ-
βελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχα-
ρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ
τοῦ θυσιαστηρίου ϗ τοῦ οἴκου·
ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομι-
κοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα
τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσ-
ήλθετε, ϗ τοὺς εἰσερχομένους
ἐκωλύσατε.
53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦ-
τα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστομα-
τίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων·
54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, ϗ
ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγο-
ρήσωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ. 12.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν
τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου,
ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους,
ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσ-
έχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν
ὑπόκρισις.
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμ-
μένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφ-
θήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ
γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκο-

τία εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.
5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τὸ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα.
17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου;
18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου·
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν
λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυ-
χῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ
τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ
ἐνδύματος.
24 Κατανοήσατε τοὺς κόρα-
κας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θε-
ρίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον,
οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέ-
φει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑ-
μεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
νῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα,
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολο-
μῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ
ἀγρῷ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ
μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;
29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε,
τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ
μὴ μετεωρίζεσθε.
30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ
ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν, ὅτι
χρήζετε τούτων.
31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν
ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ
πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν.
33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρ-
χοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημο-
σύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βα-
λάντια μὴ παλαιούμενα, θη-
σαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ
ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.
34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρ-
δία ὑμῶν ἔσται.
35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσ-
φύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ
λύχνοι καιόμενοι.
36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀν-
θρώποις προσδεχομένοις τὸν
κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει
ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος
καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξ-
ωσιν αὐτῷ.
37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐ-
κεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος
εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται,
καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ
παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.
38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ
δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ
τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ
εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ
δοῦλοι ἐκεῖνοι.
39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι,
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ

ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρη-
γόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε
διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε
ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν
παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ
καὶ πρὸς πάντας;
42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος
καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ
κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ
τὸ σιτομέτριον;
43 Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσ-
θαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας,
ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ με-
θύσκεσθαι·
46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ οὐ
προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ, ᾗ οὐ
γινώσκει· καὶ διχοτομήσει
αὐτὸν, καὶ μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀπίστων θήσει.
47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ
γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μη-
δὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς.
48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιή-
σας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσε-
ται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ᾽
αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ,
περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη
ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω
βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέ-
χομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ
γῇ; οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ᾽
ἢ διαμερισμόν.
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ
νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμ-
ερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ
δύο ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πατὴρ
ἐφ᾽ υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί·
μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγά-
τηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ
τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη
ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.
54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς
ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νε-
φέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσ-
μῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος
ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.
55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα,
λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται·
καὶ γίνεται.
56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε
δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν
τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;
58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ
τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα,
ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλ-
λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε
κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν,
καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλλῃ εἰς φυλακήν.
59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ
ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΡΗΣΑΝ δέ τινες ἐν
αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγ-
γέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλ-
ιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος
ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.
2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαί-
ους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα
πεπόνθασιν;
3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.
4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ
ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος
ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι
ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάν-
τας ἀνθρώπους τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;
5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν
παραβολήν· Συκῆν εἶχέ τις
ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυ-
τευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν
ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ εὗρεν.
7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμ-
πελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη
ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ
συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω·
ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ
τὴν γῆν καταργεῖ;
8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ
τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου
σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω
κοπρίαν·
9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρ-
πόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλ-
λον ἐκκόψεις αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν
μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς
σάββασι.
11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν
πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη
δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγ-
κύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.
12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰη-
σοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν
αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς
ἀσθενείας σου.
13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ
τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα
ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν
Θεόν.
14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρ-
χισυνάγωγος, ἀγανακτῶν, ὅτι
τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ
Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ·

Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ
ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν
ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει;
16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα
Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ
Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ
τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες
οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις
ὑπ' αὐτοῦ·
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ;
καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σι-
νάπεως, ὃ λαβὼν ἄνθρωπος
ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ
ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον
μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς
κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι
ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ;
21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας, διδάσκων,
καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς
Ἱερουσαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ·
Κύριε, εἰ ὀλίγοι σωζόμενοι;
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι
πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν
εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ
οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ
τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω
ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν,
λέγοντες· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν·
Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν·
Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ
ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλα-
τείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν,
οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ·
ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
ἐργάται τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν
ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφή-
τας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ,
ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βοῤῥᾶ
καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι,
οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ
πρῶτοι, οἳ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι,
λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ
πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης
θέλει σε ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώ-
πεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω
δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ
σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ
τρίτῃ τελειοῦμαι.
33 Πλὴν δεῖ με σήμερον
καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ
πορεύεσθαι· ὅτι ȣ̓κ ἐνδέχεται
προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω
Ἱερουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας, ϗ λιθοβολȣ̃σα τȣ̀ς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν,
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι
τὰ τέκνα σȣ, ὃν τρόπον ὄρνις
τὴν ἑαυτῆς νοσσίαν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, ϗ οὐκ ἠθελήσατε.
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Ἀμὴν δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με
ἴδητε, ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον, ϗ αὐτοὶ
ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις
ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτȣ̃.
3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς
εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ
Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι
τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ
δὲ ἡσύχασαν.
4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰά-
σατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος
ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται,
ϗ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ σαββάτȣ;
6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταπο-
κριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.
7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς
κεκλημένȣς παραβολὴν, ἐπέ-
χων πῶς τὰς πρωτοκλισίας
ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτȣ́ς·
8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος
εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς
εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε
ἐντιμότερός σȣ ᾖ κεκλημένος
ὑπ᾽ αὐτοῦ·
9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐ-
τὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς
τȣύτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ
μετ᾽ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν.
10 Ἀλλ᾽ ὅταν κληθῇς,
πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν
ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι·
Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον·
τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον
τῶν συνανακειμένων σοί.
11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυ-
τὸν, ταπεινωθήσεται· ϗ ὁ τα-
πεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
12 Ἔλεγε δὲ ϗ τῷ κεκλη-

κότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριςον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τὲς φίλες σε, μηδὲ τὲς ἀδελφὲς σε, μηδὲ τὲς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλεσίες· μήποτε ϗ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, ϗ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλούς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναςάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος, ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, ϗ ἐκάλεσε πολλούς·

17 Καὶ ἀπέςειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τε δείπνε εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐςι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν ϗ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, ϗ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας ϗ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχὲς ϗ ἀναπήρες ϗ χωλὲς ϗ τυφλὲς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριος, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐςί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, ϗ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ςραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ϗ τὴν μητέρα, ϗ τὴν γυναῖκα ϗ τὰ τέκνα, ϗ τοὺς ἀδελφοὺς ϗ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅςις οὐ βαςάζει τὸν ςαυρὸν αὐτοῦ, ϗ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, ὐχὶ

πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν
δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν;
29 Ἵνα μήποτε, θέντος αὐ-
τοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος
ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες
ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,
30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος
ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν,
καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.
31 Ἢ τίς βασιλεὺς πο-
ρευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ
βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ
καθίσας πρῶτον βουλεύεται, εἰ
δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν
ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χι-
λιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ
πόῤῥω ὄντος, πρεσβείαν ἀπο-
στείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρή-
νην.
33 Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ
ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται
πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν,
οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται;
35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς
κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω
βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιε. 15.

ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ
πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ.
2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς,
λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρ-
τωλοὺς προσδέχεται, καὶ συν-
εσθίει αὐτοῖς.
3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην, λέγων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν
ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ
ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ κα-
ταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται
ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ
αὐτό;
5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ
τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων·
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον,
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς
γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγ-
χάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ
πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως
χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ
ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ
ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις,
οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι με-
τανοίας.
8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ
δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχ-
νον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ
ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ;
9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται
τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας,
λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώ-
λεσα.
10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν,
χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός
τις εἶχε δύο υἱούς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός
μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς
τὸν βίον.
13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς
ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ
νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν
εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ
διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ,
ζῶν ἀσώτως.
14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ
αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.
15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολ-
λήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
χώρας ἐκείνης· ϗ ἔπεμψεν
αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ
βόσκειν χοίρους.
16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι·
καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.
17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν,
εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πα-
τρός μου περισσεύουσιν ἄρτων,
ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;
18 Ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου· ϗ ἐρῶ
αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς
τὸν οὐρανὸν ϗ ἐνώπιόν σου.
19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν
με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.
20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ
αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶ-
δεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ϗ
ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, ϗ κατεφίλησεν αὐτόν.
21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός·
Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρα-
νὸν, ϗ ἐνώπιόν σου, ϗ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.
22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ
ἐνδύσατε αὐτὸν, ϗ δότε δακ-
τύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ϗ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας.
23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε·
καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·
24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου
νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.
Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· ϗ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ,
ἤκουσε συμφωνίας ϗ χορῶν·
26 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο
τί εἴη ταῦτα.
27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· ϗ
ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα
αὐτὸν ἀπέλαβεν.
28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ
ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ
αὐτοῦ ἐξελθὼν, παρεκάλει
αὐτόν.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε

τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη
δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντο-
λήν σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ
οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα με-
τὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.
30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος,
ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ
πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.
31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ
εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.
32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ
χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός
σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε·
καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ις'. 16.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρω-
πός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶ-
πεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ
δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ
κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπ-
τειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν
αἰσχύνομαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα,
ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομί-
ας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴ-
κους αὐτῶν.
5 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ
πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου;
6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν
βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα,
καὶ καθίσας ταχέως γράψον
πεντήκοντα.
7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ
δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶ-
πεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου.
Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου
τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγ-
δοήκοντα.
8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς
τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν
ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ,
καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ
ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μα-
μωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτε-
ρον τίς ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον

ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος,

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται

αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλ-
θωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον
τῆς βασάνου.
29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·
Ἔχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς προ-
φήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί,
πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν
τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς
αὐτούς, μετανοήσουσιν.
31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ
Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΙΠΕ δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ
μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ
δέ, δι' οὗ ἔρχεται.
2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος
ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς
τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδα-
λίζῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς· Ἐὰν
δὲ ἁμάρτῃ εἰς σε ὁ ἀδελφός
σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν
μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σε, καὶ
ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ
ἐπί σε, λέγων· Μετανοῶ·
ἀφήσεις αὐτῷ.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ
Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ
εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
πεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμί-
νῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ
φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ
ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.
7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον
ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαί-
νοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ
ἀγροῦ ἐρεῖ· Εὐθέως παρελ-
θὼν ἀνάπεσαι;
8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ·
Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ
περιζωσάμενος διακόνει μοι,
ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ
ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δού-
λῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ
διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ποιήσητε πάντα τὰ διαταχ-
θέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι
ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλο-
μεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύ-
εσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου
Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐ-
τοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντη-
σαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες,
οἳ ἔστησαν πόῤῥωθεν.
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνήν,
λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα,
ἐλέησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυ-
τοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκα-
θαρίσθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φω-
νῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω-
πον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ,
εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν Σαμαρείτης.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθα-
ρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;
18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑπο-
στρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ
Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀ-
ναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε.
20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ
ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
μετὰ παρατηρήσεως·
21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε,
ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι,
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡ-
μερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.
23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ
ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλ-
θητε, μηδὲ διώξητε.
24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρα-
νὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμ-
πει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκι-
μασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγά-
μουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς
ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν
κιβωτὸν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσ-
μὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
28 Ὁμοίως δὲ ὡς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον,
ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν,
ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·
29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε
πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαντας.
30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ
ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται.
31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ
ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
32 Μνημονεύετε τῆς γυν-
αικὸς Λώτ.
33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ
αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν.
34 Λέγω ὑμῖν· Ταύτῃ τῇ
νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται,
καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.
35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι
ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφ-
θήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς, πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος.

3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·

5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος, σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν, ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.

12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·

τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς
ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
17 Καὶ ἐπηρώτησέ τις
αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσ-
καλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς
ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας·
Μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύ-
σῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευ-
δομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν
πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα
σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα
πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότη-
τός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἕν
σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς,
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.
23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα,
περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ
πλούσιος σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
περίλυπον γενόμενον, εἶπε·
Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρή-
ματα ἔχοντες εἰσελεύσονται
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι,
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελθεῖν.
26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύν-
ατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά
ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.
29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς
ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γο-
νεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ,
30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς
δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα
τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προ-
φητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.
32 Παραδοθήσεται γὰρ
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται,
καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσ-
θήσεται·
33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀ-
ποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.
34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων
συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο
κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ
οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.
35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ,

τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν.
36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου
διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο,
τί εἴη τοῦτο.
37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
παρέρχεται.
38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰη-
σοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπε-
τίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκρα-
ζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς
αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν,
41 Λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
ἵνα ἀναβλέψω.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε.
43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέ-
βλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξ-
άζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθʹ. 19.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο
τὴν Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ
αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ
οὗτος ἦν πλούσιος.
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν
Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ
μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσ-
θεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν,
ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι᾽ ἐκείνης
ἤμελλε διέρχεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς
εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ
οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη,
καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διε-
γόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι
παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσ-
ῆλθε καταλῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος
εἶπε πρὸς τὸν κύριον· Ἰδοὺ,
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς·
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα,
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία
τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι
καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι
τὸ ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παρα-
βολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν
εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν
αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀνα-
φαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός
τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς
χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ

βασιλείαν, καὶ ὑποςρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέςειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ, τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ, ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίςῳ πιςὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐςηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ ςόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐςηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεςῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέςειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διατί λύετε; Οὕτως

ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος
αὐτοῦ χρείαν ἔχει.
32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀ-
πεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶ-
πεν αὐτοῖς.
33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν
πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν
πῶλον;
34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος
αὐτοῦ χρείαν ἔχει.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιρ-
ρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια
ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν
τὸν Ἰησοῦν.
36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ,
ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ
ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξαντο
ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν
φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες· Εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν Φαρι-
σαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον
πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπι-
τίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐ-
τῇ, λέγων·
42 Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ,
τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ
ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι
ἐπί σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ
ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ
περικυκλώσουσί σε, καὶ συν-
έξουσί σε πάντοθεν·
44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ
τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ
ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ
λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν
καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ
ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς
πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγο-
ράζοντας,
46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπ-
ται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσ-
ευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.
47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ
καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ
οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί
ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας
ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσ-
κοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέσ-
τησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν, Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν

γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ ϗ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις ϗ διδάσκεις, ϗ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις.

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα ϗ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, ϗ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· ϗ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, ϗ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ϗ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· ϗ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, ϗ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ ϗ οἱ ἑπτά· ϗ οὐ κατέλιπον τέκνα, ϗ ἀπέθανον.

32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε ϗ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν ϗ ἐκγαμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, ϗ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· ϗ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, ϗ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, ϗ

τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν
Θεὸν Ἰακώβ.
38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν.
39 Ἀποκριθέντες δέ τινες
τῶν γραμματέων, εἶπον· Δι-
δάσκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων
ἐπερωτᾷν αὐτὸν οὐδέν.
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν
Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέ-
γει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν
ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐ-
τὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ
ἐστιν;
45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ
λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν θελόντων
περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φι-
λούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτο-
κλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.
47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφά-
σει μακρὰ προσεύχονται· οὗ-
τοι λήψονται περισσότερον
κρίμα.

Κεφ. κα'. 21.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ εἶδε
τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον
πλουσίους.
2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν
πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά.
3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτω-
χὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔ-
βαλεν.
4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον
εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ
ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅ-
παντα τὸν βίον, ὃν εἶχεν, ἔβαλε.
5 Καί τινων λεγόντων περὶ
τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ
ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·
6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε,
ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ
ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ,
ὃς οὐ καταλυθήσεται.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν
ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ
ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πο-
ρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.
9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πο-
λέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ
πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα
γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ
εὐθέως τὸ τέλος.
12 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος,
καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοί τε μεγάλοι
κατὰ τόπους, ϗ λιμοὶ, ϗ λοι-
μοὶ ἔσονται· φόβητρά τε ϗ
σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα
ἔσται.
12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάν-
των ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, ϗ διώξουσι,
παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς
ϗ φυλακάς· ἀγομένους ἐπὶ
βασιλεῖς ϗ ἡγεμόνας, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου.
13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον.
14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν μὴ προμελετᾷν
ἀπολογηθῆναι.
15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν
στόμα ϗ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
16 Παραδοθήσεσθε δὲ ϗ
ὑπὸ γονέων, ϗ ἀδελφῶν, ϗ
συγγενῶν, ϗ φίλων· ϗ θανα-
τώσουσιν ἐξ ὑμῶν.
17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφα-
λῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.
19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλου-
μένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν
Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ϗ οἱ
ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτω-
σαν· ϗ οἱ ἐν ταῖς χώραις,
μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.
22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσε-
ως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι
πάντα τὰ γεγραμμένα.
23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις, ϗ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται
γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς
γῆς, ϗ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ
τούτῳ.
24 Καὶ πεσοῦνται στόματι
μαχαίρας, ϗ αἰχμαλωτισθή-
σονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· ϗ
Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι
καιροὶ ἐθνῶν.
25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν
ἡλίῳ, ϗ σελήνῃ, ϗ ἄστροις·
ϗ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης
ϗ σάλου·
26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώ-
πων ἀπὸ φόβου ϗ προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκου-
μένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται.
27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως ϗ
δόξης πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τούτων
γίνεσθαι, ἀνακύψατε ϗ ἐπά-
ρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι
ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν
αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν ϗ
πάντα τὰ δένδρα·
30 Ὅταν προβάλωσιν
ἤδη, βλέποντες, ἀφ' ἑαυτῶν

γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν.
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσ-
κετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρ-
ελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.
34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς,
μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ
καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέ-
θῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς,
καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ
ἡ ἡμέρα ἐκείνη.
35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπε-
λεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
μένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παν-
τὶ καιρῷ, δεόμενοι, ἵνα καταξ-
ιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάν-
τα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ
σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκ-
τας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς
τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρ-
θριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκούειν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν
ἀζύμων, ἡ λεγομένη
Πάσχα.
2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ,
πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο
γὰρ τὸν λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς
εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον
Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τῶν δώδεκα.
4 Καὶ ἀπελθὼν συνελά-
λησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν πα-
ραδῷ αὐτοῖς.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συν-
έθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.
6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐ-
ζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι
αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ
πάσχα·
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες
ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
ἵνα φάγωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμεν;
10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐ-
τῷ εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ εἰσπορεύ-
εται·
11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσ-
πότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ
διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κα-
τάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου φάγω;
12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει

ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε.
13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡ-
τοίμασαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο
τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν,
πρὸ τοῦ με παθεῖν.
16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ,
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ δεξάμενος ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λά-
βετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε
ἑαυτοῖς.
18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.
19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ
σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι-
δόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν.
20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέ-
γων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ
καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί
μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνό-
μενον.
21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ
παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τραπέζης.
22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡ-
ρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συ-
ζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν.
24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονει-
κία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν
δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυρι-
εύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιά-
ζοντες αὐτῶν, εὐεργέται κα-
λοῦνται.
26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσ-
θω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγού-
μενος, ὡς ὁ διακονῶν.
27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀ-
νακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ
ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δέ εἰμι
ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.
28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμε-
μενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου.
29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑ-
μῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πα-
τήρ μου βασιλείαν,
30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ
βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσεσθε
ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σί-
μων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς
ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι
ὡς τὸν σῖτον.

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ
ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ,
ἰάσατο αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν
ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ
ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ
ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ·
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα,
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν
ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ
δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέ-
τρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδί-
σκη τὶς καθήμενον πρὸς τὸ
φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶ-
πε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν,
λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.
58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτε-
ρος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος
εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥ-
ρας μιᾶς, ἄλλος τὶς διϊσχυ-
ρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ
γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις.
Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λα-
λοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀ-
λέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος
ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπ-
εμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου
τοῦ Κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ·
Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
ἀπαρνήσῃ με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ
Πέτρος, ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συν-
έχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον
αὐτῷ, δέροντες·
64 Καὶ περικαλύψαντες
αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσ-
ωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Προφήτευσον, τίς
ἐστιν ὁ παίσας σε;
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐ-
τόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα,
συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ
λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμ-
ματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες·
Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν.
67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπο-
λύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ
οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ

πρὸς αὐτὰς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.
3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.
12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,
14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπο-
λύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμ-
πληθεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦ-
τον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τι-
νὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ
φόνον, βεβλημένος εἰς φυ-
λακήν.
20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος
προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦ-
σαι τὸν Ἰησοῦν.
21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέ-
γοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον
αὐτόν.
22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς
αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανά-
του εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν
σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ
φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρ-
χιερέων.
24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέ-
κρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐ-
τῶν.
25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν
διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημέ-
νον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠ-
τοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέ-
δωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.
26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐ-
τὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός
τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου
ἀπ᾽ ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ
Ἰησοῦ.
27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ
πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ
γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ
ἐθρήνουν αὐτόν.
28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐ-
τὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες
Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ᾽
ἐμὲ, πλὴν ἐφ᾽ ἑαυτὰς κλαίετε,
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡ-
μέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακά-
ριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ
οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ
ἐθήλασαν.
30 Τότε ἄρξονται λέγειν
τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ᾽ ἡμᾶς·
καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε
ἡμᾶς.
31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύ-
λῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ
ξηρῷ τί γένηται;
32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο
κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆ-
ναι.
33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον, τὸν καλούμενον κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν,
καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ
δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.
34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε·
Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ
οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμερι-
ζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ἔβαλον κλῆρον.
35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θε-
ωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ
οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέ-
γοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σω-
σάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ

Χριςός, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.
36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ ϗ
οἱ ςρατιῶται, προσερχόμενοι
ϗ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,
37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
σῶσον σεαυτόν.
38 Ἦν δὲ ϗ ἐπιγραφὴ γε-
γραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμα-
σιν Ἑλληνικοῖς ϗ Ῥωμαϊκοῖς
καὶ Ἑβραϊκοῖς· ὉΥΤΟΣ
ΕΣΤΙΝ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέν-
των κακούργων ἐβλασφήμει
αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χρι-
ςὸν, σῶσον σεαυτὸν ϗ ἡμᾶς.
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος
ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀ-
πολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν
ἄτοπον ἔπραξε.
42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ.
Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμε-
ρον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ πα-
ραδείσῳ.
44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη,
καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος,
καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον.
46 Καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πά-
τερ, εἰς χεῖράς σου παραθή-
σομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρ-
χος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε
τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ
ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμπα-
ραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες
τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυ-
τῶν τὰ ςήθη ὑπέςρεφον.
49 Εἱςήκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωςοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, ϗ
γυναῖκες αἱ συνακολουθήσα-
σαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαί-
ας, ὁρῶσαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι
Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων,
ἀνὴρ ἀγαθὸς ϗ δίκαιος,
51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκα-
τατεθειμένος τῇ βουλῇ ϗ τῇ
πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων·
ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·
52 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λα-
ξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς
κείμενος.
54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασ-
κευὴ, ϗ σάββατον ἐπέφωσκε.
55 Κατακολουθήσασαι δὲ
ϗ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συν-

ἐληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γα-
λιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνη-
μεῖον, ϗ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα
αὐτοῦ.
56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοί-
μασαν ἀρώματα ϗ μύρα· ϗ
τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν
κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδʹ. 24.

ΤΗ δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
των, ὄρθρου βαθέος, ἦλ-
θον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ
ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τι-
νες σὺν αὐταῖς.
2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀπο-
κεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.
3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗ-
ρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
πορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου,
ϗ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν
αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτού-
σαις.
5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων
αὐτῶν, ϗ κλινουσῶν τὸ πρόσ-
ωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς
αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν;
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠ-
γέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλη-
σεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ,
7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν,
ϗ σταυρωθῆναι· ϗ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν
ῥημάτων αὐτοῦ·
9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ
τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦ-
τα πάντα τοῖς ἕνδεκα ϗ πᾶσι
τοῖς λοιποῖς.
10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλη-
νὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ
Μαρία Ἰακώβου, ϗ αἱ λοιπαὶ
σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς
τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.
11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν, ϗ ἠπίστουν αὐταῖς.
12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς
ἔδραμεν ἐπι τὸ μνημεῖον· ϗ
παρακύψας βλέπει τὰ ὀθό-
νια κείμενα μόνα· ϗ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ
γεγονός.
13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν
ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν
σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσα-
λὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαοῦς.
14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν
πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων
τῶν συμβεβηκότων τούτων.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμι-
λεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνε-
πορεύετο αὐτοῖς.
16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶ-
ναι αὐτόν.
17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντι-
βάλλετε πρὸς ἀλλήλους περι-
πατοῦντες, καί ἐστε σκυθρωποί;
18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ
ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς

αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις ;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ποῖα ; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου,
ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης,
δυνατὸς ἐν ἔργῳ ϗ λόγῳ ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ ϗ παντὸς τοῦ λαοῦ·
20 Ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ ἄρ-
χοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θα-
νάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυ-
τροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά
γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην
ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον,
ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ ϗ γυναῖκές τι-
νες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς,
γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον·
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ
σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι
ϗ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέ-
ναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν
σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
ϗ εὗρον οὕτω, καθὼς ϗ αἱ
γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ
εἶδον.
25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι ϗ βραδεῖς
τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ
πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προ-
φῆται.
26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει πα-
θεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ ;
27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
Μωσέως, ϗ ἀπὸ πάντων τῶν
προφητῶν, διηρμήνευεν αὐ-
τοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐ-
τὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
πορεύεσθαι.
29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐ-
τὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡ-
μῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ,
ϗ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ
ἦλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
τακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐ-
τῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλό-
γησε, ϗ κλάσας ἐπεδίδου αὐ-
τοῖς.
31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθη-
σαν οἱ ὀφθαλμοὶ, ϗ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν· ϗ αὐτὸς ἄφαντος
ἐγένετο ἐπ' αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλή-
λους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν
καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλά-
λει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς
διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς ;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, ϗ εὗρον συνηθροισ-
μένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς,
34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρ-
θη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη
Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ

ἐν τῇ ὁδῷ, ϗ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, ϗ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ ϗ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, ϗ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου ϗ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με ϗ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα ϗ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ τοὺς πόδας.

41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, ϗ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, ϗ προφήταις, ϗ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ὅτι οὕτω γέγραπται, ϗ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν ϗ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς,

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης·

53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες ϗ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΙΩΑΝΝΗΝ ἍΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.
ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ
ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν
Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν.
3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν.
ὃ γέγονεν.
4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ
οὐ κατέλαβεν.
6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπ-
εσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα
αὐτῷ Ἰωάννης·
7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύ-
σωσι δι' αὐτοῦ.
8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.
9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν,
ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρ-
χόμενον εἰς τὸν κόσμον.
10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ
οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.
12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
13 Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐ-
δὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ
ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ'
ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐ-
γένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν
(καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ
πατρὸς) πλήρης χάριτος καὶ
ἀληθείας.
15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗ-
τος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέ-
γονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.
16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώμα-
τος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.
17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀ-
λήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώ-
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν
εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐ-
κεῖνος ἐξηγήσατο.
19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστει-
λαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύ-
μων ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;
20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ
ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν· Ὅ-
τι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.
21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ

λέγει· Οὐκ εἰμί· Ὁ προφή-
της εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη·
Οὔ.
22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς
εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς
πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις
περὶ σεαυτοῦ;
23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε
τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν
Ἡσαΐας ὁ προφήτης.
24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι
ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.
25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν,
καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτί-
ζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔ-
τε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπ-
τίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου
γέγονεν. οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ
ὑποδήματος.
28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ
ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.
29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ
Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμε-
νον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ
εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται
ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέ-
γονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.
31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσ-
ραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν
τῷ ὕδατι βαπτίζων.
32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰω-
άννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι
τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ
περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμει-
νεν ἐπ' αὐτόν.
33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν
ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν·
Ἐφ' ὃ ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα
καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐ-
τὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν
πνεύματι ἁγίῳ.
34 Κἀγὼ ἑώρακα· καὶ με-
μαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ
Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ
δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠ-
κολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολου-
θοῦντας, λέγει αὐτοῖς·
39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, (ὃ λέ-
γεται ἑρμηνευόμενον, διδάσ-
καλε) ποῦ μένεις;
40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσ-
θε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον
ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔ-
μειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς· ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ. Ἐκ Ναζαρὲθ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ’ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν

καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.
7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.
9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,
10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.
11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.
15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·
16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.
17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.
18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.
20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;
21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες

αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.
24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκ
ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ
τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·
25 Καὶ ὅτι ἐ χρείαν εἶ-
χεν ἵνα τὶς μαρτυρήσῃ περὶ
τῦ ἀνθρώπυ· αὐτὸς γὰρ ἐγί-
νωσκε τί ἦν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν
Φαρισαίων, Νικόδημος
ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν
Ἰυδαίων.
2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν νυκτὸς, ϗ εἶπεν αὐτῷ·
Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεῦ
ἐλήλυθας διδάσκαλος· ὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύνα-
ται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν
μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ᾽ αὐτοῦ.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ϗ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ
ἄνωθεν, ὐ δύναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νι-
κόδημος· Πῶς δύναται ἄν-
θρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν;
μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν
τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον
εἰσελθεῖν, ϗ γεννηθῆναι;
5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν
μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος ϗ
πνεύματος, ὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς, σάρξ ἐστι· ϗ τὸ γε-
γεννημένον ἐκ τῦ πνεύματος,
πνεῦμά ἐστι.
7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶ-
πόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι
ἄνωθεν.
8 Τὸ πνεῦμα ὅπυ θέλει
πνεῖ, ϗ τὴν φωνὴν αὐτοῦ
ἀκύεις, ἀλλ᾽ ὐκ οἶδας πόθεν
ἔρχεται, ϗ ποῦ ὑπάγει· ὕτως
ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ πνεύματος.
9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος,
ϗ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται
ταῦτα γενέσθαι;
10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
ϗ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσ-
καλος τοῦ Ἰσραὴλ, ϗ ταῦτα
ὐ γινώσκεις;
11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν·
καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ὐ
λαμβάνετε.
12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον
ὑμῖν, ϗ ὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν
εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπυράνια, πι-
στεύσετε;
13 Καὶ ὐδεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν ὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τῦ
ὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπυ, ὁ ὢν ἐν τῷ ὐρανῷ.
14 Καὶ καθὼς Μωσῆς
ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπυ·
15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον·
16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ

Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδω-
κεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ'
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν
κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι'
αὐτοῦ.
18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,
οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων,
ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπί-
στευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονο-
γενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις,
ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν
κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄν-
θρωποι μᾶλλον τὸ σκότος,
ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ
αὐτῶν τὰ ἔργα.
20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα
πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ
ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλή-
θειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα,
ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.
22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ
διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ
ἐβάπτιζεν.
23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης
βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ
Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν
ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ
ἐβαπτίζοντο.
24 Οὔπω γὰρ ἦν βε-
βλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ
Ἰωάννης.
25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ
Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.
26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ῥαββὶ, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύ-
ρηκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ
πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης
καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρω-
πος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ
ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ.
28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρ-
τυρεῖτε, ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ
ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπ-
εσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν
ἐκείνου.
29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων
αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ
χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.
30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ
ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω
πάντων ἐστίν,
32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε,
τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν, ὅτι ὁ
Θεὸς ἀληθής ἐστιν.
34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· ὀ γὰρ ἐκ μέτρου δίδω-
σιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.
36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀ-
πειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται
ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

ΩΣ οὖν ἔγνω ὁ Κύριος,
ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρι-
σαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλείονας
μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει, ἢ
Ἰωάννης·
2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς
οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ·)
3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσ-
θαι διὰ τῆς Σαμαρείας.
5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας, λεγομένην
Συχὰρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ
ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ.
6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ
Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκο-
πιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας,
ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ.
ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας, ἀντλῆσαι ὕδωρ·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός
μοι πιεῖν.
8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν,
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.
9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ
ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ,
Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν
αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμα-
ρείτιδος; (οὐ γὰρ συγχρῶνται
Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις.)
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν
δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ
λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν·
σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδω-
κεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.
11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις,
καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν
οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ ζῶν.
12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς
ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐ-
τὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων
ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει
πάλιν·
14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ
ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ
μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ,
γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ
ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο
τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα
σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέ-
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς
εἶπας· Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.
18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσ-
χες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου
ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.
19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης
εἶ σύ.
20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱερο-
σολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου
δεῖ προσκυνεῖν.
21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρ-
χεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει
τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις
προσκυνήσετε τῷ πατρί.
22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν
ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.
23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσ-
κυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ
Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀλη-
θείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους
ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.
24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν.
25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται,
ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν
πάντα.
26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.
27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμα-
σαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει·
οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς;
ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;
27 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς
ἀνθρώποις·
29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον
ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίη-
σα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;
30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτόν.
31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠ-
ρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέ-
γοντες· Ῥαββὶ, φάγε.
32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤ-
νεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;
34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με,
καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.
35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θε-

ρισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω
ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώ-
ρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θε-
ρισμὸν ἤδη.
36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν
λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ
σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θε-
ρίζων.
37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος
ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς, ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ
θερίζων.
38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιά-
κατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ
ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύθατε.
39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως
ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρ-
τυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάν-
τα ὅσα ἐποίησα.
40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων
αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
41 Καὶ πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.
42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον·
Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λα-
λιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ
ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὁ Χριστός.
43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέ-
ρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς
ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης
ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ
ἔχει.
45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ
Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες
ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν
τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον
εἰς τὴν ἑορτήν.
46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πά-
λιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλι-
λαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ
οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς,
οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.
47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰη-
σοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα κα-
ταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν·
ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.
48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι
πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.
50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λό-
γῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἐπορεύετο.
51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαί-
νοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήν-
τησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν,
λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.
52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐ-
τῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψό-

τερον ἔσχε. Καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην
ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.
53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ, ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός
σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς
καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.
54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέ-
βη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσο-
λύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ,
κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη
Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς
ἔχουσα.
3 Ἐν ταύταις κατέκειτο
πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούν-
των, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν.
4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ και-
ρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμ-
βήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ·
ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν
ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς
ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο
νοσήματι.
5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος
ἐκεῖ τριακοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων
ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.
6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πο-
λὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει
αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσ-
θενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ
ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ
ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι
ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ κατα-
βαίνει.
8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.
9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς
ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν κράβ-
βατον αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει.
Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ.
10 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββα-
τόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν
κράββατον.
11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· Ἆρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.
12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν·
Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ εἰπών
σοι· Ἆρον τὸν κράββατόν σου,
καὶ περιπάτει;
13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει
τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευ-
σεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς
γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε,
ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γένηται.
15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος,
καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς, οὓς θέλει, ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·

23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

29 Καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ-

ρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύ-
ρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν-
θρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμ-
βάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα
ὑμεῖς σωθῆτε.
35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι
πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ
γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πα-
τὴρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ
τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με
ἀπέσταλκε.
37 Καὶ ὁ πέμψας με πα-
τὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ· Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκη-
κόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐ-
τοῦ ἑωράκατε.
38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι
ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ
ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.
39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς,
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖ-
ναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ
ἐμοῦ.
40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν
πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώ-
πων οὐ λαμβάνω·
42 Ἀλλ᾽ ἔγνωκα ὑμᾶς,
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ
λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ,
ἐκεῖνον λήψεσθε.
44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλή-
λων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξ-
αν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ
οὐ ζητεῖτε;
45 Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν
πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε.
46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-
σῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ
γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας,
τῆς Τιβεριάδος.
2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχ-
λος πολὺς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ
τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν
ἀσθενούντων.
3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα,
ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς

ὀφθαλμὲς, ϗ θεασάμενος ὅ-
τι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς
αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιπ-
πον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρ-
τυς, ἵνα φάγωσιν ὗτοι;
6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειρά-
ζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει
τί ἔμελλε ποιεῖν.)
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιπ-
πος· Διακοσίων δηναρίων ἄρ-
τοι ὐκ ἀρκῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕ-
κασος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.
8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας, ὁ
ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρυ·
9 Ἔςι παιδάριον ἓν ὧδε,
ὃ ἔχει πέντε ἄρτυς κριθίνυς,
ϗ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα
τί ἐςιν εἰς τοσύτυς;
10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς·
Ποιήσατε τὺς ἀνθρώπυς ἀνα-
πεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πο-
λὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν
οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι.
11 Ἔλαβε δὲ τὺς ἄρτυς ὁ
Ἰησοῦς, ϗ εὐχαριςήσας διέ-
δωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις·
ὁμοίως ϗ ἐκ τῶν ὀψαρίων,
ὅσον ἤθελον.
12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν,
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Συναγάγετε τὰ περισσεύσον-
τα κλάσματα, ἵνα μή τι
ἀπόληται.
13 Συνήγαγον οὖν, ϗ ἐγέ-
μισαν δώδεκα κοφίνυς κλασ-
μάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων
τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε
τοῖς βεβρωκόσιν.
14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες
ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγον· Ὅτι ὗτός ἐςιν ἀλη-
θῶς ὁ προφήτης, ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον.
15 Ἰησοῦς οὖν γνὺς ὅτι
μέλλυσιν ἔρχεσθαι, ϗ ἁρπά-
ζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐ-
τὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πά-
λιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.
16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο,
κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ
πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς
θαλάσσης εἰς Καπερναύμ.
Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, ϗ ὐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτὺς ὁ Ἰη-
σοῦς.
18 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμυ
μεγάλυ πνέοντος, διηγείρετο.
19 Ἐληλακότες οὖν ὡς
ςαδίυς εἰκοσιπέντε ἢ τριάκον-
τα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν πε-
ριπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, ϗ ἐγγὺς τοῦ πλοίυ γι-
νόμενον ϗ ἐφοβήθησαν.
20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.
21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· ϗ εὐθέ-
ως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον.
22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος,
ὁ ἑςηκὼς πέραν τῆς θαλάσ-
σης, ἰδὼν, ὅτι πλοιάριον ἄλλο
ὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο,

εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, ϗ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·
23 (Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοι-
άρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ
τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον,
εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου·)
24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος,
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν ϗ
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, ϗ ἦλθον
εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦντες τὸν
Ἰησοῦν.
25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον
αὐτῷ· Ῥαββὶ, πότε ὧδε
γέγονας;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς ϗ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ
ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ᾽ ὅτι
ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ
ἐχορτάσθητε.
27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλ-
λὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν
εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον
γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ
Θεός.
28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
Τί ποιοῦμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα
τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ϗ
εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ
ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί
οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδω-
μεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί
ἐργάζῃ;
31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
φαγεῖν.
32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ᾽ ὁ
πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀλη-
θινόν.
33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ
ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ϗ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τοῦτον.
35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με,
οὐ μὴ πεινάσῃ· ϗ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.
36 Ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν, ὅτι ϗ
ἑωράκατέ με, ϗ οὐ πιστεύετε.
37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· ϗ τὸν
ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκ-
βάλω ἔξω·
38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρὸς,

ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπο-
λέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
40 Τοῦτο δὲ ἐστι τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ
πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός
ἐστιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ,
οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέ-
γει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβέβηκα;
43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.
44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ, ὁ
πέμψας με, ἑλκύσῃ αὐτὸν,
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσ-
χάτῃ ἡμέρᾳ.
45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν
τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται
πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ.
Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ
πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται
πρός με.
46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν πα-
ρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε
τὸν πατέρα.
47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον.
48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς.
49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφα-
γον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀπέθανον.
50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων,
ἵνα τὶς ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ
ἀποθάνῃ.
51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν,
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν
τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου,
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ
ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ
σάρξ μου ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.
52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς
ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦ-
ναι τὴν σάρκα φαγεῖν;
53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρ-
κα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρ-
κα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.
55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀλη-
θῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμα
μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.
56 Ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷ-
μα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν
αὐτῷ.
57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ

ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν
πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀ-
κεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.
58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ κα-
θὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ
τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα.
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συν-
αγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερ-
ναούμ.
60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον·
Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος·
τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν
ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ
τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκαν-
δαλίζει;
62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα,
ὅπου ἦν τὸ πρότερον;
63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωο-
ποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ
οὐδέν. Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ
ζωή ἐστιν.
64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τινὲς, οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει γὰρ
ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰ-
σὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς
ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.
65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦ-
το εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύ-
ναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ
ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πα-
τρός μου.
66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπ-
ῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ'
αὐτοῦ περιεπάτουν.
67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς
θέλετε ὑπάγειν;
68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς
τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·
69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκα-
μεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ
ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος.
70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς
δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ
ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;
71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν
Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος
γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδι-
δόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζή-
τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι.
2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.
3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι
ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί
σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου,
ἃ ποιεῖς.
4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ

τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παῤῥησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα
ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ.
5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω
πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέ-
τερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος.
7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ,
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.
8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀ-
ναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ-
την, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω
πεπλήρωται.
9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς,
ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς
ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανε-
ρῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.
11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν
αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον·
Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;
12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς
περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις·
οἱ μὲν ἔλεγον· Ὅτι ἀγαθός
ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὔ·
ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
13 Οὐδεὶς μέντοι παῤῥη-
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς
μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.
15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰου-
δαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος
γράμματα οἶδε, μὴ μεμα-
θηκώς;
16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ δι-
δαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ
πέμψαντός με.
17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται
περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ'
ἐμαυτοῦ λαλῶ.
18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν,
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ
δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής
ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ
ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με
ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;
20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος,
καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς
σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐποί-
ησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.
22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέ-
δωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν,
(οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν,
ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων·) καὶ ἐν
σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρω-
πον.
23 Εἰ περιτομὴν λαμβά-
νει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ,
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μω-
σέως, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον
ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν
σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρί-
νατε.
25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν
Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός
ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;
26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ
λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι·
μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ
ἄρχοντες, ὅτι οὗτό ἐστιν ἀλη-
θῶς ὁ Χριστός;
27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν
πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν
ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πό-
θεν ἐστίν.
28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱε-
ρῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέ-
γων· Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε
πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀλη-
θινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε.
29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν,
ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός
με ἀπέστειλεν.
30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πι-
άσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ'
αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω
ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχ-
λου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ
ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς, ὅταν
ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα
τούτων ποιήσει, ὧν οὗτος ἐ-
ποίησεν;
32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι
τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ
αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν
οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐ-
τόν.
33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ'
ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά με.
34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ
εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.
35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλ-
λει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ
εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς
τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων
μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσ-
κειν τοὺς Ἕλληνας;
36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος
ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ
εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡ-
μέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε,
λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσ-
θω πρός με, καὶ πινέτω.
38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποτα-
μοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ-
σουσιν ὕδατος ζῶντος.
39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ
τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον
λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς
αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα
ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω
ἐδοξάσθη.)
40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχ-
λου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλε-
γον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐςιν ὁ Χριςός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριςὸς ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριςὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίςευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, (ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·)

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον, καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαςος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν·

2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγουσι δὲ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ ςήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατειλήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη.

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις;

6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι,

ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξά-
μενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατε-
λείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ
γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.
10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος
πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν
αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν
ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς
σε κατέκρινεν;
11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς,
Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρί-
νω· πορεύου, καὶ μηκέτι ἁ-
μάρτανε.
12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς
αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀ-
κολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπα-
τήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φα-
ρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρ-
τυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ
ἐστιν ἀληθής.
14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρ-
τυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα
πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω·
ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρ-
χομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.
15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα
κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.
16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν·
ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ
καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.
17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ
ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀλη-
θής ἐστιν.
18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ πε-
ρὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ
ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε,
οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ
ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔ-
δειτε ἄν.
20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐ-
λάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζο-
φυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱε-
ρῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν,
ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω,
καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁ-
μαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύ-
νασθε ἐλθεῖν.
22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι
λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑ-
μεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ
ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰ-
μὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
24 Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πι-
στεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθα-
νεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ

τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ
λαλῶ ὑμῖν.
26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀ-
γὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦ-
τα λέγω εἰς τὸν κόσμον.
27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν
πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.
28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ'
ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ κα-
θὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου,
ταῦτα λαλῶ·
29 Καὶ ὁ πέμψας με,
μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με
μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ
ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.
30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐ-
τῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ,
32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀ-
λήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευ-
θερώσει ὑμᾶς.
33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ
οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε·
πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλεύθε-
ροι γενήσεσθε;
34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁ-
μαρτίας.
35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει
ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ
υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς
ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι
ἔσεσθε.
37 Οἶδα, ὅτι σπέρμα Ἀ-
βραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς
οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.
38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ
τῷ πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς
οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πα-
τρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.
39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀ-
βραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβρα-
ὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ
ἐποιεῖτε ἄν.
40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀ-
ποκτεῖναι, ἄνθρωπον, ὃς τὴν
ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο
Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.
41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα
τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν
αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ
γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔ-
χομεν, τὸν Θεόν.
42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν
ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ
γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ
ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπ-
έστειλε.

43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν
ἐμὴν ὐ γινώσκετε; ὅτι ὐ δύ-
νασθε ἀκύειν τὸν λόγον τὸν ἐ-
μόν.
44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τῦ
διαβόλυ ἐςὲ, ϗ τὰς ἐπιθυμι-
ας τῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε
ποιεῖν. Ἐκεῖνος ανθρωποκτό-
νος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ
ἀληθείᾳ ὐχ ἕςηκεν· ὅτι ὐκ
ἔςιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδ-
ίων λαλεῖ· ὅτι ψευςης ἐςὶ, ϗ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλή-
θειαν λέγω, ὐ πιςεύετέ μοι.
46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει
με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλή-
θειαν λέγω, διά τί ὑμεῖς ὐ
πιςεύετέ μοι;
47 Ὁ ὢν ἐκ τῦ Θεῦ, τὰ
ῥήματα τῦ Θεῦ ἀκύει· διὰ
τῦτο ὑμεῖς ὐκ ἀκύετε, ὅτι ἐκ
τῦ Θεῦ ὐκ ἐςέ.
48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ
Ἰυδαῖοι, ϗ εἶπον αὐτῷ· Οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι
Σαμαρείτης εἶ σὺ, ϗ δαιμό-
νιον ἔχεις;
49 Ἀπεκρίθη Ἰησους·
Ἐγὼ δαιμόνιον ὐκ ἔχω, ἀλ-
λὰ τιμῶ τὸν πατέρα μυ, καὶ
ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.
50 Ἐγὼ δὲ ὐ ζητῶ τὴν δόξ-
αν μυ· ἔςιν ὁ ζητῶν ϗ κρίνων.
51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν
ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ὐ μὴ
θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

17*

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ
Ἰυδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι
δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραάμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ
σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον
μυ τηρήσῃ, ὐ μὴ γεύσεται
θανάτυ εἰς τὸν αἰῶνα.
53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅςις
ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται
ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ
ποιεῖς;
54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ
δόξα μυ ὐδέν ἐςιν· ἔςιν ὁ πα-
τήρ μυ, ὁ δοξάζων με, ὃν ὑ-
μεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐςι,
55 Καὶ ὐκ ἐγνώκατε αὐ-
τόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ
ἐὰν εἴπω ὅτι ὐκ οἶδα αὐτὸν,
ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύςης·
ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, ϗ τὸν λό-
γον αὐτοῦ τηρῶ.
56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν
ἡμέραν τὴν ἐμήν· ϗ εἶδε, ϗ
ἐχάρη.
57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰυδαῖοι
πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη
ὔπω ἔχεις, ϗ Ἀβραὰμ ἑώ-
ρακας;
58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν
Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.
59 Ἦραν οὖν λίθυς, ἵνα
βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησῦς
δὲ ἐκρύβη, ϗ ἐξῆλθεν ἐκ τῦ
ἱερῦ, διελθὼν διὰ μέσυ αὐτῶν,
ϗ παρῆγεν ὕτως.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ παράγων, εἶδεν ἄν-
θρωπον τυφλὸν ἐκ γε-
νετῆς.
2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτῦ, λέγοντες· Ῥαβ-
βὶ, τίς ἥμαρτεν, ὗτος, ἢ οἱ
γονεῖς αὐτῦ, ἵνα τυφλὸς γεν-
νηθῇ;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Οὔτε ὗτος ἥμαρτεν, ὔτε οἱ
γονεῖς αὐτῦ· ἀλλ' ἵνα φανε-
ρωθῇ τὰ ἔργα τῦ Θεῦ ἐκ αὐτῷ.
4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τῦ πέμψαντός με ἕως
ἡμέρα ἐςίν· ἔρχεται νὺξ, ὅτε
ὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ,
φῶς εἰμι τῦ κόσμυ.
6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε
χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ
τῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε
τὸν πηλὸν ἐπὶ τὺς ὀφθαλμὺς
τοῦ τυφλοῦ.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπα-
γε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβή-
θραν τῦ Σιλωάμ, (ὃ ἑρμη-
νεύεται, ἀπεςαλμένος.) Ἀ-
πῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλ-
θε βλέπων.
8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ
θεωρῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον,
ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ
ὗτός ἐςιν ὁ καθήμενος καὶ προσ-
αιτῶν;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗ-
τός ἐςιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι
ὅμοιος αὐτῷ ἐςιν. Ἐκεῖνος
ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι.
10 Ἔλεγον ὖν αὐτῷ· Πῶς
ἀνεῴχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ
εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος
Ἰησῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ
ἐπέχρισέ μυ τὺς ὀφθαλμὺς,
καὶ εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὴν
κολυμβήθραν τῦ Σιλωὰμ, καὶ
νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψά-
μενος, ἀνέβλεψα.
12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Πῦ
ἐςιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.
13 Ἄγυσιν αὐτὸν πρὸς
τὺς Φαρισαίυς, τόν ποτε τυφ-
λόν.
14 Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε
τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησῦς,
καὶ ἀνέῳξεν αὐτῦ τὺς ὀφθαλ-
μύς.
15 Πάλιν ὖν ἠρώτων αὐ-
τὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέ-
βλεψεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὺς ὀφ-
θαλμύς μυ, καὶ ἐνιψάμην, καὶ
βλέπω.
16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν
Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ
ἄνθρωπος οὐκ ἔςι παρὰ τοῦ
Θεῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ
τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς
τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ
σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
17 Λέγυσι τῷ τυφλῷ πά-
λιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτῦ,
ὅτι ἤνοιξέ συ τὺς ὀφθαλμύς;
Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης
ἐςίν.
18 Οὐκ ἐπίςευσαν οὖν οἱ

Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς
ἦν, ϗ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐ-
φώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ
ἀναβλέψαντος.
19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς,
λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν
ἄρτι βλέπει;
20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ϗ εἶπον· Οἴ-
δαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡ-
μῶν, ϗ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·
21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει,
οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν
αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς
οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν
ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐ-
τὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.
22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰου-
δαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο
οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν
ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνά-
γωγος γένηται.
23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει,
αὐτὸν ἐρωτήσατε.
24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευ-
τέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυ-
φλὸς, ϗ εἶπον αὐτῷ· Δὸς
δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδα-
μεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁ-
μαρτωλός ἐστιν.
25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος,
ϗ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν,
οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς
ὢν, ἄρτι βλέπω.
26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν·
Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ
σου τοὺς ὀφθαλμούς;
27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς·
Εἶπον ὑμῖν ἤδη, ϗ οὐκ ἠκού-
σατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν;
μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ
μαθηταὶ γενέσθαι;
28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐ-
τὸν, ϗ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς
ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως
ἐσμὲν μαθηταί.
29 Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι
Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦ-
τον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος,
ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τού-
τῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, ϗ ἀνέ-
ῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.
31 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρ-
τωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει·
ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου
ἀκούει.
32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
κούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλ-
μοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου·
33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ
Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
34 Ἀπεκρίθησαν ϗ εἶπον
αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐ-
γεννήθης ὅλος, ϗ σὺ διδάσ-
κεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· ϗ εὑ-
ρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ
πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;
36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ϗ

εἶπε· Τίς ἐςι, Κύριε, ἵνα
πιςεύσω εἰς αὐτόν ;
37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λα-
λῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐςιν.
38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιςεύω,
Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ.
39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσ-
μον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ
βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.
40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν ;
41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε
ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι
βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑ-
μῶν μένει.

Κεφ. ί. 10.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐ-
λὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀνα-
βαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
κλέπτης ἐςὶ καὶ λῃςής.
2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμήν ἐςι τῶν
προβάτων.
3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει,
καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρό-
βατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ
ἐξάγει αὐτά·
4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρό-
βατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβα-
τα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι
τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀ-
κολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται
ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν
ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
6 Ταύτην τὴν παροιμίαν
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι
δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ
ἐλάλει αὐτοῖς·
7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα
τῶν προβάτων.
8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ
ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃςαί·
ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
πρόβατα.
9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι'
ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθή-
σεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξε-
λεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει·
10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται
εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ
ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν
ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ
τῶν προβάτων.
12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ
ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ
πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύ-
κον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ
πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύ-
κος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορ-
πίζει τὰ πρόβατα.
13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει,
ὅτι μισθωτός ἐςι, καὶ οὐ μέλει

αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ,
καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.
15 Καθὼς γινώσκει με ὁ
πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν
πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου
τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα
ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς
ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγα-
γεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκού-
σουσι· καὶ γενήσεται μία ποί-
μνη, εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με
ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν
ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω
αὐτήν·
18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ'
ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν
ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω
θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην
τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ
πατρός μου.
19 Σχίσμα οὖν πάλιν
ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ
τοὺς λόγους τούτους.
20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ
αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ
μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦ-
τα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαι-
μονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύ-
ναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀ-
νοίγειν;
22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαί-
νια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ
χειμὼν ἦν.
23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ
Σολομῶντος.
24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ·
Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς,
εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πι-
στεύετε· τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου,
ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύ-
ετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προ-
βάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶ-
πον ὑμῖν.
27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γι-
νώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·
28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον
δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπό-
λωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ
ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χει-
ρός μου.
29 Ὁ πατήρ μου, ὃς δέδω-
κέ μοι, μείζων πάντων ἐστί·
καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ
τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.
30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν
ἐσμεν.
31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν
λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθά-
σωσιν αὐτόν.
32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα
ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθά-
ζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, ϗ ὅτι σὺ, ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔςι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐςε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, ϗ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε, ϗ ἀπέςειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιςεύετέ μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιςεύητε, τοῖς ἔργοις πιςεύσατε· ἵνα γνῶτε ϗ πιςεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· ϗ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, ϗ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίςευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ιά. 11.

ΗΝ δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος, ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)

3 Ἀπέςειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔςι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, ϗ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, ϗ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας·

7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔςιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ
τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος
ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται·
ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνί-
σω αὐτόν.
12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται,
σωθήσεται.
13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς
περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι
δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοι-
μήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.
14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζα-
ρος ἀπέθανε.
15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς,
(ἵνα πιστεύσητε,) ὅτι οὐκ ἤμην
ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ
λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμ-
μαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς,
ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.
17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς,
εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας
ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγ-
γὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς
ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.)
19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν,
ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκου-
σεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑ-
πήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν
τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.
21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ
ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν
ἐτεθνήκει.
22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώ-
σει σοι ὁ Θεός.
23 Λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς·
Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.
24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα·
Οἶδα, ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡ-
μέρᾳ.
25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ
ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν
ἀποθάνῃ, ζήσεται·
26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν, καὶ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ
εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;
27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύ-
ριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ
εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.
28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα,
ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν
τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα,
εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πά-
ρεστι, καὶ φωνεῖ σε.
29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν,
ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται
πρὸς αὐτόν.
30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ'
ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντη-
σεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, οἱ ὄντες
μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ
παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόν-
τες τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως
ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν

αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπά-
γει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα
κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα
αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας
αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε,
εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου
ὁ ἀδελφός.
33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν κλαίουσαν, ϗ τοὺς συνελ-
θόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαί-
οντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύ-
ματι, ϗ ἐτάραξεν ἑαυτόν·
34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθεί-
κατε αὐτόν;
35 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ
Ἰησοῦς.
36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.
37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀ-
νοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφ-
λοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ οὗτος μὴ
ἀποθάνῃ;
38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς
τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον,
ϗ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.
39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα-
τε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος, Μάρ-
θα· Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρ-
ταῖος γάρ ἐστι.
40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύ-
σῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ
ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἄνω, ϗ εἶπε· Πάτερ, εὐχα-
ριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.
42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον,
ἵνα πιστεύσωσιν, ὅτι σύ με ἀ-
πέστειλας.
43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φω-
νῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λά-
ζαρε, δεῦρο ἔξω.
44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνη-
κὼς, δεδεμένος τοὺς πόδας ϗ
τὰς χεῖρας κειρίαις· ϗ ἡ ὄψις
αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε
αὐτὸν, ϗ ἄφετε ὑπάγειν.
45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.
46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπ-
ῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους,
ϗ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς.
47 Συνήγαγον οὖν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι συνέ-
δριον, ϗ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν;
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολ-
λὰ σημεῖα ποιεῖ.
48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν
οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς
αὐτόν· ϗ ἐλεύσονται οἱ Ῥω-
μαῖοι, ϗ ἀροῦσιν ἡμῶν ϗ τὸν
τόπον ϗ τὸ ἔθνος.
49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν,
Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ

ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·
50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι
συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρω-
πος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.
51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ
εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν,
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.
52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἕν.
53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα
ἀποκτείνωσιν αὐτόν.
54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρ-
ρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰου-
δαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρή-
μου, εἰς Ἐφραῒμ λεγομένην
πόλιν, κἀκεῖ διέτριβε μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσ-
χα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη-
σαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα
ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσ-
χα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.
56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων
ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δο-
κεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς
τὴν ἑορτήν;
57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἐντολὴν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν
αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ
ἡμερῶν τοῦ πάσχα
ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν
Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤ-
γειρεν ἐκ νεκρῶν.
2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ
δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα
διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν
τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.
3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα
λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς
θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.
4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σί-
μωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλ-
λων αὐτὸν παραδιδόναι·
5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον
οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηνα-
ρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι
περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ
βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν
τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν
αὐτό.
8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάν-
τοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε.
9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς
ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ ἐστι·
καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μό-

νον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθώς ἐστι γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἔρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας

ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλ-
θον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ
ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ
πάλιν δοξάσω.
29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγο-
νέναι· Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγε-
λος αὐτῷ λελάληκεν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς·
31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσ-
μου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται
ἔξω.
32 Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς
ἐμαυτόν.
33 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελ-
λεν ἀποθνήσκειν.)
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχ-
λος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις,
ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
35 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ
φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπα-
τεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ·
καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ,
οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.
36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ
φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ ση-
μεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν
αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·
38 Ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν
εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν
Ἡσαΐας·
40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοή-
σωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστρα-
φῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας,
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φα-
ρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ
ἀποσυνάγωγοι γένωνται.
43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ
εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ
πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν
πέμψαντά με.
45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ,
θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πι-

ςεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ.
47 Καὶ ἐάν τις μȣ ἀκȣ́σῃ
τῶν ῥημάτων, ϗ μὴ πιςεύ-
σῃ, ἐγὼ ȣ̓ κρίνω αὐτόν· Οὐ γὰρ
ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, ϗ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μȣ, ἔ-
χει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λό-
γος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτȣ̃ ȣ̓κ
ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με
πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔ-
δωκε τί εἴπω, ϗ τί λαλήσω.
50 Καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτȣ̃ ζωὴ αἰώνιός ἐςι· ἃ ȣ̓̃ν
λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι
ὁ πατὴρ, ȣ̔́τω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡΟ' δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ
πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς,
ὅτι ἐλήλυθεν αὐτȣ̃ ἡ ὥρα, ἵνα
μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμȣ τȣ́τȣ
πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας
τȣ̀ς ἰδίȣς τȣ̀ς ἐν τῷ κόσμῳ,
εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτȣ́ς·
2 Καὶ δείπνȣ γενομένȣ,
(τοῦ διαβόλȣ ἤδη βεβληκότος
εἰς τὴν καρδίαν Ἰȣ́δα Σίμω-
νος Ἰσκαριώτȣ, ἵνα αὐτὸν πα-
ραδῷ,)
3 Εἰδὼς ὁ Ἰησȣ̃ς ὅτι πάντα
δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς
χεῖρας, ϗ ὅτι ἀπὸ Θεȣ̃ ἐξῆλ-
θε, ϗ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·
4 Ἐγείρεται ἐκ τȣ̃ δείπνȣ,
ϗ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λα-
βὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν·
5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς
τὸν νιπτῆρα, ϗ ἤρξατο νίπτειν
τȣ̀ς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ
ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν δι-
εζωσμένος.
6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σί-
μωνα Πέτρον· ϗ λέγει αὐτῷ
ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μȣ νίπτεις
τȣ̀ς πόδας;
7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ
ȣ̓κ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ
ταῦτα.
8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος·
Οὐ μὴ νίψῃς τȣ̀ς πόδας μȣ
εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ
νίψω σε· ȣ̓κ ἔχεις μέρος
μετ' ἐμȣ̃.
9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος· Κύριε, μὴ τȣ̀ς πόδας
μȣ μόνον, ἀλλὰ ϗ τὰς χεῖ-
ρας ϗ τὴν κεφαλήν.
10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Ὁ λελȣμένος ȣ̓ χρείαν ἔχει ἢ
τȣ̀ς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔςι
καθαρὸς ὅλος· ϗ ὑμεῖς κα-
θαροί ἐςε, ἀλλ' ȣ̓χὶ πάντες.
11 Ἤδει γὰρ τὸν παρα-
διδόντα αὐτόν· διὰ τȣ̃το εἶπεν·
Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐςε.
12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τȣ̀ς πό-
δας αὐτῶν, ϗ ἔλαβε τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί
πεποίηκα ὑμῖν;
13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ
διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ
καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν, πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων, ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος, πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνος ὁ Σατανᾶς· Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον.

28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νὺξ ὅτε οὖν ἐξῆλθε.

31 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ

δύνασθε ἐλθεῖν· ϗ ὑμῖν λέγω
ἄρτι.
34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα ϗ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.
36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.
37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.
38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, ϗ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν·
3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ϗ ὑμεῖς ἦτε.
4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, ϗ τὴν ὁδὸν οἴδατε.
5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· ϗ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;
6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ϗ ἡ ἀλήθεια, ϗ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.
7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, ϗ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· ϗ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, ϗ ἑωράκατε αὐτόν.
8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, ϗ ἀρκεῖ ἡμῖν.
9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, ϗ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· ϗ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;
10 Οὐ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, ϗ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
11 Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι.
12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.
13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο

ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πα-
τὴρ ἐν τῷ υἱῷ.
14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν
τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.
15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς
ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.
16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλη-
τον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ'
ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ,
οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ
γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ'
ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.
18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρ-
φανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσ-
μος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ,
καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.
20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ,
κἀγὼ ἐν ὑμῖν.
21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς
μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός
ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγα-
πῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ
τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγα-
πήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν.
22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας·
(οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε,
τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις
ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ
τῷ κόσμῳ;
23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγα-
πᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει·
καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐ-
τὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμε-
θα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποι-
ήσομεν.
24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς
λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος
ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ
τοῦ πέμψαντός με πατρός.
25 Ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, παρ' ὑμῖν μένων.
26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει
ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα,
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ
εἶπον ὑμῖν.
27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑ-
μῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδω-
σιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ τα-
ρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία,
μηδὲ δειλιάτω.
28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶ-
πον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχο-
μαι πρὸς ὑμᾶς· Εἰ ἠγαπᾶτέ
με, ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον, πο-
ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι
ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί.
29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν
πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γέν-
ηται, πιστεύσητε.
30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λα-
λήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ
ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ
ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.
31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσ-
μος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,

καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΕΓΩ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ἡμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μι-

σεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νυν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ', ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΤΑΥΤΑ λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρ-

τίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ
περὶ κρίσεως.
9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι
οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·
10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ,
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπά-
γω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με·
11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέ-
κριται.
12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέ-
γειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε
βαστάζειν ἄρτι.
13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ'
ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ,
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀν-
αγγελεῖ ὑμῖν.
14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει,
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα-
τὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον·
Ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ
ἀναγγαλεῖ ὑμῖν.
16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψ-
εσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα.
17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους·
Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν·
Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με,
καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα;
18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί
ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ
οἴδαμεν τί λαλεῖ.
19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον·
Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνή-
σετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χα-
ρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσ-
θε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν, εἰς
χαρὰν γενήσεται.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ,
λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ
παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν,
ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον.
22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψο-
μαι ὑμᾶς, καί χαρήσεται ὑ-
μῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν
ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.
23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν
τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.
24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰ-
τεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ
ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις
λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα, ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥη-

σία περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.
29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.
30 Νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.
31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.
33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.
2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.
3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.
4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
5 Καὶ νῦν δόξασόν με, σύ πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ᾗ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.
6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι.
7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν.
8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι.
10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς·

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

15 Οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΑΥΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἤδει δὲ ϗ Ἰούδας, ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον·
ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ.
3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν
σπεῖραν, ϗ ἐκ τῶν ἀρχιερέ-
ων ϗ Φαρισαίων ὑπηρέτας,
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ
λαμπάδων ϗ ὅπλων.
4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξ-
ελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα
ζητεῖτε;
5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι·
Εἱστήκει δὲ ϗ Ἰούδας, ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.
6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀ-
πίσω, ϗ ἔπεσον χαμαί.
7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπη-
ρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ
εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ
οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους
ὑπάγειν.
9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος,
ὃν εἶπεν· Ὅτι οὓς δέδωκάς
μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα.
10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων
μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν,
ϗ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως
δοῦλον, ϗ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα
τῷ δούλῳ Μάλχος.
11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ
Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν
σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτή-
ριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ
μὴ πίω αὐτό;
12 Ἡ οὖν σπεῖρα ϗ ὁ χι-
λίαρχος ϗ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰη-
σοῦν, ϗ ἔδησαν αὐτὸν,
13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ
πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν
ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.
14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ
συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις,
ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον
ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
Σίμων Πέτρος, ϗ ὁ ἄλλος
μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖ-
νος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ,
ϗ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως.
16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν
οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν
γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, ϗ εἶπε
τῇ θυρωρῷ, ϗ εἰσήγαγε τὸν
Πέτρον.
17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη
ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ
ϗ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖ-
νος· Οὐκ εἰμί.
18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι
ϗ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πε-
ποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, ϗ
ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν
ὁ Πέτρος ἑστὼς ϗ θερμαινόμε-
νος.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠ-
ρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς
διδαχῆς αὐτοῦ.
20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλη-
σα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε
ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ
ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ
Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν
κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν·
21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐ-
περώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί
ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι
οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.
22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόν-
τος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρε-
στηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ
Ἰησοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀπο-
κρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;
23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα,
μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ
δὲ καλῶς, τί με δέρεις;
24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ
Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊ-
άφαν τὸν ἀρχιερέα.
25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος
ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο
ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.
26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων
τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν
οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον·
Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κή-
πῳ μετ᾽ αὐτοῦ;
27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ
Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν.
28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραι-
τώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐ-
τοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν,
ἀλλ᾽ ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.
29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλά-
τος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε·
Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακο-
ποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκα-
μεν αὐτόν.
31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς,
καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρί-
νατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ
οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐδένα.
32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ
πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀπο-
θνήσκειν.
33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος,
καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων;
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέ-
γεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ
ἐμοῦ;
35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποί-
ησας;
36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Ἡ βασιλεία ἡ οὐκ ἐμὴ ἔστιν ἐκ

τȣ͂ κόσμȣ τȣ́τȣ· εἰ ἐκ τȣ͂ κόσ-
μȣ τȣ́τȣ ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐ-
μὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ
ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς Ἰȣδαίοις· νῦν δὲ ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμὴ ȣ̓κ ἔστιν ἐντεῦθεν.
37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Οὐκȣ͂ν βασιλεὺς εἶ
σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ͂ς· Σὺ
λέγεις· ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ.
Ἐγὼ εἰς τȣ͂το γεγέννημαι, καὶ
εἰς τȣ͂το ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀλη-
θείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀλη-
θείας, ἀκȣ́ει μȣ τῆς φωνῆς.
38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τȣ͂το
εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς
τȣ̀ς Ἰȣδαίȣς, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἐγὼ ȣ̓δεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ.
39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν,
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ
πάσχα· βȣ́λεσθε οὖν, ὑμῖν
ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν
Ἰȣδαίων;
40 Ἐκραύγασαν ȣ͂ν πάλιν
πάντες, λέγοντες· Μὴ τȣ͂τον,
ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ
Βαραββᾶς λῃστής.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πι-
λάτος τὸν Ἰησȣ͂ν, καὶ
ἐμαστίγωσε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξ-
αντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν,
ἐπέθηκαν αὐτȣ͂ τῇ κεφαλῇ,
καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
βαλον αὐτόν·
3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰȣδαίων· καὶ
ἐδίδȣν αὐτῷ ῥαπίσματα.
4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω
ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα
γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ ȣ̓δεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω.
5 Ἐξῆλθεν ȣ͂ν ὁ Ἰησȣ͂ς ἔξω,
φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ
λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται,
ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύ-
ρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐ-
τὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ
γὰρ ȣ̓χ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ
αἰτίαν.
7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
Ἰȣδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχο-
μεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν
ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν
υἱὸν τȣ͂ Θεȣ͂ ἐποίησεν.
8 Ὅτε οὖν ἤκȣσεν ὁ Πι-
λάτος τȣ͂τον τὸν λόγον, μαλ-
λον ἐφοβήθη·
9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει
τῷ Ἰησȣ͂· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ
δὲ Ἰησȣ͂ς ἀπόκρισιν ȣ̓κ ἔδω-
κεν αὐτῷ.
10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Ἐμοὶ ȣ̓ λαλεῖς; ȣ̓κ
οἶδας, ὅτι ἐξȣσίαν ἔχω σταυ-
ρῶσαί σε, καὶ ἐξȣσίαν ἔχω
ἀπολῦσαί σε;
11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·

Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοί, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ·

14 (Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·) καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ·

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ', ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα.

22 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ

τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ, ϗ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ,
ϗ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
26 Ἰησοῦς οὖν, ἰδὼν τὴν μη-
τέρα, ϗ τὸν μαθητὴν παρεστῶ-
τα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.
27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ᾿
ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐ-
τὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.
28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ
Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέ-
λεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή,
λέγει· Διψῶ.
29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους
μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες
σπόγγον ὄξους, ϗ ὑσσώπῳ πε-
ριθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ
τῷ στόματι.
30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος
ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται·
ϗ κλίνας τὴν κεφαλήν, πα-
ρέδωκε τὸ πνεῦμα.
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, (ἵνα
μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ
σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ
παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν
Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐ-
τῶν τὰ σκέλη, ϗ ἀρθῶσιν.
32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶ-
ται, ϗ τοῦ μὲν πρώτου κατέα-
ξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου
τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.
33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλ-
θόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ
τὰ σκέλη·
34 Ἀλλ᾿ εἷς τῶν στρατιω-
τῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν
ἔνυξε, ϗ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα
ϗ ὕδωρ.
35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς με-
μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ
ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος
οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα
ὑμεῖς πιστεύσητε.
36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα
ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀ-
στοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.
37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γρα-
φὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν
ἐξεκέντησαν.
38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώ-
τησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μα-
θητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος
δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαί-
ων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πι-
λάτος· ἦλθεν οὖν ϗ ἦρε τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
39 Ἦλθε δὲ ϗ Νικόδη-
μος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων
μίγμα σμύρνης ϗ ἀλόης ὡ-
σεὶ λίτρας ἑκατόν.
40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ
ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων,
καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις
ἐνταφιάζειν.
41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ,
ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, ϗ ἐν
τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν,

ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κ'. 20.

ΤΗι δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα.

7 Καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου·

πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου, ϗ εἰπὲ αὐτοῖς. Ἀνα-
βαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου ϗ
πατέρα ὑμῶν, ϗ Θεόν μου ϗ
Θεὸν ὑμῶν.
18 Ἔρχεται Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα
τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν
Κύριον, ϗ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
σαββάτων, ϗ τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μα-
θηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς ϗ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ϗ
λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξ-
εν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.
21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· κα-
θὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ,
κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.
22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνε-
φύσησε, ϗ λέγει αὐτοῖς· Λά-
βετε πνεῦμα ἅγιον.
23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν
τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.
24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.
25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν
τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
ἥλων, ϗ βάλω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, ϗ
βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.
26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ϗ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν·
ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, ϗ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, ϗ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.
27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, ϗ
ἴδε τὰς χεῖράς μου· ϗ φέρε
τὴν χεῖρά σου, ϗ βάλε εἰς τὴν
πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου
ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θω-
μᾶς, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ κύ-
ριός μου καὶ ὁ θεός μου.
29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ,
πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ
ἰδόντες, ϗ πιστεύσαντες.
30 Πολλὰ μὲν οὖν ϗ ἄλ-
λα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ.
31 Ταῦτα δὲ γέγραπται,
ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ϗ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε
ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κά. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφανέρω-
σεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ
Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς

θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος.
Ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.
2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέ-
τρος, καὶ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος
Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ, ὁ
ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέ-
τρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν· Λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ
ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς,
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν
οὐδέν.
4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομέ-
νης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰ-
γιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ
μαθηταὶ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.
5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Παιδία, μή τι προσ-
φάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· Οὔ.
6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βά-
λετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ
πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε.
Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ
ἑλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ἰχθύων.
7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐ-
κεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ
Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σί-
μων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι
ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην
διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνὸς)
καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θά-
λασσαν.
8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ
πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν
μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς
ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύ-
ροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.
9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς
τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν
κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικεί-
μενον, καὶ ἄρτον.
10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων,
ὧν ἐπιάσατε νῦν.
11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς
γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ
τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ
δίκτυον.
12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς
δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξε-
τάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰ-
δότες, ὅτι ὁ Χριστός ἐστιν.
13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δί-
δωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον
ὁμοίως.
14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφα-
νερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.
15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέ-
γει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰη-
σοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς
με πλεῖόν τούτων; Λέγει αὐ-
τῷ· Ναὶ, Κύριε· σὺ οἶδας,
ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ·
Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς
με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύ-
ριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε.

Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ
πρόβατά μου.
17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον·
Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐ-
λυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν
αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με;
ϗ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ
πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι
φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σε-
αυτὸν, ϗ περιεπάτεις ὅπου ἤ-
θελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκ-
τενεῖς τὰς χεῖράς σου, ϗ ἄλλος
σε ζώσει, ϗ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.
19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν
Θεόν· ϗ τοῦτο εἰπὼν, λέγει
αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν
ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα,
ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ
ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, ϗ εἶπε.
Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;
21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος
δὲ τί;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ
ἀκολούθει μοι.
23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ
μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσ-
κει· ϗ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει·
ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε;
24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς,
ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ
γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία
αὐτοῦ.
25 Ἔστι δὲ ϗ ἄλλα πολ-
λὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν,
οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον
χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβ-
λία. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον
ἐποιησάμην περὶ πάν-
των, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ
Ἰησοῦς ποιεῖν τε ϗ διδάσκειν·
2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντει-
λάμενος τοῖς ἀποστόλοις, διὰ
πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέ-
ξατο, ἀνελήφθη.
3 Οἷς ϗ παρέστησεν ἑαυ-
τὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐ-
τὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις,
δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπ-
τανόμενος αὐτοῖς, ϗ λέγων τὰ

περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
4 Καὶ συναλιζόμενος παρ-
ήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ
περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου·
5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπ-
τισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισ-
θήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ, οὐ
μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.
6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες
ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες·
Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ
ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν
τῷ Ἰσραήλ;
7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους
ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.
8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν
ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι
μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ,
ϗ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ϗ Σα-
μαρείᾳ, ϗ ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.
9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη, ϗ νε-
φέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες
ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευο-
μένου αὐτοῦ, ϗ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο
παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσ-
θῆτι λευκῇ·
11 Οἳ ϗ εἶπον· Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος
ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ'
ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως
ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασ-
θε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν
οὐρανόν.
12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ κα-
λουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγ-
γὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου
ἔχον ὁδόν.
13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀν-
έβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗ
ἦσαν καταμένοντες ὅ, τε Πέ-
τρος ϗ Ἰάκωβος, ϗ Ἰωάν-
νης, ϗ Ἀνδρέας, Φίλιππος
καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος
Ἀλφαίου, ϗ Σίμων ὁ Ζηλω-
τὴς, ϗ Ἰούδας Ἰακώβου.
14 Οὗτοι πάντες ἦσαν
προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει,
σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ
μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, ϗ σὺν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἀναστὰς Πέτρος ἐν
μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν·
(ἦν δὲ ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν.
16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει
πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύ-
την, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ,
περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ
τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν.
17 Ὅτι κατηριθμημένος
ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.
18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο

χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδι-
κίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος
ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη
πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ·
19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο
πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσα-
λήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χω-
ρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ· τουτέστι,
χωρίον αἵματος.
20 Γέγραπται γὰρ ἐν βί-
βλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ
ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ
ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ·
Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι
ἕτερος.
21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόν-
των ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρό-
νῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν
ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,
22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ
βαπτίσματος Ἰωάννου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡ-
μῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα
τούτων.
23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰω-
σὴφ τὸν καλούμενον Βαρσα-
βᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ
Ματθίαν.
24 Καὶ προσευξάμενοι εἶ-
πον· Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶστα
πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων
τῶν δύο ὃν ἕνα ἐξελέξω,
25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς
διακονίας ταύτης καὶ ἀποστο-
λῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας,
πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν
ἴδιον.
26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐ-
τῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ
Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη
μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληροῦσ-
θαι τὴν ἡμέραν τῆς
Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁ-
μοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.
2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης
πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν
ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθή-
μενοι.
3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς
διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ
πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα
ἕκαστον αὐτῶν.
4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαν-
τες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρ-
ξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσ-
σαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου
αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.
5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ
κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες
εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους
τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς
ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος,
καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς
ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λα-
λούντων αὐτῶν.
7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐ-
θαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλ-
λήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί
εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;
8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν
ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡ-

μῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν,
9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐ-
λαμῖται, καὶ οἱ καλοικῦντες τὴν
Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε
καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ
τὴν Ἀσίαν,
10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυ-
λίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη
τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρή-
νην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥω-
μαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσή-
λυτοι,
11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες,
ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν
ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ
μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.
12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ
διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον
λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο
εἶναι;
13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες
ἔλεγον· Ὅτι γλεύκους μεμε-
στωμένοι εἰσί.
14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν
τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν
αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς·
Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες,
τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ
ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.
15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς
ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύου-
σιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς
ἡμέρας·
16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰ-
ρημένον διὰ τοῦ προφήτου
Ἰωήλ·
17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσ-
χάταις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεὸς)
ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προ-
φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσ-
κοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια
ἐνυπνιασθήσονται·
18 Καί γε ἐπὶ τοὺς δού-
λους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκ-
χεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου,
καὶ προφητεύσουσι.
19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ
τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ
καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.
20 Ὁ ἥλιος μεταστραφή-
σεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελή-
νη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγά-
λην καὶ ἐπιφανῆ.
21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν
ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, σωθήσεται.
22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον
εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι
καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησε δι'
αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν,
καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,
23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βου-
λῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδο-
τον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνό-
μων προσπήξαντες ἀνείλατε.
24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε,
λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανά-
του, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν

κρατεῖϑαι αὐτὸν ὑπ' αὐτȣ̃.
25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς
αὐτόν· Προωρώμην τὸν Κύ-
ριον ἐνώπιον μȣ διὰπαντὸς,
ὅτι ἐκ δεξιῶν μȣ ἐςιν, ἵνα μὴ
σαλευθῶ.
26 Διὰ τȣ̃το εὐφράνθη ἡ
καρδία μȣ, ϗ ἠγαλλιάσατο ἡ
γλῶσσά μȣ· ἔτι δὲ ϗ ἡ σάρξ
μȣ καλασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·
27 Ὅτι ȣ̓κ ἐγκαλαλείψεις
τὴν ψυχήν μȣ εἰς ᾅδȣ, ȣ̓δὲ
δώσεις τὸν ὅσιόν σȣ ἰδεῖν δια-
φθοράν.
28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδȣ̀ς
ζωῆς, πληρώσεις με εὐφρο-
σύνης μελὰ τȣ̃ προσώπȣ σȣ.
29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐξὸν
εἰπεῖν μελὰ παῤῥησίας πρὸς
ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχȣ
Δαβὶδ, ὅτι ϗ ἐτελεύτησε ϗ
ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ
ἐςιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας
ταύτης.
30 Προφήλης ȣ̓̃ν ὑπάρχων,
ϗ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐ-
τῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρπȣ̃ τῆς ὀσ-
φύος αὐτοῦ τὸ καλὰ σάρκα
ἀναςήσειν τὸν Χριςὸν, καθί-
σαι ἐπὶ τοῦ θρόνȣ αὐτοῦ.
31 Προϊδὼν ἐλάλησε πε-
ρὶ τῆς ἀναςάσεως τȣ̃ Χριςοῦ,
ὅτι ȣ̓ καλελείφθη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ εἰς ᾅδȣ, ȣ̓δὲ ἡ σὰρξ
αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.
32 Τȣ̃τον τὸν Ἰησȣ̃ν ἀνέ-
ςησεν ὁ Θεὸς, ȣ̃ πάνλες ἡμεῖς
ἐσμεν μάρλυρες.
33 Τῇ δεξιᾷ ȣ̓̃ν τȣ̃ Θεοῦ
ὑψωθεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν
τοῦ ἁγίȣ πνεύμαλος λαβὼν
παρὰ τȣ̃ παλρὸς, ἐξέχεε τȣ̃-
το, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπελε καὶ
ἀκȣ́ελε.
34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη
εἰς τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ́ς· λέγει δὲ αὐ-
τός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυ-
ρίῳ μȣ, καθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ,
35 Ἕως ἂν θῶ τȣ̀ς ἐχ-
θρȣ́ς σȣ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σȣ.
36 Ἀσφαλῶς ȣ̓̃ν γινωσκέ-
τω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι
Κύριον καὶ Χριςὸν αὐτὸν ὁ
Θεὸς ἐποίησε τȣ̃τον τὸν Ἰη-
σοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐςαυρώσαλε.
37 Ἀκȣ́σαντες δὲ καλενύ-
γησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε
πρὸς τὸν Πέτρον ϗ τȣ̀ς λοι-
πȣ̀ς ἀποςόλȣς· Τί ποιήσο-
μεν, ἄνδρες ἀδελφοί;
38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς
αὐτȣ́ς· Μελανοήσαλε, ϗ βαπ-
λισθήτω ἕκαςος ὑμῶν ἐπὶ τῷ
ὀνόμαλι Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ εἰς ἄφε-
σιν ἁμαρλιῶν· ϗ λήψεσθε τὴν
δωρεὰν τȣ̃ ἁγίȣ πνεύμαλος.
39 Ὑμῖν γάρ ἐςιν ἡ ἐπαγ-
γελία ϗ τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
ϗ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅ-
σȣς ἂν προσκαλέσηλαι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
40 Ἑτέροις τε λόγοις
πλείοσι διεμαρλύρελο, ϗ παρ-
εκάλει, λέγων· Σώθηλε ἀπὸ
τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύ-
της.
41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως

ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐ-
τοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσ-
ετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.
42 Ἦσαν δὲ προσκαρτε-
ροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστό-
λων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ
κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς
προσευχαῖς.
43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυ-
χῇ φόβος· πολλά τε τέρα-
τα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστό-
λων ἐγίνετο.
44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες
ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον
ἅπαντα κοινά.
45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ
τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ
διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι
ἄν τις χρείαν εἶχε.
46 Καθ' ἡμέραν τε προσ-
καρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, κλῶντές τε καὶ κατ' οἶκον
ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς
ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι
καρδίας,
47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ
ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν
λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσε-
τίθει τοὺς σωζομένους καθ'
ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΠΙ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος
καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον
εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς
προσευχῆς τὴν ἐννάτην.
2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
χων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν
τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραί-
αν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην
παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὸ ἱερόν.
3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰω-
άννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς
τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην
λαβεῖν.
4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος
εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ,
εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς,
προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν
λαβεῖν.
6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρ-
χει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι
δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου
ἔγειραι καὶ περιπάτει.
7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παρα-
χρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ
αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά.
8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη,
καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε
σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περι-
πατῶν καὶ ἁλλόμενος, καὶ αἰ-
νῶν τὸν Θεόν.
9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ
λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα
τὸν Θεόν.
10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν,
ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλε-
ημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ
Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐ-
πλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστά-
σεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι
αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον ϗ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ ϗ Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον ϗ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε ϗ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ϗ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ ϗ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ ϗ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, ϗ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, ϗ τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς

Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον, ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ

7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει, ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται·

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ο γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας.

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα, τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιήσο-
μεν τοῖς ἀνθρώποις τȣ́τοις;
ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον
γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς
κατοικȣ̃σιν Ἱερȣσαλὴμ φανε-
ρὸν, ϗ ȣ̓ δυνάμεθα ἀρνήσασ-
θαι.
17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ
πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν
λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα
αὐτοῖς, μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τȣ́τῳ μηδενὶ ἀνθρώ-
πων.
18 Καὶ καλέσαντες αὐτȣ̀ς,
παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθό-
λȣ μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ δι-
δάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Ἰησοῦ.
19 Ὁ δὲ Πέτρος ϗ Ἰω-
άννης, ἀποκριθέντες πρὸς αὐ-
τȣ̀ς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν
ἐνώπιον τȣ̃ Θεȣ̃, ὑμῶν ἀκȣ́ειν
μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε.
20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡ-
μεῖς, ἃ εἴδομεν ϗ ἠκȣ́σαμεν,
μὴ λαλεῖν.
21 Οἱ δὲ προσαπειλησά-
μενοι ἀπέλυσαν αὐτȣ̀ς, μη-
δὲν εὑρίσκοντες τὸ, πῶς κολά-
σωνται αὐτȣ̀ς, διὰ τὸν λαόν·
ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν
ἐπὶ τῷ γεγονότι.
22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων
τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος, ἐφ'
ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο
τῆς ἰάσεως.
23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον
πρὸς τȣ̀ς ἰδίȣς, ϗ ἀπήγγειλαν
ὅσα πρὸς αὐτȣ̀ς οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς ϗ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.
24 Οἱ δὲ ἀκȣ́σαντες, ὁμο-
θυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς
τὸν Θεὸν, ϗ εἶπον· Δέσποτα,
σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ȣ̓ρα-
νὸν ϗ τὴν γῆν ϗ τὴν θάλασ-
σαν, ϗ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ
τοῦ παιδός σȣ εἰπών· Ἱνατί
ἐφρύαξαν ἔθνη, ϗ λαοὶ ἐμε-
λέτησαν κενά;
26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, ϗ οἱ ἄρχοντες συν-
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ
τȣ̃ Κυρίȣ, ϗ κατὰ τοῦ Χρι-
στοῦ αὐτοῦ.
27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά
σȣ Ἰησȣ̃ν, ὃν ἔχρισας, Ἡ-
ρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλά-
τος, σὺν ἔθνεσι ϗ λαοῖς Ἰσ-
ραὴλ,
28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ
σȣ καὶ ἡ βȣλή σου προώρισε
γενέσθαι.
29 Καὶ τανῦν, Κύριε,
ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν,
ϗ δὸς τοῖς δούλοις σοῦ μετὰ
παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν
λόγον σȣ,
30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου
ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ ση-
μεῖα ϗ τέρατα γίνεσθαι διὰ
τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίȣ παι-
δός σȣ Ἰησοῦ.
31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν
ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν
συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν
ἅπαντες Πνεύματος ἁγίȣ, ϗ

ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
μετὰ παῤῥησίας.
32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν
πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ
ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι
τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν
ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς
ἅπαντα κοινά.
33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει
ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀ-
πόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγά-
λη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.
34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ
κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπ-
ῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς
τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,
35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς
πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδί-
δοτο δὲ ἑκάστῳ, καθότι ἄν τις
χρείαν εἶχεν.
37 Ἰωσὴφ δὲ, ὁ ἐπικλη-
θεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀπο-
στόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμε-
νον, υἱὸς παρακλήσεως,) Λευ-
ΐτης, Κύπριος τῷ γένει,
38 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀ-
γροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆ-
μα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πό-
δας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. έ. 5.

ΑΝΗΡ δέ τις, Ἀνανίας
ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε
κτῆμα·
2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς
τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος
τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀ-
ποστόλων ἔθηκεν.
3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνα-
νία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύ-
σασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ
τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;
4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε,
καὶ πραθὲν, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ
ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο;
οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ·
5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς
λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε·
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα·
6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτε-
ροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξε-
νέγκαντες ἔθαψαν.
7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τρι-
ῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν.
8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ
Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσού-
του τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ
δὲ εἶπε· Ναί, τοσούτου.
9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη
ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα
Κυρίου; ἰδοὺ, οἱ πόδες τῶν
θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ
τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.
10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆ-
μα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ,
καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ
οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν
νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθα-

ψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.
12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.
13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός·
14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν·
15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.
16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων,) ἐπλήσθησαν ζήλου·
18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.
19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε.
20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.
21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.
22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,
23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.
24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.
26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.
27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς

ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς,
28 Λέγων· Οὐ παραγγε-
λίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ
διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τού-
τῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε
τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς
ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν
ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώ-
που τούτου.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον·
Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον
ἢ ἀνθρώποις.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς
διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες
ἐπὶ ξύλου.
31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχη-
γὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δε-
ξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν.
32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐ-
τοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων
τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ
ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς
πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.
33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διε-
πρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν
αὐτούς.
34 Ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ
συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι
Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος,
τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέ-
λευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς ἀ-
ποστόλους ποιῆσαι.
35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς·
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέ-
χετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις τούτοις, τί μέλλετε
πράσσειν.
36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν
ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων
εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσε-
κολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ
τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, καὶ
πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ,
διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς
οὐδέν.
37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰού-
δας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ
ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω
αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ
πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ,
διεσκορπίσθησαν.
38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν,
ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι
ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ
αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, κατα-
λυθήσεται.
39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ
δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μή-
ποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.
40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ·
καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς
ἀποστόλους, δείραντες παρήγ-
γειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν
αὐτούς.
41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο
χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ
συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτι-
μασθῆναι.

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐ-
παύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγ-
γελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις πληθυνόντων τῶν
μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς
τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο
ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερι-
νῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.
2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ
δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μα-
θητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν
ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τρα-
πέζαις.
3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελ-
φοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυ-
ρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις πνεύ-
ματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς
καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας
ταύτης.
4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσ-
καρτερήσομεν.
5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος
ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους·
καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄν-
δρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύ
ματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ
Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ
Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν καὶ
Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιο-
χέα·
6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι
ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.
7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀ-
ριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε
ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον
τῇ πίστει.
8 Στέφανος δὲ πλήρης
πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει
τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν
τῷ λαῷ.
9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγο-
μένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρη-
ναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ
τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας,
συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ.
10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆ-
ναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι,
ᾧ ἐλάλει.
11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας
λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν
αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλασ-
φημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.
12 Συνεκίνησάν τε τὸν λα-
όν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς
Γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες
συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον
εἰς τὸ συνέδριον.
13 Ἔστησάν τε μάρτυρας
ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρω-
πος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα
βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ
τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου.
14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ
λέγοντος· ὅτι Ἰησοῦς ὁ Να-
ζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν
τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ
ἔθη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋ-
σῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΙΠΕ δὲ ὁ Ἀρχιερεύς, Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαῤῥάν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαῤῥάν· κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ, καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ,

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν

συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἧς ὤμοσεν ὁ Θεός τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ·

18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἱνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὅραμα, προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν.

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς

Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενό-
μενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα
κατανοῆσαι.
33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν
ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ
ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.
34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκω-
σιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα,
καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς·
καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς
Αἴγυπτον.
35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν
ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε
κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικα-
στήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα
καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ
ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν
τῇ βάτῳ.
36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς,
ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα
ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἔτη τεσσαράκοντα.
37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς
ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·
Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ
ἀκούσεσθε.
38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμε-
νος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ
λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν,
ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
ἡμῖν·
39 Ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπή-
κοοι γενέσθαι οἱ πατέρες
ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ
ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν εἰς Αἴγυπτον,
40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών·
Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπο-
ρεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋ-
σῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν
τί γέγονεν αὐτῷ.
41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ
ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ,
καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτῶν.
42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν
τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς
γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προ-
φητῶν· Μὴ σφάγια καὶ
θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη
τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οἶκος Ἰσραήλ;
43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν
σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ
ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφὰν,
τοὺς τύπους, οὓς ἐποιήσατε προσ-
κυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ
ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.
44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου
ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ
λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι
αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑω-
ράκει.
45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδε-
ξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν με-
τὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει
τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς

ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ.
46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, ϗ ᾐτήσατο εὑρεῖν
σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμη-
σεν αὐτῷ οἶκον.
48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει·
49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος,
ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου· Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι; λέγει κύριος· ἢ τίς τό-
πος τῆς καταπαύσεώς μου;
50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποί-
ησε ταῦτα πάντα;
51 Σκληροτράχηλοι, καὶ
ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ ϗ τοῖς
ὠσὶν· ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι
τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ
πατέρες ὑμῶν ϗ ὑμεῖς.
52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ
ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; ϗ
ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγεί-
λαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ
δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται
ϗ φονεῖς γεγένησθε·
53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νό-
μον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, ϗ
οὐκ ἐφυλάξατε.
54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα,
διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν, ϗ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας
ἐπ' αὐτόν.
55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης
πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς
τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, ϗ
Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.
56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεω-
ρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, ϗ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.
57 Κράξαντες δὲ φωνῇ
μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα
αὐτῶν, ϗ ὥρμησαν ὁμοθυμα-
δὸν ἐπ' αὐτόν·
58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω
τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· ϗ οἱ
μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια
αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεα-
νίου καλουμένου Σαύλου,
59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν
Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ
λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι
τὸ πνεῦμά μου.
60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα,
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε,
μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρ-
τίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰ-
πὼν, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. 8.

ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν συνευ-
δοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐ-
τοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις· πάντες τε διεσπάρησαν
κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαί-
ας ϗ Σαμαρείας, πλὴν τῶν
ἀποστόλων.
2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέ-
φανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ
ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ'
αὐτῷ.
3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο
τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴ-
κους εἰσπορευόμενος, σύρων

τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρε-
δίδου εἰς φυλακήν.
4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες
διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν
λόγον.
5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν
εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας,
ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.
6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι
τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φι-
λίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ
ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίει.
7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόν-
των πνεύματα ἀκάθαρτα, βο-
ῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχε-
το· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι
καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.
8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ με-
γάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.
9 Ἀνὴρ δέ τις, ὀνόματι Σί-
μων, προϋπῆρχεν ἐν τῇ πό-
λει, μαγεύων, καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθ-
νος τῆς Σαμαρείας, λέγων
εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν·
10 Ὧ προσεῖχον πάντες
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέ-
γοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις
τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.
11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ
τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις
ἐξεστακέναι αὐτούς.
12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ
Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε
καὶ γυναῖκες.
13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς
ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν
προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ·
θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις
μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.
14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱε-
ροσολύμοις ἀπόστολοι, ὅτι δέ-
δεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐ-
τοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.
15 Οἵτινες καταβάντες
προσηύξαντο περὶ αὐτῶν,
ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.
16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐ-
δενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μό-
νον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.)
17 Τότε ἐπετίθουν τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμ-
βανον πνεῦμα ἅγιον.
18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σί-
μων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δί-
δοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα.
19 Λέγων· Δότε κἀμοὶ
τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ
ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμ-
βάνῃ πνεῦμα ἅγιον.
20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς
αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν
σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν
δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ
χρημάτων κτᾶσθαι.
21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ
κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ
γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς
κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι

τ8 Θε8, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί
σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σ8.
23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
κ̀ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε
ὄντα.
23 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων
εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐ-
μ8 πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως
μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰ-
ρήκατε.
25 Οἱ μὲν 8ν διαμαρτυ-
ράμενοι κ̀ λαλήσαντες τὸν
λόγον τ8 Κυρί8, ὑπέςρεψαν
εἰς Ἱερ8σαλὴμ, πολλάς τε
κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐ-
ηγγελίσαντο.
26 Ἄγγελος δὲ Κυρί8
ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον λέ-
γων· Ἀνάςηθι κ̀ πορεύ8 κατὰ
μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν
καταβαίν8σαν ἀπὸ Ἱερ8σα-
λὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐςὶν
ἔρημος.
27 Καὶ ἀναςὰς ἐπορεύθη·
κ̀ ἰδ8, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐν8χος,
δυνάςης Κανδάκης τῆς βα-
σιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς
ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς
Ἱερ8σαλὴμ.
28 Ἦν τε ὑποςρέφων κ̀
καθήμενος ἐπὶ τ8 ἅρματος
αὐτ8, κ̀ ἀνεγίνωσκε τὸν προ-
φήτην Ἡσαΐαν.
29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα
τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ
κολλήθητι τῷ ἅρματι τ8τῳ.
30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φί-
λιππος ἤκ8σεν αὐτοῦ ἀναγι-
νώσκοντος τὸν προφήτην Ἡ-
σαΐαν, κ̀ εἶπεν· Ἆράγε γι-
νώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;
31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ
ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδη-
γήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε
τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθ-
ίσαι σὺν αὐτῷ.
32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς
γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν
αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ
σφαγὴν ἤχθη, κ̀ ὡς ἀμνὸς
ἐναντίον τ8 κείροντος αὐτὸν
ἄφωνος, 8τως 8κ ἀνοίγει τὸ
ςόμα αὐτ8.
33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐ-
τ8 ἡ κρίσις αὐτ8 ἤρθη· τὴν
δὲ γενεὰν αὐτ8 τίς διηγήσε-
ται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς
ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐ-
ν8χος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε·
Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ
προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ
ἑαυτ8, ἢ περὶ ἑτέρ8 τινός;
35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιπ-
πος τὸ ςόμα αὐτ8, κ̀ ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύ-
της, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν
Ἰησ8ν.
36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ
τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ·
καί φησιν ὁ εὐν8χος· Ἰδ8
ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισ-
θῆναι;
37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος·
Εἰ πιςεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας, ἔξεσιν· Ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπε· Πιςεύω τὸν υἱὸν τοῦ

Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ
ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότε-
ροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιπ-
πος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπ-
τισεν αὐτόν.
39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ
τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου
ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος·
ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη
εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πά-
σας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν.

Κεφ. θʹ. 9.

Ὁ ΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέ-
ων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς
τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσ-
ελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,
2 Ἠτήσατο παρ᾽ αὐτοῦ
ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς
τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τι-
νας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἄν-
δρας τε καὶ γυναῖκας, δεδε-
μένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι,
ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ
Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης πε-
ριήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ.
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ·
Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε;
Ὁ δὲ κύριος εἶπεν· Ἐγώ
εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις·
σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν.
6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν
εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις
ποιῆσαι; Καὶ ὁ κύριος πρὸς
αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε
εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσε-
ταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύ-
οντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐνεοί,
ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς,
μηδένα δὲ θεωροῦντες.
8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος
ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα
ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐ-
τὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς
μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν
οὐδὲ ἔπιεν.
10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν
Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος
ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ
εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ, κύριε.
11 Ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐ-
τόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ
τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην
Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρ-
σέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται,
12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι
ἄνδρα, ὀνόματι Ἀνανίαν, εἰσ-
ελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ
χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνα-
νίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ
πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς
τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε

τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ.
14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν
παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι
πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
ὄνομά σου.
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος
ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ
βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον
ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε
Ἰσραήλ.
16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω
αὐτῷ, ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ
ὀνόματός μου παθεῖν.
17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ
ἐπιθεὶς ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας,
εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ κύ-
ριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ
ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου)
ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησ-
θῇς πνεύματος ἁγίου.
18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε
παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐ-
βαπτίσθη.
19 Καὶ λαβὼν τροφὴν
ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦ-
λος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ
μαθητῶν ἡμέρας τινάς.
20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν
Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.
21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ
οὗτός ἐστιν, ὁ πορθήσας ἐν Ἱερου-
σαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε εἰς τοῦτο
ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς
ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς;
22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον
ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς
Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Δαμασκῷ, συμβιβάζων, ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέ-
ραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύσαντο οἱ
Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.
24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ
ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετήρουν
τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ
νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.
25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν διὰ
τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν
σπυρίδι.
26 Παραγενόμενος δὲ ὁ
Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐ-
πειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μα-
θηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο
αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ
μαθητής.
27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβό-
μενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς
ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐ-
τοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν
Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐ-
τῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ
ἐπαῤῥησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Ἰησοῦ.
28 Καὶ ἦν μετ᾽ αὐτῶν
εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευό-
μενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παῤ-
ῥησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζή-

τει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ
δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.
30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀ-
δελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν
αὐτὸν εἰς Ταρσόν.
31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ
Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶ-
χον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι
καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ του
κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ
ἁγίου πνεύματος, ἐπληθύνοντο.
32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον δι-
ερχόμενον διὰ πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς
κατοικοῦντας Λύδδαν.
33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρω-
πόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ
ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ
κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυ-
μένος.
34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰη-
σοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ
στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως
ἀνέστη.
35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ
τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρε-
ψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν
μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ
διερμηνευομένη λέγεται Δορ-
κάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγα-
θῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν
ἐποίει.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν
αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ
αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ.
38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης
τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκού-
σαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐ-
τῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς
αὐτόν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκ-
νῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.
39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος
συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παρα-
γενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ
ὑπερῷον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ
ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ
ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν
οὖσα ἡ Δορκάς.
40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνα-
τα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας
πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβι-
θά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα
τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.
41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα,
ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ
τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας,
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.
42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ'
ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱ-
κανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ
παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ί. 10.

ΑΝΗΡ δέ τις ἦν ἐν Και-
σαρείᾳ, ὀνόματι Κορνή-
λιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης
τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,
2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος

τὸν Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε·

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· τί ἐστι, κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σοῦ ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.

6 Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν. Οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα, ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο, εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα, Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε.

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς·

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρά σου.

23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς, ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς· καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς.

28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ,

31 Καὶ φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σε· σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος· νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ

σόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας
καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι
προσωπολήπτης ὁ Θεός.
35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ
φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζό-
μενος δικαιοσύνην, δεκτὸς
αὐτῷ ἐστι.
36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστει-
λε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγ-
γελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· (οὗτός ἐστι πάντων
κύριος·)
37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενό-
μενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισ-
μα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζ-
αρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ
Θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνά-
μει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ
ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυ-
ναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου,
ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ·
39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρ-
τυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν
τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον
κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι,
41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλ-
λὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειρο-
τονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν,
οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνε-
πίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀνα-
στῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν
κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρ-
τύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὡ-
ρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς
ζώντων καὶ νεκρῶν.
43 Τούτῳ πάντες οἱ προ-
φῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ πάντα τὸν πι-
στεύοντα εἰς αὐτόν.
44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέ-
τρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέ-
πεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν
λόγον.
45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλ-
θον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ἐκκέχυται·
46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν
λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγα-
λυνόντων τὸν Θεόν. Τότε
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·
47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦ-
σαι δύναταί τις, τοῦ μὴ βαπ-
τισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον κα-
θὼς καὶ ἡμεῖς;
48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς
βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐ-
τὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ιά. 11.

ΗΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπό-
στολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ
ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι
καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος

εἰς Ἱερουσόλυμα, διεκρίνοντο
πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,
3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄν-
δρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσ-
ῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.
4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέ-
τρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξ-
ῆς, λέγων·
5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει
Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ
εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, κατα-
βαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην
μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ.
6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατε-
νόουν· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα
τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ
ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ.
7 Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγού-
σης μοι· Ἀναστὰς, Πέτρε,
θῦσον καὶ φάγε.
8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς,
Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ
ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν
εἰς τὸ στόμα μου.
9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἃ
ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ
κοίνου.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.
11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς
ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰ-
κίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι
ἀπὸ Καισαρείας πρός με.
12 Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦ-
μα, συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενον· ἦλθον δὲ σὺν
ἐμοὶ καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ
εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ἀνδρός.
13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν
πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα
αὐτῷ· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόπ-
πην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον·
14 Ὃς λαλήσει ῥήματα
πρός σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ
καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με
λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ
ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.
16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥή-
ματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν·
Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,
ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν
πνεύματι ἁγίῳ.
17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν
ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ
ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν
κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐγὼ
δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι
τὸν Θεόν;
18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα,
ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν, λέγοντες· Ἄραγε καὶ
τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν με-
τάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.
19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέν-
τες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς
γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, δι-
ῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου

ϗ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λα-
λοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον
Ἰουδαίοις.
20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρες Κύπριοι ϗ Κυ-
ρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς
Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς
Ἑλληνιστὰς, εὐαγγελιζόμενοι
τὸν Κύριον Ἰησοῦν.
21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου
μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθ-
μὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ
τὸν Κύριον.
22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος
εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς
ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν·
ϗ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν δι-
ελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.
23 Ὃς παραγενόμενος ϗ
ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
ἐχάρη, ϗ παρεκάλει πάντας
τῇ προθέσει τῆς καρδίας
προσμένειν τῷ Κυρίῳ·
24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς ϗ
πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ
πίστεως· ϗ προσετέθη ὄχλος
ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ·
25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν
ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦ-
λον· ϗ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.
26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνι-
αυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον
ἱκανὸν, χρηματίσαι τε πρῶ-
τον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθη-
τὰς Χριστιανούς.
27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς
ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων προφῆται εἰς Ἀν-
τιόχειαν.
28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐ-
τῶν, ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμα-
νε διὰ τοῦ πνεύματος, λιμὸν
μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ'
ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ
ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καί-
σαρος.
29 Τῶν δὲ μαθητῶν, κα-
θὼς ηὐπορεῖτο τις, ὥρισαν
ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν
πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·
30 Ὃ ϗ ἐποίησαν, ἀπο-
στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυ-
τέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα ϗ
Σαύλου.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν
καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡ-
ρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας
κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας.
2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον, τὸν
ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.
3 Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι
τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο
συλλαβεῖν ϗ Πέτρον· (ἦσαν
δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων.)
4 Ὃν ϗ πιάσας ἔθετο εἰς
φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι
τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσ-
σειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ
τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν
τῷ λαῷ.
5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐ-
τηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσ-
ευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη

ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμε-
νος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν,
δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύ-
λακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐ-
τήρουν τὴν φυλακήν.
7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν
ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ
τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤ-
γειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα
ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐ-
τοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.
8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδη-
σαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποί-
ησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ·
Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ
ἀκολούθει μοι.
9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει
αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές
ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέ-
λου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.
10 Διελθόντες δὲ πρώτην
φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον
ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν,
τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν,
ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐ-
τοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον
ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη
ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.
11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμε-
νος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα
ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύ-
ριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ
ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώ-
δου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας
τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μη-
τρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου
Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνη-
θροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.
13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέ-
τρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος,
προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦ-
σαι, ὀνόματι Ῥόδη.
14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φω-
νὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χα-
ρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα,
εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν,
ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ
πυλῶνος.
15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶ-
πον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυ-
ρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλε-
γον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.
16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε
κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον
αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.
17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς
τῇ χειρὶ σιγᾷν, διηγήσατο
αὐτοῖς, πῶς ὁ κύριος αὐτὸν
ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶ-
πε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώ-
βῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.
Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς
ἕτερον τόπον.
18 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν
τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ
Πέτρος ἐγένετο.
19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας
αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρί-
νας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν

ἀπαχθῆναι· ϗ κατελθὼν ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισά-
ρειαν, διέτριβεν.
20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυ-
μομαχῶν Τυρίοις ϗ Σιδω-
νίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν
πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες
Βλάστον, τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος
τοῦ βασιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην·
διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν
χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.
21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ
Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα
βασιλικὴν, ϗ καθίσας ἐπὶ τοῦ
βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς
αὐτούς.
22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει·
Θεοῦ φωνὴ, ϗ οὐκ ἀνθρώπου.
23 Παραχρῆμα δὲ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου,
ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν
τῷ Θεῷ· ϗ γενόμενος σκω-
ληκόβρωτος, ἐξέψυξεν.
24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ
ηὔξανε ϗ ἐπληθύνετο.
25 Βαρνάβας δὲ ϗ Σαῦ-
λος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ, πληρώσαντες τὴν δια-
κονίαν, συμπαραλαβόντες ϗ
Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα
Μάρκον.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΗΣΑΝ δὲ τινες ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν
ἐκκλησίαν προφῆται καὶ δι-
δάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας ϗ
Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ,
ϗ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μα-
ναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρ-
χου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.
2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν
τῷ Κυρίῳ, ϗ νηστευόντων, εἶπε
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφο-
ρίσατε δή μοι τόν τε Βαρνά-
βαν ϗ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔρ-
γον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.
3 Τότε νηστεύσαντες καὶ
προσευξάμενοι, ϗ ἐπιθέντες
τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.
4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφ-
θέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ
ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σε-
λεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευ-
σαν εἰς τὴν Κύπρον.
5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλα-
μῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ
Ἰωάννην ὑπηρέτην.
6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον
ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μά-
γον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον,
ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς,
7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπά-
τῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συ-
νετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος
Βαρνάβαν ϗ Σαῦλον, ἐπεζή-
τησε ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ.
8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐ-
λύμας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ
μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ) ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀν-
θύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.
9 Σαῦλος δὲ (ὁ ϗ Παῦ-
λος) πλησθεὶς πνεύματος
ἁγίου, ϗ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,
10 Εἶπεν· Ὦ πλήρης

παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· "Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· "Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς·

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα·

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν·

24 Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τί-

να με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ᾽ ἰδοὺ, ἔρχεται μετ᾽ ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.
26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.
27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν·
28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.
29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.
30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.
32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν·
33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθορὰν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.
35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν.
37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.
38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται.
39 Καὶ ἀπὸ πάντων, ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.
40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·
41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.
42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβο-

μένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, ϗ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες ϗ βλασφημοῦντες.

46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος ϗ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, ϗ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, ϗ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας ϗ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, ϗ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον ϗ τὸν Βαρνάβαν, ϗ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ϗ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε ϗ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν ϗ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ϗ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε ϗ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν ϗ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον.

7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελι-
ζόμενοι.
8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις
ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο,
χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐ-
τοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε πε-
ριεπεπατήκει.
9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου
λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ,
καὶ ἰδὼν, ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ
σωθῆναι,
10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φω-
νῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας
σου ὀρθός· Καὶ ἥλλετο, καὶ
περιεπάτει.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ
ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ
λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες
ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
ἡμᾶς.
12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν
Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ
Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐ-
τὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς
τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐ-
τῶν, ταύρους ϗ στέμματα ἐπὶ
τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν
τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.
14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπό-
στολοι Βαρνάβας ϗ Παῦλος,
διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχ-
λον, κράζοντες,
15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες,
τί ταῦτα ποιεῖτε; ϗ ἡμεῖς
ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπι-
στρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶν-
τα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν ϗ
τὴν γῆν ϗ τὴν θάλασσαν, ϗ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχη-
μέναις γενεαῖς εἴασε πάντα
τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν.
17 Καί τοι γε οὐκ ἀμάρ-
τυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθο-
ποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς
διδοὺς ϗ καιροὺς καρποφόρους,
ἐμπιπλῶν τροφῆς ϗ εὐφρο-
σύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.
18 Καὶ ταῦτα λέγοντες,
μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους
τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.
19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀν-
τιοχείας ϗ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι,
ϗ πείσαντες τοὺς ὄχλους, ϗ
λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυ-
ρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαν-
τες αὐτὸν τεθνάναι.
20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν
τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴν πόλιν· ϗ τῇ ἐ-
παύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρ-
νάβᾳ εἰς Δέρβην.
21 Εὐαγγελισάμενοί τε
τὴν πόλιν ἐκείνην, ϗ μαθη-
τεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν Λύστραν ϗ Ἰκόνιον ϗ
Ἀντιόχειαν·
22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς
ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πα-
ρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πί-
στει, ϗ ὅτι διὰ πολλῶν θλί-
ψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν

εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.
24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.
25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν,
26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν.
27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.
28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.
2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.
3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.
5 Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.
6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.
7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.
8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν.
9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε
τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ
τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν,
ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν, οὔτε
ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;
11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύο-
μεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον
κἀκεῖνοι.
12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ
πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα
καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐ-
ποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέ-
ρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.
13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι
αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος,
λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀ-
κούσατέ μου.
14 Συμεὼν ἐξηγήσατο, κα-
θὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέ-
ψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦ-
σιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν,
καθὼς γέγραπται·
16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέ-
ψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν
σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
κυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα
αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀν-
ορθώσω αὐτήν·
17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν
οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων
τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη
ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
μου ἐπ' αὐτούς· λέγει κύριος
ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.
18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι
τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ
παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθ-
νῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν·
20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐ-
τοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν
ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων,
καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικ-
τοῦ, καὶ τοῦ αἵματος.
21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν
ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κη-
ρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς
συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάβ-
βατον ἀναγινωσκόμενος.
22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀπο-
στόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξ-
αμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν
πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν, σὺν
τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ·
Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρ-
σαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡ-
γουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·
23 Γράψαντες διὰ χειρὸς
αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ
οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ,
τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ
Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς
τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.
24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι
τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτά-
ραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευ-
άζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέ-
γοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν
τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·
25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομέ-
νοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους
ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς,
σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν
Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν ϗ Σίλαν, ϗ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ πνικτοῦ, ϗ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ ϗ Σίλας, ϗ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, ϗ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ ϗ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες ϗ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ ϗ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, ϗ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν ϗ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς Δέρβην ϗ Λύστραν· ϗ ἰδοὺ, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος.

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις ϗ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς

τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ
ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι
Ἕλλην ὑπῆρχεν.
4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς
πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυ-
λάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκρι-
μένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ϗ
τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.
5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστε-
ρεοῦντο τῇ πίστει, ϗ ἐπερίσσευ-
ον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυ-
γίαν ϗ τὴν Γαλατικὴν χώ-
ραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος λαλῆσαι τὸν λό-
γον ἐν τῇ Ἀσίᾳ.
7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυ-
σίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βι-
θυνίαν πορεύεσθαι· ϗ οὐκ εἴα-
σεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα.
8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυ-
σίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.
9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκ-
τὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνήρ
τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς, παρα-
καλῶν αὐτὸν, ϗ λέγων· Δια-
βὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθη-
σον ἡμῖν.
10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν,
εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν
εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβι-
βάζοντες ὅτι προσκέκληται
ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασ-
θαι αὐτούς.
11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς
Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν
εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπι-
ούσῃ εἰς Νεάπολιν.
12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίπ-
πους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς
μερίδος τῆς Μακεδονίας πό-
λις, κολώνια· ἦμεν δὲ εἰς ταύ-
τῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡ-
μέρας τινάς.
13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς
πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ
ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· ϗ
καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
συνελθούσαις γυναιξί.
14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις πό-
λεως Θυατείρων, σεβομένη
τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύ-
ριος διήνοιξε τὴν καρδίαν,
προσέχειν τοῖς λαλουμένοις
ὑπὸ τοῦ Παύλου.
12 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, ϗ ὁ
οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε,
λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με
πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελ-
θόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μεί-
νατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡ-
μᾶς.
16 Ἐγένετο δὲ πορευομέ-
νων ἡμῶν εἰς προσευχὴν,
παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦ-
μα πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡ-
μῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν
παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς,
μαντευομένη.
17 Αὕτη κατακολουθήσα-
σα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν,
ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ
ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλ-
λουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν.

23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε

τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν·

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον ϗ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, ϗ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, ϗ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι ϗ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ, τε Σίλας ϗ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· ϗ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν ϗ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, ϗ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων ϗ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν ϗ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τας ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες ϗ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τὶ ϗ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ ϗ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον ϗ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ· ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον ϗ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ

ὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος
ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιή-
τοις ναοῖς κατοικεῖ,
25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀν-
θρώπων θεραπεύεται, προσ-
δεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς
πᾶσι ζωὴν ϗ πνοὴν ϗ τὰ
πάντα·
26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς
αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων
κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγ-
μένους καιροὺς, ϗ τὰς ὁροθεσί-
ας τῆς κατοικίας αὐτῶν·
27 Ζητεῖν τὸν κύριον, εἰ
ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν
ϗ εὕροιεν· καίτοιγε οὐ μακρὰν
ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρ-
χοντα.
28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν,
ϗ κινούμεθα, καὶ ἐσμεν· ὡς
καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποι-
ητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ
γένος ἐσμέν.
29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες
τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομί-
ζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ,
χαράγματι τέχνης ϗ ἐνθυμή-
σεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
ὅμοιον.
30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς
ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τα-
νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώ-
ποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.
31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν
ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρι-
σε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν,
ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν
νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ
δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου
πάλιν περὶ τούτου.
23 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος
ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.
34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολ-
ληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν
οἷς ϗ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπα-
γίτης, ϗ γυνὴ ὀνόματι Δά-
μαρις, ϗ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χω-
ρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ
τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κό-
ρινθον.
2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον
ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν
τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυ-
θότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ
Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ,
(διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύ-
διον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς
Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,)
προσῆλθεν αὐτοῖς.
3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον
εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ
εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνο-
ποιοὶ τὴν τέχνην.
4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συν-
αγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον,
ἔπειθέ τε Ἰουδαίους ϗ Ἕλλη-
νας.
5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ
τῆς Μακεδονίας ὅ, τε Σίλας
ϗ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ
πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρ-
τυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεὸν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι, ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρὸν, ὦ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσε.
22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, ϗ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.
23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν ϗ Φρυγίαν, ἐπιςηρίζων πάντας τὰς μαθητάς.
24 Ἰεδαῖος δέ τις, Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.
25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τε Κυρίε· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει ϗ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τε κυρίε, ἐπιςάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννε.
23 Οὗτός τε ἤρξατο παῤῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκέσαντες δὲ αὐτε Ἀκύλας ϗ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, ϗ ἀκριβέςερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τε Θεε ὁδόν.
27 Βελομένε δὲ αὐτε διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιςευκόσι διὰ τῆς χάριτος.
28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰεδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριςὸν Ἰησεν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· ϗ εὑρών τινας μαθητὰς,
2 Εἶπε πρὸς αὐτές· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιςεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Ἀλλ' ἐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐςιν, ἠκέσαμεν.
3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτές· Εἰς τί ἐν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννε βάπτισμα.
4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιςεύσωσι· τοῦτ' ἔςιν εἰς τὸν Χριςὸν Ἰησεν.
5 Ἀκέσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τε Κυρίε Ἰησε.
6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τε Παύλε τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτές· ἐλάλεν τε γλώσσαις, ϗ προεφήτευον.
7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.
8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, ϗ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τε Θεε.
9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο ϗ ἠπείθεν, κακολογεντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τε πλήθες, ἀπο-

ςὰς ἀπ᾽ αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ᾽ ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·

12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου Ἀρχιερέως ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ᾽ αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

27 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν

ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε, ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γαΐον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς;

36 Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσύλους, οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.

39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης.

41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. 20.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος, ϗ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος, ϗ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς ϗ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, ϗ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας, ὀνόματι Εὔτυχος, ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω· καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ϗ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, ϗ κλάσας ἄρτον ϗ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

17 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν
εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες
αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.
15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαν-
τες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν
ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ
παρεβάλομεν εἰς Σάμον· ϗ
μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ
ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.
16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος
παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον,
ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρο-
νοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσ-
πευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐ-
τῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκο-
στῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.
17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου
πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετε-
καλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας.
18 Ὡς δὲ παρεγένοντο
πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης
ἡμέρας ἀφ᾽ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν
Ἀσίαν, πῶς μεθ᾽ ὑμῶν τὸν
πάντα χρόνον ἐγενόμην·
19 Δουλεύων τῷ κυρίῳ
μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης,
ϗ πολλῶν δακρύων ϗ πειρασ-
μῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν
ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων.
20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην
τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀν-
αγγεῖλαι ὑμῖν ϗ διδάξαι ὑ-
μᾶς δημοσίᾳ ϗ κατ᾽ οἴκους·
21 Διαμαρτυρόμενος Ἰου-
δαίοις τε ϗ Ἕλλησι τὴν εἰς
τὸν Θεὸν μετάνοιαν, ϗ πίστιν
τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδε-
μένος τῷ πνεύματι, πορεύο-
μαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν
αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ
εἰδώς·
23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρ-
τύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με
ϗ θλίψεις μένουσιν.
24 Ἀλλ᾽ οὐδενὸς λόγον ποι-
οῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν
μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶ-
σαι τὸν δρόμον μου μετὰ χα-
ρᾶς, ϗ τὴν διακονίαν ἣν ἔλα-
βον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ,
διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον
τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα,
ὅτι οὐκ ἔτι ὄψεσθε τὸ πρόσω-
πόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς
διῆλθον κηρύσσων τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι
καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος
πάντων.
27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην
τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶ-
σαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.
28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς,
ϗ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ
ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου,
ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ
αἵματος τοῦ ἰδίου.
29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο,
ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄ-
φιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑ-
μᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀνασήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾷν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν· προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κά. 21.

ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα.

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες
οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν
εἰς Καισάρειαν· ϗ εἰσελθόντες
εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐ-
αγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν
ἑπτὰ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ·
9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
παρθένοι τέσσαρες προφητεύ-
ουσαι.
10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν
ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
ὀνόματι Ἄγαβος·
11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς,
ϗ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύ-
λου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖ-
ρας ϗ τοὺς πόδας, εἶπε· Τάδε
λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη
αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ παρα-
δώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.
12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦ-
τα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε ϗ
οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦ-
λος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες
ϗ συνθρύπτοντές μου τὴν καρ-
δίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆ-
ναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ,
ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ
θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.
15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀν-
εβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν
μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν
ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶ-
μεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ,
ἀρχαίῳ μαθητῇ.
17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέ-
ξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει
ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς
Ἰάκωβον· πάντες τε παρε-
γένοντο οἱ πρεσβύτεροι.
19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐ-
τοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον
ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθ-
νεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ·
20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξα-
ζον τὸν Κύριον· εἰπόν τε αὐ-
τῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι
μυριάδες εἰσίν Ἰουδαίων τῶν
πεπιστευκότων· ϗ πάντες ζη-
λωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.
21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ
σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις
ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθ-
νη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ
περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα,
μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.
22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ
πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται
γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.
23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι
λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες
τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ'
ἑαυτῶν.
24 Τούτους παραλαβὼν ἁγ-
νίσθητι σὺν αὐτοῖς, ϗ δαπά-
νησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρή-
σωνται τὴν κεφαλὴν ϗ γνῶσι-

πάντες, ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῄει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ᾿ αὐτόν·

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

19 Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.

18 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ᾿ αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί. καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλό τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κρᾶζον· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρός σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τούτων τῶν

ἡμερῶν ἀναστατώσας ϗ ἐξαγα-
γὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τε-
τρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σι-
καρίων;
39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος·
Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰου-
δαῖος, Ταρσεὺς, τῆς Κιλι-
κίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολί-
της· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν
μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.
40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐ-
τοῦ, ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν
ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χει-
ρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς
γενομένης, προσεφώνησε τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, λέγων.

Κεφ. κϐ'. 22.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ, καὶ
πατέρες, ἀκούσατέ μου
τῆς πρὸς ὑμῶν νῦν ἀπολογίας.
2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει
αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον
ἡσυχίαν· καί φησιν.
3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰου-
δαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρ-
σῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμ-
μένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ,
πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβει-
αν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς
ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς
πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·
4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν
ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύ-
ων ϗ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς
ἄνδρας τε ϗ γυναῖκας.
5 Ὡς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς
μαρτυρεῖ μοι, ϗ πᾶν τὸ πρεσ-
βυτέριον· παρ' ὧν ϗ ἐπιστολὰς
δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς,
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην,
ἄξων ϗ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δε-
δεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα
τιμωρηθῶσιν.
6 Ἐγένετο δέ μοι πορευο-
μένῳ ϗ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασ-
κῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφ-
νης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι
φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ.
7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδα-
φος, ϗ ἤκουσα φωνῆς λεγού-
σης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με
διώκεις;
8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς
εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε πρός με·
Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος, ὃν σὺ διώκεις.
9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ
μὲν φῶς ἐθεάσαντο, ϗ ἔμφο-
βοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ
ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.
10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω,
κύριε; Ὁ δὲ κύριος εἶπε
πρός με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς
Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λα-
ληθήσεται περὶ πάντων ὧν
τέτακταί σοι ποιῆσαι.
11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς
ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ
τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς
Δαμασκόν.
12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ
εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
κατοικούντων Ἰουδαίων,
13 Ἐλθὼν πρός με, καὶ

ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀ-
δελφὲ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς
αὐτόν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν προεχει-
ρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα
αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ
ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ·
15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν
ἑώρακας καὶ ἤκουσας.
16 Καὶ νῦν τί μέλλεις;
ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλουσαι
τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλε-
σάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
17 Ἐγένετο δέ μοι ὑπο-
στρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,
18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγον-
τά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν
τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι
οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρ-
τυρίαν περὶ ἐμοῦ.
19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε,
αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤ-
μην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ
τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύον-
τας ἐπί σε.
20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ
αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός
σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ
συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐ-
τοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια
τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.
21 Καὶ εἶπε πρός με·
Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη
μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.
22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι
τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν
φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε
ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ
γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.
23 Κραυγαζόντων δὲ αὐ-
τῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια,
καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν
ἀέρα,
24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χι-
λίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρ-
εμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνε-
τάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ
δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν
αὐτῷ.
25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐ-
τὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν
ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦ-
λος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον
καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν
μαστίζειν;
26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόν-
ταρχος, προσελθὼν ἀπήγ-
γειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων·
Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ
γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός
ἐστι.
27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλί-
αρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι,
εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ
ἔφη· Ναί.
28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλί-
αρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφα-
λαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
ἐκτησάμην· Ὁ δὲ Παῦλος
ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.
29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν
ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ

ἐφοβήθη, ἐπιγνὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐςι, κ) ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, κ) ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· κ) καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔςησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΑΤΕΝΙΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεςῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ ςόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· κ) σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, κ) παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεςῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐςὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐςὶ Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναςάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο ςάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· κ) ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάςασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· κ) ἀναςάντες οἱ Γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης ςάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ ςράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιςὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ κ) εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συςροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες· μήτε φαγεῖν

μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτεί-
νωσι τὸν Παῦλον·
13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσ-
σαράκοντα, οἱ ταύτην τὴν συν-
ωμοσίαν πεποιηκότες.
14 Οἵτινες προσελθόντες
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσ-
βυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι
ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μη-
δενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκ-
τείνωμεν τὸν Παῦλον.
15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφα-
νίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ
συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν
καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλ-
λοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστε-
ρον τά περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ,
πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί
ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἔνεδραν,
παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν
εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγ-
γειλε τῷ Παύλῳ.
17 Προσκαλεσάμενος δὲ
ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατον-
τάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν
τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χι-
λίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγ-
γεῖλαι αὐτῷ.
18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν
αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρ-
χον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος
Παῦλος προσκαλεσάμενός
με, ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεα-
νίαν ἀγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά
τι λαλῆσαί σοι.
19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ
ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυν-
θάνετο· Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀ-
παγγεῖλαί μοι;
20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί
σε, ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέ-
δριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον,
ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον
πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.
21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐ-
τοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ
αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσα-
ράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν
ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν, μήτε
πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν·
καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι, προσδεχό-
μενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.
22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγ-
γείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, ὅτι
ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων,
εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας
διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν
ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς
ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους
διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας
τῆς νυκτός.
24 Κτήνη τε παραστῆσαι,
ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον
διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν
ἡγεμόνα·
25 Γράψας ἐπιστολὴν πε-
ριέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·
26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ
κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαί-
ρειν.
27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον, συλ-

ληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτὸν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρός σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔῤῥωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδʹ. 24.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας,

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως·

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κελεύσας τοὺς κατηγό-

ρȣς αὐτȣ͂ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ' ȣ͂ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τȣ́των ἐπιγνῶναι, ὧν ἡμεῖς καληγορȣ͂μεν αὐτȣ͂.

9 Συνέθεντο δὲ ϗ οἱ Ἰȣδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα ȣ̔́τως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσανlος αὐτᾷ τȣ͂ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄνlα σε κριlὴν τῷ ἔθνει τȣ́τῳ ἐπιςάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυlȣ͂ ἀπολογȣ͂μαι·

11 Δυναμένȣ σȣ γνῶναι, ὅτι ȣ̓ πλείȣς εἰσί μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερȣσαλήμ.

12 Καὶ ȣ̓́τε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύςασιν ποιȣ͂ντα ὄχλȣ, ȣ̓́τε ἐν ταῖς συναſωſαῖς, ȣ̓́τε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραςῆσαί δύνανlαι περὶ ὧν νῦν καlηſορȣ͂σί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τȣ͂τό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν, ἣν λέſȣσιν αἵρεσιν, ȣ̔́τω λαlρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιςεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐν τοῖς προφήταις, γεγραμμένοις.

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἣν ϗ αὐτοὶ ȣ̔͂τοι προσδέχονται, ἀνάςασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε ϗ ἀδίκων.

16 Ἐν τȣ́τῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν ϗ τȣ̀ς ἀνθρώπȣς διαπαντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μȣ, ϗ προσφοράς·

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, ȣ̓ μεlὰ ὄχλȣ, ȣ̓δὲ μεlὰ θορύϐȣ. Τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰȣδαῖοι,

19 Οὓς δεῖ ἐπὶ σȣ͂ παρεῖναι, ϗ καlηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς μέ.

20 Ἢ αὐτοὶ ȣ̔͂τοι εἰπάτωσαν, εἴ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, ςάντος μου ἐπὶ τȣ͂ συνεδρίȣ·

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἑςὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναςάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκȣ́σας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ, ἀνεϐάλετο αὐτȣ̀ς, ἀκριϐέςερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδȣ͂, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταϐῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, ϗ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτȣ͂ ὑπηρεlεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μεlὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρȣσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτȣ͂, ȣ̓́σῃ Ἰȣδαίᾳ, μετεπέμψατο

τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ
περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.
25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ
περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας
καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος
ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος
ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν
ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν
μετακαλέσομαί σε.
26 Ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι
χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ
τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν·
διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος,
ὡμίλει αὐτῷ.
27 Διετίας δὲ πληρωθείσης
ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ
Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε
χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις
ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν
Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κέ. 25.

ΦΗΣΤΟΣ οὖν ἐπιβὰς τῇ
ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
ἀπὸ Καισαρείας.
2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ
Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν
Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν,
3 Αἰτούμενοι χάριν κατ᾽
αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν
ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν
κατὰ τὴν ὁδόν.
4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη,
τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον
ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν
ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.
5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν
φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι
ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν
αὐτοῦ.
6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς
ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς
εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον
καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος,
ἐκέλευσε τὸν Παῦλον
ἀχθῆναι.
7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ,
περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι,
πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα
φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ
οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·
8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ·
Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν
Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε
εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.
9 Ὁ Φῆστος δὲ, τοῖς Ἰουδαίοις
θέλων χάριν καταθέσθαι,
ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ
εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα
ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι
ἐπ᾽ ἐμοῦ;
10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ
τοῦ βήματος Καίσαρος
ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι·
Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ
σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ
ἄξιον θανάτου πέπραχά τι,
οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν·
εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί
μου, οὐδείς με δύναται
αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα
ἐπικαλοῦμαι.
12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας
μετὰ τοῦ συμβουλίου,

ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τις ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος·

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ·

19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ· Αὔριον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω·

διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν,
καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρί-
σεως γενομένης, σχῶ τι γρά-
ψαι.
27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ,
πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς
κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Κεφ. κς'. 26.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ δὲ πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπι-
τρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέ-
γειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελο-
γεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα·
2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦ-
μαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν
μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσ-
θαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·
3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε
πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους
ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ
δέομαί σου, μακροθύμως ἀ-
κοῦσαί μου.
4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου
τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρ-
χῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου
ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες
οἱ Ἰουδαῖοι·
5 Προγινώσκοντές με ἄνω-
θεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν)
ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησ-
κείας ἔζησα Φαρισαῖος.
6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς
πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας
γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα
κρινόμενος·
7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον
ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ
ἡμέραν λατρεῦον, ἐλπίζει κα-
ταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος
ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.
8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ'
ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;
9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα
ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ
ἐναντία πρᾶξαι.
10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱερο-
σολύμοις· καὶ πολλοὺς τῶν ἁ-
γίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλει-
σα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων
ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων
τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον.
11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς
συναγωγὰς πολλάκις τιμω-
ρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασ-
φημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαι-
νόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως
καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.
12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος
εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξου-
σίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ
τῶν Ἀρχιερέων,
13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ
τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρα-
νόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς
καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.
14 Πάντων δὲ καταπεσόν-
των ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ
λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκ-
τῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώ-
κεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπαγγέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

21 Ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς.

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ· Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαι, φησὶ, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παῤῥησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους, ὁποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες

ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΩΣ δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πορευθέντα, ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτήν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες Ἄσσον, παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφω-

νικὸς, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης·

17 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο·

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐῤῥίψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισαί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι·

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν.

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ, διακόσιαι ἑβδομηκοντα ἕξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρώρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο, ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀποῤῥίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελ-

θῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον· Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

4 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου, καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ᾽ ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν

ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ
τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσ-
μιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρε-
δόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν
Ῥωμαίων·
18 Οἵτινες ἀνακρίναντές
με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ
μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑ-
πάρχειν ἐν ἐμοί.
19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν
Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικα-
λέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς
τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγο-
ρῆσαι.
20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰ-
τίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν
καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ
τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν
ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.
21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον·
Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ
σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰου-
δαίας, οὔτε παραγενόμενός τις
τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ
ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.
22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ
ἀκοῦσαι, ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν
γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης
γνωστόν ἐστιν ἡμῖν, ὅτι πανταχοῦ
ἀντιλέγεται.
23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ
ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς
τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξε-
τίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε
αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό
τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν
προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως
ἑσπέρας.
24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο
τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.
25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες
πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο,
εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν·
Ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν,
26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς
τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Ἀ-
κοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε·
καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ
μὴ ἴδητε.
27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-
δία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ
βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς,
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψω-
σι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν,
ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ καὶ
ἀκούσονται.
29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰ-
πόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι,
πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς
συζήτησιν.
30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος
διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι·
καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσ-
πορευομένους πρὸς αὐτόν,
31 Κηρύσσων τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ, διδάσκων τὰ
περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ πάσης παῤῥησίας, ἀ-
κωλύτως.

Ἡ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, κλητὸς
ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς
εὐαγγέλιον Θεοῦ,
2 (Ὃ προεπηγγείλατο διὰ
τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γρα-
φαῖς ἁγίαις,)
3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ
γενομένου ἐκ σπέρματος Δα-
βὶδ κατὰ σάρκα·
8 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν
δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἁγιω-
σύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν)
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῖν,
5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν
καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πί-
στεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·
6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς,
κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)
7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώ-
μῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς
ἁγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ
πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν
ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως
μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι,
10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσ-
ευχῶν μου δεόμενος, εἴπως
ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν
τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς.
11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑ-
μᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στη-
ριχθῆναι ὑμᾶς·
12 Τοῦτο δέ ἐστι, συμπα-
ρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς
ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε
καὶ ἐμοῦ.
13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις
προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
(καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο,)
ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν
ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ἔθνεσιν.
14 Ἕλλησί τε καὶ Βαρβά-
ροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί·
15 Οὕτω, τὸ κατ' ἐμὲ πρό-
θυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ
εὐαγγελίσασθαι.
16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύ-
ναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτη-
ρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰου-
δαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.
17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ
ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ
πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέ-
γραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πί-
στεως ζήσεται,

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε·

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους.

21 Διότι γνόντες τὸν θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν,

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵτε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας·

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν,) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΟ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων·

2 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι τὸ κρῖμα τοῦ θεοῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν, ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος·

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, καὶ ἀνόμως ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων,)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἴδε σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·

19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων,
διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα
τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.
21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον,
σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσ-
σων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;
22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν,
μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος
τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;
23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι,
διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου
τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;
24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠ-
φελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν
δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ πε-
ριτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.
26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ
δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ,
οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς
περιτομὴν λογισθήσεται;
27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως
ἀκροβυστία, τὸν νόμον τελοῦσα,
σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ πε-
ριτομῆς παραβάτην νόμου;
28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανε-
ρῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ
φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·
29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ,
Ἰουδαῖος· καὶ περιτομὴ καρ-
δίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμ-
ματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀν-
θρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙ οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰου-
δαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια
τῆς περιτομῆς;
2 Πολὺ, κατὰ πάντα τρό-
πον. Πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτι ἐπι-
στεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.
3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τι-
νες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν
πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;
4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ
ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄν-
θρωπος ψεύστης· καθὼς γέ-
γραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν
Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί
ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ
ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ
ἄνθρωπον λέγω.)
6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς
κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;
7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρ-
τωλὸς κρίνομαι;
8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασ-
φημούμεθα, καὶ καθώς φασί
τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιή-
σωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ
ἀγαθά; ὧν τὸ κρῖμα ἔνδικόν
ἐστι.
9 Τί οὖν; προεχόμεθα;
οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα
γὰρ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας
πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι·
10 Καθὼς γέγραπται·
Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·
11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ
ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅ-

μα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι
ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως
ἑνός.
13 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ
λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. Ἰὸς ἀσ-
πίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
14 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ
πικρίας γέμει.
15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχέαι αἷμα·
16 Σύντριμμα καὶ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ
ἔγνωσαν.
18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπ-
έναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
19 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ὅσα ὁ
νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φρα-
γῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς
ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.
20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ
δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου
ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου
δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται,
μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
τῶν προφητῶν.
22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-
τας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύ-
οντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή.
23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ
ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·
24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυ-
τρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς
ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν
τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ
τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων
ἁμαρτημάτων
26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ·
πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς
τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δι-
καιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.
27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις;
ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου;
τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ
νόμου πίστεως.
28 Λογιζόμεθα οὖν, πίστει
δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς
ἔργων νόμου.
29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς
μόνον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ
καὶ ἐθνῶν.
30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς
δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πί-
στεως· καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς
πίστεως.
31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν
διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΙ οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρη-
κέναι κατὰ σάρκα;
2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ
ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύ-
χημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.
3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;
Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ
Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιςεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίςις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην·

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·

8 Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυςίαν; λέγομεν γὰρ, ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίςις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυςίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυςίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίςεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυςίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιςευόντων δι' ἀκροβυςίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ςοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυςίᾳ πίςεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίςεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίςις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔςι νόμος, οὐδὲ παράβασις.

16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίςεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίςεως Ἀβραὰμ, ὅς ἐςι πατὴρ πάντων ἡμῶν·

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὗ ἐπίςευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίςευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔςαι τὸ σπέρμα σου·

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίςει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάῤῥας·

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιςίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίςει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ.

21 Καὶ πληροφορηθεὶς

ὅτι ὃ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι
ϗ ποιῆσαι.
22 Διὸ ϗ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.
23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐ-
τὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·
24 Ἀλλὰ ϗ δι' ἡμᾶς, οἷς
μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰη-
σοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκ-
ρῶν,
25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, ϗ ἠ-
γέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ οὖν
ἐκ πίστεως, εἰρήνην
ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Δι' οὗ ϗ τὴν προσαγω-
γὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς
τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστή-
καμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ'
ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.
3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ϗ
καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε-
σιν· εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις
ὑπομονὴν κατεργάζεται·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν,
ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·
5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισ-
χύνει· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου
τοῦ δοθέντος ἡμῖν.
6 Ἔτι γὰρ Χριστὸς, ὄντων
ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν
ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.
7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου
τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ
τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις ϗ τολ-
μᾷ ἀποθανεῖν·
8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ
ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι,
ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν,
Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.
9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δι-
καιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέν-
τες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ.
11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ϗ
καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλα-
γὴν ἐλάβομεν.
12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι'
ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς
τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ
τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος· ϗ
οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάν-
τες ἥμαρτον·
13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρ-
τία ἦν ἐν τῷ κόσμῳ· ἁμαρ-
τία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος
νόμου.
14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι
Μωσέως, ϗ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁ-
μαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
ματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ
ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ πα-
ράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα.
Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώ-
ματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ
τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε.
16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁ-
μαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ
μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς
κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων,
εἰς δικαίωμα.
17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς πα-
ραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασί-
λευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ
μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς
χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς
δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν
ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς πα-
ραπτώματος, εἰς πάντας ἀν-
θρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω
καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς
πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαί-
ωσιν ζωῆς.
19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου
ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ
πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπα-
κοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατα-
σταθήσονται οἱ πολλοί.
20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν,
ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα·
οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία,
ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·
21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δι-
καιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΤΙ οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦ-
μεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ
χάρις πλεονάσῃ;
2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀ-
πεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς
ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;
3 Ἢ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἐβαπτίσθημεν;
4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ
διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δό-
ξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι ζωῆς περιπατή-
σωμεν.
5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θα-
νάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀναστάσεως ἐσόμεθα.
6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι
ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁ-
μαρτίᾳ.
7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν
Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συ-
ζήσομεν αὐτῷ·
9 Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερ-
θεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀπο-

θνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ-
έτι κυριεύει.
10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ
ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ·
11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογί-
ζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν.
12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ
ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐ-
τῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ
ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε
ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκ-
ρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν
ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ
κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νό-
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν,
ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.
16 Οὐκ οἴδατε, ὅτι ᾧ πα-
ριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπ-
ακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακού-
ετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον,
ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;
17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι
ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπη-
κούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.
18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀ-
πὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε
τῇ δικαιοσύνῃ.
19 (Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑ-
μῶν·) ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκα-
θαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν
ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δι-
καιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.
20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε
τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ.
21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε
τότε; ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσ-
θε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων,
θάνατος.
22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέν-
τες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν
καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν·
τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.
23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς
ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰ-
ώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Η ΑΓΝΟΕΙΤΕ, ἀδελ-
φοὶ, (γινώσκουσι γὰρ νό-
μον λαλῶ,) ὅτι ὁ νόμος κυ-
ριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον
χρόνον ζῇ;
2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατ-
ήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀν-
δρός.
3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀν-
δρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει,
ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν
δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα

ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ
εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενο-
μένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ·
4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ
ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ
διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·
εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ,
τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα
καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.
5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ
σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν
ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου,
ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡ-
μῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ
θανάτῳ.
6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος ἐν
ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν
ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος,
καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.
7 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νό-
μος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων,
εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ
ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ
νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμή-
σεις.
8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς, κατ-
ειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
θυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁ-
μαρτία νεκρά.
9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νό-
μου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐν-
τολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·
10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ
εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς
ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.
11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφ-
ορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντο-
λῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι'
αὐτῆς ἀπέκτεινεν.
12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος
ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ
δικαία καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ
γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ
ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι
κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα
γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁ-
μαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς
ἐντολῆς.
14 Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι ὁ νό-
μος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ
δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμέ-
νος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι,
οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω,
τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ,
τοῦτο ποιῶ.
16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο
ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι
καλός.
17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ
κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ
οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
18 Οἶδα γὰρ, ὅτι οὐκ οἰκεῖ
ἐν ἐμοὶ (τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί
μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν
παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατερ-
γάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑ-
ρίσκω.
19 Οὐ γὰρ, ὃ θέλω, ποιῶ
ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κα-
κὸν, τοῦτο πράσσω.
20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, ἐγὼ
τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατ-

εργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰ-
κοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νό-
μον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ
καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν πα-
ράκειται.
22 Συνήδομαι γὰρ τῷ
νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω
ἄνθρωπον·
23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον
ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευ-
όμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου,
καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ
νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι
ἐν τοῖς μέλεσί μου.
24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄν-
θρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ
τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν
νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ
σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας·

Κεφ. η'. 8.

ΟΥΔΕΝ ἄρα νῦν κατά-
κριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα πε-
ριπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦ-
μα.
2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ-
ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ
τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου.
3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ
νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς
σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ
υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι
σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁ-
μαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκί.
4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦ-
σιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.
5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄν-
τες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·
οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ
πνεύματος.
6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρό-
νημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ
καὶ εἰρήνη.
7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ
γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπο-
τάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται·
8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες,
Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.
9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρ-
κὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ
πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν.
Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ
ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.
10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁ-
μαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ
διὰ δικαιοσύνην.
11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν
Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει
καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν,
διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ
πνεύματος ἐν ὑμῖν.
12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀ-
φειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ,
τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεȣ̃ ἄγονται, ȣ̔͂τοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δȣλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ᾽ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, ϗ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεȣ̃, συγκληρονόμοι δὲ Χριστȣ̃· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ, ὅτι ȣ̓κ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιρȣ̃ πρὸς τὴν μέλλȣσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τȣ̃ Θεȣ̃ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, ȣ̓χ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ᾽ ἐλπίδι·

21 Ὅτι ϗ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δȣλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει ϗ συνωδίνει ἄχρι τȣ̃ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ϗ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τȣ̃ πνεύματος ἔχοντες, ϗ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, ȣ̓κ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ ȣ̓ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι᾽ ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, ȣ̓κ οἴδαμεν, ἀλλ᾽ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τȣ̃ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ȣ̓͂σιν.

29 Ὅτι ȣ̔̀ς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφȣς τῆς εἰκόνος τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τȣ́τȣς ϗ ἐκάλεσε· ϗ ȣ̔̀ς ἐκάλεσε, τȣ́τȣς ϗ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τȣ́τȣς ϗ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ᾽ ἡμῶν;

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;
33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν;
34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς; ὃ καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ; ὃ καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν;
35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;
36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.)
37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμάς.
38 Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα,
39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου,) ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.
3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·
4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·
5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς, τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ·
7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραὰμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα.
8 Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.
9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάῤῥᾳ υἱός.
10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλο-

γὴν τῦ Θεῦ πρόθεσις μένῃ,
ὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τῦ κα-
λοῦντος,
12 Ἐῤῥήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ
μείζων δυλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
13 Καθὼς γέγραπται·
Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν
δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα.
14 Τί ὖν ἐροῦμεν; μὴ
ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ
γένοιτο.
15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, ϗ οἰκ-
τειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.
16 Ἄρα ὖν ὐ τῦ θέλοντος,
ὐδὲ τῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
ἐλεοῦντος Θεῦ.
17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τῦτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μυ, καὶ
ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μυ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
18 Ἄρα ὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ·
ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.
19 Ἐρεῖς ὖν μοι· Τί ἔτι
μέμφεται; τῷ γὰρ βυλήματι
αὐτῦ τίς ἀνθέστηκε;
20 Μενῦνγε, ὦ ἄνθρωπε,
σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος
τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσ-
μα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐ-
ποίησας ὕτως;
21 Ἢ ὐκ ἔχει ἐξυσίαν ὁ
κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ
αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ
μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ
εἰς ἀτιμίαν;
22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς
ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ
γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ,
ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ
σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς
ἀπώλειαν·
23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν
πλῦτον τῆς δόξης αὐτῦ ἐπὶ
σκεύη ἐλέυς, ἃ προητοίμασεν
εἰς δόξαν;
24 Οὓς ϗ ἐκάλεσεν ἡ-
μᾶς, ὐ μόνον ἐξ Ἰυδαίων,
ἀλλὰ ϗ ἐξ ἐθνῶν.
25 Ὡς ϗ ἐν τῷ Ὡσηὲ
λέγει· Καλέσω τὸν ὐ λαόν
μυ, λαόν μυ· ϗ τὴν ὐκ ἠγα-
πημένην, ἠγαπημένην.
26 Καὶ ἔςαι, ἐν τῷ τόπῳ
ὖ ἐῤῥήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός
μυ ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται
υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.
27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑ-
πὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ ὁ
ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς
ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
κατάλλειμμα σωθήσεται.
28 Λόγον γὰρ συντελῶν ϗ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντετμημένον ποιήσει
Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
29 Καὶ καθὼς προείρηκεν
Ἡσαΐας· Εἰ μὴ κύριος Σα-
βαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρ-
μα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθη-
μεν, ϗ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοι-
ώθημεν.
30 Τί ὖν ἐρῦμεν; ὅτι ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίςεως.

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νό-
μον δικαιοσύνης, εἰς νόμον
δικαιοσύνης, οὐκ ἔφθασε.
32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ
πίστεως, ἀλλ᾽ ὡς ἐξ ἔργων νό-
μου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λί-
θῳ τοῦ προσκόμματος·
33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ,
τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσ-
κόμματος, καὶ πέτραν σκαν-
δάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽
αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

Κεφ. ι. 10.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ μὲν εὐ-
δοκία τῆς ἐμῆς καρδί-
ας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν
Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐστιν
εἰς σωτηρίαν.
2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς,
ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ᾽
οὐ κατ᾽ ἐπίγνωσιν.
3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ
Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι,
τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ
ὑπετάγησαν.
4 Τέλος γὰρ νόμου Χρι-
στὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ
πιστεύοντι.
5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν
δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου,
ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρω-
πος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-
σύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσε-
ται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ᾽ ἔστι
Χριστὸν καταγαγεῖν.
7 Ἤ· τίς καταβήσεται εἰς
τὴν ἄβυσσον; τοῦτ᾽ ἔστι Χριστὸν
ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.
8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς
σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί
σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ᾽
ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ
κηρύσσομεν·
9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν,
καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν, σωθήσῃ.
10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται
εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ
ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.
11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ, οὐ
καταισχυνθήσεται.
12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ
Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ
γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων,
πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπι-
καλουμένους αὐτόν.
13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικα-
λέσηται τὸ ὄνομα κυρίου, σω-
θήσεται.
14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται
εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ
πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν;
πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσ-
σοντος;
15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν
μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέ-
γραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες
τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρή-
νην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ
ἀγαθά.
17 Ἀλλ᾽ οὐ πάντες ὑπή-
κουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας

γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπί-
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;
17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς·
ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.
18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ
ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ
ἔγνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μω-
σῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώ-
σω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ
ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.
20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ,
καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ
μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενό-
μην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.
21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ
λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξε-
πέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς
λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ιά. 11.

ΛΕΓΩ οὖν· Μὴ ἀπώσατο
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ;
Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσ-
ραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος
Ἀβραὰμ, φυλῆς Βενϊαμίν.
2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω. Ἢ
οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ
Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·
3 Κύριε, τοὺς προφήτας
σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσια-
στήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ
ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι
τὴν ψυχήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ
χρηματισμός; Κατέλιπον ἐ-
μαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας,
οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ
Βάαλ.
5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν
καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν.
6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ
ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι
γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων,
οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔρ-
γον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.
7 Τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσ-
ραὴλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ
δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ
λοιποὶ ἐπωρώθησαν,
8 (Καθὼς γέγραπται· Ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα
κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ
βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκού-
ειν) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γε-
νηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα
αὐτοῖς.
10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν·
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς
σύγκαμψον.
11 Λέγω οὖν· Μὴ ἔπταισαν,
ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλ-
λὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
παραζηλῶσαι αὐτούς.
12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα
αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἥτ-
τημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ
μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ᾿ ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω,

14 Εἴπως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ᾿ ἡ ῥίζα σέ.

19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.

20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδέ σου φείσηται..

22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς·

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ᾿ ἑαυτοῖς φρόνιμοι) ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ·

26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ᾿ ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι᾿ ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ.

30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ·

31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠ-

πείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.
32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς
τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα
τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.
33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σο-
φίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνε-
ξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ,
καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.
34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυ-
ρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ
ἐγένετο;
35 Ἢ τίς προέδωκεν αὐ-
τῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;
36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι'
αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα·
αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑ-
μᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι
τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶ-
σαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ,
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·
2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσ-
θε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μετα-
μορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ
νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.
3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χά-
ριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ
τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρο-
νεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκά-
στῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον
πίστεως.
4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ
σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν,
τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐ-
τὴν ἔχει πρᾶξιν·
5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶ-
μά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ
καθεῖς, ἀλλήλων μέλη.
6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεί-
αν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
πίστεως·
7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ
διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ·
8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ
παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν
ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος ἐν
σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.
9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος·
ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν,
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ·
10 Τῇ φιλαδελφίᾳ, εἰς
ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ τι-
μῇ ἀλλήλους προηγούμενοι·
11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί·
τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ
κυρίῳ δουλεύοντες·
12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες·
τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ
προσευχῇ προσκαρτεροῦντες·
13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁ-
γίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλο-
ξενίαν διώκοντες.
14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκον-
τας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ
καταρᾶσθε.
15 Χαίρειν μετὰ χαιρόν-
των, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.
16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους

φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος.

20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

2 Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρῖμα λήψονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν· θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.

4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γάρ· οὐ μοιχεύσεις· οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγ-

γύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ·

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν, παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ οὐ φρονεῖ· ὁ ἐσθίων, κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ, τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν

δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομέ-
νῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ
κοινόν.
15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀ-
δελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι
κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· μὴ
τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλ-
λυε, ὑπὲρ οὗ Χριςὸς ἀπέθανε.
16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν
ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.
17 Οὐ γάρ ἐςιν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πό-
σις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰ-
ρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι
ἁγίῳ.
18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δου-
λεύων τῷ Χριςῷ, εὐάρεςος
τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς
ἀνθρώποις.
19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης
διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδο-
μῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.
20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος
κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ·
πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ
κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ
προσκόμματος ἐσθίοντι.
21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν
κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ
ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει,
ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.
22 Σὺ πίςιν ἔχεις; κατὰ
σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυ-
τὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.
23 Ὁ δὲ διακρινόμενος,
ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι
οὐκ ἐκ πίςεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ
ἐκ πίςεως, ἁμαρτία ἐςίν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ δὲ ἡ-
μεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσ-
θενήματα τῶν ἀδυνάτων βα-
ςάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.
2 Ἕκαςος γὰρ ἡμῶν τῷ
πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγα-
θὸν πρὸς οἰκοδομήν.
3 Καὶ γὰρ ὁ Χριςὸς οὐχ
ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς
γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν
ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ'
ἐμέ.
4 Ὅσα γὰρ προεγράφη,
εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν
προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπο-
μονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔ-
χωμεν.
5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομο-
νῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη
ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλ-
λήλοις, κατὰ Χριςὸν Ἰησοῦν·
6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ
ςόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριςοῦ.
7 Διὸ προσλαμβάνεσθε
ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριςὸς
προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν
Θεοῦ.
8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριςὸν
διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς
ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ
βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας
τῶν πατέρων·
9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους
δοξάσαι τὸν Θεὸν, καθὼς γέ-
γραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολο-

γήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, ϗ τῷ
ὀνόματί σε ψαλῶ.
16 Καί πάλιν λέγει· Εὐ-
φράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ.
11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε
τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ϗ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί.
12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας
λέγει· Ἔσαι ἡ ῥίζα τε Ἰεσ-
σαι, ϗ ὁ ἀνιςάμενος ἄρχειν
ἐθνῶν, ἐπ᾽ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιε-
σιν.
13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπί-
δος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης
χαρᾶς ϗ εἰρήνης ἐν τῷ πι-
ςεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑ-
μᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει
πνεύματος ἁγίε.
14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελ-
φοί με, ϗ αὐτὸς ἐγὼ περὶ
ὑμῶν, ὅτι ϗ αὐτοὶ μεςοί ἐςε
ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι
πάσης γνώσεως, δυνάμενοι
ϗ ἀλλήλες νεθετεῖν.
15 Τολμηρότερον δὲ ἔγρα-
ψα ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἀπὸ μέ-
ρες ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑ-
μᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ-
σαν μοι ὑπὸ τε Θεε.
16 Εἰς τὸ εἶναί με λειτερ-
γὸν Ἰησε Χριςε εἰς τὰ ἔθνη,
ἱερεργεντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Θεε, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ
τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγι-
ασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
17 Ἔχω ἐν καύχησιν ἐν
Χριςῷ Ἰησε τὰ πρὸς Θεόν.
18 Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ὧν ε κατειργάσατο
Χριςὸς δι᾽ ἐμε, εἰς ὑπακοὴν
ἐθνων, λογῳ ϗ ἔργῳ,
19 Ἐν δυνάμει σημείων
ϗ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύ-
ματος Θεε· ὥςε με ἀπὸ Ἱε-
ρεσαλὴμ ϗ κύκλῳ μέχρι τε
Ἰλλυρικε πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριςοῦ.
20 Οὕτω δὲ φιλοτιμεμε-
νον εὐαγγελίζεσθαι, ἐχ ὅπε
ὠνομάσθη Χριςὸς· ἵνα μὴ ἐπ᾽
ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ·
21 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπ-
ται· Οἷς ἐκ ἀνηγγέλη περὶ
αὐτε, ὄψονται· ϗ οἱ ἐκ ἀκη-
κόασι, συνήσεσι.
22 Διὸ ϗ ἐνεκοπτόμην τὰ
πολλὰ τε ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον
ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τετοῖς,
ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τε ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·
24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς
τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς
ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορευ-
όμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ
ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ·
ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρες
ἐμπλησθῶ.
25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
Ἱερεσαλὴμ, διακονῶν τοῖς
ἁγίοις.
26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακε-
δονία ϗ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ
ποιήσασθαι εἰς τὰς πτωχὰς
τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερεσα-
λήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς·

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον, τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ·

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ· Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαι-

ναν ϗ Τρυφῶσαν, τὰς κοπι-
ώσας ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασ-
θε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν,
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν
κυρίῳ.
13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον
τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ, ϗ τὴν
μητέρα αὐτοῦ ϗ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκρι-
τον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πα-
τρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς ἀδελφούς.
15 Ἀσπάσασθε Φιλόλο-
γον ϗ Ἰουλίαν, Νηρέα ϗ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ, ϗ Ὀλυμπᾶν,
ϗ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας
ἁγίους.
16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ
Χριστοῦ.
17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, σκοπεῖν τοὺς τὰς δι-
χοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα,
παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς
ἐμάθετε, ποιοῦντας· ϗ ἐκκλί-
νατε ἀπ᾽ αὐτῶν.
18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δου-
λεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν
κοιλίᾳ· ϗ διὰ τῆς χρηστολο-
γίας ϗ εὐλογίας ἐξαπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.
19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ
εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω
οὖν τὸ ἐφ᾽ ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς
σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθὸν,
ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.
Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ᾽ ὑμῶν.
21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τι-
μόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ
Λούκιος ϗ Ἰάσων ϗ Σωσί-
πατρος, οἱ συγγενεῖς μου.
22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ
Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
λὴν ἐν κυρίῳ.
23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος
ὁ ξένος μου ϗ τῆς ἐκκλησίας
ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔ-
ραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
λεως, ϗ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.
24 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.
25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
ϗ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου
χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου·
26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διά
τε γραφῶν προφητικῶν κατ᾽
ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα
τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
27 Μόνῳ σοφῷ, Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας. Ἐν στίχοις ἐννεακοσίοις εἴκοσι.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ, κλητὸς ἀ-
πόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσ-
θένης ὁ ἀδελφός,
2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμέ-
νοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς
ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικα-
λουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν.
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ
χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ
ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσ-
θητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ
καὶ πάσῃ γνώσει.
6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·
7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσ-
θαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀ-
πεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς
ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
9 Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι᾽ οὗ ἐκ-
λήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν.
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ
μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε
δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ
νοῒ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.
11 Ἐδηλώθη γάρ μοι πε-
ρὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν
Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.
12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι
ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν
εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ·
ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.
13 Μεμέρισται ὁ Χριστός;
μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ
ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
ἐβαπτίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, ὅτι
οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ
Κρίσπον καὶ Γάϊον·
15 Ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα,
16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶ-
δα, εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα,
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ᾽ εὐαγ-
γελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ
Χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις

μωρία ἐςὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεῦ ἐςι.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, ϗ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

20 Πῦ σοφός; πῦ γραμματεύς; πῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τύτυ; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τῦ κόσμυ τύτυ;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τῦ Θεῦ ὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μωρίας τῦ κηρύγματος σῶσαι τὺς πιςεύοντας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰυδαῖοι σημεῖον αἰτῦσι, ϗ Ἕλληνες σοφίαν ζητῦσιν.

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριςὸν ἐςαυρωμένον, Ἰυδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰυδαίοις τε ϗ Ἕλλησι Χριςὸν Θεῦ δύναμιν ϗ Θεῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τῦ Θεῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί· ϗ τὸ ἀσθενὲς τῦ Θεῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι ὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, ὐ πολλοὶ δυνατοὶ, ὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμυ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τὺς σοφὺς καταισχύνῃ· ϗ τὰ ἀσθενῆ τῦ κόσμυ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τῦ κόσμυ, ϗ τὰ ἐξυθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ϗ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτῦ δὲ ὑμεῖς ἐςε ἐν Χριςῷ Ἰησῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεῦ, δικαιοσύνη τε ϗ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΓΩ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον ὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγυ ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τῦ Θεῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησῦν Χριςὸν, ϗ τῦτον ἐςαυρωμένον.

3 Καὶ ἐγω ἐν ἀσθενείᾳ ϗ ἐν φόβῳ ϗ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μυ καὶ τὸ κήρυγμά μου ὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος ϗ δυνάμεως·

5 Ἵνα ἡ πίςις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ ὐ τῦ αἰῶνος τύτυ, ὐδὲ τῶν ἀρχόν-

τῶν τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·

8 Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεύμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε, ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε·

3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου· ἕτερος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί ἐστε;

5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλὼς, ἀλλ' ἢ διάκονοι, δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν·

7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεȣ͂ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεȣ͂ γεώργιον, Θεȣ͂ οἰκοδομή ἐστε.
10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα· ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.
11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον ȣ̓δεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.
12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τȣ͂τον, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθȣς τιμίȣς, ξύλα, χόρτον, καλάμην·
13 Ἑκάστȣ τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστȣ τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.
14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·
15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ȣ̔́τως δὲ ὡς διὰ πυρός.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεȣ͂ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεȣ͂ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;
17 Εἴ τις τὸν ναὸν τȣ͂ Θεȣ͂ φθείρει, φθερεῖ τȣ͂τον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τȣ͂ Θεȣ͂ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.
18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τȣ́τῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.
19 Ἡ γὰρ σοφία τȣ͂ κόσμȣ τȣ́τȣ, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι· γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τȣ̀ς σοφȣ̀ς ἐν τῇ πανȣργίᾳ αὐτῶν.
20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τȣ̀ς διαλογισμȣ̀ς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν.
22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν·
23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεȣ͂.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΥΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμȣς μυστηρίων Θεοῦ.
2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.
3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' ȣ̓δὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.
4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' ȣ̓κ ἐν τȣ́τῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, κύριός ἐστιν.
5 Ὥστε μὴ πρὸ καιρȣ͂ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπ-

τὰ τοῦ σκότȣς· ϗ φανερώσει
τὰς βȣλὰς τῶν καρδιῶν· ϗ
τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑ-
κάςῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ,
μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν
ϗ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν
ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ
γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς
ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιȣ̃σθε κατὰ
τοῦ ἑτέρȣ.
7 Τίς γάρ σε διακρίνει;
τί δὲ ἔχεις ὃ ȣ̓κ ἔλαβες; εἰ
δὲ ϗ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι
ὡς μὴ λαβών;
8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐςὲ,
ἤδη ἐπλȣτήσατε· χωρὶς ἡμῶν
ἐβασιλεύσατε· ϗ ὄφελόν γε
ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς
ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.
9 Δοκῶ γὰρ, ὅτι ὁ Θεὸς
ἡμᾶς τȣ̀ς ἀποςόλȣς ἐσχάτȣς
ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίȣς, ὅτι
θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ
ϗ ἀγγέλοις ϗ ἀνθρώποις.
10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρι-
ςὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν
Χριςῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς
δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡ-
μεῖς δὲ ἄτιμοι.
11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας ϗ
πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ
γυμνητεύομεν, ϗ κολαφιζό-
μεθα, ϗ ἀςατοῦμεν·
12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζό-
μενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοι-
δορȣ́μενοι, εὐλογοῦμεν· διω-
κόμενοι, ἀνεχόμεθα·
13 Βλασφημȣ́μενοι, πα-
ρακαλȣ̃μεν· ὡς περικαθάρ-
ματα τοῦ κόσμȣ ἐγενήθημεν,
πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.
14 Οὐχ ἐντρέπων ὑμᾶς
γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα
μȣ ἀγαπητὰ νȣθετῶ.
11 Ἐὰν γὰρ μυρίȣς παι-
δαγωγȣ̀ς ἔχητε ἐν Χριςῷ,
ἀλλ' ȣ̓ πολλȣ̀ς πατέρας· ἐν
γὰρ Χριςῷ Ἰησȣ̃ διὰ τȣ̃ εὐ-
αγγελίȣ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.
16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς,
μιμηταί μȣ γίνεσθε.
17 Διὰ τȣ̃το ἔπεμψα ὑ-
μῖν Τιμόθεον, ὅς ἐςι τέκνον
μȣ ἀγαπητὸν ϗ πιςὸν ἐν κυ-
ρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς
ὁδȣ́ς μȣ τὰς ἐν Χριςῷ, καθὼς
πανταχȣ̃ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ
διδάσκω.
18 Ὡς μὴ ἐρχομένȣ δέ
μȣ πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν
τινες.
19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θε-
λήσῃ, ϗ γνώσομαι ȣ̓ τὸν λό
γον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ
τὴν δύναμιν.
20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασι-
λεία τȣ̃ Θεȣ̃, ἀλλ' ἐν δυνάμει.
21 Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγά-
πῃ πνεύματί τε πρᾳότητος;

Κεφ. έ. 5.

Ὅλως ἀκȣ́εται ἐν ὑμῖν
πορνεία, καὶ τοιαύτη
πορνεία, ἥτις ȣ̓δὲ ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν ὀνομάζεται, ὥςε γυναῖκά
τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι
ἐςὲ, καὶ ὀυχὶ μᾶλλον ἐπενθήσα-
τε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσȣ ὑμῶν
ὁ τὸ ἔργον τȣ̃το ποιήσας;
3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν
τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ
πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς
παρὼν, τὸν ὅυτω τȣ̃το κατερ-
γασάμενον,
4 Ἐν τῷ ὀνόματι τȣ̃ κυ-
ρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃, συν-
αχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ
πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει
τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃,
5 Παραδȣ̃ναι τὸν τοιȣ̃τον
τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς
σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ κυρίȣ Ἰησȣ̃.
6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα
ὑμῶν· ὀυκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύ-
μη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;
7 Ἐκκαθάρατε ȣ̂ν τὴν πα-
λαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον
φύραμα, καθώς ἐςε ἄζυμοι·
καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ
ἡμῶν ἐτύθη, Χριςός.
8 Ὥςε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν
ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ
κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ᾽ ἐν
ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀλη-
θείας.
9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐ-
πιςολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι
πόρνοις.
10 Καὶ ȣ̓ πάντως τοῖς πόρ-
νοις τοῦ κόσμȣ τȣ́τȣ, ἢ τοῖς
πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰ-
δωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε
ἄρα ἐκ τȣ̃ κόσμȣ ἐξελθεῖν.
11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν,
μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις
ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ
πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰ-
δωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ
μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· τῷ τοι-
ȣ́τῳ μηδὲ συνεσθίειν.
12 Τί γάρ μοι καὶ τȣ̀ς ἔξω
κρίνειν; Οὐχὶ τȣ̀ς ἔσω ὑμεῖς
κρίνετε;
13 Τȣ̀ς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς
κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πο-
νηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΤΟΛΜΑΙ τις ὑμῶν
πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν
ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀ-
δίκων, καὶ ȣ̓χὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;
2 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἅγιοι
τὸν κόσμον κρινȣ̃σι; καὶ εἰ ἐν
ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξ-
ιοί ἐςε κριτηρίων ἐλαχίςων;
3 Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἀγγέλȣς
κρινȣ̃μεν; μήτιγε βιωτικά;
4 Βιωτικὰ μὲν ȣ̂ν κριτήρια
ἐὰν ἔχητε, τȣ̀ς ἐξȣθενημένȣς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τȣ́τȣς καθί-
ζετε.
5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέ-
γω· ὅυτως ȣ̓κ ἔςιν ἐν ὑμῖν σο-
φὸς ȣ̓δὲ εἷς, ὃς δυνήσεται δια-
κρῖναι ἀνὰ μέσον τȣ̃ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ
ἀδελφȣ̃ κρίνεται, καὶ τȣ̃το ἐπὶ
ἀπίςων;
7 Ἤδη μὲν ȣ̂ν ὅλως ἥττη-
μα ἐν ὑμῖν ἐςιν, ὅτι κρίματα
ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν· διατί ȣ̓χὶ

μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ
μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;
8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε
καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀ-
δελφούς.
9 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι ἄδικοι
βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομή-
σουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε
πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι,
οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ,
οὔτε ἀρσενοκοῖται,
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε
πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ
λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες, βασι-
λείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.
11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡ-
γιάσθητε ἀλλὰ ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.
12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασ-
θήσομαι ὑπό τινος.
13 Τὰ βρώματα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμα-
σιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶ-
μα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ
κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι.
14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν κύ-
ριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
15 Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώ-
ματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν;
ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ,
ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ
γένοιτο.
16 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολ-
λώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά
ἐστιν; Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν.
17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι.
18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ
ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός
ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ
ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.
19 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν
ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε
ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;
20 Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς·
δοξάσατε δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ
σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύ-
ματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΕΡΙ δὲ ὧν ἐγράψατε
μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ
γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.
2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄν-
δρα ἐχέτω.
3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδό-
τω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
ἀνδρί.
4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀ-
νήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ
ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει,
ἀλλ' ἡ γυνή.
5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλή-
λους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε

τῇ νηςείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ·
καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρ-
χεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς
ὁ Σαλανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν
ὑμῶν.
6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγ-
γνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.
7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώ-
πους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ'
ἕκαςος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ
Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτω.
8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις
καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς
ἐςιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.
9 Εἰ δὲ οὐ ἐγκρατεύονται,
γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ
ἐςι γαμῆσαι, ἢ πυροῦσθαι.
10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι
παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ
κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς
μὴ χωρισθῆναι.
11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ,
μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυ-
ναῖκα μὴ ἀφιέναι.
12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ
λέγω, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις
ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιςον,
καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ'
αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.
13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει
ἄνδρα ἄπιςον, καὶ αὐτὸς συν-
ευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ
ἀφιέτω αὐτόν.
14 Ἡγίαςαι γὰρ ὁ ἀνὴρ
ὁ ἄπιςος ἐν τῇ γυναικί· καὶ
ἡγίαςαι ἡ γυνὴ ἡ ἄπιςος ἐν
τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα
ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐςι, νῦν δὲ
ἅγιά ἐςιν.
15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιςος χωρί-
ζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλω-
ται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν
τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ
κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.
16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι,
εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἢ τί
οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα
σώσεις;
17 Εἰ μὴ ἑκάςῳ ὡς ἐμέ-
ρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαςον ὡς κέκ-
ληκεν ὁ κύριος, οὕτω περι-
πατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις πάσαις διατάσσομαι.
18 Περιτετμημένος τις
ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν
ἀκροβυςίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ
περιτεμνέσθω.
19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐςι,
καὶ ἡ ἀκροβυςία οὐδέν ἐςιν,
ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.
20 Ἕκαςος ἐν τῇ κλήσει
ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.
21 Δοῦλος ἐκλήθης; μή
σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνα-
σαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλ-
λον χρῆσαι.
22 Ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κλη-
θεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος κυ-
ρίου ἐςίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθε-
ρος κληθεὶς, δοῦλός ἐςι Χριςοῦ.
23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ
γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.
24 Ἕκαςος ἐν ᾧ ἐκλήθη,
ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ μενέτω
παρὰ τῷ Θεῷ.
25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων,
ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω·
γνώμην δὲ δίδωμι, ὡς ἠλεη-
μένος ὑπὸ κυρίου πιςὸς εἶναι.

26 Νομίζω ὖν τῦτο καλὸν
ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν
ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ
τὸ ὕτως εἶναι.
27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ
ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυ-
ναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.
28 Ἐὰν δὲ ϗ γήμης, οὐχ
ἥμαρτες· ϗ ἐὰν γήμῃ ἡ παρ-
θένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν
δὲ τῇ σαρκὶ ἕξυσιν οἱ τοιῦτοι·
ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.
29 Τῦτο δέ φημι, ἀδελ-
φοί, ὁ καιρὸς συνεσαλμένος·
τὸ λοιπόν ἐσιν, ἵνα ϗ οἱ ἔχον-
τες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες
ὦσι·
30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς
μὴ κλαίοντες· ϗ οἱ χαίροντες,
ὡς μὴ χαίροντες· ϗ οἱ ἀγορά-
ζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·
31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ
κόσμῳ τύτῳ, ὡς μὴ κατα-
χρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ
σχῆμα τῦ κόσμυ τύτυ.
32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμ-
νυς εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ
τὰ τῦ κυρίυ, πῶς ἀρέσει τῷ
κυρίῳ.
33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμ-
νᾷ τὰ τῦ κόσμυ, πῶς ἀρέσει
τῇ γυναικί.
34 Μεμέρισαι ἡ γυνὴ ϗ
ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος με-
ριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίυ, ἵνα ᾖ
ἁγία ϗ σώματι ϗ πνεύματι·
ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ
τοῦ κόσμυ, πῶς ἀρέσει τῷ
ἀνδρί.
35 Τῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν
αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ
ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω,
ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον ϗ
εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπε-
ρισπάσως.
36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν
ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτῦ νομί-
ζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, ϗ ὕ-
τως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει
ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει· γα-
μείτωσαν.
37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος
ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγ-
κην, ἐξυσίαν δὲ ἔχει περὶ τῦ
ἰδίυ θελήματος, ϗ τῦτο κέ-
κρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτῦ παρθέ-
νον, καλῶς ποιεῖ.
38 Ὥστε ϗ ὁ ἐκγαμίζων,
καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγα-
μίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.
39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ᾽
ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς·
ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
ἐλευθέρα ἐσὶν ᾧ θέλει γαμη-
θῆναι· μόνον ἐν κυρίῳ.
40 Μακαριωτέρα δέ ἐσιν
ἐὰν ὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐ-
μὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ
πνεῦμα Θεῦ ἔχειν.

Κεφ. η΄. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύ-
των, οἴδαμεν· ὅτι πάν-
τες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις
φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ·
2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι
τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε κα-
θὼς δεῖ γνῶναι·

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν
Θεὸν, ὗτος ἔγνωςαι ὑπ᾽ αὐτῦ·
4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν
τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι
ὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, ϗ ὅτι
ὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.
5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λε-
γόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν ὐρανῷ,
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰ-
σὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι
πολλοί.)
6 Ἀλλ᾽ ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ
πατὴρ, ἐξ ὗ τὰ πάντα, ϗ ἡ-
μεῖς εἰς αὐτόν· ϗ εἷς κύριος
Ἰησῦς Χριςὸς, δι᾽ ὗ τὰ πάν-
τα, ϗ ἡμεῖς δι᾽ αὐτῦ.
7 Ἀλλ᾽ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ
γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδή-
σει τοῦ εἰδώλυ ἕως ἄρτι, ὡς
εἰδωλόθυτον ἐσθίυσι, ϗ ἡ
συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς
ὖσα, μολύνεται.
8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς ὐ παρ-
ίςησι τῷ Θεῷ· ὔτε γὰρ ἐὰν
φάγωμεν, περισσεύομεν· ὔτε
ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑςερύμεθα.
9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ
ἐξυσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομ-
μα γένηται τοῖς ἀσθενῦσιν.
10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν
ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
κατακείμενον, ὐχὶ ἡ συνείδη-
σις αὐτῦ ἀσθενῦς ὄντος οἰκο-
δομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδω-
λόθυτα ἐσθίειν;
11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσ-
θενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώ-
σει, δι᾽ ὃν Χριςὸς ἀπέθανεν.
12 Οὕτω δὲ, ἁμαρτάνοντες
εἰς τὺς ἀδελφὺς, ϗ τύπτοντες
αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενῦ-
σαν, εἰς Χριςὸν ἁμαρτάνετε.
13 Διόπερ εἰ βρῶμα
σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μυ,
οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μυ
σκανδαλίσω.

Κεφ. θ'. 9.

ΟΥΚ εἰμὶ ἀπόςολος;
ὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; ὐχὶ
Ἰησῦν Χριςὸν τὸν κύριον
ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον
μυ ὑμεῖς ἐςε ἐν κυρίῳ;
2 Εἰ ἄλλοις ὐκ εἰμὶ ἀπό-
ςολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι·
ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀ-
ποςολῆς ὑμεῖς ἐςε ἐν κυρίῳ.
3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς
ἐμὲ ἀνακρίνυσιν, αὕτη ἐςί.
4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν
φαγεῖν ϗ πιεῖν;
5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν
ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν,
ὡς ϗ οἱ λοιποὶ ἀπόςολοι, ϗ
οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου, ϗ
Κηφᾶς;
6 Ἢ μόνος ἐγὼ ϗ Βαρνά-
βας οὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι;
7 Τίς ςρατεύεται ἰδίοις
ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει
ἀμπελῶνα, ϗ ἐκ τῦ καρποῦ
αὐτῦ ὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαί-
νει ποίμνην, ϗ ἐν τῦ γάλακ-
τος τῆς ποίμνης ὐκ ἐσθίει;
8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον
ταῦτα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ ϗ ὁ
νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν· καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα ςέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριςοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαςηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαςηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔςι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐςίν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίςευμαι.

14 Τίς οὖν μοί ἐςιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριςοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριςῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν ςαδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι

μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον
λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.
26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέ-
χω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω
πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων·
27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου
τὸ σῶμα, ϗ δουλαγωγῶ· μή-
πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς
ἀδόκιμος γένωμαι.

Κεφ. ι. 10.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέ-
λην ἦσαν, ϗ πάντες διὰ τῆς
θαλάσσης διῆλθον·
2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μω-
σῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ
ϗ ἐν τῇ θαλάσσῃ·
3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον·
4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πό-
μα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον
γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολου-
θούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα
ἦν ὁ Χριστός.
5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείο-
σιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός·
κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ.
6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν
ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, κα-
θὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.
7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γί-
νεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς
γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
φαγεῖν ϗ πιεῖν, ϗ ἀνέστησαν
παίζειν.
8 Μηδὲ πορνεύωμεν, κα-
θώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν,
ϗ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκο-
σιτρεῖς χιλιάδες.
9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν
Χριστόν, καθὼς καί τινες αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, ϗ ὑπὸ τῶν
ὄφεων ἀπώλοντο.
10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς
καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, ϗ
ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι
συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ
πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ
τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.
12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι,
βλεπέτω μὴ πέσῃ.
13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ
εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος·
πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύ-
νασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ
πειρασμῷ ϗ τὴν ἔκβασιν, τοῦ
δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.
14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολα-
τρείας.
15 Ὡς φρονίμοις λέγω·
κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.
16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλο-
γίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοι-
νωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ
ἐστι; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν,
οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ ἐστιν;
17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶ-
μα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ
πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέ-
χομεν.
18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ

κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες
τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου εἰσί;
19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴ-
δωλον τί ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδω-
λόθυτόν τί ἐστιν;
20 Ἀλλ', ὅτι ἃ θύει τὰ
ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ
Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινω-
νοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.
21 Οὐ δύνασθε ποτήριον
κυρίου πίνειν, καὶ ποτήριον δαι-
μονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης
κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης
δαιμονίων.
22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν
κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἐσμεν;
23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδο-
μεῖ.
24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη-
τείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου
ἕκαστος.
25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ
πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνα-
κρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·
26 Τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ,
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς
τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύ-
εσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον
ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρί-
νοντες διὰ τὴν συνείδησιν.
28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ·
Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ
ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύ-
σαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ
γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς.
29 Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ
τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέ-
ρου· ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου
κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδή-
σεως;
30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετ-
έχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ
οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;
31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε
πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα
εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.
32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε
καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ
ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·
33 Καθὼς κἀγὼ πάντα
πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ
ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ
τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ιά. 11.

ΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσ-
θε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.
2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε,
καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς
παραδόσεις κατέχετε.
3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι,
ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ
ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυ-
ναικός, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ
Χριστοῦ, ὁ Θεός.
4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμε-
νος ἢ προφητεύων, κατὰ κε-
φαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ.
5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἢ προφητεύουσα ἀκαλ-
ακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, κατ-

αισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυῆς· ἓν γὰρ ἐςι ϗ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.
6 Εἰ γὰρ ȣ καἶακαλύπῖεῖαι γυνὴ, ϗ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, καἶακαλυπῖέσθω.
7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ ȣκ ὀφείλει καἶακαλύπῖεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν ϗ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐςιν.
8 Οὐ γάρ ἐςιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.
9 Καὶ γὰρ ȣκ ἐκῖίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.
10 Διὰ τȣτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξȣσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τὰς ἀγγέλȣς.
11 Πλὴν ȣτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, ȣτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, ἐν κυρίῳ.
12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τȣ ἀνδρὸς, ȣτω ϗ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.
13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐςὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;
14 Ἢ ȣδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐςι.
15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐςιν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίȣ δέδοῖαι αὐτῇ;
16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν ȣκ ἔχομεν, ȣδὲ αἱ ἐκκλησίαι τȣ Θεȣ.
17 Τȣτο δὲ παραγγέλλων ȣκ ἐπαινῶ, ὅτι ȣκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.
18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκȣω σχίσμαῖα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· ϗ μέρος τι πιςεύω.
19 Δεῖ γὰρ ϗ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνῖαι ἐν ὑμῖν.
20 Συνερχομένων ȣν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ȣκ ἔςι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·
21 Ἕκαςος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν· ϗ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.
22 Μὴ γὰρ οἰκίας ȣκ ἔχεῖε εἰς τὸ ἐσθίειν ϗ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καῖαφρονεῖτε, ϗ καῖαισχύνεῖε τȣς μὴ ἔχονῖας; τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τȣτῳ; ȣκ ἐπαινῶ.
23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τȣ κυρίȣ, ὃ ϗ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησȣς ἐν τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοῖο, ἔλαβεν ἄρῖον·
24 Καὶ εὐχαριςήσας ἔκλασε, ϗ εἶπε· Λάβεῖε, φάγεῖε· τȣτό μȣ ἐςὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τȣτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
25 Ὡσαύτως ϗ τὸ ποῖή-

ριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

31 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε, ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι·

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος·

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον·

8 Ὧι μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

9 Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ

τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα,
διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς
βούλεται.
12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα
ἕν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ,
πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, ἓν
ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.
13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα
ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι,
εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι,
εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς
ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμὸς, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ
τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;
17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον
ἀκοὴ, ποῦ ἡ ὄσφρησις;
18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν
τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.
19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν
μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;
20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν
μέλη, ἓν δὲ σῶμα.
21 Οὐ δύναται ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν
σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον
τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν,
ἀναγκαῖά ἐστι.
23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα
ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει.
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ
Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα,
τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς
τιμήν.
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ
μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν
μέλος, συμπάσχει πάντα
τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν
μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ
μέλη.
27 Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας,
τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα
ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι;
μὴ πάντες προφῆται; μὴ
πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;
30 Μὴ πάντες χαρίσματα
ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες

γλώσσαις λαλᾶσι; μὴ πάν-
τες διερμηνεύουσι;
31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσ-
ματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν
δείκνυμι.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμ-
βαλον ἀλαλάζον.
2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητεί-
αν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάν-
τα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ
ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν,
ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην
δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι.
3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν
παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζη-
λοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύε-
ται, οὐ φυσιοῦται,
5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται,
οὐ λογίζεται τὸ κακὸν,
6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδι-
κίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·
7 Πάντα στέγει, πάντα πι-
στεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκ-
πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι,
καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσ-
σαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις,
καταργηθήσεται.
9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκο-
μεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύο-
μεν·
10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέ-
λειον, τότε τὸ ἐκ μέρους κατ-
αργηθήσεται.
11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς
νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος
ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζό-
μην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατ-
ήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.
12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι'
ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον·
ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε
δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐ-
πεγνώσθην.
13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις,
ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦ-
τα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀ-
γάπη.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΔΙΩΚΕΤΕ τὴν ἀγά-
πην, ζηλοῦτε δὲ τὰ
πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα
προφητεύητε.
2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ,
οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει,
πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.
3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.
4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ,
ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προ-
φητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς
λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ
ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ

ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί οὖν ἐστι; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν·

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοὶ, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει κύριος.

22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ

πάντες γλώσσαις λαλῶσιν,
εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι,
οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;
24 Ἐὰν δὲ πάντες προφη-
τεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπι-
στος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ
πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ
πάντων·
25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ
γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ
πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ
Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς
ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.
26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί;
ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑ-
μῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν
ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκά-
λυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει·
πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.
27 Εἴτε γλώσσῃ τις λα-
λεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον
τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς
διερμηνευέτω.
28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμη-
νευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ·
ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.
29 Προφῆται δὲ δύο ἢ
τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι
διακρινέτωσαν.
30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκα-
λυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος
σιγάτω.
31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα
πάντες προφητεύειν, ἵνα πάν-
τες μανθάνωσι, καὶ πάντες πα-
ρακαλῶνται.
32 Καὶ πνεύματα προφη-
τῶν προφήταις ὑποτάσσεται.
33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστα-
σίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης,
ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις
τῶν ἁγίων.
34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν·
οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς
λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι,
καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.
35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν,
ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπε-
ρωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι
γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.
36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν;
37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινωσ-
κέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ
κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.
38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνο-
είτω.
39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζηλοῦτε
τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν
γλώσσαις μὴ κωλύετε.
40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ
κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον ὃ
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρ-
ελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε·
2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι
λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ
κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ
ἐπιστεύσατε.
3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν
πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι
Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν

ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς
γραφάς·
4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, ϗ ὅτι
ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
κατὰ τὰς γραφάς·
5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ,
εἶτα τοῖς δώδεκα·
6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω
πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφά-
παξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν
ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ϗ ἐκοιμή-
θησαν.
7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ·
εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.
8 Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσ-
περεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη
κἀμοί.
9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχι-
στος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,
διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ.
10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ
εἰμι· ϗ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς
ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων
ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ
χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί·
11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖ-
νοι, οὕτω κηρύσσομεν, ϗ οὕτως
ἐπιστεύσατε.
12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσε-
ται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι
ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν
οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.
14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγή-
γερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα
ἡμῶν, κενὴ δὲ ϗ ἡ πίστις ὑ-
μῶν.
15 Εὑρισκόμεθα δὲ ϗ
ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι
ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ
ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ
ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ
ἐγείρονται.
16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
ρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.
17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγή-
γερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν·
ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑ-
μῶν.
18 Ἄρα ϗ οἱ κοιμηθέντες
ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.
19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ
ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ
μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων
ἀνθρώπων ἐσμέν.
20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγή-
γερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ
τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.
21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώ-
που ὁ θάνατος, ϗ δι' ἀνθρώπου
ἀνάστασις νεκρῶν.
22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀ-
δὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν,
οὕτω ϗ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες
ζωοποιηθήσονται.
23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ
τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς,
ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρου-
σίᾳ αὐτοῦ.
24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν
παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ
Θεῷ ϗ πατρί· ὅταν καταρ-
γήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν ϗ πᾶσαν
ἐξουσίαν ϗ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· Ὅταν δὲ εἴπῃ, ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα·

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε ϗ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί ϗ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί ϗ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν ϗ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, ϗ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἤ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, ϗ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, ϗ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, ϗ ἄλλη δόξα σελήνης, ϗ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω ϗ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, ϗ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω ϗ γέγραπται·

Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ
ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
ζωοποιοῦν.
46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ
πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχι-
κόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος
ἄνθρωπος, ὁ κύριος ἐξ οὐ-
ρανοῦ.
48 Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦ-
τοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ
ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπου-
ράνιοι.
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσα-
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φο-
ρέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπ-
ουρανίου.
50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελ-
φοὶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασι-
λείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ
δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν
ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.
51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν
λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμη-
θησόμεθα· πάντες δὲ ἀλλα-
γησόμεθα·
52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ
σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ, καὶ
οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρ-
τοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν,
καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασ-
θαι ἀθανασίαν.
54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀ-
θανασίαν, τότε γενήσεται ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατ-
επόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.
55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ
κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖ-
κος;
56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θα-
νάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύνα-
μις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.
57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοὶ, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμε-
τακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ
ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδό-
τες, ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι
κενὸς ἐν κυρίῳ.

Κεφ. ις'. 16.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς λογίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποι-
ήσατε.
2 Κατὰ μίαν σαββάτων
ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τι-
θέτω, θησαυρίζων ὅ,τι ἂν
εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω,
τότε λογίαι γίνωνται.
3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι,
οὓς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστο-
λῶν τούτους πέμψω ἀπενεγ-
κεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
4 Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀ-
μὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πο-
ρεύσονται.
5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑ-

μᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω·
(Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.)
6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν
παραμενῶ, ἢ καὶ παραχει-
μάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμ-
ψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.
7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ
χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑ-
μᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ.
8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ
ἕως τῆς πεντηκοστῆς.
9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε
μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντι-
κείμενοι πολλοί.
10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμό-
θεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γέ-
νηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον
κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξου-
θενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐ-
τὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός
με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν.
12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ
ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα
αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως
οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ·
ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.
13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν
τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραται-
οῦσθε.
14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ
γινέσθω.
15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν
Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ
τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν
τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσ-
σησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ
τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.
17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρ-
ουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου
καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑ-
στέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐ-
μὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπι-
γινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ
ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· Ἀσ-
πάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολ-
λὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα,
σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκ-
κλησίᾳ.
20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου.
22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω ἀνά-
θεμα, μαρὰν ἀθά.
23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ
πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐ-
γράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ
Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου,
καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου,
Ἐν στίχοις ωό.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος
ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν
τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν
ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρ-
μῶν καὶ Θεὸς πάσης παρα-
κλήσεως·
4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς
τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακα-
λεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ
τῆς παρακλήσεως ἧς παρα-
καλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ·
5 Ὅτι καθὼς περισσεύει
τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς
ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισ-
σεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.
6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ
σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν
ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθη-
μάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν·
εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ
σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς βεβαία
ὑπὲρ ὑμῶν.

7 Εἰδότες, ὅτι ὥσπερ κοι-
νωνοί ἐστε τῶν παθημάτων,
οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.
8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς
θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομέ-
νης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν
ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορη-
θῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν·
9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσ-
χήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες
ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκ-
ρούς·
10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θα-
νάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύε-
ται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ
ἔτι ῥύσεται,
11 Συνυπουργούντων καὶ ἡμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ
πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡ-
μᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν
εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.
12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡ-
μῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν
ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ,
οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν
χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν
τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ
πρὸς ὑμᾶς.
13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφο-
μεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσ-

κεῖε, ἢ ϗ ἐπιγινώσκεῖε· ἐλπί-
ζω δὲ ὅτι ϗ ἕως τέλους ἐπι-
γνώσεσθε.
14 Καθὼς ϗ ἐπέγνωῖε ἡ-
μᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα
ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ ϗ ὑ-
μεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ.
15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποι-
θήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευῖέραν
χάριν ἔχητε·
16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν
εἰς Μακεδονίαν, ϗ πάλιν ἀπὸ
Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑ-
μᾶς, ϗ ὑφ' ὑμῶν προπεμφ-
θῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος,
μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρη-
σάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι, καῖὰ
σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ'
ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, ϗ τὸ οὒ οὔ;
18 Πιςὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι
ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς
οὐκ ἐγένετο ναὶ ϗ οὔ.
19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς
Ἰησοῦς Χριςὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι'
ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ ϗ
Σιλουανοῦ ϗ Τιμοθέου, οὐκ ἐγέ-
νεῖο ναὶ ϗ οὒ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐ-
τῷ γέγονεν.
20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι
Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, ϗ ἐν
αὐτῷ τὸ ἀμὴν, τῷ Θεῷ πρὸς
δόξαν δι' ἡμῶν.
21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς
σὺν ὑμῖν εἰς Χριςὸν, ϗ χρί-
σας ἡμᾶς, Θεός·
22 Ὁ ϗ σφραγισάμενος
ἡμᾶς, ϗ δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα
τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδί-
αις ἡμῶν·
23 Ἐγὼ δὲ μάρῖυρα τὸν
Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν
ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος
ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόριν-
θον.
24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑ-
μῶν τῆς πίςεως, ἀλλὰ συν-
εργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν·
τῇ γὰρ πίςει ἑςήκατε.

Κεφ. β'. 2.

ΕΚΡΙΝΑ δὲ ἐμαυτῷ
τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλ-
θεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.
2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
ϗ τίς ἐςιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ
μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;
3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο
αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην
ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν·
πεποιθὼς ἐπὶ πάνῖας ὑμᾶς,
ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑ-
μῶν ἐςιν.
4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
ϗ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα
ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων,
οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν
ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω
περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.
5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ
ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ
μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάν-
ῖας ὑμᾶς.
6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ
ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν
πλειόνων.
7 Ὥςε τοὐναντίον μᾶλλον

ὑμᾶς χαρίσασθαι, ϗ παρα-
καλέσαι, μήπως τῇ περισσο-
τέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦ-
τος.
8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ ϗ ἔγρα-
ψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑ-
μῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐςε.
10 Ὧ δέ τι χαρίζεσθε, ϗ
ἐγώ· ϗ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχά-
ρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι δι' ὑ-
μᾶς, ἐν προσώπῳ Χριςοῦ·
11 Ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶ-
μεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ
αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν
Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριςοῦ, ϗ θύρας μοι ἀνεῳγ-
μένης ἐν κυρίῳ,
13 Οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν
με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·
ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς,
ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς
ἐν τῷ Χριςῷ, ϗ τὴν ὀσμὴν
τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι
δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ.
15 Ὅτι Χριςοῦ εὐωδία ἐσ-
μὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομέ-
νοις ϗ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ
ζωῆς εἰς ζωήν· ϗ πρὸς ταῦ-
τα τίς ἱκανός;
17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ
πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰ-
λικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ,
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριςῷ
λαλοῦμεν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΑΡΧΟΜΕΘΑ πάλιν
ἑαυτοὺς συνιςάνειν; εἰ
μὴ χρήζομεν, ὥς τινες, συ-
ςατικῶν ἐπιςολῶν πρὸς ὑμᾶς,
ἢ ἐξ ὑμῶν συςατικῶν;
2 Ἡ ἐπιςολὴ ἡμῶν ὑμεῖς
ἐςε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη
ϗ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάν-
των ἀνθρώπων·
3 Φανερούμενοι, ὅτι ἐςὲ ἐπι-
ςολὴ Χριςοῦ διακονηθεῖσα ὑφ'
ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι,
ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος·
οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν
πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.
4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην
ἔχομεν διὰ τοῦ Χριςοῦ πρὸς
τὸν Θεόν·
5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν
ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς
ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης
ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·
6 Ὃς ϗ ἱκάνωσεν ἡμᾶς
διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ
γράμματος, ἀλλὰ πνεύμα-
τος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκ-
τείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ·
7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θα-
νάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυ-
πωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν
δόξῃ, ὥςε μὴ δύνασθαι ἀτε-
νίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ
πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν

δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν
καταργουμένην·
8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ δια-
κονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν
δόξῃ;
9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς
κατακρίσεως, δόξα, πολλῷ
μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία
τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.
10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξα-
σται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ
τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερ-
βαλλούσης δόξης.
11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμε-
νον, διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλ-
λον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.
12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην
ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ
χρώμεθα·
13 Καὶ οὐ, καθάπερ Μω-
σῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ
πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ
ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς
τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.
14 Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ
νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κά-
λυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς
παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ
ἀνακαλυπτόμενον, ὅ,τι ἐν
Χριστῷ καταργεῖται·
15 Ἀλλ' ἕως σήμερον,
ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς,
κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτῶν κεῖται·
16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ
πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ
κάλυμμα.
17 Ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦ-
μά ἐστιν· οὗ δὲ πνεῦμα
κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.
18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνα-
κεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν
δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι,
τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφού-
μεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, κα-
θάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν
διακονίαν ταύτην, κα-
θὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦ-
μεν·
2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ
κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ
περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ,
μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς
ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς
πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώ-
πων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμ-
μένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκα-
λυμμένον·
4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶ-
νος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοή-
ματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ
αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν
τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ
Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ·
5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσ-
σομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν
κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑ-
μῶν διὰ Ἰησοῦν.
6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ
σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔ-
λαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡ-
μῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώ-

σεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν·

18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Κεφ. έ. 5.

ΟΙΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες.

3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐπειδὴ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ πνεύματος.

6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες, ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν

τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ
τοῦ κυρίου.
7 (Διὰ πίστεως γὰρ περι-
πατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους·)
8 Θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ εὐδο-
κοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ
τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι
πρὸς τὸν κύριον·
9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα,
εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦν-
τες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.
10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κο-
μίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ
σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν,
εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.
11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον
τοῦ κυρίου, ἀνθρώπους πείθο-
μεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα·
ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνει-
δήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.
12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀ-
φορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχή-
ματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε
πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυ-
χωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ.
13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν,
θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν·
14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ
Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς·
15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ
εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ
ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν,
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπο-
θανόντι καὶ ἐγερθέντι.
16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν
οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα·
εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρ-
κα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι
γινώσκομεν.
17 Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ,
καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα
παρῆλθεν, ἰδοὺ, γέγονε καινὰ
τὰ πάντα.
18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ
θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς
ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς
καταλλαγῆς·
19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν
Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων
ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς
τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ
θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον
τῆς καταλλαγῆς.
20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσ-
βεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ παρα-
καλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα
ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ
Θεῷ.
21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρ-
τίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γι-
νώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν
αὐτῷ.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ
δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ
εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
δέξασθαι ὑμᾶς.
2 Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκ-
τῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέ-
ρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι.
Ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκ-

τος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.
3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ δι-
δόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ
μωμηθῇ ἡ διακονία·
4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶν-
τες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι·
ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλί-
ψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενο-
χωρίαις·
5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλα-
καῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κό-
ποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστεί-
αις·
6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει,
ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι,
ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ·
7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν
δυνάμει θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν
ϗ ἀριστερῶν·
8 Διὰ δόξης, ϗ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας ϗ εὐφημίας·
ὡς πλάνοι, ϗ ἀληθεῖς·
9 Ὡς ἀγνοούμενοι, ϗ ἐπιγι-
νωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκον-
τες, ϗ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευ-
όμενοι, ϗ μὴ θανατούμενοι·
10 Ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ
χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολ-
λοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν
ἔχοντες, ϗ πάντα κατέχοντες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε
πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρ-
δία ἡμῶν πεπλάτυνται.
12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν
ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς
σπλάγχνοις ὑμῶν.
13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισ-
θίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλα-
τύνθητε ϗ ὑμεῖς.
14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυ-
γοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετο-
χὴ δικαιοσύνῃ ϗ ἀνομίᾳ; τίς
δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκό-
τος;
15 Τίς δὲ συμφώνησις
Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; ἢ τίς
μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
16 Τίς δὲ συγκατάθεσις
ναῷ θεοῦ μετ' εἰδώλων; ὑ-
μεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶν-
τος· καθὼς εἶπεν ὁ θεός·
Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ϗ
ἐμπεριπατήσω· ϗ ἔσομαι αὐ-
τῶν θεὸς, ϗ αὐτοὶ ἔσονταί
μοι λαός.
17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου
αὐτῶν, ϗ ἀφορίσθητε, λέγει
κύριος· ϗ ἀκαθάρτου μὴ ἅπ-
τεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·
18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, ϗ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
εἰς υἱοὺς ϗ θυγατέρας, λέγει
κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑΥΤΑΣ οὖν ἔχοντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοὶ,
καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παν-
τὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ϗ πνεύ-
ματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην
ἐν φόβῳ Θεοῦ.
2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα
ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείρα-
μεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.
3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν
λέγω· προείρηκα γὰρ, ὅτι
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς

τὸ συναποθανεῖν ϗ συζῆν.

4 Πολλή μοι παῤῥησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου·

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ ϗ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι·

8 Ὅτι εἰ ϗ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ ϗ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ ϗ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι.

12 Ἄρα εἰ ϗ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω ϗ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου ϗ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω, ὅτι ἐν παντὶ θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. η'. 8.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν.

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι·

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ.

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ, καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι·

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ, ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·

14 Ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ θεῷ, τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμάς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ὑμῶν.)

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μήτις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·
21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.
22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.
23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.
24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΠΕΡΙ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν.
2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.
3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευασμένοι ἦτε·
4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.
5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.
6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.
7 Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
9 Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν.
11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμε-

νοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις
κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχα-
ριστίαν τῷ Θεῷ·
12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον
ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑ-
στερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ
καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν
εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ·
13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης δοξάζοντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ
τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁ-
πλότητι τῆς κοινωνίας εἰς
αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,
14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑ-
πὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν
τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.
15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ
τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Κεφ. ί. 10.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ Παῦ-
λος παρακαλῶ ὑμᾶς
διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιει-
κείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ
πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑ-
μῖν, ἀπὼν δὲ θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς.
2 Δέομαι δὲ τὸ, μὴ παρὼν
θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ
λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τι-
νας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς
κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.
3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπα-
τοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρα-
τευόμεθα·
4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρα-
τείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλ-
λὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθ-
αίρεσιν ὀχυρωμάτων,)
5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες,
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·
6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν,
ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπα-
κοή,
7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέ-
πετε; εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ
Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω
πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς
αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς
Χριστοῦ.
8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσό-
τερόν τι καυχήσωμαι περὶ
τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν
ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν
καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν,
οὐκ αἰσχυνθήσομαι.
9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκ-
φοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
λῶν.
10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ,
φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ
δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθε-
νὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοι-
οῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ
δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι
καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.
12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγ-
κρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τι-
σι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων·
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυ-
τοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες

ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐκ συνιοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ
ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ
ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου,
ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικ-
νούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτεί-
νομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ
ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κό-
ποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐ-
ξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν,
ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν
κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν·
16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑ-
μῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν
ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοι-
μα καυχήσασθαι.
17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
κυρίῳ καυχάσθω.
18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνι-
στῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ'
ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

Κεφ. ιά. 11.

ΟΦΕΛΟΝ ἠνείχεσθέ μου
μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ·
ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.
2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ
ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς
ἑνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἁγνὴν πα-
ραστῆσαι τῷ Χριστῷ·
3 Φοβοῦμαι δὲ, μήπως, ὡς
ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ
τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χρι-
στόν.
4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ
ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτε-
ρον λαμβάνετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε,
ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέ-
ξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.
5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν
ἀποστόλων.
6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λό-
γῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ'
ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶ-
σιν εἰς ὑμᾶς.
7 Ἦ ἁμαρτίαν ἐποίησα,
ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς
ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ
Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισά-
μην ὑμῖν;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ-
λησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς
τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ πα-
ρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς,
οὐ κατενάρκησα οὐδενός.
9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ
ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ
ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν
ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.
10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ
ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη
οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς
κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.
11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ
ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν.
12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω,
ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν
ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς
καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸν γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑβραῖοί εἰσι, κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι, κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον.

25 Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·

28 Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως

ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν
πόλιν, πιάσαι με θέλων·
33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν
σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ
τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ δὴ οὐ
συμφέρει μοι· ἐλεύσο-
μαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀπο-
καλύψεις κυρίου.
2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρι-
στῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων,
(εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα·
ὁ θεὸς οἶδεν·) ἁρπαγέντα τὸν
τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.
3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι,
εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ
οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν.)
4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν
παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα
ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ
λαλῆσαι.
5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυ-
χήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ
καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς
ἀσθενείαις μου.
6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυ-
χήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων·
ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι
δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται
ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει
τι ἐξ ἐμοῦ.
7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραί-
ρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ
σαρκὶ, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα
με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπερ-
αίρωμαι.
8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν
κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀ-
ποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.
9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ
σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύ-
ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-
ται· Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυ-
χήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις
μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ
ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενεί-
αις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις
ὑπὲρ Χριστοῦ, ὅταν γὰρ ἀσθε-
νῶ, τότε δυνατός εἰμι.
11 Γέγονα ἄφρων καυχώ-
μενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε·
ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν
συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρη-
σα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων,
εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.
12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀ-
ποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν
ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημεί-
οις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.
13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε
ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας,
εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατεν-
άρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ
μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.
14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως
ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ
καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ
ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς·
οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς
γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ
γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπα-
νήσω ϗ ἐκδαπανηθήσομαι ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ ϗ
περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν,
ἧττον ἀγαπῶμαι.
16 Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβά-
ρησα ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ὑπάρχων
πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.
17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα
πρὸς ὑμᾶς, δι᾽ αὐτοῦ ἐπλεο-
νέκτησα ὑμᾶς;
18 Παρεκάλεσα Τίτον,
ϗ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν·
μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι
περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐ-
τοῖς ἴχνεσι;
19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν
ἀπολογούμεθα; κατενώπιον
τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν·
τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.
20 Φοβοῦμαι γὰρ, μή πως
ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω
ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον
οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις, ζῆ-
λοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλα-
λιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις,
ἀκαταστασίαι·
21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με
ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς
ὑμᾶς, ϗ πενθήσω πολλοὺς
τῶν προημαρτηκότων, ϗ μὴ
μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκα-
θαρσίᾳ, ϗ πορνείᾳ, ϗ ἀσελ-
γείᾳ ᾗ ἔπραξαν.

Κεφ. ιγ᾽. 13.

ΤΡΙΤΟΝ τοῦτο ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόμα-
τος δύο μαρτύρων ϗ τριῶν
σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.
2 Προείρηκα ϗ προλέγω,
ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, ϗ ἀ-
πὼν νῦν γράφω τοῖς προη-
μαρτηκόσι, ϗ τοῖς λοιποῖς
πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ
πάλιν, οὐ φείσομαι·
3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε
τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ,
ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ
δυνατεῖ ἐν ὑμῖν·
4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ
ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνά-
μεως Θεοῦ· ϗ γὰρ ἡμεῖς ἀσ-
θενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησό-
μεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.
5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ
ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμά-
ζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυ-
τοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν
ἐστιν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.
6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.
7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν
Θεὸν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν
μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι
φανῶμεν, ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς τὸ
καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς
ἀδόκιμοι ὦμεν.
8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι
κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ᾽ ὑ-
πὲρ τῆς ἀληθείας.
9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡ-
μεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυ-
νατοὶ ἦτε· τοῦτο δὲ ϗ εὐχό-
μεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.
10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν

γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτό-
μως χρήσωμαι, κατὰ τὴν
ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ κύ-
ριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν.
11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαί-
ρετε, καταρτίζεσθε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρη-
νεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης
καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν ἁγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
πνεύματος μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Γαλατας ἐπιστολὴ

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ
ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ
δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως
ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος
αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
5 Ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω τα-
χέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ κα-
λέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χρι-
στοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή
τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑ-
μᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζη-
ται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισά-
μεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ
ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς
εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρε-
λάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους
πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ
ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ
ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χρι-
στοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.
11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐ-
αγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ
ἔστι κατὰ ἄνθρωπον.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ
ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ,
οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀ-
ποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν
ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβο-
λὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν.
14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συν-
ηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου,
περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρ-
χων τῶν πατρικῶν μου παρ-
αδόσεων.
15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ
Θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοι-
λίας μητρός μου, καὶ καλέσας
διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελί-
ζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρ-
κὶ καὶ αἵματι·
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱε-
ροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ
ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς
Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρε-
ψα εἰς Δαμασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστο-
ρῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.
19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστό-
λων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.
20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν,
ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ
ψεύδομαι.
21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ
κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς
Κιλικίας.
22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος
τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·
23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦ-
σαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε,
νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν
ἥν ποτε ἐπόρθει.
24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΕΙΤΑ διὰ δεκατεσ-
σάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέ-
βην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ
Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ
Τίτον.
2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκά-
λυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ
εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
κοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέ-
χω, ἢ ἔδραμον.
3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν
ἐμοὶ, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη
περιτμηθῆναι.
4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους
ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισ-
ῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλ-
ευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς κα-
ταδουλώσωνται·
5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴ-
ξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀ-
λήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμεί-
νῃ πρὸς ὑμᾶς.
6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων
εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν,

οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον
Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει·
ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν
προσανέθεντο,
7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες
ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον
τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέ-
τρος τῆς περιτομῆς·
8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέ-
τρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτο-
μῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
ἔθνη·)
9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δο-
κοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔ-
δωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοι-
νωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη,
αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.
10 Μόνον τῶν πτωχῶν
ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσ-
πούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος
εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσω-
πον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγ-
νωσμένος ἦν.
12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τι-
νας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν
ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον,
ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν,
φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
13 Καὶ συνυπεκρίθησαν
αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι·
ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπηχ-
θη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.
14 Ἀλλ᾽ ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ
ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ
Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων·
Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων,
ἐθνικῶς ζῇς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς,
τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐ-
ζειν;
15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι,
καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·
16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται
ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν
μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ·
καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶ-
μεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ
ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαι-
ωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
σάρξ.
17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιω-
θῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ
αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἆρα Χρι-
στὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ
γένοιτο.
18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα,
ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, πα-
ραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.
19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νό-
μῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.
20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι·
ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν
ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν
σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός
με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν
ὑπὲρ ἐμοῦ.
21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου
δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δω-
ρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ΄. 3.

Ὦ ΑΝΟΗΤΟΙ Γα-
λάται, τίς ὑμᾶς ἐ-

βάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πεί-
θεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμὸς
Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν
ὑμῖν ἐσταυρωμένος.
2 Τοῦτο μόνον θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου
τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ
ἀκοῆς πίστεως;
3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐν-
αρξάμενοι πνεύματι, νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;
4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ;
εἴγε καὶ εἰκῇ·
5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν
τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνά-
μεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ
ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπί-
στευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
7 Γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ ἐκ
πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀ-
βραάμ.
8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφή,
ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη
ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ
Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνευλογηθή-
σονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.
9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐ-
λογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀ-
βραάμ.
10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νό-
μου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσί·
γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος
πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι
τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβ-
λίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς
δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆ-
λον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως,
ζήσεται.
12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ
πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ
ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρα-
σεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου,
γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα·
γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος
πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου.
14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐ-
λογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγ-
γελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν
διὰ τῆς πίστεως.
15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρω-
πον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κε-
κυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς
ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.
16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥή-
θησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει· Καὶ
τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολ-
λῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ
τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χρι-
στός.
17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθή-
κην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὁ μετὰ ἔτη
τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγο-
νὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ
καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.
18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κλη-
ρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελί-
ας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγ-
γελίας κεχάρισται ὁ Θεός,
19 Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν
παραβάσεων χάριν προσετέ-
θη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα

ῳ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτȣ.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς ȣ̓κ ἔςιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐςιν.

21 Ὁ ȣ̓ν νόμος κα[τ]ὰ τῶν ἐπαγ[γ]ελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοι[τ]ο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄν[τ]ως ἂν ἐκ νόμȣ ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάν[τ]α ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγ[γ]ελία ἐκ πίςεως Ἰησȣ͂ Χριςȣ͂ δοθῇ τοῖς πιςεύȣσι.

23 Πρὸ τȣ͂ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίςιν, ὑπὸ νόμον ἐφρȣρȣ́μεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλȣσαν πίςιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὥςε ὁ νόμος παιδα[γ]ωγὸς ἡμῶν γέ[γ]ονεν εἰς Χριςόν, ἵνα ἐκ πίςεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθȣ́σης δὲ τῆς πίςεως, ȣ̓κ ἔτι ὑπὸ παιδα[γ]ωγόν ἐσμεν.

26 Πάν[τ]ες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐςε διὰ τῆς πίςεως ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἔνι Ἰȣδαῖος, ȣ̓δὲ Ἕλλην· ȣ̓κ ἔνι δοῦλος, ȣ̓δὲ ἐλεύθερος· ȣ̓κ ἔνι ἄρσεν ϗ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐςὲ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριςοῦ ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐςὲ, ϗ κα[τ]' ἐπαγ[γ]ελίαν κληρονόμοι.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΕΓΩ δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐςιν, ȣ̓δὲν διαφέρει δȣ́λȣ, κύριος πάν[τ]ων ὤν·

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπȣς ἐςὶ ϗ οἰκονόμȣς ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.

3 Οὕτω ϗ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ ςοιχεῖα τȣ͂ κόσμȣ ἦμεν δεδȣλωμένοι·

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τȣ͂ χρόνȣ, ἐξαπέςειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 Ἵνα τȣ̀ς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δέ ἐςε υἱοὶ, ἐξαπέςειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὥςε ȣ̓κ ἔτι εἶ δȣ͂λος, ἀλλ' υἱὸς· εἰ δὲ υἱὸς, ϗ κληρονόμος Θεȣ͂ διὰ Χριςȣ͂.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν ȣ̓κ εἰδότες Θεὸν, ἐδȣλεύσατε τοῖς μὴ φύσει ȣ̓σι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιςρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ ϗ π[τ]ωχὰ ςοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δȣλεύειν θέλε[τ]ε;

10 Ἡμέρας παρα[τ]ηρεῖσθε, ϗ μῆνας, ϗ καιροὺς, ϗ ἐνιαυτȣ̀ς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε΄. 5.

ΤΗι ἐλευθερίᾳ, ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ,

εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,
23 Πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.
24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.
25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.
26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.
2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.
3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ·
4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.
5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.
6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.
7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. Ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.
8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.
9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.
10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.
11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.
13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.
14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ.
15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.
16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ

τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.
18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε-
λήματος θεοῦ, τοῖς ἁγίοις
τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πι-
στοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς
ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ·
4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσ-
μου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώ-
μους κατενώπιον αὐτοῦ· ἐν ἀ-
γάπῃ,
5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱο-
θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ,
6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτω-
σεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ·
7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπ-
τωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον
τῆς χάριτος αὐτοῦ,
8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς
ἡμᾶς, ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
νήσει·
9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυ-
στήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν
προέθετο ἐν αὐτῷ,
10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ
πληρώματος τῶν καιρῶν ἀ-
νακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ, τά τε ἐν τοῖς
οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐν αὐτῷ.
11 Ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν,
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ
τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ.
12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς
προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·
13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκού-
σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας
ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες
ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι
τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ,

14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαβὼν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπο-
λύτρωσιν τῆς περιποιήσεως,
εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκού-
σας τὴν καθ᾽ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ
κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην
τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
16 Οὐ παύομαι εὐχαρι-
στῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν
ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευ-
χῶν μου·
17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ
τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα
σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν
ἐπιγνώσει αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν,
εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ
τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁ-
γίοις·
19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον
μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
εἰς ἡμᾶς, τοὺς πιστεύοντας κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ,
20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ
Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκ-
ρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐ-
τοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,
21 Ὑπεράνω πάσης ἀρ-
χῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως
καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνό-
ματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι·
22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐ-
τὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ
πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,
23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα
αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάν-
τα ἐν πᾶσι πληρουμένου·

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι καὶ
ταῖς ἁμαρτίαις·
2 (Ἐν οἷς ποτὲ περιεπα-
τήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσ-
μου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα
τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ
πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·
3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν,
ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς
σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ
ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς
καὶ οἱ λοιποί·
4 Ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος
ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν
ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν
ἡμᾶς,)
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι, συνεζωο-
ποίησε τῷ Χριστῷ· (χάριτί
ἐστε σεσωσμένοι·)
6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνε-
κάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν
ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι

ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃.
8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐςε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίςεως· ϗ τȣ̃το ȣ̓κ ἐξ ὑμῶν· Θεȣ̃ τὸ δῶρον,
9 Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μή τις καυχήσηται.
10 Αὐτȣ̃ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
11 Διὸ μνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, (οἱ λεγόμενοι ἀκροβυςία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτȣ,)
12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριςȣ̃, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τȣ̃ Ἰσραὴλ, ϗ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, ϗ ἄθεοι, ἐν τῷ κόσμῳ.
13 Νυνὶ δὲ, ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ Χριςȣ̃.
14 Αὐτὸς γάρ ἐςιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν, ϗ τὸ μεσότοιχον τȣ̃ φραγμȣ̃ λύσας·
15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτȣ̃, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τȣ̀ς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,
16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τȣ̀ς ἀμφοτέρȣς ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τȣ̃ ςαυρȣ̃, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.
17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, ϗ ἐγγύς,
18 Ὅτι δι' αὐτȣ̃ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.
19 Ἄρα ȣ̓̃ν ȣ̓κέτι ἐςὲ ξένοι ϗ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, ϗ οἰκεῖοι τȣ̃ Θεοῦ.
20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποςόλων ϗ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίȣ αὐτȣ̃ Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·
21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογȣμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ·
22 Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τȣ̃ Θεȣ̃ ἐν πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Χριςȣ̃ Ἰησȣ̃ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·
2 Εἴγε ἠκȣ́σατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,
3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυςήριον· (καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,
4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μȣ ἐν τῷ μυςηρίῳ τȣ̃ Χριςȣ̃·)
5 Ὃ ἑτέραις γενεαῖς ȣ̓κ

ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
θρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη
τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ
καὶ προφήταις ἐν πνεύματι·
6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρο-
νόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμ-
μέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐ-
τοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐ-
αγγελίου·
7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος
κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος
τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κα-
τὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.
8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ
πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ
χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνί-
αστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας, τίς
ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀ-
ποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώ-
νων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα
κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ Θεοῦ·
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν
αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤ-
ῥησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστε-
ως αὐτοῦ.
13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκα-
κεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ
ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.
14 Τούτου χάριν κάμπτω
τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πα-
τέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·
16 Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυ-
νάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
πνεύματος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσω
ἄνθρωπον·
17 Κατοικῆσαι τὸν Χρι-
στὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν·
18 Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισ-
χύσητε καταλαβέσθαι σὺν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλά-
τος, καὶ μῆκος, καὶ βάθος, καὶ
ὕψος,
19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγά-
πην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε
εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.
20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ πε-
ρισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνερ-
γουμένην ἐν ἡμῖν,
21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰ-
ῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς,
ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυ-
ρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς
κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,
2 Μετὰ πάσης ταπεινο-

φροσύνης ϗ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα ϗ ἓν πνεῦμα, καθὼς ϗ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.

5 Εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα,

6 Εἷς θεὸς ϗ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, ϗ διὰ πάντων, ϗ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 (Διὸ λέγει·) Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ϗ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι ϗ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι ϗ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους· τοὺς δὲ, προφήτας· τοὺς δὲ, εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας ϗ διδασκάλους·

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, ϗ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι ϗ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ϗ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω ϗ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς ϗ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν·

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν·

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ
ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς
ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·
22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κα-
τὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν,
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν
φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυ-
μίας τῆς ἀπάτης·
23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ
πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,
24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν
καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ
Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.
25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ
ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν
ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ·
ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.
26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁ-
μαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπι-
δυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ
ὑμῶν·
27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ
διαβόλῳ.
28 Ὁ κλέπτων μηκέτι
κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιά-
τω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν
ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μετα-
διδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.
29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπο-
ρευέσθω· ἀλλ' εἴτις ἀγαθὸς
πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας,
ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι·
30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν
ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν
ἀπολυτρώσεως.
31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυ-
μὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ
βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑ-
μῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.
32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους
χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζό-
μενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς
ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. έ. 5.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ
τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀ-
γαπητά·
2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀ-
γάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν
ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν
καὶ θυσίαν, τῷ Θεῷ εἰς οσμὴν
εὐωδίας.
3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀ-
καθαρσία, ἢ πλεονεξία μηδὲ
ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς
πρέπει ἁγίοις·
4 Καὶ αἰσχρότης, καὶ μω-
ρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ
οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον
εὐχαριστία.
5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκον-
τες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκά-
θαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν
εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κλη-
ρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω
κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ
ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.
7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέ-
τοχοι αὐτῶν.
8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος,
νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς

τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·
9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ
πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύ-
νῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)
10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν
εὐάρεστον τῷ κυρίῳ.
11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε
τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ
σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγ-
χετε.
12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινό-
μενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι
καὶ λέγειν.
13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχό-
μενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦ-
ται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμε-
νον, φῶς ἐστι.
14 Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ
καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν
νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ
Χριστός.
15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκρι-
βῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄ-
σοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·
16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν
καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονη-
ραί εἰσι.
17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε
ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί
τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.
18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ
πληροῦσθε ἐν πνεύματι,
19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλ-
μοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευ-
ματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλ-
λοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
κυρίῳ·
20 Εὐχαριστοῦντες πάντο-
τε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί.
21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλή-
λοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.
22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ
κυρίῳ·
23 Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφα-
λὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ
Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλη-
σίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ
σώματος·
24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλη-
σία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ,
οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν ἐν παντί.
25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε
τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκ-
κλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν
ὑπὲρ αὐτῆς·
26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ,
καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδα-
τος ἐν ῥήματι·
27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν
ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν,
μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα,
ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα
ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.
28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ
ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν
γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώ-
ματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.
29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν
ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ'
ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθ-
ὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, ϗ ἐκ τῶν ὀςέων
αὐτοῦ.
31 Ἀντὶ τȣτȣ καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
ϗ τὴν μητέρα, ϗ προσκολ-
ληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· ϗ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν.
32 Τὸ μυςήριον τȣτο μέγα
ἐςίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριςὸν,
ϗ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
33 Πλὴν ϗ ὑμεῖς οἱ καθ'
ἕνα, ἕκαςος τὴν ἑαυτȣ γυναῖ-
κα ὅτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοϐῆται τὸν
ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΤΑ τέκνα, ὑπακȣετε τοῖς
γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυ-
ρίῳ· τȣτο γάρ ἐςι δίκαιον.
2 Τίμα τὸν πατέρα σȣ ϗ
τὴν μητέρα· (ἥτις ἐςὶν ἐντο-
λὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ)
3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, ϗ ἔσῃ
μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.
4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παρ-
οργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ'
ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ ϗ
νȣθεσίᾳ κυρίȣ.
5 Οἱ δȣλοι, ὑπακȣετε τοῖς
κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φό-
ϐȣ ϗ τρόμȣ, ἐν ἁπλότητι τῆς
καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριςῷ·
6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδȣλεί-
αν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι τȣ Χριςȣ, ποιȣντες
τὸ θέλημα τȣ Θεȣ ἐκ ψυχῆς,
7 Μετ' εὐνοίας δȣλεύοντες
τῷ κυρίῳ, ϗ οὐκ ἀνθρώποις·
8 Εἰδότες, ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκα-
ςος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τȣτο κο-
μιεῖται παρὰ τȣ κυρίȣ, εἴτε
δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.
9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ
ποιεῖτε πρὸς αὐτȣς, ἀνιεντες
τὴν ἀπειλήν· εἰδότες, ὅτι ϗ
ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριός ἐςιν ἐν
ȣρανοῖς, ϗ προσωποληψία ȣκ
ἔςι παρ' αὐτῷ.
10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μȣ,
ἐνδυναμȣσθε ἐν κυρίῳ, ϗ ἐν
τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτȣ.
11 Ἐνδύσασθε τὴν πανο-
πλίαν τȣ Θεȣ, πρὸς τὸ δύν-
ασθαι ὑμᾶς ςῆναι πρὸς τὰς
μεθοδείας τοῦ διαϐόλȣ·
12 Ὅτι ȣκ ἔςιν ἡμῖν ἡ
πάλη πρὸς αἷμα ϗ σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς
τὰς ἐξȣσίας, πρὸς τȣς κοσμο-
κράτορας τȣ σκότȣς τȣ αἰῶνος
τȣτȣ, πρὸς τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπȣρανί-
οις.
13 Διὰ τȣτο ἀναλάϐετε
τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεȣ, ἵνα
δυνηθῆτε ἀντιςῆναι ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ πονηρᾷ, ϗ ἅπαντα
κατεργασάμενοι ςῆναι.
14 Στῆτε ȣν περιζωσάμε-
νοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀλη-
θείᾳ, ϗ ἐνδυσάμενοι τὸν θώ-
ρακα τῆς δικαιοσύνης·
15 Καὶ ὑποδησάμενοι τȣς
πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγ-
γελίȣ τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόν-
τες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν
ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη
τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα
σβέσαι·
17 Καὶ τὴν περικεφαλαί-
αν τοῦ σωτηρίου δέξεσθε, ϗ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ
ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·
18 Διὰ πάσης προσευχῆς
ϗ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, ϗ
εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει ϗ
δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁ-
γίων,
19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ,
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐ-
αγγελίου·
20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν
ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησι-
άσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ϗ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάν-
τα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, ϗ πιστὸς
διάκονος ἐν κυρίῳ·
22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε
τὰ περὶ ἡμῶν, ϗ παρακαλ-
έσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.
23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς,
ϗ ἀγάπη μετὰ πίστεως, ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς ϗ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
24 Ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.
Ἐν στίχοις τιϛ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ϗ Τιμό-
θεος, δοῦλοι Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν
Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις ϗ
διακόνοις·
2 Χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, ϗ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου
ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,
4 Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει
μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,
5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώ-
της ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·
6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο,
ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν
ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις
ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

* 12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν.

13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾷν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες, ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ, ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω·

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο· τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·

25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς

οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως·

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς·

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα, εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β'. 2.

ΕΙ' τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοὶ,

2 Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες.

3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος.

5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,

8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·

10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·

11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·

13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν ϗ διαλογισμῶν·

15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι ϗ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς ϗ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ᾽ εἰ ϗ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ ϗ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω ϗ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ᾽ αὐτὸ ϗ ὑμεῖς χαίρετε, ϗ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς·

24 Πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ, ὅτι ϗ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν ϗ συνεργὸν ϗ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, ϗ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, ϗ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ ϗ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ϗ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

32 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Κεφ. γ᾽. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, ϗ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ϗ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πε-

πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί· Εἴ τις
δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν
σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον,
5 Περιτομῇ ὀκταήμερος,
ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βε-
νιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραί-
ων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,
6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν
ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην
τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄ-
μεμπτος.
7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι
κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν
Χριστὸν ζημίαν.
8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦ-
μαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ
τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου,
δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην,
καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα
Χριστὸν κερδήσω,
9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ
ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν
ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πί-
στεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δι-
καιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·
10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ
τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν
παθημάτων αὐτοῦ, συμμορ-
φούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·
11 Εἴπως καταντήσω εἰς
τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.
12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ
ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ
καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατε-
λήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν
οὐ λογίζομαι κατειληφέναι·
14 Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω
ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμ-
προσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ
σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βρα-
βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ
θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο
φρονῶμεν, καὶ εἴ τι ἑτέρως φρο-
νεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν
ἀποκαλύψει.
16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν,
τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ
αὐτὸ φρονεῖν.
17 Συμμιμηταί μου γίνεσ-
θε, ἀδελφοὶ, καὶ σκοπεῖτε τοὺς
οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς
ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
18 Πολλοὶ γὰρ περιπα-
τοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑ-
μῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω,
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ
Χριστοῦ·
19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια,
ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα
ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ
ἐπίγεια φρονοῦντες.
20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολί-
τευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει,
ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχό-
μεθα κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στόν·
21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ
σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡ-
μῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ
σύμμορφον τῷ σώματι τῆς
δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ
ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ. δ΄. 4

ΩΣΤΕ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.
2 Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ
Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.
3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε, σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.
4 Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ κύριος ἐγγύς.
6 Μηδὲ μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν·
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·
9 Ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.
11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐταρκης εἶναι.
12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι· οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾷν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.
13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ.
14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.
15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·
16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.
17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.
22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.
23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου. Ἐν στίχοις σή.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολή

Κεφ. ά. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,
2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·
4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·
5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,
6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·
7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·
8 Ὁ καὶ ἐνδηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.
9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·
10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγα-

θῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε.

18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·

20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου· παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

23 Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Ὃς νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·

25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων

καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ
ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς
δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν
ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·
28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλο-
μεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρω-
πον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄν-
θρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα
παραστήσωμεν πάντα ἄνθρω-
πον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνι-
ζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν
αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ
ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. 2.

ΘΕΛΩ γὰρ ὑμᾶς εἰδέ-
ναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω
περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδι-
κείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ
πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·
2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ
καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέν-
των ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα
πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς
συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ
τοῦ Χριστοῦ·
3 Ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θη-
σαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ἀπόκρυφοι.
4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή
τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν
πιθανολογίᾳ.
5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄ-
πειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι
σὺν ὑμῶν εἰμι, χαίρων καὶ βλέ-
πων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ
στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως ὑμῶν.
6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν
αὐτῷ περιπατεῖτε·
7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικο-
δομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαι-
ούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς
ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν
αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.
8 Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς
ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς
φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης,
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀν-
θρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ
κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν.
9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεό-
τητος σωματικῶς·
10 Καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπ-
ληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·
11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν
τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος
τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν
τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·
12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ
βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρ-
θητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνερ-
γείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος
αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.
13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄν-
τας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ
τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς
ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐ-
τῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα
τὰ παραπτώματα·
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ'

ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμα-
σιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ
αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προ-
σηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·
15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγ-
μάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμ-
βεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.
16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρι-
νέτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν πόσει,
ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς, ἢ νουμηνίας,
ἢ σαββάτων·
17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελ-
λόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χρι-
στοῦ.
18 Μηδεὶς ὑμᾶς κατα-
βραβευέτω, θέλων ἐν ταπεινο-
φροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγ-
γέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβα-
τεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ
τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·
19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κε-
φαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων
ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβα-
ζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν
τοῦ Θεοῦ.
20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν
κόσμῳ δογματίζεσθε;
21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ,
μηδὲ θίγῃς·
22 Ἅ ἐστι πάντα εἰς φθο-
ρὰν τῇ ἀποχρήσει· κατὰ τὰ
ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν
ἀνθρώπων·
23 Ἅτινά ἐστι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησ-
κείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀ-
φειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ
τινι, πρὸς πλησμονὴν τῆς
σαρκός.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΙ οὖν συνηγέρθητε τῷ
Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε,
οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ
Θεοῦ καθήμενος.
2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ
ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ
Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.
4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερω-
θῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑ-
μεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσ-
θε ἐν δόξῃ.
5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη
ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ-
νείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλο-
λατρεία.
6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-
θείας.
7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε-
πατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν
αὐτοῖς·
8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑ-
μεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν,
κακίαν, βλασφημίαν, αἰσ-
χρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος
ὑμῶν,
9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλή-
λους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν πα-
λαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς
πράξεσιν αὐτοῦ·

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν
νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς
ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτί-
σαντος αὐτόν·
11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ
Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκρο-
βυστία· βάρβαρος καὶ Σκύθης·
δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ
τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.
12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκ-
λεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγα-
πημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρ-
μῶν, χρηστότητα, ταπεινοφρο-
σύνην, πραότητα, μακροθυ-
μίαν·
13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων,
καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν
τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν·
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο
ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.
14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσ-
μος τῆς τελειότητος·
15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ
σώματι· καὶ εὐχάριστοι γένεσθε.
16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν
πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ
νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς,
καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματι-
καῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ.
17 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆ-
τε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα
ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐ-
χαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
δι' αὐτοῦ.
18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσ-
σεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς
ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ.
19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε
τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραί-
νεσθε πρὸς αὐτάς.
20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο
γάρ ἐστιν εὐάρεστον ἐν κυρίῳ.
21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθί-
ζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ
ἀθυμῶσιν.
22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε
κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα
κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλεί-
αις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ'
ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβού-
μενοι τὸν Θεόν.
23 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν ποι-
ῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς
τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·
24 Εἰδότες, ὅτι ἀπὸ κυρίου
ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν
τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ
κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.
25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται
ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσω-
ποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΙ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ
τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις
παρέχεσθε· εἰδότες ὅτι καὶ ὑ-
μεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς.
2 Τῇ προσευχῇ προσκαρ-
τερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ
ἐν εὐχαριστίᾳ·
3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ
περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ
ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι

τὸ μυςήριον τȣ̃ Χριςȣ̃, δι' ὃ
κ) δέδεμαι·
4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ
ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε
πρὸς τȣ̀ς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξ-
αγοραζόμενοι.
6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε
ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος,
εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκ-
άςῳ ἀποκρίνεσθαι.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνω-
ρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπη-
τὸς ἀδελφὸς, κ) πιςὸς διάκο-
νος, κ) σύνδȣλος ἐν κυρίῳ·
8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ
περὶ ὑμῶν, κ) παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν·
9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιςῷ
κ) ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐςιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνω-
ριοῦσι τὰ ὧδε.
10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀ-
ρίςαρχος ὁ συναιχμάλωτός
μȣ, κ) Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς
Βαρνάβα, περὶ ȣ̃ ἐλάβετε ἐν-
τολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς,
δέξασθε αὐτόν·
11 Καὶ Ἰησȣ̃ς ὁ λεγόμε-
νος Ἰȣ̃ςος, οἱ ὄντες ἐκ περι-
τομῆς· ȣ̃τος μόνοι συνεργοὶ
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρη-
γορία.
12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐ-
παφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος
Χριςȣ̃, πάντοτε ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευ-
χαῖς, ἵνα ςῆτε τέλειοι κ) πε-
πληρωμένοι ἐν παντὶ θελή-
ματι τοῦ Θεοῦ.
13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ
ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ
ὑμῶν, κ) τῶν ἐν Λαοδικείᾳ,
κ) τῶν ἐν Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λȣ-
κᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, κ)
Δημᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τȣ̀ς ἐν
Λαοδικείᾳ ἀδελφȣ̀ς, κ) Νυμ-
φᾶν, κ) τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ
ἐκκλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιςολὴ, ποιή-
σατε ἵνα κ) ἐν τῇ Λαοδικέων
ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· κ) τὴν
ἐκ Λαοδικείας ἵνα κ) ὑμεῖς
ἀναγνῶτε.
17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ·
Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν πα-
ρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν
πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλȣ. Μνημονεύετέ
μȣ τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχι-
κȣ κ) Ὀνησίμȣ. Ἐν ςί-
χοις σή.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ϗ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, ϗ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, ϗ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ϗ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ ϗ ἐν δυνάμει, ϗ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ϗ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε ϗ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου·

7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ϗ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ϗ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ ϗ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, ϗ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι ϗ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β΄. 2.

ΑΥΤΟΙ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν·

2 Ἀλλὰ ϗ προπαθόντες ϗ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαῤῥησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκι-

μάσμεθα ὑπὸ τȣ̃ Θεȣ̃ πιςευ-
θῆναι τὸ εὐαγγέλιον, ȣ̆τω λα-
λȣ̃μεν, ȣ̓χ ὡς ἀνθρώποις ἀ-
ρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ
δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.
5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς
οἴδατε, ȣ̆τε ἐν προφάσει πλεο-
νεξίας· Θεὸς μάρτυς·
6 Οὔτε ζητȣ̃ντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δόξαν, ȣ̆τε ἀφ᾽ ὑμῶν, ȣ̆τε
ἀπ᾽ ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βά-
ρει εἶναι, ὡς Χριςȣ̃ ἀπόςολοι,
7 Ἀλλ᾽ ἐγενήθημεν ἤπιοι
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς
θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.
8 Οὕτως ἱμειρόμενοι ὑ-
μῶν, εὐδοκȣ̃μεν μεταδȣ̃ναι
ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
τȣ̃ Θεȣ̃, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν
ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
γεγένησθε.
9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελ-
φοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν
μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέ-
ρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ
ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκη-
ρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ.
10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ
ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιςεύȣ-
σιν ἐγενήθημεν.
11 Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα
ἕκαςον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκ-
να ἑαυτȣ̃, παρακαλȣ̃ντες ὑμᾶς
καὶ παραμυθȣ́μενοι,
12 Καὶ μαρτυρȣ́μενοι, εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ Θεȣ̃ τȣ̃ καλȣ̃ντος ὑμᾶς
εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
δόξαν.
13 Διὰ τȣ̃το καὶ ἡμεῖς εὐ-
χαριςȣ̃μεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπ-
τως, ὅτι παραλαβόντες λόγον
ἀκοῆς παρ᾽ ἡμῶν τȣ̃ Θεȣ̃,
ἐδέξασθε ȣ̓ λόγον ἀνθρώπων,
ἀλλὰ (καθώς ἐςιν ἀληθῶς)
λόγον Θεȣ̃, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν
ὑμῖν τοῖς πιςεύȣσιν.
14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ
ἐγενήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκ-
κλησιῶν τȣ̃ Θεȣ̃ τῶν ȣ̓σῶν ἐν
τῇ Ἰȣδαίᾳ, ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃,
ὅτι ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς
ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν,
καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰȣ-
δαίων·
15 Τῶν καὶ τὸν κύριον ἀ-
ποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τȣ̀ς
ἰδίȣς προφήτας, καὶ ὑμᾶς ἐκ-
διωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσ-
κόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
ἐναντίων·
16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν,
εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν
τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· ἔφθα-
σε δὲ ἐπ᾽ αὐτȣ̀ς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλος.
17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ,
ἀπορφανισθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν
πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ,
ȣ̓ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπȣ-
δάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν
ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦ-

λος) ϗ ἅπαξ ϗ δὶς, ϗ ἐνέ-
κοψε ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.
19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς,
ἢ χαρὰ, ἢ ϛέφανος καυχή-
σεως; ἢ ȣ̓χὶ ϗ ὑμεῖς ἔμ-
προσθεν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃
Χριϛȣ̃, ἐν τῇ αὐτȣ̃ παρȣσίᾳ;
20 Ὑμεῖς γάρ ἐϛε ἡ δόξα
ἡμῶν ϗ ἡ χαρά.

Κεφ. γ΄. 3.

ΔΙΟ μηκέτι ϛέγοντες,
εὐδοκήσαμεν καταλειφ-
θῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι·
2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό-
θεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ϗ
διάκονον τȣ̃ Θεȣ̃ ϗ συνεργὸν
ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
Χριϛοῦ, εἰς τὸ ϛηρίξαι ὑμᾶς
ϗ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ
τῆς πίϛεως ὑμῶν·
3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις·
αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τȣ̃-
το κείμεθα.
4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς
ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι
μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς
ϗ ἐγένετο, ϗ οἴδατε.
5 Διὰ τȣ̃το κἀγὼ μηκέτι
ϛέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι
τὴν πίϛιν ὑμῶν· μήπως ἐπεί-
ρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, ϗ εἰς
κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.
6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμο-
θέȣ πρὸς ἡμᾶς ἀφ᾽ ὑμῶν, ϗ
εὐαγγελισαμένȣ ἡμῖν τὴν πί-
ϛιν ϗ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, ϗ
ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν
πάντοτε, ἐπιποθȣ̃ντες ἡμᾶς
ἰδεῖν, καθάπερ ϗ ἡμεῖς ὑμᾶς·
7 Διὰ τȣ̃το παρεκλήθη-
μεν, ἀδελφοὶ, ἐφ᾽ ὑμῖν, ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ϗ ἀνάγκῃ
ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίϛεως·
8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑ-
μεῖς ϛήκητε ἐν κυρίῳ.
9 Τίνα γὰρ εὐχαριϛίαν
δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδȣ̃-
ναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ
χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι᾽ ὑμᾶς
ἔμπροσθεν τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν,
10 Νυκτὸς ϗ ἡμέρας ὑ-
πὲρ ἐκπερισσȣ̃ δεόμενοι εἰς τὸ
ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, ϗ
καταρτίσαι τὰ ὑϛερήματα τῆς
πίϛεως ὑμῶν;
11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς ϗ
πατὴρ ἡμῶν, ϗ ὁ κύριος ἡ-
μῶν Ἰησȣ̃ς Χριϛὸς κατευθύ-
ναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.
12 Ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος
πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλȣς καὶ
εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς·
13 Εἰς τὸ ϛηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτȣς ἐν ἁγι-
ωσύνῃ, ἔμπροσθεν τȣ̃ Θεȣ̃ ϗ
πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρȣσίᾳ
τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃
μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐ-
τοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ,
ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλȣ̃μεν ἐν κυρίῳ Ἰησȣ̃,
καθὼς παρελάβετε παρ᾽ ἡ-
μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περι-

παλεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα
περισσεύητε μᾶλλον·
2 Οἴδατε γὰρ τινας πα-
ραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.
3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν,
ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
πορνείας·
4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁ-
γιασμῷ καὶ τιμῇ·
5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμί-
ας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ
μὴ εἰδότα τὸν Θεόν·
6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκ-
δικος ὁ κύριος περὶ πάντων
τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν
ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα.
7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ'
ἐν ἁγιασμῷ.
8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ
ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν
Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.
9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας
οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν·
αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοι
ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους.
10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ
εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς
ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· πα-
ρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
περισσεύειν μᾶλλον·
11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡ-
συχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ
ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδί-
αις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν
παρηγγείλαμεν·
12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσ-
χημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ
μηδενὸς χρείαν ἔχητε.
13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κε-
κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε,
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔ-
χοντες ἐλπίδα.
14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω
καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ
τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ.
15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν
ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, μὴ
φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας.
16 Ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος
ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρ-
χαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ
νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται
πρῶτον.
17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν
αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νε-
φέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυ-
ρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε
σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα.
18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλ-
λήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Κεφ. ε. 5.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ
τῶν καιρῶν, ἀδελφοί,
οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσ-
θαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴ-
δατε, ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς
κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρ-
χεται.
3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰ-
ρήνη ϗ ἀσφάλεια, τότε αἰφ-
νίδιος αὐτοῖς ἐπίσταται ὄλεθ-
ρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ
ἐχούσῃ· ϗ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.
4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, οὐκ
ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.
5 Πάντες ὑμεῖς υἱοί φωτός
ἐστε, ϗ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν
νυκτὸς, οὐδὲ σκότους.
6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς ϗ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγο-
ρῶμεν ϗ νήφωμεν.
7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκ-
τὸς καθεύδουσι· ϗ οἱ μεθυσ-
κόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.
8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες,
νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα
πίστεως ϗ ἀγάπης· ϗ περικε-
φαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.
9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ
θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ᾽ εἰς πε-
ριποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν,
εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν
αὐτῷ ζήσωμεν.
11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλ-
λήλους, ϗ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν
ἕνα, καθὼς ϗ ποιεῖτε.
12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας
ἐν ὑμῖν, ϗ προϊσταμένους ὑμῶν
ἐν κυρίῳ, ϗ νουθετοῦντας ὑμᾶς,
13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς
ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ,
διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύ-
ετε ἐν ἑαυτοῖς·
14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑ-
μᾶς, ἀδελφοὶ, νουθετεῖτε τοὺς
ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς
ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν
ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
πάντας.
15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν
ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε ϗ
εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
16 Πάντοτε χαίρετε.
17 Ἀδιαλείπτως προσεύ-
χεσθε.
18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·
τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε·
20 Προφητείας μὴ ἐξουθε-
νεῖτε.
21 Πάντα δοκιμάζετε, τὸ
καλὸν κατέχετε.
22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους πο-
νηροῦ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς
εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτε-
λεῖς· ϗ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ
πνεῦμα, ϗ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ
σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τηρηθείη.
24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὃς ϗ ποιήσει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀ-
δελφὴς πάντας ἐν φιλήματι
ἁγίῳ.
27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κύ-
ριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπι-
στολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀ-
δελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑ-
μῶν· Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς
καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ-
κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν
Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν,
ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν,
καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς
ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλ-
λήλους·
4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑ-
μῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς
ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν
πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ
ταῖς θλίψεσιν, αἷς ἀνέχεσθε·
5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καται-
ξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ
Θεῷ, ἀνταποδοῦναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλίψιν·
7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβο-
μένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν
τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ' ἀγγέλων
δυνάμεως αὐτοῦ,
8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόν-
τος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι
Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν,
ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώ-
που τοῦ κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς
δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασ-
θῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ
θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ
μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ϗ πληρώσῃ πᾶσαν
εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, ϗ ἔργον
πίστεως ἐν δυνάμει·
12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, ϗ ὑμεῖς ἐν
αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ϗ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς πα-
ρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ϗ ἡμῶν ἐπισυναγω-
γῆς ἐπ' αὐτὸν,
2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σα-
λευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς,
μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ
πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡ-
μῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέ-
ρα τοῦ Χριστοῦ.
3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν
μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶ-
τον, ϗ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας,
4 Ὁ ἀντικείμενος ϗ ὑπερ-
αιρόμενος ἐπὶ πᾶν τὸ λεγό-
μενον Θεὸν ἢ σέβασμα· ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύν-
τα ἑαυτὸν, ὅτι ἐστὶ Θεός.
5 Οὐ μνημονεύετε, ὅτι ἔτι
ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον
ὑμῖν;
6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴ-
δατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.
7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον
ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου
γένηται.
8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθή-
σεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος
ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ϗ καταργήσει
τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας
αὐτοῦ·
9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ'
ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
δυνάμει, ϗ σημείοις, ϗ τέ-
ρασι ψεύδους·
10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς
ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀ-
ληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ
σωθῆναι αὐτούς.
11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλά-
νης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς
τῷ ψεύδει.
12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀ-
δικίᾳ.
13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν
εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπη-
μένοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι εἵλετο
ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς
σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύ-
ματος, ϗ πίστει ἀληθείας·
14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς
διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς
περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, στή-

κεῖτε, ϗ κρατεῖτε τὰς παραδό-
σεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ
λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ϗ ὁ
Θεὸς ϗ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγα-
πήσας ἡμᾶς, ϗ δοὺς παρά-
κλησιν αἰωνίαν ϗ ἐλπίδα ἀ-
γαθὴν ἐν χάριτι,
17 Παρακαλέσαι ὑμῶν
τὰς καρδίας, ϗ στηρίξαι ὑμᾶς
ἐν παντὶ λόγῳ ϗ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσθε,
ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν,
ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέ-
χῃ, ϗ δοξάζηται καθὼς ϗ
πρὸς ὑμᾶς·
2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ
τῶν ἀτόπων ϗ πονηρῶν ἀν-
θρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ
πίστις.
3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος,
ὃς στηρίξει ὑμᾶς ϗ φυλάξει
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν κυ-
ρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγ-
γέλλομεν ὑμῖν, ϗ ποιεῖτε ϗ
ποιήσετε.
5 Ὁ δὲ κύριος κατευθύ-
ναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ϗ εἰς ὑπο-
μονὴν τοῦ Χριστοῦ.
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν,
ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσ-
θαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελ-
φοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, ϗ
μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν
παρέλαβε παρ' ἡμῶν.
7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ
ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·
8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφά-
γομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν
κόπῳ ϗ μόχθῳ, νύκτα ϗ ἡ-
μέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.
9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξου-
σίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον
δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι
ἡμᾶς.
10 Καὶ γὰρ, ὅτε ἦμεν πρὸς
ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν
ὑμῖν, ὅτι εἴτις οὐ θέλει ἐρ-
γάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.
11 Ἀκούομεν γάρ τινας
περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκ-
τως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ
περιεργαζομένους.
12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παρ-
αγγέλλομεν, ϗ παρακαλοῦμεν
διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας
ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον
ἐσθίωσιν.
13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ
ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες.
14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει
τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστο-
λῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· ϗ μὴ
συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐν-
τραπῇ·
15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν
ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς
ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος
τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰ-
ρήνην διαπαντὸς ἐν παντὶ

τρόπῳ. Ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.
17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω·
18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν. Ἐν στίχοις ϛ΄.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν·
4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις, καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει·
5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου·
6 Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν·
7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.
8 Οἴδαμεν δέ, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται·
9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλῴαις καὶ μητραλῴαις, ἀνδροφόνοις,
10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται·
11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ·
12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με, Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν·
13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ

ϐριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι
ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ·
14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ
χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ
πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πά-
σης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι
Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι,
ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.
16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεή-
θην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδεί-
ξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶ-
σαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑπο-
τύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύ-
ειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον·
17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰ-
ώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ
σοφῷ θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
18 Ταύτην τὴν παραγ-
γελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκ-
νον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προ-
αγούσας ἐπί σε προφητείας,
ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν
καλὴν στρατείαν·
19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
συνείδησιν· ἥν τινες ἀπωσά-
μενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυά-
γησαν·
20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ
Ἀλέξανδρος· οὓς παρέδωκα
τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι
μὴ βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν πρῶ-
τον πάντων ποιεῖσθαι
δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις,
εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀν-
θρώπων·
2 Ὑπὲρ βασιλέων, τῶν
πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄν-
των· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον
βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσε-
βείᾳ καὶ σεμνότητι.
3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀ-
πόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ,
4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους
θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ
μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,
ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,
6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυ-
τρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύ-
ριον καιροῖς ἰδίοις.
7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω
ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) δι-
δάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ
ἀληθείᾳ.
8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσ-
θαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τό-
πῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας
χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.
9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖ-
κας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, με-
τὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσ-
μεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμα-
σιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις,
ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·
10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναι-
ξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέ-
βειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.
11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαν-
θανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν
ὐκ ἐπιτρέπω, ὐδὲ αὐθεντεῖν
ἀνδρὸς, ἀλλ᾽ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.
13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.
14 Καὶ Ἀδὰμ ὐκ ἠπατήθη,
ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα,
ἐν παραβάσει γέγονε.
15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς
τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν
πίστει κὴ ἀγάπῃ κὴ ἁγιασμῷ
μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος, εἴ-
τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,
καλῦ ἔργυ ἐπιθυμεῖ.
2 Δεῖ ὖν τὸν ἐπίσκοπον
ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυ-
ναικὸς ἄνδρα, νηφάλαιον, σώ-
φρονα, κόσμιον, φιλόξενον, δι-
δακτικόν·
3 Μὴ πάροινον, μὴ
πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·
ἀλλ᾽ ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφι-
λάργυρον·
4 Τοῦ ἰδίυ οἴκυ καλῶς
προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν
ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμ-
νότητος·
5 (Εἰ δέ τις τῦ ἰδίυ οἴκυ
προστῆναι ὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλη-
σίας Θεῦ ἐπιμελήσεται;)
6 Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ
τυφωθεὶς εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ
τοῦ διαβόλυ.
7 Δεῖ δὲ αὐτὸν κὴ μαρτυ-
ρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔ-
ξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν
ἐμπέσῃ κὴ παγίδα τῦ διαβόλυ.
8 Διακόνυς ὡσαύτως σεμ-
νὺς, μὴ διλόγυς, μὴ οἴνῳ πολ-
λῷ προσέχοντας, μὴ αἰσ-
χροκερδεῖς·
9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον
τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνει-
δήσει.
10 Καὶ ὗτοι δὲ δοκιμα-
ζέσθωσαν πρῶτον. εἶτα δια-
κονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.
11 Γυναῖκας ὡσαύτως
σεμνὰς, μὴ διαβόλυς, νηφα-
λαίυς, πιστὰς ἐν πᾶσι.
12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων κα-
λῶς προϊστάμενοι, κὴ τῶν ἰδίων
οἴκων.
13 Οἱ γὰρ καλῶς διακο-
νήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς κα-
λὸν περιποιῦνται, κὴ πολλὴν
παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλ-
πίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον·
15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα
εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ
ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκ-
κλησία Θεοῦ ζῶντος, στύλος
κὴ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.
16 Καὶ ὁμολογουμένως
μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυ-
στήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν
σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύμα-
τι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη
ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέ-
γει, ὅτι ἐν ὑστέροις και-

ῥοῖς ἀποςήσονταί τινες τῆς
πίςεως, προσέχοντες πνεύ-
μασι πλάνοις κ) διδασκαλίαις
δαιμονίων,
2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολό-
γων, κεκαυτηριασμένων τὴν
ἰδίαν συνείδησιν,
3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπ-
έχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς
ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ
εὐχαριςίας τοῖς πιςοῖς κ) ἐπε-
γνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.
4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ,
καλὸν, κ) ἐδὲν ἀπόβλητον,
μετὰ εὐχαριςίαν λαμβανό-
μενον.
5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγε
Θεε κ) ἐντεύξεως.
6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος
τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διά-
κονος Ἰησε Χριςε, ἐντρεφό-
μενος τοῖς λόγοις τῆς πίςεως,
κ) τῆς καλῆς διδασκαλίας, ᾗ
παρηκολέθηκας.
7 Τὲς δὲ βεβήλες κ) γρα-
ώδεις μύθες παραιτε· γύμ-
ναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέ-
βειαν.
8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμ-
νασία πρὸς ὀλίγον ἐςὶν ὠφέλι-
μος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς
πάντα ὠφέλιμός ἐςιν, ἐπαγ-
γελίαν ἔχεσα ζωῆς τῆς νῦν
καὶ τῆς μελλέσης.
9 Πιςὸς ὁ λόγος κ) πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος.
10 Εἰς τετο γὰρ κ) κοπι-
ῶμεν κ) ὀνειδιζόμεθα, ὅτι
ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι,
ὅς ἐςι σωτὴρ πάντων ἀνθρώ-
πων, μάλιςα πιςῶν.
11 Παράγγελλε ταῦτα κ)
δίδασκε.
12 Μηδείς σε τῆς νεότη-
τος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύ-
πος γίνε τῶν πιςῶν ἐν λόγῳ,
ἐν ἀναςροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν
πνεύματι, ἐν πίςει, ἐν ἁγνείᾳ.
13 Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε
τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλή-
σει, τῇ διδασκαλίᾳ.
14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ
χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ
προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν τε πρεσβυτερίε.
15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τέ-
τοις ἴσθι· ἵνα σε ἡ προκοπὴ
φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.
16 Ἔπεχε σεαυτῷ, κ) τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς·
τετο γὰρ ποιῶν, κ) σεαυτὸν
σώσεις κ) τὲς ἀκέοντάς σε.

Κεφ. ε. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩι μὴ
ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ
παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέ-
ρες, ὡς ἀδελφές·
2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέ-
ρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, ἐν
πάσῃ ἁγνείᾳ.
3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως
χήρας.
4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσε-
βεῖν, κ) ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι
τοῖς προγόνοις· τετο γάρ ἐςι
καλὸν κ) ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τε
Θεε.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγονυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή·

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν·

12 Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.

13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.

14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

15 Ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καί· Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.

22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει.

23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλ-
λως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύ-
ναται.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΟΣΟΙ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν
δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπό-
τας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσ-
θωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασ-
φημῆται·
2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσ-
πότας, μὴ καταφρονείτωσαν,
ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλ-
λον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί
εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργε-
σίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦ-
τα δίδασκε, καὶ παρακάλει.
3 Εἴτις ἑτεροδιδασκαλεῖ,
καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι
λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
εὐσεβείαν διδασκαλίᾳ,
4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπι-
στάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ
ζητήσεις καὶ λογομαχίας ἐξ
ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασ-
φημίαι, ὑπόνοιαι, πονηραὶ,
5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρ-
μένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ
ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας,
νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν
εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν
τοιούτων.
6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας
ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, δῆλον, ὅτι οὐδὲ
ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.
8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρ-
κεσθησόμεθα.
9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν,
ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολ-
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς,
αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώ-
πους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν
κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· ἧς
τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθη-
σαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυ-
τοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολ-
λαῖς.
11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν
ἀγάπην, ὑπομονὴν, πρᾳότητα.
12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν
ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ
τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ-
πιον πολλῶν μαρτύρων.
13 Παραγγέλλω σοι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος
τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολο-
γίαν·
14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντο-
λὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον,
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης,
ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων,
καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃ εἶδεν ἐδεὶς ἀνθρώπων, ἐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

17 Τοῖς πλεσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλέτε ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλεσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλετεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότες εἶναι, κοινωνικές·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίε ζωῆς.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλες κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμε γνώσεως·

21 Ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σε. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς. Ἐν στίχοις σλ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. ά. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησε Χριστε, διὰ θελήματος Θεε, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεε πατρὸς, καὶ Χριστε Ἰησε τε κυρίε ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σε μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί με νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ·

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτε πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σε Λωΐδι, καὶ τῇ μητρί σε Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ, ὅτι καὶ ἐν σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεε, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν με.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ

δυνάμεως ϗ ἀγάπης ϗ σω-
φρονισμοῦ.
8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ
μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν,
μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ·
ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐ-
αγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ·
9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, ϗ
καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ'
ἰδίαν πρόθεσιν ϗ χάριν τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
πρὸ χρόνων αἰωνίων·
10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κα-
ταργήσαντος μὲν τὸν θάνα-
τον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν ϗ
ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ ϗ ἀπόστολος, ϗ διδάσκα-
λος ἐθνῶν.
12 Δι' ἣν αἰτίαν ϗ ταῦ-
τα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισ-
χύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπί-
στευκα, ϗ πέπεισμαι ὅτι δυ-
νατός ἐστι τὴν παραθήκην μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγι-
αινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ
ἤκουσας ἐν πίστει ϗ ἀγάπῃ τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φύλαξον διὰ πνεύμα-
τος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπε-
στράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος ϗ
Ἑρμογένης.
16 Δῴη ἔλεος ὁ κύριος
τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξε, ϗ τὴν
ἅλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη·
17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτη-
σέ με, ϗ εὗρε·
18 Δῴη αὐτῷ ὁ κύριος
εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ϗ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον
σὺ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυ-
ναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ
διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵ-
τινες ἱκανοὶ ἔσονται ϗ ἑτέρους
διδάξαι.
3 Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς
καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγ-
ματείαις, ἵνα τῷ στρατολογή-
σαντι ἀρέσῃ.
5 Ἐὰν δὲ ϗ ἀθλῇ τις, οὐ
στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ.
6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν με-
ταλαμβάνειν.
7 Νόει ἃ λέγω· δῴη γὰρ
σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακȣ̃ργος· ἀλλ' ὁ λόγος τȣ̃ Θεȣ̃ ȣ̓ δέδεται.

10 Διὰ τȣ̃το πάντα ὑπομένω διὰ τȣ̀ς ἐκλεκτȣ̀ς, ἵνα ϗ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃, μετὰ δόξης αἰωνίȣ.

11 Πιςὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, ϗ συζήσομεν.

12 Εἰ ὑπομένομεν, ϗ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνȣ́μεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς.

13 Εἰ ἀπιςȣ̃μεν, ἐκεῖνος πιςὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν ȣ̓ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τȣ̃ κυρίȣ μὴ λογομαχεῖν, εἰς ȣ̓δὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταςροφῇ τῶν ἀκȣόντων.

15 Σπȣ́δασον σεαυτὸν δόκιμον παραςῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομȣ̃ντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλȣς κενοφωνίας περιΐςασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψȣσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐςιν Ὑμέναιος ϗ Φιλητός·

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠςόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάςασιν ἤδη γεγονέναι· ϗ ἀνατρέπȣσι τήν τινων πίςιν.

19 Ὁ μέντοι ςερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεȣ̃ ἕςηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω κύριος τȣ̀ς ὄντας αὐτȣ̃· καί, Ἀποςήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριςοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ ȣ̓κ ἔςι μόνον σκεύη χρυσᾶ ϗ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ ϗ ξύλινα ϗ ὀςράκινα· ϗ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν ȣ̓̃ν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τȣ́των, ἔςαι σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, ϗ εὔχρηςον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίςιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς ϗ ἀπαιδεύτȣς ζητήσεις παραιτȣ̃, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας.

24 Δȣ̃λον δὲ κυρίȣ ȣ̓ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν, ἀνεξίκακον·

25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τȣ̀ς ἀντιδιατιθεμένȣς· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτȣ̃ εἰς τὸ ἐκείνȣ θέλημα.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟ δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνςήσονται καιροὶ χαλεποί.

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. Καὶ τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν. οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παράκα

λεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν.

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως.

10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.

11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

13 Τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῴη αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη.

17 Ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

21 Σπούδασον πρὸ χειμῶ-

νος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι. Ἐν στίχοις ρϛβ΄.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τίτον ἐπιστολή.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις, τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ·

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆ-

τες ἀεὶ ψεῦςαι, κακὰ θηρία, γαςέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐςὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίςει·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, ϗ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποςρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις ϗ ἀπίςοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν ϗ ὁ νοῦς ϗ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες ϗ ἀπειθεῖς, ϗ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι·

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίςει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταςήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους·

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

5 Σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν·

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωςον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.

9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέςους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίςιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν ϗ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως ϗ δικαίως ϗ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, ϗ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ ϗ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ,

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ϗ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, ϗ παρακάλει, ϗ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.

Κεφ. γ'. 3.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕ αὐτὸς ἀρχαῖς ϗ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γάρ ποτε ϗ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις ϗ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ ϗ φθόνῳ διάγοντες, συγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης ϗ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, ϗ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου·

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος, ϗ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ ϗ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, ϗ γενεαλογίας, ϗ ἔρεις, ϗ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς ϗ μάταιοι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν ϗ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ·

11 Εἰδὼς, ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, ϗ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε, ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν ϗ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ ϗ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν, Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολή.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, διὰ Τιμο-
θεος ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι
τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡ-
μῶν,
2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπη-
τῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρα-
τιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν
σου ἐκκλησίᾳ·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου,
πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος
ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην,
καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς
τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάν-
τας τοὺς ἁγίους·
6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς
πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν
ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν
ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.
7 Χάριν γὰρ ἔχομεν πολ-
λὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα
τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ
σοῦ, ἀδελφέ.
8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ
παῤῥησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν
σοι τὸ ἀνῆκον,
9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλ-
λον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν
ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ
δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν
τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον·
11 Τόν ποτέ σοι ἄχρηστον,
νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον,
ὃν ἀνέπεμψα.
12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι,
τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλα-
βοῦ·
13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην
πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα
ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς
δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·
14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώ-
μης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι,
ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ
ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκού-
σιον.
15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο
ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰ-
ώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·
16 Οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ'
ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπη-
τὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ
μᾶλλόν σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν
κυρίῳ;
17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινω-
νὸν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.
18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ
ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει.
19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα
τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω·
ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυ-
τόν μοι προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου
ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυ-
ρίῳ.
21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ
σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ
ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.
22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ
μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι
διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν
χαρισθήσομαι ὑμῖν.
23 Ἀσπάζονταί σε, Ἐ-
παφρᾶς, (ὁ συναιχμάλωτός
μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ)
24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος,
Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί
μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου. Ἐν στίχοις λζʹ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή.

Κεφ. αʹ. 1.
ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ
πολυτρόπως πάλαι ὁ
Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν
ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλά-
λησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,
2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι᾽ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας
ἐποίησεν.
3 Ὃς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέρων τέ τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ, δι᾽ ἑαυτοῦ καθαρισ-
μὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·
5 Τοσούτῳ κρείττων γενό-
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ δια-
φορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κεκ-
ληρονόμηκεν ὄνομα.
5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν
ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν;
6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγά-
γῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν
οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες
ἄγγελοι θεοῦ.
7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέ-
λους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ
θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βα-
σιλείας σου.
9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην,
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦ-

το ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς σȣ, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τȣ̀ς μετόχȣς σȣ.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ εἰσὶν οἱ ȣ̓ρανοί.

11 Αὐτοὶ ἀπολȣ̃νται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτȣ̀ς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σȣ ȣ̓κ ἐκλείψȣσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ, ἕως ἂν θῶ τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς σȣ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σȣ;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτȣργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τȣ̀ς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ τȣ̃το δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκȣσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος, ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν λαβȣ̃σα λαλεῖσθαι διὰ τȣ̃ κυρίȣ, ὑπὸ τῶν ἀκȣσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυρȣ̃ντος τȣ̃ Θεȣ̃ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἁγίȣ μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτȣ̃ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκȣμένην τὴν μέλλȣσαν, περὶ ἧς λαλȣ̃μεν.

6 Διεμαρτύρατο δέ πȣ τίς, λέγων· Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτȣ̃; ἢ υἱὸς ἀνθρώπȣ, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλȣς· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτȣ̃. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, ȣ̓δὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ ȣ̓́πω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλȣς ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησȣ̃ν, διὰ τὸ πάθημα τȣ̃ θανάτȣ, καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεȣ̃ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτȣ.

10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' ȣ̃ τὰ πάντα, πολλȣ̀ς υἱȣ̀ς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

11 Ὅ,τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες·

δι' ἣν αἰτίαν ἐκ ἐπαισχύνεται
ἀδελφὲς αὐτὲς καλεῖν,
12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ
ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς με, ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσο-
μαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ
πάλιν· Ἰδὲ ἐγὼ, ϗ τὰ παι-
δία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
14 Ἐπεὶ ἒν τὰ παιδία κε-
κοινώνηκε σαρκὸς ϗ αἵματος,
ϗ αὐτὸς παραπλησίως με-
τέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τε
θανάτε καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτε,
τετέσι, τὸν διάβολον·
15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τέτες,
ὅσοι φόβῳ θανάτε διὰ παντὸς
τε ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δελείας.
16 Οὐ γάρ δήπε ἀγγέλων
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρ-
ματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβά-
νεται.
17 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω-
θῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται ϗ
πιςὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν
Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.
18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν
αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται
τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι,
κλήσεως ἐπερανίε μέ-
τοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπό-
ςολον ϗ ἀρχιερέα τῆς ὁμο-
λογίας ἡμῶν Χριςὸν Ἰησεν·
2 Πιςὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι
αὐτὸν, ὡς ϗ Μωσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 Πλείονος γὰρ δόξης ἔ-
τος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται,
καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει
τε οἴκε ὁ κατασκευάσας αὐτόν.
4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατα-
σκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ τὰ
πάντα κατασκευάσας, Θεός.
5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιςὸς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτε, ὡς θε-
ράπων, εἰς μαρτύριον τῶν
λαληθησομένων·
6 Χριςὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ
τὸν οἶκον αὐτε· ὅ οἶκός ἐσμεν
ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παῤῥησίαν
ϗ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
μέχρι τέλες βεβαίαν κατάσ-
χωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτε ἀκέσητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπι-
κρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν
τε πειρασμε ἐν τῇ ἐρήμῳ·
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πα-
τέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με,
ϗ εἶδον τὰ ἔργα με τεσσαρά-
κοντα ἔτη.
10 Διὸ προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ, ϗ εἶπον· Ἀεὶ
πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ
δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδές με.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
με· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν με.
12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μή-
ποτε ἔσαι ἔν τινι ὑμῶν καρδία

πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀπο-
στῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.
13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε
ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται·
ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑ-
μῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας.
14 Μέτοχοι γὰρ γεγόνα-
μεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι
τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν·
15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σή-
μερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ πα-
ραπικρασμῷ.
16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες
παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες
οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ
Μωσέως.
17 Τίσι δὲ προσώχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ
τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶ-
λα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;
18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσ-
ελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυ-
σιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθή-
σασι;
19 Καὶ βλέπομεν, ὅτι οὐκ
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπι-
στίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ οὖν
μήποτε καταλειπομέ-
νης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς
τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ
τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.
2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγε-
λισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι·
ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος
τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκε-
κραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκού-
σασιν.
3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν
κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες,
καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν
τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καί-
τοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου γενηθέντων.
4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς
ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυ-
σεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβ-
δόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ.
5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν·
Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κα-
τάπαυσίν μου.
6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται
τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ
οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες
οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν·
7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέ-
ραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων,
μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς
εἴρηται· Σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ
σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.
8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς
κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης
ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.
9 Ἄρα ἀπολείπεται σαβ-
βατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.
10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς
τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐ-
τὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔρ-
γων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν
ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπεδάσωμεν ἔν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν καλάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεῦ, ϗ ἐνεργὴς, ϗ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίςομον, ϗ διϊκνέμενος ἄχρι μερισμῦ ψυχῆς τε ϗ πνεύμαῖος, ἁρμῶν τε ϗ μυελῶν, ϗ κριῖικὸς ἐνθυμήσεων ϗ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ ἐκ ἔςι κλίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτῆ· πάντα δὲ γυμνὰ ϗ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχονῖες ἔν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τὰς ἐρανὰς, Ἰησῦν τὸν υἱὸν τῦ Θεῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ καῖὰ πάνῖα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρῖίας.

16 Προσερχώμεθα ἔν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριῖος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον ϗ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑΣ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίςαται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε ϗ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·

2 Μεῖριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοῦσι ϗ πλανωμένοις· ἐπεὶ ϗ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν·

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τῦ λαῦ, ὕτω ϗ περὶ ἑαυῖοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

4 Καὶ ἐχ ἑαυῖῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλέμενος ὑπὸ τῦ Θεῦ, καθάπερ ϗ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω ϗ ὁ Χριςὸς ἐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μυ εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς ϗ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καῖὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτῦ, δεήσεις τε ϗ ἱκεῖηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτυ, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς ϗ δακρύων προσενέγκας, εἰσακυσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν, ἀφ' ὧν ἔπαθε, τὴν ὑπακοήν·

9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακέυσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίυ·

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Περὶ ὖ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος ϗ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόναῖε ταῖς ἀκοαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶ-
ναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρό-
νον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ
διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοι-
χεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων
τοῦ Θεοῦ· καὶ γέγονατε χρείαν
ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στε-
ρεᾶς τροφῆς.
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτος, ἄπειρος λόγου δι-
καιοσύνης (νήπιος γάρ ἐστι·)
14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στε-
ρεὰ τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἕξιν
τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα
ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ
τε καὶ κακοῦ.

Κεφ. ϛ΄. 6.

ΔΙΟ ἀφέντες τὸν τῆς
ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λό-
γον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώ-
μεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον
καταβαλλόμενοι μετανοίας
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως
ἐπὶ Θεὸν,
2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐ-
πιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστά-
σεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος
αἰωνίου.
3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν,
ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.
4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ
φωτισθέντας, γευσαμένους τε
τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ
μετόχους γενηθέντας πνεύμα-
τος ἁγίου,
5 Καὶ καλὸν γευσαμένους
Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλ-
λοντος αἰῶνος.
6 Καὶ παραπεσόντας, πά-
λιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν,
ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγματί-
ζοντας.
7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ'
αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον
ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην
εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωρ-
γεῖται, μεταλαμβάνει εὐλο-
γίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας
καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ
κατάρας ἐγγὺς, ἧς τὸ τέλος
εἰς καῦσιν.
9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑ-
μῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα
καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ
οὕτω λαλοῦμεν.
10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς,
ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ
τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνε-
δείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ
διακονοῦντες.
11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορί-
αν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·
12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησ-
θε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομούν-
των τὰς ἐπαγγελίας.
13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐ-
παγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ
κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος
ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ,
14 Λέγων· Ἦ μὴν εὐλο-
γῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύ-
νων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ,

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος·

19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος,

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΟΥΤΟΣ γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν,

2 Ὧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος, βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ, πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων, ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευῒ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ·

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

9 Καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευῒ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται·

10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομο-

θέτηλο·) τίς ἔτι χρεία, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον
ἀνίςασθαι ἱερέα, ϰ̀ ἐ κατὰ
τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;
12 Μεϊαλιθεμένης γὰρ τῆς
ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης ϰ̀ νό-
μȣ μεϊάθεσις γίνεϊαι.
13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μεϊέσ-
χηκεν, ἀφ' ἧς ἐδεὶς προσέσ-
χηκε τῷ θυσιαςηρίῳ.
14 Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ
Ἰȣ́δα ἀναϊέταλκεν ὁ κύριος
ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν ἐδὲν περὶ
ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.
15 Καὶ περισσότερον ἔτι
καϊάδηλόν ἐςιν, εἰ κατὰ τὴν
ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνί-
ςαϊαι ἱερεὺς ἕτερος,
16 Ὃς ἐ καϊὰ νόμον ἐνϊολῆς
σαρκικης γέγονεν, ἀλλὰ καϊὰ
δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτȣ.
17 Μαρτυρεῖ γαρ· Ὅτι
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γί-
νεϊαι προαγȣ́σης ἐνϊολῆς, διὰ
τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς ϰ̀ ἀνωφελές·
19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν
ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ
κρείϊονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγ-
γίζομεν τῷ Θεῷ.
20 Καὶ καθ' ὅσον ἐ χωρὶς
ὁρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χω-
ρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς
γεγονοτες·
21 Ὁ δὲ, μεϊὰ ὁρκωμο-
σίας, διὰ τȣ̃ λέγοντος πρὸς
αὐτὸν· Ὤμοσε κύριος, ϰ̀ ἐ
μεϊαμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα καϊὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ·)
22 Καϊὰ τοσȣ̃τον κρείτ-
ϊονος διαθήκης γέϊονεν ἔγϊυος
Ἰησȣ̃ς.
23 Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰ-
σὶ γέϊονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θα-
νάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·
24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν
αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαρά-
βαϊον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·
25 Ὅθεν ϰ̀ σώζειν εἰς τὸ
πάντελὲς δύναϊαι τȣ̀ς προσερ-
χομένȣς δι' αὐτȣ̃ τῷ Θεῷ,
πάνϊοϊε ζῶν εἰς τὸ ἐνϊυϊχάνειν
ὑπὲρ αὐτῶν.
26 Τοιȣ̃τος γὰρ ἡμῖν ἔπ-
ρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκα-
κος, ἀμίανϊος, κεχωρισμένος
ἀπὸ τῶν ἁμαρϊωλῶν, ϰ̀ ὑψη-
λότερος τῶν ἐρανῶν γενόμε-
νος·
27 Ὃς ἐκ ἔχει καθ' ἡμέ-
ραν ἀνάϊκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρϊιῶν θυσίας ἀναφέρειν,
ἔπειϊα τῶν τȣ̃ λαȣ̃· τȣ̃το γὰρ
ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνε-
νέγκας.
28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώ-
πȣς καθίςησιν ἀρχιερεῖς, ἔ-
χονϊας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ
τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μεϊὰ τὸν
νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τε-
ϊελειωμένον.

Κεφ. η'. 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δὲ ἐπὶ
τοῖς λεϊομένοις, τοιȣ̃τον

ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγα-
λωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
2 Τῶν ἁγίων λειτουργός, ϗ
τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν
ἔπηξεν ὁ κύριος, ϗ οὐκ ἄν-
θρωπος.
3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς
τὸ προσφέρειν δῶρά τε ϗ θυ-
σίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγ-
καῖον ἔχειν τι ϗ τοῦτον ὃ
προσενέγκῃ.
4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς,
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεύς, ὄντων τῶν
ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ
τὸν νόμον τὰ δῶρα,
5 Οἵτινες ὑποδείγματι ϗ
σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανί-
ων, καθὼς κεχρημάτισται
Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν
τὴν σκηνήν· Ὅρα γάρ, φησί,
ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύ-
πον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ
ὄρει·
6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας
τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ ϗ
κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσί-
της, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ-
γελίαις νενομοθέτηται.
7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη
ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος.
8 Μεμφόμενος γὰρ αὐ-
τοῖς λέγει· Ἰδού, ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει κύριος, ϗ συν-
τελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ
ϗ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθή-
κην καινήν·
9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην
ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου
μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγα-
γεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ
διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα
αὐτῶν, λέγει κύριος.
10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεί-
νας, λέγει κύριος, διδοὺς νό-
μους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐ-
τῶν, ϗ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν
ἐπιγράψω αὐτούς· ϗ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεόν, ϗ αὐτοὶ
ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, ϗ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
γων· Γνῶθι τὸν κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μι-
κροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·
12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, ϗ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν ϗ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινήν,
πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ
δὲ παλαιούμενον ϗ γηράσκον,
ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ'. 9.

ΕΙΧΕ μὲν οὖν ϗ ἡ πρώτη
σκηνὴ δικαιώματα λα-
τρείας, τό,τε ἅγιον κοσμικόν.
2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσ-
θη, ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχ-
νία ϗ ἡ τράπεζα ϗ ἡ πρό-
θεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται
ἅγια·

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων·
4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ῃ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.
5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.
6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·
7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων·
8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν·
9 Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,
10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.
11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,
12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.
13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα·
14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;
15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.
17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.
18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη

χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισαι.
19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,
20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός·
21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.
22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.
23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·
25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·
26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.
27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·
28 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας, ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι. 10.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.
2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους·
3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν.
4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.
5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·
6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.
7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται

περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ
Θεὸς, τὸ θέλημά σε.
8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι
θυσίαν κ) προσφορὰν κ) ὁλο-
καυτώματα κ) περὶ ἁμαρτίας
ἐκ ἠθέλησας, ἐδὲ εὐδόκησας·
(αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσ-
φέρονται·)
9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδὲ ἥκω
τε ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέ-
λημά σε. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶ-
τον, ἵνα τὸ δεύτερον ςήσῃ.
10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασ-
μένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσ-
φορᾶς τε σώματος τε Ἰησε
Χριςε ἐφάπαξ.
11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς
ἕςηκε καθ' ἡμέραν λειτεργῶν,
κ) τὰς αὐτὰς πολλάκις
προσφέρων θυσίας, αἵτινες
ἐδέποτε δύνανται περιελεῖν
ἁμαρτίας·
12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁ-
μαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν,
εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ τε Θεε·
13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος
ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτε
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτε.
14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ
τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς
τὲς ἁγιαζομένες.
15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν κ)
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ
γὰρ τὸ προειρηκέναι·
16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διαθήσομαι πρὸς αὐτὲς μετὰ
τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει
κύριος, διδὲς νόμες με ἐπὶ
καρδίας αὐτῶν, κ) ἐπὶ τῶν
διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω
αὐτές·
17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν κ) τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἐ
μὴ μνησθῶ ἔτι.
18 Ὅπε δὲ ἄφεσις τέτων,
ἐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρ-
τίας.
19 Ἔχοντες ἒν, ἀδελφοὶ,
παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησε,
20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν
ὁδὸν πρόσφατον κ) ζῶσαν, διὰ
τε καταπετάσματος, τετέςι
τῆς σαρκὸς αὐτε·
21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ
τὸν οἶκον τε Θεε·
22 Προσερχώμεθα μετὰ
ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληρο-
φορίᾳ πίςεως, ἐῤῥαντισμένοι
τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως
πονηρᾶς·
23 Καὶ λελεμένοι τὸ σῶ-
μα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν
τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος
ἀκλινῆ (πιςὸς γὰρ ὁ ἐπαγ-
γειλάμενος·)
24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλ-
λήλες εἰς παροξυσμὸν ἀγά-
πης κ) καλῶν ἔργων·
25 Μὴ ἐγκαταλείποντες
τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν,
καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ πα-
ρακαλεντες· κ) τοσέτῳ μᾶλ-
λον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζεσαν
τὴν ἡμέραν.
26 Ἑκεσίως γὰρ ἁμαρτα-
νόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν

τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὐκ τι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τὺς ὑπεναντίυς.

28 Ἀθετήσας τὶς νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει·

29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τῦ θεῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων·

33 Τῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν ὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μυ συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν ὐρανοῖς, καὶ μένυσαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε ὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τῦ θεῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ ὐ χρονιεῖ.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, ὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μυ ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ ὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς, εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ιά. 11.

ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος ὐ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοῦμεν κατηρτίσθαι τὺς αἰῶνας ῥήματι θεῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ θεῷ, δι᾽ ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυρῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτῦ τῦ θεῦ· καὶ δι᾽ αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη, τῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ ὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐ-

τὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς με-
ταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται
εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.
6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνα-
τον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ
δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ
Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, ϗ τοῖς ἐκζητοῦσιν
αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.
7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε
περὶ τῶν μηδέπω βλεπομέ-
νων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε
κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν
κόσμον, ϗ τῆς κατὰ πίστιν
δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονό-
μος.
8 Πίστει καλούμενος Ἀ-
βραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς
τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβά-
νειν εἰς κληρονομίαν, ϗ ἐξῆλθε,
μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.
9 Πίστει παρῴκησεν εἰς
τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς
ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοική-
σας μετὰ Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ
τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐ-
παγγελίας τῆς αὐτῆς·
10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς
θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς
τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ
Θεός.
11 Πίστει ϗ αὐτὴ Σάῤῥα
δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρ-
ματος ἔλαβε, ϗ παρὰ καιρὸν
ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡ-
γήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.
12 Διὸ ϗ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννή-
θησαν, ϗ ταῦτα νενεκρωμένου,
καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει, ϗ ὡσεὶ ἄμμος ἡ
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσ-
σης ἡ ἀναρίθμητος.
13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον
οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν
αὐτὰς ἰδόντες, ϗ πεισθέντες,
ϗ ἀσπασάμενοι ϗ ὁμολογή-
σαντες ὅτι ξένοι ϗ παρεπίδη-
μοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.
14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγον-
τες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα
ἐπιζητοῦσι.
15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμ-
νημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶ-
χον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι.
16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέ-
γονται, τουτέστιν ἐπουρανίου· διὸ
οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς,
Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν·
ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.
17 Πίστει προσενήνοχεν
Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειρα-
ζόμενος, ϗ τὸν μονογενῆ
προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας
ἀναδεξάμενος,
18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη·
Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί
σοι σπέρμα·
19 Λογισάμενος, ὅτι ϗ ἐκ
νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ
Θεὸς, ὅθεν αὐτὸν ϗ ἐν παρα-
βολῇ ἐκομίσατο.
20 Πίστει περὶ μελλόντων
εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ
ϗ τὸν Ἡσαῦ.
21 Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνή-
σκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ
εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν

ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.
22 Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.
23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.
24 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ·
25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·
26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ονειδισμὸν τοῦ χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.
27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.
28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.
29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.
30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πορνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.
32 Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·
33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·
35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·
36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.
37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι.
38 Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ·

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε.

13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες, μήτις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μήτις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.

16 Μή τις πόρνος, ἢ βέ-
βηλος ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ
βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ
πρωτοτόκια αὑτοῦ.
17 Ἴστε γὰρ, ὅτι καὶ μετέ-
πειτα θέλων κληρονομῆσαι
τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη·
μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε,
καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητή-
σας αὐτήν.
18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε
ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυ-
μένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκό-
τῳ, καὶ θυέλλῃ.
19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ,
καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκού-
σαντες παρῃτήσαντο μὴ προ-
στεθῆναι αὐτοῖς λόγον.
20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον
θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται,
ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται.
21 Καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν
τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς
εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔν-
τρομος.)
22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε
Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶν-
τος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ·
καὶ μυριάσιν ἀγγέλων
23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλη-
σίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀ-
πογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ
πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων
τετελειωμένων,
24 Καὶ διαθήκης νέας
μεσίτῃ, Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαν-
τισμοῦ, κρείττονα λαλοῦντι πα-
ρὰ τὸν Ἄβελ.
25 Βλέπετε, μὴ παραιτή-
σησθε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ
ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς
γῆς παραιτησάμενοι χρημα-
τίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς,
οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφό-
μενοι·
26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν
ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγ-
γελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ
ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.
27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δη-
λοῖ τῶν σαλευομένων τὴν
μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων,
ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.
28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευ-
τον παραλαμβάνοντες, ἔχω-
μεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν
εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς
καὶ εὐλαβείας.
29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν
πῦρ καταναλίσκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἡ φιλαδελφία μενέτω.
2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπι-
λανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ
ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέ-
λους.
3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσ-
μίων, ὡς συνδεδεμένοι, τῶν
κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ
ὄντες ἐν σώματι.
4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι,
καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους
δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.
5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος·
ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐ-

τὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε
ἀνῶ, ἐδ' ἐ μή σε ἐΓκαΓαλίπω·
6 Ὥςε θαῤῥέντας ἡμᾶς
λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς,
ϗ ἐ φοϐηθήσομαι τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος.
7 Μνημονεύετε τῶν ἡγε-
μένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν
ὑμῖν τὸν λόγον τῦ Θεῦ· ὧν
ἀναθεωρῦντες τὴν ἔκϐασιν τῆς
ἀναςροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πί-
ςιν.
8 Ἰησῦς Χριςὸς χθὲς ϗ
σήμερον ὁ αὐτὸς, ϗ εἰς τὲς
αἰῶνας.
9 Διδαχαῖς ποικίλαις ϗ
ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν
γὰρ χάριτι βεϐαιῦσθαι τὴν
καρδίαν, ἐ βρώμασιν, ἐν οἷς
ἐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατή-
σαντες.
10 Ἔχομεν θυσιαςήριον,
ἐξ ἐ φαγεῖν ἐκ ἔχεσιν ἐξεσίαν
οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώ-
ων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς
τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
τέτων τὰ σώματα κατακαίε-
ται ἔξω τῆς παρεμϐολῆς.
12 Διὸ ϗ Ἰησῦς, ἵνα ἁγι-
άσῃ διὰ τῦ ἰδίε αἵματος τὸν
λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε·
13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα
πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ-
ϐολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῦ
φέροντες.
14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
μένεσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλεσαν ἐπιζητῦμεν.
15 Δι' αὐτῦ ἐν ἀναφέρω-
μεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαν-
τὸς τῷ Θεῷ, τὀτέςι, καρπὸν
χειλέων ὁμολογέντων τῷ ὀνό-
ματι αὐτῦ.
16 Τῆς δὲ εὐποιΐας ϗ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρε-
ςεῖται ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε τοῖς ἡγεμένοις
ὑμῶν, ϗ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ
ἀγρυπνῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες,
ἵνα μετὰ χαρᾶς τῦτο ποιῶσι,
ϗ μὴ ςενάζοντες· ἀλυσιτελὲς
γὰρ ὑμῖν τῦτο.
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡ-
μῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι
καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν
πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναςρέ-
φεσθαι·
19 Περισσοτέρως δὲ παρα-
καλῶ τῦτο ποιῆσαι, ἵνα τά-
χιον ἀποκαταςαθῶ ὑμῖν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρή-
νης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν
ποιμένα τῶν προϐάτων τὸν
μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰω-
νίε, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησῦν,
21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ·
ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεςον ἐν-
ώπιον αὐτῦ, διὰ Ἰησῦ χριςῦ·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τὲς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγε
τῆς παρακλήσεως· ϗ γὰρ

διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.
23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν
Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ'
οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψο-
μαι ὑμᾶς.
24 Ἀσπάσασθε πάντας
τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, ϗ πάντας
τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου. Ἐν στίχοις ψγ'.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἐπιστολὴ Καθόλικη.

Κεφ. α'. 1.
ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ ϗ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος,
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.
2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε,
ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις·
3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκί-
μιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατερ-
γάζεται ὑπομονήν·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέ-
λειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι
ϗ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λει-
πόμενοι.
5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται
σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δι-
δόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, ϗ
μὴ ὀνειδίζοντος· ϗ δοθήσεται
αὐτῷ.
6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι
θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ.
7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί
τι παρὰ τοῦ κυρίου.
8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατά-
στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ.
9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς
ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·
10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ
ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄν-
θος χόρτου παρελεύσεται.
11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος
σὺν τῷ καύσωνι, ϗ ἐξήρανε
τὸν χόρτον, ϗ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσε, ϗ ἡ εὐπρέπεια τοῦ
προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω
ϗ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις
αὐτοῦ μαρανθήσεται.
12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑ-
πομένει πειρασμὸν, ὅτι δόκι-
μος γενόμενος λήψεται τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγ-
γείλατο ὁ κύριος τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτόν.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος
λεγέτω· ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πει-
ράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπεί-

ρατός ἐςι κακῶν, πειράζει δὲ
αὐτὸς ἐδένα.
14 Ἕκαςος δὲ πειράζεται,
ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξ-
ελκόμενος κ δελεαζόμενος.
15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ-
λαβῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ
ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀπο-
κύει θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελ-
φοί μυ ἀγαπητοί.
17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, κ πᾶν
δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐςι,
καταβαῖον ἀπὸ τῦ πατρὸς τῶν
φώτων, παρ' ᾧ ὐκ ἔνι παραλ-
λαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.
18 Βυληθεὶς ἀπεκύησεν
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ
εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα
τῶν αὐτῦ κτισμάτων·
19 Ὥςε, ἀδελφοί μυ ἀγα-
πητοὶ, ἔςω πᾶς ἄνθρωπος τα-
χὺς εἰς τὸ ἀκῦσαι, βραδὺς εἰς
ὀργήν·
20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δι-
καιοσύνην θεῦ ὐ κατεργάζεται.
21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν
ῥυπαρίαν κ περισσείαν κακί-
ας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν
ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον
σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λό-
γυ, κ μὴ μόνον ἀκροαταὶ,
παραλογιζόμενοι ἑαυτύς.
23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς
λόγυ ἐςὶ κ οὐ ποιητὴς, ὗτος
ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοῦντι τὸ
πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτῦ
ἐν ἐσόπτρῳ·
24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν,
κ ἀπελήλυθε, κ εὐθέως ἐπ-
ελάθετο ὁποῖος ἦν.
25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς
νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθε-
ρίας, κ παραμείνας, ὗτος ὐκ
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενό-
μενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργυ,
ὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιή-
σει αὐτῦ ἔςαι.
26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος
εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγω-
γῶν γλῶσσαν αὐτῦ, ἀλλ' ἀ-
πατῶν καρδίαν αὐτῦ, τύτυ
μάταιος ἡ θρησκεία.
27 Θρησκεία καθαρὰ κ
ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ κ
πατρὶ, αὕτη ἐςὶν, ἐπισκέπ-
τεσθαι ὀρφανὺς κ χήρας ἐν
τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον
ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τῦ κόσ-
μυ.

Κεφ. β'. 2.

ΑΔΕΛΦΟΙ μυ, μὴ ἐν
προσωποληψίαις ἔχετε
τὴν πίςιν τῦ κυρίυ ἡμῶν
Ἰησῦ Χριςῦ τῆς δόξης.
2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ
χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι
λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ κ πτω-
χὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν
φορῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμ-
πρὰν, κ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κά-
θυ ὧδε καλῶς· κ τῷ πτωχῷ
εἴπητε· Σὺ ςῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθυ
ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μυ·
4 Καὶ ὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυ-

τοῖς, ϗ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
γισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξ-
ατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου
τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, ϗ
κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς
ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν;
6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν
πτωχόν· οὐχ οἱ πλούσιοι κατα-
δυναστεύουσιν ὑμῶν, ϗ αὐτοὶ
ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;
7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι
τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ' ὑμᾶς;
8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε
βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε,
9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε,
ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχό-
μενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παρα-
βάται.
10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νό-
μον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν
ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος.
11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοι-
χεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύ-
σῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φο-
νεύσεις δὲ, γέγονας παραβά-
της νόμου.
12 Οὕτω λαλεῖτε, ϗ οὕτω
ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθε-
ρίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως
τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· ϗ
κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί
μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν,
ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται
ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;
15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀ-
δελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, ϗ
λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου
τροφῆς,
16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ
ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερ-
μαίνεσθε ϗ χορτάζεσθε· μὴ
δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια
τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;
17 Οὕτω ϗ ἡ πίστις, ἐὰν
μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ'
ἑαυτήν.
18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πί-
στιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω·
δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ
τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δείξω σοι
ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.
19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς
εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· ϗ τὰ
δαιμόνια πιστεύουσι, ϗ φρίσ-
σουσι.
20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ
ἄνθρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίστις
χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν;
21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡ-
μῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;
22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συν-
ήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ϗ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ
Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, ϗ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
ϗ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὁρᾶτε τοίνυν, ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

Κεφ. γʹ. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρῖμα ληψόμεθα.

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδοὺ, τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.

4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυχεῖ· ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ.

8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας·

10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐ-

πίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.

16 Ὅπε γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία ϗ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέες ϗ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος ϗ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιῦσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟΘΕΝ πόλεμοι ϗ μάχαι ἐν ὑμῖν; ἐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, ϗ ἐκ ἔχετε· φονεύετε ϗ ζηλῦτε, ϗ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε ϗ πολεμεῖτε, ἐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, ϗ ἐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

4 Μοιχοὶ ϗ μοιχαλίδες, ἐκ οἴδατε, ὅτι ἡ φιλία τῦ κόσμε ἔχθρα τῦ Θεῦ ἐστιν; ὃς ἂν ἐν βεληθῇ φίλος εἶναι τῦ κόσμε, ἐχθρὸς τῦ Θεῦ καθίσταται.

5 Ἢ δοκεῖτε, ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε ἐν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, ϗ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

7 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, ϗ ἐγγιεῖ ὑμῖν, καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοὶ, ϗ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι·

9 Ταλαιπωρήσατε ϗ πενθήσατε ϗ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, ϗ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ κυρίε, ϗ ὑψώσει ὑμᾶς·

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφῦ, ϗ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ, καταλαλεῖ νόμε, ϗ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, ἐκ εἶ ποιητὴς νόμε, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι ϗ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ϗ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, ϗ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, ϗ ἐμπορευσώμεθα, ϗ κερδήσωμεν·

14 Οἵτινες ἐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη·

15 Ἀντὶ τῦ λέγειν ὑμᾶς·

Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ ϗ ζήσωμεν, ϗ ποιήσωμεν τȣτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐςιν.

17 Εἰδότι ȣ̃ν καλὸν ποιεῖν ϗ μὴ ποιȣ̃ντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐςιν.

Κεφ. ε. 5.

ΑΓΕ νῦν οἱ πλȣ́σιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

2 Ὁ πλȣ̃τος ὑμῶν σέσηπε, ϗ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν·

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν ϗ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔςαι, ϗ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδȣ̀, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεςερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· ϗ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα κυρίȣ σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· ȣ̓κ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε ȣ̃ν, ἀδελφοὶ, ἕως τῆς παρȣσίας τȣ̃ κυρίȣ· ἰδȣ̀, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον ϗ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε ϗ ὑμεῖς, ςηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρȣσία τȣ̃ κυρίȣ ἤγγικε.

9 Μὴ ςενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδȣ̀, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕςηκεν.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μȣ, ϗ τῆς μακροθυμίας, τȣ̀ς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι κυρίȣ.

11 Ἰδȣ̀, μακαρίζομεν τȣ̀ς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκȣ́σατε, ϗ τὸ τέλος κυρίȣ εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐςιν ὁ κύριος ϗ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μȣ, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν ȣ̓ρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, ϗ τὸ ȣ̓, ȣ̓· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν, προσκαλεσάσθω τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς τῆς ἐκκλησίας, ϗ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τȣ̃ κυρίȣ.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πί-
στεως σώσει τὸν κάμνοντα, ϗ
ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· κἂν
ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφε-
θήσονται αὐτῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλή-
λοις τὰ παραπτώματα, ϗ εὔ-
χεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δι-
καίου ἐνεργουμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν
ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσ-
ευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέ-
ξαι· ϗ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς ϗ μῆνας ἕξ.
18 Καὶ πάλιν προσηύξ-
ατο, ϗ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε,
ϗ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν
ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀ-
ληθείας, ϗ ἐπιστρέψῃ τίς αὐ-
τόν,
20 Γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπι-
στρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλά-
νης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν
ἐκ θανάτου, ϗ καλύψει πλῆ-
θος ἁμαρτιῶν.

Ἰακώβου ἐπιστολὴ ἐγράφη
ἐν στίχοις συμβ΄.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ Καθόλικη πρώτη.

Κεφ. ά. 1.
ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος
ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκλεκ-
τοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
Πόντου, Γαλατίας, Καππα-
δοκίας, Ἀσίας, ϗ Βιθυνίας,
2 Κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ
πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύμα-
τος, εἰς ὑπακοὴν ϗ ῥαντισμὸν
αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις
ὑμῖν ϗ εἰρήνη πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ϗ
πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ
αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡ-
μᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀν-
αστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκ-
ρῶν,
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφ-
θαρτον ϗ ἀμίαντον ϗ ἀμάραν-
τον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς
εἰς ἡμᾶς,
5 Τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ
φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς
σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφ-
θῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ·
6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλί-
γον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέν-
τες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·
7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν
τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον
χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ
πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑ-
ρεθῇ εἰς ἔπαινον ϗ τιμὴν ϗ
δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ·
8 Ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε,
εἰς ὅν, ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύ-

ὄντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ
ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·
9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος
τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν
ψυχῶν.
10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξ-
εζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προ-
φῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς
χάριτος προφητεύσαντες·
11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ
ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐ-
τοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προ-
μαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν
παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦ-
τα δόξας·
12 Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι
οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν
αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν
διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων
ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀ-
ποσταλέντι ἀπ᾽ οὐρανοῦ, εἰς ἃ
ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύ-
ψαι.
13 Διὰ ἀναζωσάμενοι τὰς
ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν,
νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε
ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χά-
ριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς,
μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς
πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν
ἐπιθυμίαις·
15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν κα-
λέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γε-
νήθητε.
16 Διότι γέγραπται· Ἅ-
γιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.
17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικα-
λεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως
κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον,
ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας
ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε·
18 Εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς
ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθη-
τε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀ-
ναστροφῆς πατροπαραδότου·
19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι
ὡς ἀμνοῦ, ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
Χριστοῦ·
20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερω-
θέντος δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν
χρόνων δι᾽ ὑμᾶς.
21 Τοὺς δι᾽ αὐτοῦ πιστεύον-
τας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν
αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑ-
μῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.
22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγ-
νικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς
φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ
καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀ-
γαπήσατε ἐκτενῶς·
23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ
σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφ-
θάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ
καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.
24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς
χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώ-
που ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη
ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσε·
25 Τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ
ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙ οὖν
πᾶσαν κακίαν ϗ πάντα
δόλον ϗ ὑποκρίσεις ϗ φθόνους
ϗ πάσας καταλαλιάς,
2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη,
τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπι-
ποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξη-
θῆτε·
3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρη-
στὸς ὁ κύριος.
4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι,
λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων
μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, πα-
ρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον.
5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶν-
τες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευ-
ματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀν-
ενέγκαι πνευματικὰς θυσίας,
εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
6 Διὸ ϗ περιέχει ἐν τῇ
γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημαι ἐν Σιὼν
λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν,
ἔντιμον· ϗ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐ-
τῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς
πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον
ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας, ϗ λίθος προσ-
κόμματος, ϗ πέτρα σκανδά-
λου·
8 Οἳ προσκόπτουσι τῷ λό-
γῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ ϗ ἐτέ-
θησαν·
9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκ-
τὸν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθ-
νος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίη-
σιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγ-
γείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν
αὐτοῦ φῶς.
10 Οἵ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν
δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημέ-
νοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.
11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ
ὡς παροίκους ϗ παρεπιδή-
μους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκι-
κῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρα-
τεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·
12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν·
ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν
ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν
ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσω-
σι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισ-
κοπῆς.
13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ
ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν
κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑ-
περέχοντι·
14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκη-
σιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον
δὲ ἀγαθοποιῶν·
15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας
φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀν-
θρώπων ἀγνωσίαν·
16 Ὡς ἐλεύθεροι, ϗ μὴ
ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς
κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Θεοῦ.
17 Πάντας τιμήσατε·
Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε·
Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· Τὸν
βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, ὁ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσετε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ·

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως.

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πρᾳέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.

5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν.

6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐ-

λογῦνῖες· εἰδότες· ὅτι εἰς τῦτο
ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κλη-
ρονομήσητε.
10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀ-
γαπᾷν, ϗ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγα-
θὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν
αὐτῦ ἀπὸ κακῦ, ϗ χείλη αὐ-
τῦ τῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακῦ,
ϗ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητη-
σάτω εἰρήνην, ϗ διωξάτω αὐ-
τήν.
12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυ-
ρίυ ἐπὶ δικαίυς, ϗ ὦτα αὐτῦ
εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον
δὲ κυρίυ ἐπὶ ποιῦντας κακά.
13 Καὶ τίς ὁ κακώσων
ὑμᾶς, ἐὰν τῦ ἀγαθῦ μιμηταὶ
γένησθε;
14 Ἀλλ' εἰ ϗ πάσχοιτε
διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι·
τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φο-
βηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.
15 Κύριον δὲ τὸν θεὸν
ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν· ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀ-
πολογίαν παντὶ τῷ αἰτῦντι ὑ-
μᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν
ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος ϗ
φόβυ.
16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀ-
γαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν
ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισ-
χυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑ-
μῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριςῷ ἀ-
ναςροφήν.
17 Κρεῖττον γάρ ἀγαθο-
ποιῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα
τῦ θεῦ, πάσχειν, ἢ κακοποι-
ῦντας·

18 Ὅτι ϗ Χριςὸς ἅπαξ
περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος
ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσ-
αγάγη τῷ θεῷ, θανατωθεὶς
μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ
τῷ πνεύματι·
19 Ἐν ᾧ ϗ τοῖς ἐν φυ-
λακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐ-
κήρυξεν,
20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε
ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τῦ θεῦ
μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε,
κατασκευαζομένης κιβωτοῦ,
εἰς ἣν ὀλίγαι, τυτέςιν ὀκτὼ,
ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.
21 Ὧ ϗ ἡμᾶς ἀντίτυπον
νῦν σώζει βάπτισμα, (ὐ σαρ-
κὸς ἀπόθεσις ῥύπυ, ἀλλὰ
συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώ-
τημα εἰς θεὸν) δι' ἀναςάσεως
Ἰησῦ Χριςῦ,
22 Ὅς ἐςιν ἐν δεξιᾷ τῦ
θεῦ, πορευθεὶς εἰς ὐρανὸν,
ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων ϗ
ἐξυσιῶν ϗ δυνάμεων.

Κεφ. δ'. 4.

ΧΡΙΣΤΟΥ ὖν παθόντος
ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, ϗ
ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπ-
λίσασθε, ὅτε ὁ παθὼν ἐν σαρ-
κὶ, πέπαυται ἁμαρτίας.
2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώ-
πων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελή-
ματι θεῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν
σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.
3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ
παρεληλυθὼς χρόνος τῦ βίυ
τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατερ-
γάσασθαι, πεπορευμένυς ἐν

ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον, τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.

10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος.

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανος, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρος τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ, εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

Κεφ. ε. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνὸς,

2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν
ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦν-
τες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκου-
σίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλ-
λὰ προθύμως·
3 Μηδ' ὡς κατακυριεύον-
τες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι
γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.
4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρ-
χιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀ-
μαράντινον τῆς δόξης στέφανον.
5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑπο-
τάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ
ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι· τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώ-
σασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δί-
δωσι χάριν.
6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν
κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα
ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·
7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑ-
μῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτὸν,
ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.
8 Νήψατε, γρηγορήσατε·
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβο-
λος, ὡς λέων ὠρυόμενος, πε-
ριπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ·
9 Ὧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ
πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν
παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑ-
μῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.
10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χά-
ριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς
καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι,
σθενώσαι, θεμελιώσαι.
11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι,
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακα-
λῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην
εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ,
εἰς ἣν ἑστήκατε.
13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ
Μάρκος ὁ υἱός μου.
14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη
ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. Ἀμήν.

Πέτρου ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη ἐγράφη ἐν στίχοις σλς'.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ Καθολικὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.
ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦ-
λος καὶ ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον
ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιο-
σύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη

πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τȣ̃
Θεȣ̃, ϗ Ἰησȣ̃ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν.
3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμεως αὐτȣ̃ τὰ πρὸς
ζωὴν ϗ εὐσέβειαν δεδωρημέ-
νης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τȣ̃
καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης
ϗ ἀρετῆς·
4 Δι' ὧν τὰ μέγιϛα ἡμῖν ϗ
τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρη-
ται, ἵνα διὰ τȣ́των γένησθε
θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀπο-
φυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπι-
θυμίᾳ φθορᾶς,
5 Καὶ αὐτὸ τȣ̃το δὲ σπȣ-
δὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες,
ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίϛει ὑ-
μῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀ-
ρετῇ τὴν γνῶσιν,
6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν
ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπο-
μονῇ τὴν εὐσέβειαν,
7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν
φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλα-
δελφίᾳ τὴν ἀγάπην.
8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ-
χοντα, ϗ πλεονάζοντα, οὐκ
ἀργȣ̀ς ȣ̓δὲ ἀκάρπȣς καθίϛη-
σιν εἰς τὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν
Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃ ἐπίγνωσιν·
9 Ὧ γὰρ μὴ πάρεϛι
ταῦτα, τυφλός ἐϛι, μυωπά-
ζων, λήθην λαβὼν τȣ̃ καθα-
ρισμȣ̃ τῶν πάλαι αὐτȣ̃ ἁ-
μαρτιῶν.
10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοὶ,
σπȣδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
κλῆσιν ϗ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·
ταῦτα γὰρ ποιȣ̃ντες ȣ̓ μὴ
πταίσητέ ποτε.
11 Οὕτω γὰρ πλȣσίως ἐ-
πιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσο-
δος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν
τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ϗ σωτῆρος
Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃.
12 Διὸ ȣ̓κ ἀμελήσω ὑ-
μᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ
τȣ́των, καίπερ εἰδότας, ϗ ἐϛη-
ριγμένȣς ἐν τῇ παρȣ́σῃ ἀλη-
θείᾳ.
13 Δίκαιον δὲ ἡγȣ̃μαι,
ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τȣ́τῳ τῷ
σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν
ὑπομνήσει·
14 Εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐϛιν
ἡ ἀπόθεσις τȣ̃ σκηνώματός
μȣ, καθὼς ϗ ὁ κύριος ἡ-
μῶν Ἰησȣ̃ς Χριϛὸς ἐδήλωσέ
μοι.
15 Σπȣδάσω δὲ ϗ ἑκάϛο-
τε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν
ἔξοδον, τὴν τȣ́των μνήμην
ποιεῖσθαι.
16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
μύθοις ἐξακολȣθήσαντες ἐγνω-
ρίσαμεν ὑμῖν τὴν τȣ̃ κυρίȣ
ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃ δύναμιν
ϗ παρȣσίαν, ἀλλ' ἐπόπται
γενηθέντες τῆς ἐκείνȣ μεγα-
λειότητος.
17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεȣ̃
πατρὸς τιμὴν ϗ δόξαν, φω-
νῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε
ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπȣ̃ς δόξης·
Οὗτός ἐϛιν ὁ υἱός μȣ ὁ ἀγα-
πητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.
18 Καὶ ταύτην τὴν φω-

νὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρα-
νοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄν-
τες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ,
19 Καὶ ἔχομεν βεβαιό-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ
καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες,
ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχ-
μηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα
διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνα-
τείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκον-
τες, ὅτι πᾶσα προφητεία γρα-
φῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνε-
ται.
21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀν-
θρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφη-
τεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος
ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ
ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ
ψευδοπροφῆται ἐν τῷ
λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται
ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρ-
εισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας,
καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσ-
πότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν·
2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθή-
σουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις,
δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
βλασφημηθήσεται.
3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλα-
στοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσον-
ται· οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ
ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν
οὐ νυστάζει.
4 Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων
ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο,
ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώ-
σας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τε-
τηρημένους·
5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε
δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε,
κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν
ἐπάξας·
6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας τεφρώσας καταστρο-
φῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα
μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς.
7 Καὶ δίκαιον Λὼτ κατα-
πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσ-
μων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς,
ἐῤῥύσατο.
8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ
ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐ-
τοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυ-
χὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
ἐβασάνιζεν.)
9 Οἶδε κύριος εὐσεβεῖς
ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολα-
ζομένους τηρεῖν·
10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω
σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ
πορευομένους, καὶ κυριότητος
καταφρονοῦντας· τολμηταὶ, αὐ-
θάδεις, δόξαν οὐ τρέμουσι βλασ-
φημοῦντες·
11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ
δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέ-
ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ κυ-
ρίῳ βλάσφημον κρίσιν,
12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα
ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς
ἅλωσιν καὶ φθορὰν ἐν οἷς ἀγ-
νοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ

φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται·

13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους·

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς, μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καί· Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γʹ. 3.

ΤΑΥΤΗΝ ἤδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦ-

το θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ·

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν·

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ·

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

Πέτρου ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα στίχων ρξ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιςολὴ Καθόλικη πρωτη.

Κεφ. ά. 1.

ΟΗΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, ϗ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τȣ̃ λόγȣ τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· ϗ ἑωράκαμεν, ϗ μαρτυρȣ̃μεν, ϗ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, ϗ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὃ ἑωράκαμεν ϗ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα ϗ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· ϗ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τȣ̃ πατρὸς ϗ μετὰ τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃ Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐςὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτȣ̃, ϗ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐςι, ϗ σκοτία ἐν αὐτῷ ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δεμία,

6 Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτȣ̃, ϗ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, ϗ ȣ̓ ποιȣ̃μεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐςιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, ϗ τὸ αἷμα Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁμαρτίαν ȣ̓κ ἔχομεν, ἑαυτȣ̀ς πλανῶμεν, ϗ ἡ ἀλήθεια ȣ̓κ ἔςιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιςός ἐςι ϗ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, ϗ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ȣ̓χ ἡμαρτήκαμεν, ψεύςην ποιȣ̃μεν αὐτὸν, ϗ ὁ λόγος αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔςιν ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΤΕΚΝΙΑ μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε· ϗ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριςὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐςι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ȣ̓ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ ϗ περὶ ὅλȣ τȣ̃ κόσμȣ.

3 Καὶ ἐν τȣ́τῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων· Ἔγνωκα αὐτὸν, ϗ τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃ μὴ

τηρῶν, ψεύςης ἐςὶ, ϗ ἐν τȣ́-
τῳ ἡ ἀλήθεια ȣ̓κ ἔςιν.
5 Ὃς δ᾽ ἂν τηρῇ αὐτȣ̃
τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τȣ́τῳ
ἡ ἀγάπη τȣ̃ Θεȣ̃ τετελείω-
ται· ἐν τȣ́τῳ γινώσκομεν ὅτι
ἐν αὐτῷ ἐσμεν.
6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μέ-
νειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος
περιεπάτησε, ϗ αὐτὸς ȣ̔́τως
περιπατεῖν.
7 Ἀδελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν
καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐν-
τολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε
ἀπ᾽ ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ πα-
λαιά ἐςιν ὁ λόγος ὃν ἠκȣ́σατε
ἀπ᾽ ἀρχῆς.
8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν
γράφω ὑμῖν, ὅ ἐςιν ἀληθὲς
ἐν αὐτῷ, ϗ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ
σκοτία παράγεται, ϗ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.
9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ
εἶναι, ϗ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐςὶν ἕ-
ως ἄρτι.
10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτȣ̃, ἐν τῷ φωτὶ μένει,
καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ
ἔςιν·
11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
ἐςὶ, ϗ ἐν τῇ σκοτίᾳ περι-
πατεῖ, ϗ ȣ̓κ οἶδε πȣ̃ ὑπάγει,
ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τȣ̀ς
ὀφθαλμȣ̀ς αὐτοῦ·
12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρ-
τίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς·
Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
νενικήκατε τὸν πονηρόν· γρά-
φω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώ-
κατε τὸν πατέρα.
14 Ἔγραψα ὑμῖν, πα-
τέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ᾽
ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσ-
κοι, ὅτι ἰσχυροί ἐςε, ϗ ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μέ-
νει, ϗ νενικήκατε τὸν πονηρόν.
15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσ-
μον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ.
Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον,
ȣ̓κ ἔςιν ἡ ἀγάπη τȣ̃ πατρὸς
ἐν αὐτῷ.
16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσ-
μῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς,
ϗ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλ-
μῶν, ϗ ἡ ἀλαζονεία τȣ̃ βίȣ,
ȣ̓κ ἔςιν ἐκ τȣ̃ πατρὸς, ἀλλ᾽
ἐκ τȣ̃ κόσμȣ ἐςί.
17 Καὶ ὁ κόσμος παρά-
γεται, ϗ ἡ ἐπιθυμία αὐτȣ̃· ὁ
δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τȣ̃ Θεȣ̃,
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα
ἐςί· ϗ καθὼς ἠκȣ́σατε ὅτι ὁ
ἀντίχριςος ἔρχεται, ϗ νῦν
ἀντίχριςοι πολλοὶ γεγόνασιν·
ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη
ὥρα ἐςίν.
19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον,
ἀλλ᾽ ȣ̓κ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ
γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμε-
νήκεισαν ἂν μεθ᾽ ἡμῶν· ἀλλ᾽
ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι ȣ̓κ εἰσὶ
πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔ-
χετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε
πάντα.
21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι
οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ'
ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι
πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας
οὐκ ἔστι.
22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ
μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς
οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν
ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.
23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν,
οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολο-
γῶν τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.
24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω·
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ
υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.
25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
γελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.
27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα
ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑ-
μῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε
ἵνα τὶς διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ'
ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει
ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀλη-
θές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ
καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖ-
τε ἐν αὐτῷ.
28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένε-
τε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανε-
ρωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν,
καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.
29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαι-
ός ἐστι, γινώσκετε, ὅτι πᾶς ὁ
ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ
αὐτοῦ γεγέννηται.

Κεφ. γ΄. 3.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην
δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ,
ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν.
Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσ-
κει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
2 Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα
Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώ-
θη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ
ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐ-
τῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα
αὐτὸν καθώς ἐστι.
3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ,
ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος
ἁγνός ἐστι.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁ-
μαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ·
καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστι.
6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων,
οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρ-
τάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν,
οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
7 Τεκνία, μηδεὶς πλα-
νάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δι-
καιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς
ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.
8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτί-
αν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁ-

μαρτάνει· εἰς τοῦτο ἐφανερώ-
θη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ
τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅ-
τι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μέ-
νει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν,
ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.
10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι
τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκ-
να τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ
ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγε-
λία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς,
ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ
τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος
ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα
αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.
13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελ-
φοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
14 Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι με-
ταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς
ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν
ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.
15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος
ἐστί· καὶ οἴδατε, ὅτι πᾶς ἀνθρω-
ποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώ-
νιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.
16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖ-
νος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλο-
μεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς
ψυχὰς τιθέναι.
17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βί-
ον τοῦ κόσμου,* καὶ θεωρῇ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα,
καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
18 Τεκνία μου, μὴ ἀγα-
πῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ,
ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.
19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσ-
μὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πεί-
σομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.
20 Ὅτι, ἐὰν καταγινώσκῃ
ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων
ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν,
καὶ γινώσκει πάντα.
21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρ-
δία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡ-
μῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς
τὸν Θεόν.
22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν,
λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν,
καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
ποιοῦμεν.
23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντο-
λὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ
ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡ-
μῖν.
24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐν-
τολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ
αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γι-
νώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ
τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παν-
τὶ πνεύματι πιϛεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύμα-
τα, εἰ ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐϛιν· ὅτι
πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξε-
ληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.
2 Ἐν τȣ́τῳ γινώσκετε τὸ
πνεῦμα τȣ̃ Θεȣ̃· πᾶν πνεῦ-
μα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησȣ̃ν Χριϛὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεȣ̃ ἐϛι.
3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησȣ̃ν Χριϛὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεȣ̃ ȣ̓κ ἔϛι· ϗ τȣ̃τό ἐϛι τὸ τȣ̃
ἀντιχρίϛȣ, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρ-
χεται, ϗ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐϛὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐϛε,
τεκνία, ϗ νενικήκατε αὐτȣ́ς·
ὅτι μείζων ἐϛὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ
ἐν τῷ κόσμῳ.
5 Αὐτοὶ ἐκ τȣ̃ κόσμȣ εἰσὶ·
διὰ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κόσμȣ λαλȣ̃-
σι, ϗ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκȣ́ει.
6 Ἡμεῖς ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐσ-
μεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν,
ἀκȣ́ει ἡμῶν· ὃς ȣ̓κ ἔϛιν ἐκ τȣ̃
Θεȣ̃, ȣ̓κ ἀκȣ́ει ἡμῶν· Ἐκ τȣ́-
τȣ γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας ϗ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης.
7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλȣς, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τȣ̃
Θεȣ̃ ἐϛι· ϗ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ γεγέννηται, ϗ γι-
νώσκει τὸν Θεόν.
8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, ȣ̓κ ἔγνω
τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη
ἐϛίν·
9 Ἐν τȣ́τῳ ἐφανερώθη ἡ
ἀγάπη τȣ̃ Θεȣ̃ ἐν ἡμῖν, ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτȣ̃ τὸν μονογενῆ ἀ-
πέϛαλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτȣ̃.
10 Ἐν τȣ́τῳ ἐϛὶν ἡ ἀγά-
πη, ȣ̓χ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς, ϗ ἀπέϛειλε
τὸν υἱὸν αὐτȣ̃ ἱλασμὸν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
11 Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ
Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ϗ ἡ-
μεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλȣς ἀγα-
πᾶν.
12 Θεὸν ȣ̓δεὶς πώποτε τε-
θέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λȣς, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, ϗ
ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη
ἐϛὶν ἐν ἡμῖν.
13 Ἐν τȣ́τῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, ϗ αὐ-
τὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τȣ̃ πνεύ-
ματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.
14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα,
ϗ μαρτυρȣ̃μεν ὅτι ὁ πατὴρ
ἀπέϛαλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα
τοῦ κόσμȣ.
15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐϛὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, ϗ αὐ-
τὸς ἐν τῷ Θεῷ.
16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
ϗ πεπιϛεύκαμεν τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν· ὁ
Θεὸς ἀγάπη ἐϛί· ϗ ὁ μένων
ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μέ-

νει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.
17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ
ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤ-
ῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖ-
νός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ.
18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη
ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ
φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φο-
βούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ
ἀγάπῃ.
19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐ-
τὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγά-
πησεν ἡμᾶς.
20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀ-
γαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν
ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται
ἀγαπᾷν;
21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντο-
λὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε. 5.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ
τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς
ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀ-
γαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ
αὐτοῦ.
2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅ-
τι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θε-
οῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν,
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.
3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ
αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.
4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημέ-
νον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν
κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νικήσα-
σα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.
5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσ-
μον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι'
ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ
Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον,
ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τὸ αἵμα-
τι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρ-
τυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ
ἀλήθεια.
*7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρ-
τυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πα-
τὴρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦ-
μα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.
8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρ-
τυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦ-
μα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα·
καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.
9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀν-
θρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν·
ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ
Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱ-
ὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρ-
τυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύ-
ων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίη-
κεν αὐτόν· ὅτι οὐ πεπίστευκεν
εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρ-
τύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐςὶν ἡ μαρ-
τυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδω-
κεν ἡμῖν ὁ Θεός· κ̀ αὕτη ἡ
ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐςιν.
12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει
τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ· τὴν ζωὴν ȣ̓κ
ἔχει.
13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν,
τοῖς πιςεύȣσιν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆ-
τε, ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, κ̀
ἵνα πιςεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ αὕτη ἐςὶν ἡ παρ-
ῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν,
ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ, ἀκȣ́ει ἡμῶν.
15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι
ἀκȣ́ει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα,
οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτή-
ματα ἃ ἠτήκαμεν παρ᾽ αὐτȣ̃.
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτȣ̃ ἁμαρτάνοντα ἁ-
μαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον,
αἰτήσει, κ̀ δώσει αὐτῷ ζωὴν,
τοῖς ἁμαρτάνȣσι μὴ πρὸς
θάνατον, ἔςιν ἁμαρτία πρὸς
θάνατον· ȣ̓ περὶ ἐκείνης λέγω
ἵνα ἐρωτήσῃ.
17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρ-
τία ἐςί· κ̀ ἔςιν ἁμαρτία ȣ̓
πρὸς θάνατον.
18 Οἴδαμεν, ὅτι πᾶς ὁ γε-
γεννημένος ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃, ȣ̓χ
ἁμαρτάνει· ἀλλ᾽ ὁ γεννηθεὶς
ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, κ̀
ὁ πονηρὸς ȣ̓χ ἅπτεται αὐτοῦ.
19 Οἴδαμεν, ὅτι ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐσμεν, κ̀ ὁ κόσμος ὅ-
λος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
20 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ὁ υἱὸς
τȣ̃ Θεȣ̃ ἥκει, κ̀ δέδωκεν ἡ-
μῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν
τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμεν ἐν
τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτȣ̃
Ἰησοῦ Χριςῷ· ȣ̃τός ἐςιν ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς, κ̀ ἡ ζωὴ αἰ-
ώνιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυ-
τȣ̀ς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ἰωάννȣ ἐπιςολὴ καθολικὴ
πρώτη ἐγράφη ἐν ςίχοις
σογ΄.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιςολὴ Καθόλικη δευτέρα.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, κ̀ τοῖς
τέκνοις αὐτῆς, ȣ̀ς ἐγὼ ἀγα-
πῶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ, κ̀ ȣ̓κ ἐγὼ
μόνος, ἀλλὰ κ̀ πάντες οἱ ἐγ-
νωκότες τὴν ἀλήθειαν·
2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν
μένȣσαν ἐν ἡμῖν, κ̀ μεθ᾽ ἡ-
μῶν ἔςαι εἰς τὸν αἰῶνα·
3 Ἔςαι μεθ᾽ ἡμῶν χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεȣ̃ πα-
τρὸς, κ̀ παρὰ κυρίȣ Ἰησοῦ

Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε·

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴτις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς Ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ δευτέρα ἐγράφη ἐν στίχοις λʹ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ Καθολικὴ τρίτη.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ

τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατȣ̃ν-
τα.
5 Ἀγαπητὲ, πιστὸν ποιεῖς
ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς
ϗ εἰς τȣ̀ς ξένȣς,
6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σȣ τῇ
ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· ȣ̃ς
καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τȣ̃ Θεȣ̃.
7 Ὑπὲρ γὰρ τȣ̃ ὀνόματος
αὐτȣ̃ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
νοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
8 Ἡμεῖς ȣ̃ν ὀφείλομεν ἀ-
πολαμβάνειν τȣ̀ς τοιȣ́τȣς, ἵνα
συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀλη-
θείᾳ.
9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφὴς ȣ̓κ ἐπιδέχεται ἡ-
μᾶς.
10 Διὰ τȣ̃το, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτȣ̃ τὰ ἔργα ἃ
ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς· ϗ μὴ ἀρκȣ́μενος
ἐπὶ τȣ́τοις, ȣ̓́τε αὐτὸς ἐπιδέ-
χεται τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς, ϗ τȣ̀ς
βȣλομένȣς κωλύει, ϗ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμȣ̃
τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ
ἀγαθοποιῶν, ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐστιν·
ὁ δὲ κακοποιῶν, ȣ̓χ ἑώρακε
τὸν Θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρη-
ται ὑπὸ πάντων, ϗ ὑπ' αὐ-
τῆς τῆς ἀληθείας· ϗ ἡμεῖς
δὲ μαρτυρȣ̃μεν, ϗ οἴδατε ὅτι
ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.
13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' ȣ̓ θέλω διὰ μέλανος ϗ
καλάμȣ σοι γράψαι.
14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰ-
δεῖν σε, ϗ στόμα πρὸς στόμα
λαλήσομεν.
15 Εἰρήνη σοι· Ἀσπά-
ζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζȣ
τȣ̀ς φίλȣς κατ' ὄνομα.

Ἰωάννȣ ἐπιστολὴ καθολικὴ
τρίτη στίχοις λβ'.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ Καθολική.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστȣ̃
δȣ̃λος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-
βȣ, τοῖς ἐν τῷ Θεῷ πατρὶ ἡ-
γιασμένοις, ϗ Ἰησȣ̃ Χριστῷ
τετηρημένοις κλητοῖς·
2 Ἔλεος ὑμῖν ϗ εἰρήνη
ϗ ἀγάπη πληθυνθείη.
3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπȣ-
δὴν ποιȣ́μενος γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀν-
άγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν,
παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι
τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς
ἁγίοις πίστει.
4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες
ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγε-

γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα,
ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
χάριν μεταθέντες εἰς ἀσέλ-
γειαν· καὶ τὸν μόνον δεσπότην
Θεὸν καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν ἀρνούμενοι.
5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς
βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ
τοῦτο, ὅτι ὁ κύριος λαὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύ-
τερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπ-
ώλεσεν.
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ
τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρ-
χὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ
ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν
μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊ-
δίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν·
7 Ὡς Σόδομα καὶ Γομόῤ-
ῥα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις
τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκ-
πορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀ-
πίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειν-
ται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δί-
κην ὑπέχουσαι.
8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι
ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν
μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦ-
σι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.
9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχ-
άγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ
διακρινόμενος διελέγετο περὶ
τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐ-
τόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν
βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν·
Ἐπιτιμήσαι σοι κύριος.
10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ
οἴδασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ
φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα,
ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρον-
ται.
11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ
ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ
τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισ-
θοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντι-
λογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.
12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀ-
γάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συν-
ευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς
ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυ-
δροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερό-
μεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ,
ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκ-
ριζωθέντα·
13 Κύματα ἄγρια θαλάσ-
σης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν
αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται,
οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν
αἰῶνα τετήρηται.
14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τού-
τοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, Ἐ-
νὼχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε κύ-
ριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,
15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ
πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας
τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάν-
των τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐ-
τῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ
πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐ-
λάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτω-
λοὶ ἀσεβεῖς.
16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ,
μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπι-
θυμίας αὐτῶν πορευόμενοι·
καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑ-
πέρογκα, θαυμάζοντες πρόσ-
ωπα, ὠφελείας χάριν.
17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ,

μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.
19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.
20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,
21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·
23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.
24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,
25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἰούδα καθολικὴ στίχων οα.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

του Θεολογου.

Κεφ. α΄. 1.
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·
2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτι-

ῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ·
6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βα-
σιλεῖς ϗ ἱερεῖς τῷ Θεῷ ϗ
πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα ϗ
τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν
νεφελῶν, ϗ ὄψεται αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς, ϗ οἵτινες αὐτὸν
ἐξεκέντησαν· ϗ κόψονται ἐπ'
αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς· ναὶ, ἀμήν.
8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α ϗ τὸ
Ω, ἀρχὴ ϗ τέλος, λέγει ὁ
κύριος, ὁ ὢν ϗ ὁ ἦν ϗ ὁ ἐρ-
χόμενος, ὁ παντοκράτωρ.
9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀ-
δελφὸς ὑμῶν, ϗ συγκοινωνὸς
ἐν τῇ θλίψει ϗ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ, καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ
τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ϗ διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Ἐγενόμην ἐν πνεύ-
ματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ·
ϗ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν
μεγάλην ὡς σάλπιγγος,
11 Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι
τὸ Α ϗ τὸ Ω, ὁ πρῶτος ϗ
ὁ ἔσχατος καί· Ὃ βλέπεις,
γράψον εἰς βιβλίον, ϗ πέμ-
ψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν
Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, ϗ εἰς
Σμύρναν, ϗ εἰς Πέργαμον,
ϗ εἰς Θυάτειρα, ϗ εἰς Σάρ-
δεις, ϗ εἰς Φιλαδέλφειαν, ϗ
εἰς Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέ-
πειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε
μετ' ἐμοῦ· ϗ ἐπιστρέψας εἶ-
δον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπ-
τὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώ-
που, ἐνδεδυμένον ποδήρη, ϗ
περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μα-
στοῖς ζώνην χρυσῆν.
14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ ϗ
αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον
λευκὸν, ὡς χιών· ϗ οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυ-
ρός·
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅ-
μοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν
καμίνῳ πεπυρωμένοι, ϗ ἡ
φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων
πολλῶν·
16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξ-
ιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά·
ϗ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομ-
φαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευ-
ομένη· ϗ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ
ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν,
ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
ὡς νεκρός· ϗ ἐπέθηκε τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ,
λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ
εἰμι ὁ πρῶτος ϗ ὁ ἔσχατος,
18 Καὶ ὁ ζῶν· ϗ ἐγενό-
μην νεκρὸς, ϗ ἰδοὺ ζῶν εἰμι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ϗ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου ϗ
τοῦ θανάτου.
19 Γράψον οὖν ἃ εἶδες, ϗ ἃ
εἰσι, ϗ ἃ μέλλει γίνεσθαι
μετὰ ταῦτα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς, οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσι.

Κεφ. β΄. 2.

ΤΩι ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ. ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς· καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσί· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρός, καὶ ἔζησεν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, πλούσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ.

10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλειν πάσχειν· ἰδού, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακήν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἕξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς·

11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ

πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑ-
μῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς.
14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ
ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦν-
τας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ,
ὃς ἐδίδασκεν τὸν Βαλὰκ
βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰ-
δωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι.
15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν
Νικολαϊτῶν· ὃ μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ,
ἔρχομαί σοι ταχὺ, καὶ πο-
λεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.
17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα
τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐ-
τῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν
ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμ-
μένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ
λαμβάνων.
18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ
οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκο-
λιβάνῳ·
19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ
τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονί-
αν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπο-
μονήν σου, τὰ ἔργα σοῦ τὰ
ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.
20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ
ὀλίγα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα
Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυ-
τὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ
πλανᾶσθαι ἐμοὺς δούλους, πορ-
νεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.
21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρό-
νον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετε-
νόησεν.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐ-
τὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοι-
χεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς
θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ με-
τανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆν
ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώ-
σονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅ-
τι ἐγώ εἰμι ἐρευνῶν νεφροὺς
καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑ-
κάστῳ κατα τὰ ἔργα ὑμῶν.
24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ τοῖς
λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι
οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύ-
την, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ
βάθη τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγου-
σιν· Οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλ-
λο βάρος·
25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρα-
τήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.
26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τη-
ρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου,
δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν
ἐθνῶν·
27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ
σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρί-
βεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ
τοῦ πατρός μου.
28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Σάρδεσιν ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ
τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου
τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις
ὅτι ζῇς, ϗ νεκρὸς εἶ.
2 Γίνου γρηγορῶν, ϗ στή-
ριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀ-
ποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου
τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ.
3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴ-
ληφας ϗ ἤκουσας, ϗ τήρει, ϗ
μετανόησον· Ἐὰν οὖν μὴ γρη-
γορήσῃς, ἥξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέπ-
της, ϗ οὐ μὴ γνῷς ποίαν
ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ.
4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα
ϗ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυ-
ναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ϗ πε-
ριπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευ-
κοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος περι-
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς·
ϗ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζω-
ῆς, ϗ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πα-
τρός μου, ϗ ἐνώπιον τῶν ἀγγέ-
λων αὐτοῦ.
6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.
7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ
ἀληθινὸς, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα
τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, ϗ οὐ-
δεὶς κλείει· ϗ κλείει, ϗ οὐ-
δεὶς ἀνοίγει·
8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ
δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀ-
νεῳγμένην, ϗ οὐδεὶς δύναται
κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν
ἔχεις δύναμιν, ϗ ἐτήρησάς
μου τὸν λόγον, ϗ οὐκ ἠρνήσω
τὸ ὄνομά μου.
9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς
συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν
λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶ-
ναι, ϗ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύ-
δονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα
ἥξωσι ϗ προσκυνήσωσιν ἐνώ-
πιον τῶν ποδῶν σου, ϗ γνῶ-
σιν, ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε.
10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λό-
γον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ
σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ
πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρ-
χεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅ-
λης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς
λάβῃ τὸν στέφανόν σου.
12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐ-
τὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ μου, ϗ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃ ἔτι· ϗ γράψω ἐπ' αὐτὸν
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ϗ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ,
ἡ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, ϗ τὸ
ὄνομά μου τὸ καινόν.
13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσά-
τω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.
14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐκκλησίας Λαοδικέων γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ
μάρτυς ὁ πιστὸς ϗ ἀληθινὸς,
ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
Θεοῦ.
15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι
οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὄ-
φελον ψυχρὸς εἴης, ἢ ζεστός.
16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς
εἶ, ϗ οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζεστὸς,
μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στό-
ματός μου.
17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι
πλούσιός εἰμι, ϗ πεπλούτηκα,
ϗ οὐδενὸς χρείαν ἔχω· ϗ οὐκ
οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπω-
ρος, ϗ ἐλεεινὸς, ϗ πτωχὸς,
ϗ τυφλὸς, ϗ γυμνός.
18 Συμβουλεύω σοι ἀγο-
ράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πε-
πυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλου-
τήσῃς, ϗ ἱμάτια λευκὰ, ἵνα
περιβάλῃ, ϗ μὴ φανερωθῇ ἡ
αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου·
ϗ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφ-
θαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς·
19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ,
ἐλέγχω ϗ παιδεύω· ζήλωσον
οὖν, ϗ μετανόησον.
20 Ἰδοὺ, ἕστηκα ἐπὶ τὴν
θύραν, ϗ κρούω· ἐάν τις ἀ-
κούσῃ τῆς φωνῆς μου, ϗ ἀνοί-
ξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι
πρὸς αὐτὸν, ϗ δειπνήσω μετ'
αὐτοῦ, ϗ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.
21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρό-
νῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, ϗ
ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου
ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, ϗ
ἰδοὺ, θύρα ἠνεῳγμένη ἐν
τῷ οὐρανῷ, ϗ ἡ φωνὴ ἡ πρώ-
τη, ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος
λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα·
Ἀνάβα ὧδε, ϗ δείξω σοι ἃ
δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.
2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν
πνεύματι· ϗ ἰδοὺ, θρόνος ἔ-
κειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ ἐπὶ τοῦ
θρόνου καθήμενος.
3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅ-
μοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, ϗ
σαρδίνῳ· ϗ ἶρις κυκλόθεν τοῦ
θρόνου ὁμοία ὁράσει σμαραγ-
δίνῳ.
4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρό-
νου θρόνοι εἴκοσι ϗ τέσσαρες·
ϗ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς
εἴκοσι ϗ τέσσαρας πρεσβυτέ-
ρους καθημένους περιβεβλημέ-
νους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· ϗ ἔσ-
χον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
στεφάνους χρυσοῦς.
5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπο-
ρεύονται ἀστραπαὶ ϗ βρονταὶ
ϗ φωναί· ϗ ἑπτὰ λαμπάδες
πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ

θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· ϗ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου ϗ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν ϗ ὄπισθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, ϗ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, ϗ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, ϗ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἓξ, κυκλόθεν, ϗ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· ϗ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας ϗ νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν ϗ ὁ ὢν ϗ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν ϗ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι ϗ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ϗ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ϗ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιος εἶ, κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν ϗ τὴν τιμὴν ϗ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, ϗ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, ϗ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν, ϗ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν, κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ϗ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;

3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό,

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι ϗ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ϗ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου ϗ τῶν τεσσάρων ζώων, ϗ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ ϗ ὀφθαλμοὺς ἑπτά· οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε, ϗ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς,

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα, ὅ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν. καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον, καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπε·

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυῤῥός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου, δηναρίου,

ϗ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δη-
ναρίου· ϗ τὸ ἔλαιον ϗ τὸν
οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤ-
κουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου
λέγουσαν· Ἔρχου ϗ βλέπε.
8 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ, ἵππος
χλωρὸς, ϗ ὁ καθήμενος ἐ-
πάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ
Θάνατος· καὶ ὁ Ἅδης ἀκο-
λουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη
αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτεῖναι ἐπὶ
τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομ-
φαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ ϗ ἐν θανάτῳ,
ϗ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.
9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑ-
ποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς
ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ϗ διὰ τὴν
μαρτυρίαν ἣν εἶχον·
10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ
μεγάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε
ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος ϗ ὁ ἀλη-
θινὸς, οὐ κρίνεις ϗ ἐκδικεῖς τὸ
αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοι-
κούντων ἐπὶ τῆς γῆς;
11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις
στολαὶ λευκαὶ, ϗ ἐῤῥέθη αὐ-
τοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι
χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ πληρώ-
σονται ϗ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν ϗ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλον-
τες ἀποκτείνεσθαι ὡς ϗ αὐτοί.
12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε
τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην· ϗ
ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, ϗ
ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς
σάκκος τρίχινος, ϗ ἡ σελ-
ήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·
13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς
συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐ-
τῆς, ἀπὸ μεγάλου ἀνέμου σει-
ομένη.
14 Καὶ οὐρανὸς ἀπεχω-
ρίσθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμε-
νον, ϗ πᾶν ὄρος ϗ νῆσος ἐκ
τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.
15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, ϗ οἱ μεγιστᾶνες, ϗ οἱ
πλούσιοι, ϗ οἱ χιλίαρχοι, ϗ
οἱ δυνατοὶ, ϗ πᾶς δοῦλος καὶ
πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς τὰ σπήλαια ϗ εἰς
τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·
16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι
ϗ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ'
ἡμᾶς, ϗ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ
προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου, ϗ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ
ἀρνίου.
17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ
μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· ϗ
τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον
τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶ-
τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσ-
σαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα
μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς
γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.
2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου,
ἔχοντα σφραγῖδα θεοῦ ζῶν-

λος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ
τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς
ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε
τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασ-
σαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις
οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώ-
πων αὐτῶν.
4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδʹ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πά-
σης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ·
5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβʹ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Ῥουβὴν, ιβʹ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γάδ,
ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβʹ
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβʹ χιλι-
άδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Μανασσῆ, ιβʹ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι·
7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβʹ
χιλιάδες ἐσφραγμένοι· ἐκ
φυλῆς Λευῒ, ιβʹ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσα-
χὰρ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι
8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν,
ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβʹ χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βεν-
ιαμὶν, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρα-
γισμένοι.
9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆ-
σαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ
παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λα-
ῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώ-
πιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ
ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς
λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν·
10 Καὶ κράζοντες φωνῇ
μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία
τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῷ ἀρνίῳ.
11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
εἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσ-
σάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπι-
ον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ
Θεῷ,
12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐ-
λογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία
καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ
Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ
τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι·
Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς
στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ,
καὶ πόθεν ἦλθον;
14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· κύ-
ριε, σὺ οἶδας· Καὶ εἶπέ μοι·
Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ
τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης·
καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν,
καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.
15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον
τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύ-
ουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς

ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει
ἐπ' αὐτούς.
16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ
διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ
ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν
καῦμα·
17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ
μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐ-
τούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ
ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξ-
αλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
γῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγέ-
νετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡ-
μιώριον.
2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγ-
γέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς
ἑπτὰ σάλπιγγες.
3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλ-
θε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν·
καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα
πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς προσ-
ευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐ-
πὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν
τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς
τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσ-
ευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς
τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος
τὸ λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν
αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσι-
αστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν
γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρον-
ταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.
6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔ-
χοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας,
ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλ-
πίσωσι.
7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα
καὶ πῦρ, μεμιγμένα αἵματι, καὶ
ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ
τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη,
καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατ-
εκάη.
8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα
πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ
τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα.
9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον
τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ
τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφ-
θάρη.
10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος
ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ
τὰς πηγὰς ὑδάτων.
11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέ-
ρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γί-
νεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων
εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώ-
πων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων
ὅτι ἐπικράνθησαν.
12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγε-
λος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ
τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον
τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον
τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ

τρίτον αὐτῶν, ϗ ἡ ἡμέρα μὴ
φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, ϗ ἡ
νὺξ ὁμοίως.
13 Καὶ εἶδον, ϗ ἤκουσα
ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσ-
ουρανήματι, λέγοντος φωνῇ
μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς
κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ
τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλ-
πιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων
τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, ϗ εἶδον ἀστέ-
ρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα
εἰς τὴν γῆν, ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.
2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ
τῆς ἀβύσσου. καὶ ἀνέβη καπ-
νὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς
καμίνου μεγάλης· ϗ ἐσκοτίσ-
θη ὁ ἥλιος ϗ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ
καπνοῦ τοῦ φρέατος.
3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλ-
θον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, ϗ
ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχου-
σιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς
γῆς.
4 Καὶ ἐῤῥέθη αὐταῖς ἵνα
μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς
γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ
πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀν-
θρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχ-
ουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐ-
πὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα
μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ'
ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέν-
τε· ϗ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν
ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν
παίσῃ ἄνθρωπον.
6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρω-
ποι τὸν θάνατον, ϗ οὐχ εὑρή-
σουσιν αὐτόν· ϗ ἐπιθυμήσουσιν
ἀποθανεῖν, ϗ φεύξεται ὁ θά-
νατος ἀπ' αὐτῶν.
7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοι-
μασμένοις εἰς πόλεμον· ϗ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς
στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, ϗ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα
ἀνθρώπων.
8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς
τρίχας γυναικῶν, ϗ οἱ ὀδόν-
τες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.
9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς
θώρακας σιδηροῦς· ϗ ἡ φωνὴ
τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ
ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρε-
χόντων εἰς πόλεμον.
10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοί-
ας σκορπίοις, ϗ κέντρα ἦν ἐν
ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξου-
σία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀν-
θρώπους μῆνας πέντε.
11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν
βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀ-
βύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ
Ἀβαδδὼν, ϗ ἐν τῇ Ἑλλη-
νικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.
12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλ-
θεν, ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ
μετὰ ταῦτα.
13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, ϗ ἤκουσα φωνὴν
μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κερά-

τῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ
τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγ-
γέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα·
Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους
τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ
τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.
15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσ-
σαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι
εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ
μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτεί-
νωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.
16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρα-
τευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυ-
ριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς
ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς
καθημένους ἐπ᾽ αὐτῶν, ἔχον-
τας θώρακας πυρίνους καὶ ὑα-
κινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κε-
φαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφα-
λαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομά-
των αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ
καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων
ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν
ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ
ἐν τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου
τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στο-
μάτων αὐτῶν.
19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ
γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοια ὄφε-
σιν, ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν
αὐταῖς ἀδικοῦσι.
20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
θρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν
ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε
μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν
χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσ-
κυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἴ-
δωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυ-
ρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα
καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν
δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περι-
πατεῖν·
21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν
φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν
κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἰσχυρὸν καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον
νεφέλην· καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες
αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός.
2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳγμένον·
καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν
δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν.
3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγά-
λῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται καὶ
ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπ-
τὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.
4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ
ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυ-
τῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤ-
κουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέ-
γουσάν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλά-
λησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ
ταῦτα γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον
ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ

ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα
αὐτῦ εἰς τὸν ὀρανόν·
6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ· ὅτι χρόνος οὐκ
ἔσαι ἔτι·
7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου,
ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ
τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ,
ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δού-
λοις τοῖς προφήταις.
8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ'
ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπαγε,
λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἀνε-
ῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου
τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν
ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός
μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέ-
γει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε
αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν
κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί
σου ἔσαι γλυκὺ ὡς μέλι.
10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλα-
ρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέ-
λου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ
ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι
γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτὸ,
ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου·
11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ
σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ
λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσ-
σαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ἐδόθη μοι κάλαμος
ὅμοιος ῥάβδῳ, καὶ ὁ ἄγ-
γελος εἱστήκει, λέγων· Ἔγειραι,
καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς
προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.
2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔ-
ξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω,
καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι
ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν
πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι
μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ
μάρτυσί μου, καὶ προφητεύ-
σουσιν ἡμέρας χιλίας διακο-
σίας ἑξήκοντα, περιβεβλημέ-
νοι σάκκους.
4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐ-
λαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐ-
νώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶ-
σαι.
5 Καὶ εἴτις αὐτοὺς θέλῃ
ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ
τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσ-
θίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ
τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω
δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.
6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν
κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ
βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐ-
τῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξ-
ουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων,
στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ
πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πλη-
γῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.
7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν
μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον
τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου

ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν
καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκ-
τενεῖ αὐτούς.
8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν
ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς
μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευ-
ματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπ-
τος, ὅπου καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
ἐσταυρώθη.
9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν
λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσ-
σῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα
αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥ-
μισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐ-
τῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς
μνήματα.
10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐ-
πὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐ-
τοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ
δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅ-
τι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασά-
νισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς
γῆς,
11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς
ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα
ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ'
αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέ-
γας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας
αὐτούς.
12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν
μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν
αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ
νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐ-
τοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.
13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ
δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ
ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀ-
νόματα ἀνθρώπων χιλιάδες
ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι
ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ
Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.
14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπ-
ῆλθεν, καὶ ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη
ἔρχεται ταχύ.
15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγε-
λος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο
φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ,
λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασι-
λεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ κυρίου
ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ,
καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.
16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσ-
σαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς
θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσε-
κύνησαν τῷ Θεῷ,
17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦ-
μέν σοι, κύριε ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν
καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἴληφας
τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην,
καὶ ἐβασίλευσας.
18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθη-
σαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου·
καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κρι-
θῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν
τοῖς δούλοις σου τοῖς προφή-
ταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς
μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις·
καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθεί-
ροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ

Θεȣ̃ ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ, ϗ ὤφθη ἡ
κιϐωτὸς τῆς διαθήκης αὐτȣ̃
ἐν τῷ ναῷ αὐτȣ̃· ϗ ἐγένοντο
ἀστραπαὶ ϗ φωναὶ ϗ βρονταὶ
ϗ σεισμὸς ϗ χάλαζα με-
γάλη.

Κεφ. ιϐ΄. 12.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη
ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ γυνὴ πε-
ριϐεϐλημένη τὸν ἥλιον, ϗ ἡ
σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτῆς, ϗ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώ-
δεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχȣσα,
ἔκραζεν ὠδίνȣσα ϗ βασανιζο-
μένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖ-
ον ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ, ϗ ἰδȣ̀ δρά-
κων μέγας πυῤῥὸς, ἔχων κε-
φαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα δέκα·
ϗ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτȣ̃ δια-
δήματα ἑπτά.

4 Καὶ ἡ ȣ̓ρὰ αὐτȣ̃ σύρει
τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τȣ̃ ȣ̓ρα-
νȣ̃, ϗ ἔϐαλεν αὐτȣ̀ς εἰς τὴν
γῆν· ϗ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐν-
ώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελ-
λȣ́σης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ,
τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα
τὰ ἔθνη ἐν ῥάϐδῳ σιδηρᾶ· ϗ
ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
πρὸς τὸν Θεὸν ϗ τὸν θρόνον
αὐτȣ̃.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς
τὴν ἔρημον, ὅπȣ ἔχει τόπον
ἡτοιμασμένον ἀπὸ τȣ̃ Θεȣ̃, ἵ-
να ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέ-
ρας χιλίας διακοσίας ἑξή-
κοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν
τῷ ȣ̓ρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτȣ̃ ἐπολέμησαν
κατὰ τȣ̃ δράκοντος, ϗ ὁ δρά-
κων ἐπολέμησε, ϗ οἱ ἄγγε-
λοι αὐτȣ̃·

8 Καὶ ȣ̓κ ἴσχυσαν, οὔτε
τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ
ȣ̓ρανῷ.

9 Καὶ ἐϐλήθη ὁ δράκων
ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ
καλȣ́μενος διάϐολος, καὶ ὁ
Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰ-
κȣμένην ὅλην, ἐϐλήθη εἰς
τὴν γῆν· ϗ οἱ ἄγγελοι αὐτȣ̃
μετ' αὐτȣ̃ ἐϐλήθησαν.

10 Καὶ ἤκȣσα φωνὴν με-
γάλην λέγȣσαν ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ·
Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία ϗ ἡ
δύναμις ϗ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεȣ̃ ἡμῶν, ϗ ἡ ἐξȣσία τοῦ
Χριστȣ̃ αὐτȣ̃· ὅτι κατεϐλήθη
ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡ-
μῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώ-
πιον τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν ἡμέρας ϗ
νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν
αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τȣ̃ ἀρνίȣ,
ϗ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυ-
ρίας αὐτῶν· ϗ ȣ̓κ ἠγάπησαν
τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θα-
νάτȣ.

12 Διὰ τȣ̃το εὐφραίνεσθε
οἱ ȣ̓ρανοὶ ϗ οἱ ἐν αὐτοῖς σκη-
νȣ̃ντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικȣ̃σι
τὴν γῆν ϗ τὴν θάλασσαν,

ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς
ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰ-
δὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δρά-
κων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,
ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἔτε-
κε τὸ ἄῤῥενα.
14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυ-
ναικὶ δύο πτέρυγες τῦ ἀετῦ τῦ
μεγάλυ, ἵνα πέτηται εἰς τὴν
ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
ὅπυ τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν ϗ
καιρὺς, ϗ ἥμισυ καιρῦ, ἀπὸ
προσώπυ τῦ ὄφεως.
15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀ-
πίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ σό-
ματος αὐτῦ ὕδωρ ὡς ποτα-
μὸν, ἵνα ταύτην ποταμοφό-
ρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ
τῇ γυναικὶ, ϗ ἤνοιξεν ἡ γῆ
τὸ σόμα αὐτῆς, ϗ κατέπιε
τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δρά-
κων ἐκ τῦ σόματος αὐτῦ.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων
ἐπὶ τῇ γυναικὶ, ϗ ἀπῆλθε
ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν
λοιπῶν τῦ σπέρματος αὐτῆς,
τῶν τηρύντων τὰς ἐντολὰς
τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐχόντων τὴν
μαρτυρίαν τῦ Ἰησῦ Χριςῦ.
18 Καὶ ἐςάθην ἐπὶ τὴν
ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσ-
σης θηρίον ἀναβαῖνον,
ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα
δέκα· ϗ ἐπὶ τῶν κεράτων
αὐτῦ δέκα διαδήματα, ϗ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα
βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον
ἦν ὅμοιον παρδάλει, ϗ οἱ πό-
δες αὐτῦ ὡς ἄρκτυ, ϗ τὸ σό-
μα αὐτῦ ὡς σόμα λέοντος· ϗ
ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν
δύναμιν αὐτῦ, ϗ τὸν θρόνον
αὐτῦ, ϗ ἐξυσίαν μεγάλην.
3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κε-
φαλῶν αὐτῦ ὡς ἐσφαγμένην
εἰς θάνατον· ϗ ἡ πληγὴ τῦ
θανατυ αὐτῦ ἐθεραπεύθη, ϗ
ἐθαυμάσεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω
τῦ θηρίυ.
4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν
δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξυσίαν
τῷ θηρίῳ, ϗ προσεκύνησαν
τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅ-
μοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται
πολεμῆσαι μετ᾽ αὐτῦ;
5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ σόμα
λαλῦν μεγάλα ϗ βλασφημί-
ας, ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἐξυσία ποι-
ῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα
δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ σόμα αὐ-
τῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν
Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνο-
μα αὐτῦ, ϗ τὴν σκηνὴν αὐ-
τῦ, ϗ τὺς ἐν τῷ ὐρανῷ σκη-
νῦντας.
7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πό-
λεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγί-
ων, ϗ νικῆσαι αὐτύς· ϗ
ἐδόθη αὐτῷ ἐξυσία ἐπὶ πᾶ-
σαν φυλὴν ϗ γλῶσσαν ϗ ἔθ-
νος.
8 Καὶ προσκυνήσυσιν αὐ-

τῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι· ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ ϗ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, ϗ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· ϗ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, ϗ ποιεῖ τὴν γῆν ϗ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα ϗ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, ϗ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ϗ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, ϗ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς ϗ τοὺς μεγάλους, ϗ τοὺς πλουσίους ϗ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους ϗ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, ϗ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς΄.

Κεφ. ιδ. 14.

ΚΑΙ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, ϗ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, ϗ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ϗ ἐνώπιον τῶν τέσσαρων ζώων, ϗ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς

ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ ϗ τῷ ἀρνίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ·

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ πᾶν ἔθνος ϗ φυλὴν ϗ γλῶσσαν ϗ λαόν·

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεὸν, ϗ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· ϗ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ϗ θάλασσαν ϗ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ ϗ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· ϗ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ ϗ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων ϗ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· ϗ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας ϗ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον ϗ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστὶν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ϗ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. Ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, ϗ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, ϗ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ

ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ
δρέπανόν σου, ϗ θέρισον, ὅτι
ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι·
ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς
γῆς.
16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμε-
νος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέ-
πανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· ϗ
ἐθερίσθη ἡ γῆ.
17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
οὐρανῷ, ἔχων ϗ αὐτὸς δρέπα-
νον ὀξύ.
18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔ-
χων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός·
ϗ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ
τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ,
λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέ-
πανον τὸ ὀξὺ, ϗ τρύγησον τοὺς
βότρυας τῆς γῆς, ὅτι ἤκμα-
σαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.
19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν,
ϗ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς
γῆς, ϗ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν
τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὴν μεγάλην.
20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς
ἔξω τῆς πόλεως· ϗ ἐξῆλθεν
αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν
χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ στα-
δίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα ϗ
θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔ-
χοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσ-
χάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσ-
θη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ.
2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ· ϗ
τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου
ϗ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ϗ ἐκ
τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ
τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας
κιθάρας τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν
Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, ϗ
τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες.
Μεγάλα ϗ θαυμαστὰ τὰ ἔρ-
γα σου, κύριε ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ· δίκαιαι ϗ ἀληθι-
ναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς
τῶν ἁγίων.
4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε,
κύριε, ϗ δοξάσῃ τὸ ὄνομά
σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι
πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι, ϗ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου.
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανε-
ρώθησαν.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον,
ϗ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.
6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ
ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ
πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυ-
μένοι λίνον καθαρὸν ϗ λαμ-
πρὸν, ϗ περιεζωσμένοι περὶ
τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.
7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων
ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέ-
λοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς,
γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς
καπνᾶ ἐκ τῆς δόξης τᾶ Θεᾶ,
κ) ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτᾶ· κ)
ἀδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν
ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπ-
τὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ΄ 16.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τᾶ ναᾶ λεγάσης
τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε,
κ) ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ
θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος,
κ) ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν· κ) ἐγένετο ἕλκος
κακὸν κ) πονηρὸν εἰς τὰς ἀν-
θρώπους τὰς ἔχοντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου, κ) τὰς τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν· κ) ἐγένετο αἷ-
μα ὡς νεκροῦ· κ) πᾶσα ψυ-
χὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θα-
λάσσῃ.
4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὰς ποταμὰς κ) εἰς τὰς πη-
γὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο
αἷμα.
5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου
τῶν ὑδάτων, λέγοντος· Δί-
καιος, κύριε, εἶ, ὁ ὢν, κ) ὁ ἦν,
κ) ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·
6 Ὅτι αἷμα ἁγίων κ) προ-
φητῶν ἐξέχεαν, κ) αἷμα αὐ-
τοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ
εἰσι.
7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τᾶ
θυσιαστηρίου, λέγοντος· Ναὶ
κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ἀληθιναὶ κ) δίκαιαι αἱ
κρίσεις σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ
καυματίσαι τὰς ἀνθρώπους ἐν
πυρί.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, κ) ἐ-
βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐ-
πὶ τὰς πληγὰς ταύτας· κ) ὁ
μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγε-
λος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτᾶ
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· κ)
ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσ-
κοτωμένη· κ) ἐμασσῶντο τὰς
γλώσσας αὐτῶν ἐκ τᾶ πόνου·
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν
τὸν Θεὸν τᾶ ἀρανᾶ ἐκ τῶν πό-
νων αὐτῶν κ) ἐκ τῶν ἑλκῶν
αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν ἔργων αὐτῶν.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτᾶ ἐπὶ
τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐ-
φράτην· κ) ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ
αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς
τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἐκ τᾶ στό-
ματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ
τᾶ στόματος τᾶ θηρίου, καὶ ἐκ
τᾶ στόματος τᾶ ψευδοπροφή-
του, πνεύματα τρία ἀκάθαρ-
τα ὅμοια βατράχοις.

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνιων ποιοῦντα σημεῖα· ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς ϗ τῆς οἰκεμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτὰς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδὲ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν, ϗ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτᾶ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, ϗ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτᾶ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτὰς εἰς τὸν τόπον τὸν καλάμενον Ἑβραϊςὶ Ἀρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτᾶ εἰς τὸν ἀέρα· ϗ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τᾶ ναᾶ τᾶ ἀρανᾶ, ἀπὸ τᾶ θρόνα, λέγεσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ ϗ βρονταὶ ϗ ἀςραπαὶ, ϗ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος ἀκ ἐγένετο ἀφ' ἃ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικᾶτος σεισμὸς ἅτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, ϗ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· ϗ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τᾶ Θεᾶ, δᾶναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τᾶ οἴνα τᾶ θυμᾶ τῆς ὀργῆς αὐτᾶ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, ϗ ὄρη ἀχ εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τᾶ ἀρανᾶ ἐπὶ τὰς ἀνθρώπας· ϗ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν, ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐςὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Κεφ. ιζ. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, ϗ ἐλάλησε μετ' ἐμᾶ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων πολλῶν·

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ ἐμεθύσθησαν ἐκ τᾶ οἴνα τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικᾶντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· ϗ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρα, ϗ κοκκίνῳ, ϗ κεχρυσωμένη χρυσῷ ϗ λίθῳ τιμίῳ ϗ μαργαρίταις, ἔχεσα χρυσᾶν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων ϗ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυςήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν ϗ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύασαν ἐκ τᾶ αἵματος τῶν

ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἐθαύμασας; ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον, ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καίπερ ἐστίν.

9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτοὺς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶ, καὶ βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

17 Ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν νώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ, ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη΄. 18.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπε-

σεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ϗ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, ϗ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, ϗ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου ϗ μεμισημένου·

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη· ϗ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, ϗ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, ϗ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς ϗ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, ϗ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, ϗ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν ϗ πένθος, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, ϗ χήρα οὐκ εἰμὶ, ϗ πένθος οὐ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος ϗ πένθος ϗ λιμός· ϗ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν, ϗ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες ϗ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς·

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι ϗ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκ ἔτι.

12 Γόμον χρυσοῦ, ϗ ἀργύρου, ϗ λίθου τιμίου, ϗ μαργαρίτου, ϗ βύσσου, ϗ πορφύρας, ϗ σηρικοῦ, ϗ κοκκίνου, ϗ πᾶν ξύλον θύϊνον, ϗ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, ϗ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, ϗ χαλκοῦ, ϗ σιδήρου, ϗ μαρμάρου,

13 Καὶ κινάμωμον, ϗ θυμιάματα, ϗ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, ϗ πρόβατα· καὶ ἵππων, ϗ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπ-

ἦλθεν ἀπὸ σοῦ, ϗ πάντα τὰ λιπαρὰ ϗ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, ϗ οὐκ ἔτι οὐ μὴ εὑρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες ϗ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον ϗ πορφυροῦν ϗ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ ϗ λίθῳ τιμίῳ ϗ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, ϗ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὅμιλος, ϗ ναῦται, ϗ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ϗ ἔκραζον κλαίοντες ϗ πενθοῦντες, λέγοντες, Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν, οὐρανὲ, ϗ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ϗ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, ϗ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν, ἡ μεγάλη πόλις, ϗ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν ϗ αὐλητῶν ϗ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ϗ πᾶς τεχνίτης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ϗ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· ϗ φωνὴ νυμφίου ϗ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν ϗ ἁγίων εὑρέθη, ϗ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία ϗ ἡ δόξα ϗ ἡ τιμὴ ϗ ἡ δύναμις κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν,

2 Ὅτι ἀληθιναὶ ϗ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, ϗ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν·
Ἀλληλουΐα. Καὶ ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύ-
τεροι οἱ εἴκοσι ϗ τέσσαρες, ϗ
τὰ τέσσαρα ζῶα, ϗ προσεκύ-
νησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημέ-
νῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες,
Ἀμήν· Ἀλληλουΐα.
5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου
ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν
Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι
αὐτοῦ, ϗ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν
ϗ οἱ μικροὶ ϗ οἱ μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν
ὄχλου πολλοῦ, ϗ ὡς φωνὴν
ὑδάτων πολλῶν, ϗ ὡς φωνὴν
βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντας·
Ἀλληλουΐα· ὅτι ἐβασίλευσε
κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ.
7 Χαίρωμεν ϗ ἀγαλλιώ-
μεθα, ϗ δῶμεν τὴν δόξαν
αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν γάμος τοῦ
ἀρνίου, ϗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοί-
μασεν ἑαυτήν.
8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα
περιβάληται βύσσινον καθα-
ρὸν ϗ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσ-
σινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν
ἁγίων.
9 Καὶ λέγει μοι· Γράψ-
ον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπ-
νον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκ-
λημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗ-
τοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσ-
θεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυ-
νῆσαι αὐτῷ· ϗ λέγει μοι· Ὅ-
ρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ ϗ
τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόν-
των τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ.
τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ
μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ, ἐστι τὸ
πνεῦμα τῆς προφητείας.
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγμένον, ϗ ἰδοὺ ἵππος λευ-
κὸς, ϗ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐ-
τὸν, καλούμενος πιστὸς ϗ ἀλη-
θινὸς, ϗ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει
ϗ πολεμεῖ.
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ὡς φλὸξ πυρὸς, ϗ ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα
πολλὰ, ἔχων ὄνομα γεγραμ-
μένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐ-
τός·
13 Καὶ περιβεβλημένος
ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι·
ϗ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ'
ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι
βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρόν·
15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία
ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσσῃ
τὰ ἔθνη· ϗ αὐτὸς ποιμανεῖ
αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ϗ
αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ
οἴνου τοῦ θυμοῦ ϗ τῆς ὀργῆς
τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμά-
τιον ϗ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ
ὄνομα γεγραμμένον· Βασι-

λεὺς βασιλέων ϗ κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον
ἑςῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· ϗ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσυρανήματι· Δεῦτε ϗ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλε Θεοῦ·

18 Ἵνα φάγητε σάρκας
βασιλέων, ϗ σάρκας χιλιάρχων, ϗ σάρκας ἰσχυρῶν, ϗ σάρκας ἵππων ϗ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, ϗ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων ϗ δούλων, ϗ μικρῶν ϗ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον,
ϗ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ τὰ ςρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένε ἐπὶ τοῦ ἵππε, ϗ μετὰ τοῦ ςρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρί-
ον, ϗ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, ϗ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκ-
τάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένε ἐπὶ τοῦ ἵππε, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ ςόματος αὐτοῦ· ϗ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσε, ϗ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δρά-
κοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐςι διάβολος ϗ Σατανᾶς· ϗ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
τὴν ἄβυσσον, ϗ ἔκλεισεν αὐτὸν, ϗ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· ϗ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· ϗ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, ϗ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς· ϗ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, ϗ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ϗ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, ὅτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ϗ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, ϗ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· ϗ ἔζησαν ϗ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριςοῦ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν
οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάςασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος ϗ ἅγιος ὁ
ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναςάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ ϗ τοῦ Χριςοῦ, καὶ

βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια
ἔτη.
7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ
χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σα-
τανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐξελεύσεται πλα-
νῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσ-
σαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν
Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, συναγα-
γεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ
ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης.
9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλω-
σαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγί-
ων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπη-
μένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
κατέφαγεν αὐτούς·
10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ
πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν
λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅ-
που τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπρο-
φήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡ-
μέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.
11 Καὶ εἶδον θρόνον λευ-
κὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον
ἐπ' αὐτοῦ οὗ ἀπὸ προσώπου
ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ
τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.
12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς,
μικροὺς καὶ μεγάλους ἑστῶτας ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠ-
νεῴχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο
ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ
ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν
γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασ-
σα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ
θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν
τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρί-
θησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν.
14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ
ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμ-
νην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ
δεύτερος θάνατος.
15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη
ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γε-
γραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν
λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα΄. 21.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν καινὸν
καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ
πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη
γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα
οὐκ ἔστιν ἔτι.
2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον
τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσα-
λὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀ-
πὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κε-
κοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.
3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς με-
γάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγού-
σης· Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θε-
οῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ
σκηνώσει μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ
λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς
ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θε-
ὸς αὐτῶν·
4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς
πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ
ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε
κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται

ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ ϗ πιςοί εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε. ἐγώ εἰμι τὸ Α ϗ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ ϗ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν·

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, ϗ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς, ϗ αὐτὸς ἔςαι μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ ϗ ἀπίςοις ϗ ἐϐδελυγμένοις, ϗ φονεῦσι ϗ πόρνοις ϗ φαρμακεῦσι ϗ εἰδωλολάτραις, ϗ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐςι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς με εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· ϗ ἐλάλησε μετ᾽ ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ᾽ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν, ϗ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· ϗ ὁ φωςὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυςαλλίζοντι·

12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα ϗ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, ϗ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, ϗ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐςι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ᾽ ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βοῤῥᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποςόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ᾽ ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, ϗ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται· ϗ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐςιν ὅσον ϗ τὸ πλάτος· ϗ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ ςαδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος ϗ τὸ πλάτος ϗ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐςί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου· ὅ ἐςιν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις· ϗ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ

τείχους τῆς πόλεως παντὶ
λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις·
ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ
τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρ-
τος, σμάραγδος·
20 Ὁ πέμπτος, σαρδό-
νυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβ-
δομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδο-
ος, βήρυλλος· ὁ ἔννατος,
τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυ-
σόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑά-
κινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέ-
θυστος·
21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶ-
νες, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ
εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν
ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· ϗ ἡ πλα-
τεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον κα-
θαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.
22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν
αὐτῇ· ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς
ἐστι, ϗ τὸ ἀρνίον.
23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν
ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελή-
νης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν
αὐτὴν, ϗ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
ἀρνίον.
24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σω-
ζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς
περιπατήσουσι· ϗ οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν ϗ
τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.
25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς
οὐ μὴ κλεισθῶσι ἡμέρας· νὺξ
γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.
26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν
ϗ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς
αὐτήν.
27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτὴν πᾶν κοινοῦν, καὶ
ποιοῦν βδέλυγμα, ϗ ψεῦδος·
εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ
βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν
ποταμὸν ὕδατος ζωῆς,
λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκ-
πορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ
θεοῦ, ϗ τοῦ ἀρνίου.
2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
αὐτῆς, ϗ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν
ϗ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποι-
οῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆ-
να ἕνα ἕκαστον ἀποδιδοῦν τὸν
καρπὸν αὐτοῦ· ϗ τὰ φύλλα
τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν
ἐθνῶν.
3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα
οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ
θεοῦ ϗ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσ-
ται· ϗ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύ-
σουσιν αὐτῷ.
4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ· ϗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ·
ϗ χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου ϗ
φωτὸς ἡλίου, ὅτι κύριος ὁ
θεὸς φωτίζει αὐτούς· ϗ βασι-
λεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ
λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ
κύριος ὁ θεὸς τῶν ἁγίων
προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγε-

λον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· Ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα. Ναὶ ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν, ἔρχου, κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων.

ΤΕΛΟΣ.

McCord

